

Institut pro kriminologii a sociální prevenci

NIZOZEMSKÝ TRESTNÍ ZÁKON A PŘEDPISY SOUVISEJÍCÍ

Část II

Zákon o hospodářské trestné činnosti

Zákon o zásadách ochranné léčby

Řád ochranné léčby

Zákon o nápravných zařízeních pro mládež

Zákon o zásadách vězeňství

Vězeňské nařízení

Překlad: Artlingua

Tento text nemá charakter oficiálního překladu, neprošel jazykovou korekturou a je určen pouze pro studijní účely

Neprodejně

Praha 2006

Přeloženy byly texty právních předpisů ve znění k 1. září 2002

ISBN 80-7338-054-4

© Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 2006
www.kriminologie.cz

Obsah

Část I

Kniha první - Obecná ustanovení (§ 1-91)

Hlava 1.	Díl 1.	Rozsah platnosti trestního zákona (§ 1)	9
Hlava 1.	Díl 2.	Rozsah platnosti trestního zákona podle místa (§ 2-8)	9
Hlava 2.		Tresty (§ 9-36)	12
Hlava 2.A		Opatření (§ 36a-38u)	30
	1. oddíl	<i>Stažení z oběhu, propadnutí nezákonně nabytého prospěchu a náhrada škody (§ 36a-36f)</i>	30
	2. oddíl	<i>Umístění do psychiatrické léčebny a nařízení ochranného dohledu (§ 37-38l)</i>	33
	3. oddíl	<i>Umístění do uzavřené léčebny drogových závislostí (§ 38m-38u)</i>	38
Hlava 3.		Trestní nepostizitelnost a zvýšení trestní postizitelnosti (§ 39-44)	41
Hlava 3.A		Důvody snížení trestu (§ 44a)	42
Hlava 4.		Pokus a příprava (§ 45-46b)	43
Hlava 5.		Účast na trestném činu (§47-54)	44
Hlava 6.		Souběh trestných činů (§ 55-63a)	46
Hlava 7.		Podání a stažení žaloby v přechínech stíhatelných na základě žaloby (§ 64-67)	48
Hlava 8.		Zánik práva na trestní řízení a trest (§ 68-77)	49
Hlava 8.A		Zvláštní ustanovení pro mladistvé (§ 77a-77gg)	55
Hlava 9.		Význam některých výrazů užitých v zákoníku (§ 78-90octies)	66
		Závěrečná ustanovení (§ 91)	71

Kniha druhá – Přechyiny (§ 92-423)

Hlava 1.		Přechyiny proti bezpečnosti státu (§ 92-107a)	72
Hlava 2.		Přechyiny proti královskému majestátu (§ 108-114)	77
Hlava 3.		Přechyiny proti hlavám sprátených států a jiným mezinárodně chráněným osobám (§ 115-120)	79
Hlava 4.		Přechyiny proti výkonu státních povinností a práv (§ 121-130)	81
Hlava 5.		Přechyiny proti veřejnému pořádku (§ 131-151c)	83
Hlava 6.		Souboj (§ 152-156)	93
Hlava 7.		Přechyiny ohrožení obecné bezpečnosti osob a majetku (§ 157-176)	95
Hlava 8.		Přechyiny proti veřejným činitelům (§ 177-206)	104
Hlava 9.		Křivá přísaha (§ 207-207a)	114
Hlava 10.		Falšování mincí a bankovek (§ 208-215)	114
Hlava 11.		Falšování známek a značek (§ 216-224)	116
Hlava 12.		Falšování písemností, poskytnutí nepravdivých údajů a nedodržení povinnosti poskytnutí údajů (§ 225-235)	119
Hlava 13.		Přechyiny proti rodinnému stavu (§ 236-238)	122
Hlava 14.		Mravnostní přechyiny (§ 239-254bis)	123

Hlava 15.	Neposkytnutí pomoci (§ 255-260)	131
Hlava 16.	Urážka (§ 261-271)	132
Hlava 17.	Porušení tajemství (§ 272-273)	135
Hlava 18.	Přečiny proti osobní svobodě (§ 274-286)	137
Hlava 19.	Přečiny proti životu (§ 287-295)	141
Hlava 19.A	Přerušení těhotenství (§ 296-299)	143
Hlava 20.	Týrání (§ 300-306)	144
Hlava 21.	Nedbalostí zavinění smrti nebo těžkého ublížení na zdraví (§ 307-309)	145
Hlava 22.	Krádež (§ 310-316)	146
Hlava 23.	Vydírání a vyhrožování (§ 317-320)	148
Hlava 24.	Zpronevěra (§ 321-325)	149
Hlava 25.	Podvod (§ 326-339)	150
Hlava 26.	Poškozování věřitele nebo oprávněné osoby (§ 340-349)	155
Hlava 27.	Ničení a poškozování (§ 350-354)	159
Hlava 28.	Úřední přečiny (§ 355-380)	161
Hlava 29.	Přečiny v lodní a letecké dopravě (§ 381-415)	168
Hlava 30.	Nadržování (§ 416-420)	176
Hlava 30.A	Legalizace výnosů z nekalé činnosti (§ 420bis-420quinquies)	178
Hlava 31.	Ustanovení o opakované trestné činnosti společné pro všechny hlavy (§ 421-423)	179

Knih třetí – Přestupky

Hlava 1.	Přestupky proti obecné bezpečnosti osob a majetku (§ 424-429)	181
Hlava 2.	Přestupky proti veřejnému pořádku (§ 429bis-442a)	183
Hlava 3.	Přestupky proti veřejné moci (§ 443-447d)	190
Hlava 4.	Přestupky, které se týkají stavu (§ 448-449)	193
Hlava 5.	Přestupky, které se týkají neposkytnutí pomoci (§ 450)	193
Hlava 6.	Mravnostní přestupky (§ 451-457)	194
Hlava 7.	Přestupky, které se týkají četnictva (§ 458-461)	194
Hlava 8.	Úřední přestupky (§ 462-468a)	195
Hlava 9.	Plavební přestupky (§ 469-478)	197

Část II

Zákon o hospodářské trestné činnosti

Hlava 1.	O hospodářské trestné činnosti (§ 1-4)	209
Hlava 2.	Tresty a opatření (§ 5-16)	218
Hlava 3.	Šetření (§ 17-27)	221
Hlava 4.	Předběžná opatření (§ 28-32)	224
Hlava 5.	Jednání v rozporu s trestem nebo opatřením (§ 33-35)	227
Hlava 6.	Mimosoudní narovnání (§ 36-37)	227
Hlava 7.	Kompetence a složení krajských soudů (§ 38-45)	228
Hlava 8.	Prvoinstanční rozsudky (§ 46-50)	229
Hlava 9.	Odvolání (§ 51-55)	230
Hlava 10.	Dovolání (§ 56-57)	230
Hlava 11.	Styční úředníci (§ 58)	231
Hlava 12.	Přechodná ustanovení (§ 59-63)	231
Hlava 13.	Závěrečná ustanovení (§ 64-87)	233

Zákon o drogách

Vymezení pojmů (§ 1)	234
Zákazy seznam I (§ 2)	235
Zákazy seznam II (§ 3)	235
Omezení zákazu podle paragrafu 2 a 3 (§ 3a)	236
Zákaz doporučování užívání s výjimkou zdravotnické a vědecké osvěty (§ 3b)	236
Recepty/objednávky prostředků podle paragrafu 2 (§ 4)	236
Povolení k vývozu a dovozu (§ 5)	237
Povolení k dalšímu nakládání, výjimka ze zákazu, povolený převoz (§ 6)	237
Udělení povolení podle prvního odstavce paragrafu 6 (§ 7)	238
Dozor (§ 7a)	238
Vyšetřovatelé (§ 8)	239
Přístup k vozidlům, plavidlům a na místa, příkaz ke vstupu, tělesná prohlídka a prohledávání šatstva, zabavení věci (§ 9)	239
Vyměření trestu (§ 10)	239
Příprava (§ 10a)	240
Vyměření trestu (§ 11)	240
Peněžní trest vyšší kategorie (§ 12)	241
Přestupky/přečiny (§ 13)	241
Propadnutí věci (§ 13a)	241
Pravomoci správních orgánů (§13b)	241
Citace (§ 14)	242
Vstup v platnost (§ 15)	242

Zákon o zásadách ochranné léčby

Hlava 1.	Vymezení pojmů (§ 1)	246
Hlava 2.	Cíl, určení a správa, dozor (§ 2-10)	245
Hlava 3.	Umístění a přeložení (§ 11-15)	248
Hlava 4.	Hospitalizace, léčba a hodnocení (§ 16-20)	250
Hlava 5.	Kontrola a donucovací prostředky (§ 21-30)	252
Hlava 6.	Svoboda pohybu v zařízení (§ 31-34)	255
Hlava 7.	Kontakt s vnějším světem (§ 35-39)	257
Hlava 8.	Kázeňské tresty (§ 48-49)	260
Hlava 9.	Pobyt dítěte v zařízení	263
Hlava 10.	Kázeňské tresty	263
Hlava 11.	Vycházky a zkušební propuštění (§ 50-51)	264
Hlava 12.	Informace a zásada ústnosti (§ 52-54)	266
Hlava 13.	Zprostředkování (§ 55)	267
Hlava 14.	Stížnost (§ 56-66)	268
Hlava 15.	Odvolání proti rozhodnutí komise pro stížnosti (§ 67-68)	273
Hlava 16.	Odvolání proti rozhodnutím, proti kterým není možná stížnost (§ 69)	274
Hlava 17.	Spolurozhodování a zastoupení (§ 70-71)	275
Hlava 18.	Zvláštní ustanovení o pacientech dobrovolně hospitalizovaných (§ 72)	275
Hlava 18 A.	Dotace soudním zařízením ochranné léčby v soukromé správě (§ 73-77)	276
Hlava 19.	Přechodná a závěrečná ustanovení (§ 78-87)	277

Řád ochranné léčby

Hlava 1.	Všeobecná ustanovení (§ 1)	279
Hlava 2.	Označení soukromých ústavů (§ 2-3)	279
Hlava 3.	Státní ústavy (§ 4)	280
Hlava 4.	Záznamy (§ 5-6)	280
Hlava 5.	Dozorčí komise a komise pro stížnosti (§ 7-17)	281
Hlava 6.	Umístění a přemístění (§ 18-22)	284
Hlava 7.	Nedovolená nepřítomnost a jiné mimořádné případy (§ 23-24)	286
Hlava 8.	Plán hospitalizace a léčby, hodnocení (§ 25-28)	286
Hlava 9.	Spis o průběhu hospitalizace (§ 29-32)	287
Hlava 10.	Nucené lékařské zákroky (§ 33-35)	289
Hlava 11.	Duchovní péče (§ 36-39)	290
Hlava 12.	Vlastní peníze a pracovní mzda (§ 40-41)	291
Hlava 13.	Spolurozhodování (§ 42-45)	291
Hlava 14.	Prodloužení ochranné léčby (§ 46-51)	292
Hlava 15.	Účast v soudním přelíčení (§ 52)	294
Hlava 16.	Vycházka a zkušební propuštění (§ 53-61)	295
Hlava 17.	Podmínečné ukončení ochranné léčby a jeho podmínky (§ 62-71)	297

Hlava 18.	Požadavky na zařízení podle druhého odstavce paragrafu 38a Trestního zákoníku (§ 72-75)	299
Hlava 19.	Odměny a náhrady tlumočnickům a osobám v rámci řízení o stížnosti a odvolacího řízení (§ 76-77)	300
Hlava 20.	Náklady (§ 78-79)	301
Hlava 21.	Přechodná a závěrečná ustanovení (§ 80-91)	301

Zákon o nápravných zařízeních pro mládež

Hlava 1.	Vymezení pojmů (§ 1)	303
Hlava 2.	Účel, správa a dozor (§ 2-7)	304
Hlava 3.	Určení (§ 8-15)	307
Hlava 4.	Umísťování a proces umísťování (§ 16-19)	309
Hlava 5.	Plán pobytu a léčebný plán (§ 20-21)	311
Hlava 6.	Svoboda pohybu (§ 22-31)	312
Hlava 7.	Kontrola a donucovací prostředky (§ 32-40)	316
Hlava 8.	Kontakt s vnějším světem (§ 41-45)	319
Hlava 9.	Péče, vzdělávání a jiné činnosti (§ 46-53)	322
Hlava 10.	Kázeňské tresty (§ 54-59)	325
Hlava 11.	Povinnost podávat informace a vyrozumění, zásada ústnosti a spisy (§ 60-63)	327
Hlava 12.	Zprostředkování (§ 64)	329
Hlava 13.	Stížnost (§ 65-73)	329
Hlava 14.	Odvolání proti rozhodnutí komise pro stížnost (§ 74-76)	333
Hlava 15.	Odvolání v případě umístění, přemístění, vycházky, zkušební propuštění, účasti na vzdělávacím a tréninkovém programu a přerušení trestu (§ 77-78)	334
Hlava 16.	Spolurozhodování a zastoupení (§ 79-80)	335
Hlava 17.	Přechodná a závěrečná ustanovení (§ 81-91)	336

Zákon o zásadách vězeňství

Hlava 1.	Vymezení pojmů (§ 1)	337
Hlava 2.	Účel, správa a dozor (§ 2-7)	338
Hlava 3.	Určení (§ 8-14)	341
Hlava 4.	Výběr a výběrový proces (§ 15-18)	344
Hlava 4. A	Uzavřené léčebny drogových závislostí (§ 18a-18c)	346
Hlava 5.	Svoboda pohybu (§ 19-26)	347
Hlava 6.	Kontrola a užití násilí (§ 27-35)	350
Hlava 7.	Kontakt s vnějším světem (§ 36-40)	352
Hlava 8.	Péče, práce a další činnosti (§ 41-49)	355
Hlava 9.	Kázeňské tresty (§ 50-55)	359
Hlava 10.	Informace, zásada ústnosti, oznamovací povinnost a spis (§ 56-59)	361
Hlava 11.	Stížnosti (§ 60-68)	362

Hlava 12.	Odvolání proti rozhodnutí komise pro stížnost (§ 69-71)	366
Hlava 13.	Odvolání proti umístění, přemístění, účasti na vězeňském programu, vycházce nebo přerušení trestu (§ 72-73)	367
Hlava 14.	Konzultace a zastupitelství (§ 74-75)	368
Hlava 15.	Zvláštní ustanovení ohledně odsouzených podle paragrafů 13 nebo 19 Trestního zákoníku (§ 76)	369
Hlava 16.	Zvláštní ustanovení ohledně zařízení určených ke klinickému pozorování (§ 77)	369
Hlava 17.	Přechodná a závěrečná ustanovení (§ 78-95)	370

Vězeňské nařízení

Hlava 1.	Vymezení pojmů (§ 1)	371
Hlava 2.	Vrchní správa zařízení a režim (§ 2-4)	371
Hlava 3.	Vězeňský program (§ 5-10)	372
Hlava 4.	Dozorčí komise pro stížnosti (§ 11-20)	374
Hlava 5.	Nucené lékařské zákroky/léčba (§ 21-23)	377
Hlava 6.	Duchovní péče (§ 24-27))	378
Hlava 7.	Odvolání proti lékařskému zákroku/léčbě (§ 28-34)	379
Hlava 8.	Spisy (§ 35-40)	382
Hlava 9.	Přemístění do zařízení ochranné léčby (§ 41-44a)	384
Hlava 9.A	Zvláštní ustanovení ohledně odsouzených, jimž byla nařízena léčba z drogových závislostí (§ 44b-44q)	385
Hlava 10.	Náhrady v procesu projednávání stížností a odvolání (§ 45)	389
Hlava 11.	Náklady a odpovědnost ředitele (§ 46-49)	390
Hlava 12.	Změna jiných předpisů (§ 50-57)	391
Hlava 13.	Závěrečná ustanovení (§ 58-61)	391

ZÁKON O HOSPODÁŘSKÉ TRESTNÉ ČINNOSTI

Zákon z 22. června 1950, Sb. 258, o řízení vyšetřování, stíhání a souzení hospodářské trestné činnosti, v jeho poslední novelizaci z 18. dubna 2002, Sb. 223

HLAVA PRVNÍ O hospodářské trestné činnosti

§ 1

[Hospodářská trestná činnost ze sociálně-ekonomické legislativy]

Hospodářskými trestnými činy jsou:

1. porušování předpisů stanovených: *zákonem o distribuci z roku 1939*, § 4, 5, 6, 7, 8, 15, odstavcem 2, 4 a 5, §§ 16 a 17; *zákonem o elektrické energii* 1998, § 5, odstavcem 6, § 7, odstavcem 2, § 12, odstavcem 1, § 16, 18, 21, 46, 47, odstavcem 1, § 53, odstavcem 1, § 56, odstavcem 1, § 60, 62, 64, 69, 78, odstavcem 2, § 79, 84, 95a, odstavcem 1, § 95b a 95f; *zákonem o plynu*, § 4, odstavcem 1, § 7, odstavcem 1, § 8, 11, odstavcem 1, § 12, odstavcem 1 a 4, § 13, odstavcem 3, § 18, odstavcem 1, § 19, odstavcem 2, § 21, odstavcem 1, § 25, odstavcem 1, § 28, 29, 30, odstavcem 1, § 32, 33, 34, odstavcem 2, § 35, 36, 37, 38, 43, odstavcem 1, § 44, 48, 56, 72, odstavcem 1, § 73, odstavcem 4, § 78, odstavcem 2, §§ 79 a 82; *zákonem o nezákonném vytváření zásob*, § 3 a 4; *zákonem o dovozu a vývozu*, § 2, odstavcem 1 a 4, § 2a, odstavcem 1, 3 a 5, § 5, 7, odstavcem 1, a § 18, pokud se týkají zboží, které jsou nařízením o dovozu a vývozu podle tohoto zákona, nebo ministerskou vyhláškou podle § 2, odstavce 4 nebo § 7, odstavce 1 tohoto zákona označeny za strategické zboží, dále § 2a, odstavcem 6 a § 3; *zákonem o povrchových dolech*, § 2 a – nebylo-li použito odstavce 4 § 7 – § 7, odstavcem 2; *zákonem o nouzovém finančním styku*, §§ 3, 4, 5, 6, 11, 12, 17, 18, 26 a 28, odstavcem 2; *zákonem o nouzovém zásobování potravinami*, § 6, 7, 9, 10, 11, odstavcem 2, § 12, 13, 22, 23, 24, odstavcem 1, §§ 25 a 29; *přechodného zákona o výrobě elektrické energie*, § 8, odstavcem 4, § 12; *zákonem o nouzových cenách*, § 5, 6, odstavcem 2 a – dojde-li k označení trestného činu – § 8 a 9; *zákonem o telekomunikacích*, článkem 3.3, odstavcem 1, 3.10, 10.5, 10.16, odstavcem 1, článkem 10.19, odstavcem 1, články 18.8 a 18.9; *zákonem o provedení konvence o biologických zbraních*, § 2, odstavcem 1 a 3, § 3 a 4; *zákonem o provedení konvence o chemických zbraních*, § 2 a 3, odstavcem 1; *zákonem o schválení a provedení markhamské úmluvy*, § 6; *zákonem o finančním styku se zahraničím z roku 1994*, § 5, odstavcem 1; *zákonem o restrukturalizaci chovu vepřového dobytka*, § 15 a 27, odstavcem 3; *zákonem o zásobování léčivy*, § 2, odstavcem 3, § 3, odstavcem 4; *zákonem o zamezení zneužití chemikálií*, §§ 2, 3, 5, 10 písmene a), a § 12.

2. porušování předpisů stanovených: *zákonem o těžební výrobě z roku 1939*, § 3; zákon na ochranu zvířat, § 66, 68, 73, odstavcem 1; zákonem o dovozu a vývozu, § 2, odstavcem 1 a 4, § 2a, odstavcem 1 a 3, § 5, 7, odstavcem 1, a § 18, pokud se týkají zboží, které je nařízením o dovozu a vývozu podle tohoto zákona, nebo ministerskou vyhláškou podle § 2, odstavce 4 nebo § 7, odstavce 1 tohoto zákona označeny za strategické zboží, dále § 2b, 4, odstavcem 1, písmeny a), c) a e) – pokud jsou označeny za trestný čin – § 17; *zemědělským zákonem*, § 17, 18, 19, 20, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 47 a 51; *sankčním zákonem z roku 1977*, § 2 juncto 3; §§ 7 a 9, pokud se týkají pravidel uváděných § 3; *zákonem o telekomunikacích*, články 2.1, odstavcem 1, 3.8, 4.1, odstavcem 4, 4.2, odstavcem 5 a 8, 4.4, odstavcem 5, 10.8, 10.17, 13.1, 13.2, 13.5 a 13.8; *nařízením (ES) č. 2271/96 Evropské Rady z 22. listopadu 1996 na ochranu před následky extrateritoriálního použití právních pravidel vydaných třetími zeměmi a jednáních za nich založených a z nich vyplývajících (PbES L 309)*, článkem 2, odstavcem 1 a 2, a článkem 5, odstavcem 1; *nařízením (ES) č. 1338/2001 Evropské Rady z 28. června 2001 o přijetí opatření potřebných k ochraně eura před penězokazectvím (Pb EG L 181)*, článkem 6, odstavcem 1, první a druhou větou; *zákonem na zachování kulturního bohatství*, § 7, 8, 9, 14a a 14b; *zákonem o finančních stycích se zahraničím z roku 1994*, § 3, 4, 6, odstavcem 3, a 8; *zákonem o identifikaci ve finančních službách z roku 1993*, § 2, odstavcem 1, 2 a 6, §§ 5, 6, 7 a 8; *zákonem o spolufinancování nadstavbových nemocenských pojištění*, § 11, odstavcem 1 a 2; *zákonem i ohlašovací povinnosti neobvyklých transakcí*, § 9, 10, odstavcem 2, a 19, jakož i porušení předpisů vydaných podle § 11; *zákonem o ohlašovací povinnosti rozhodovací kompetence ve společnostech zaregistrovaných na burze z roku 1996*, § 2, 3, odstavcem 1, 6, odstavcem 1, 8, odstavcem 1, druhou větou, odstavcem 3 a 4, a § 14, odstavcem 2; *zákonem o notářském úřadu*, § 127, odstavcem 2; *zákonem o vyhledávání nerostů*, § 2 a – pokud nebyl použit odstavec 4 § 4a – § 4a, odstavcem 1; *zákonem o tarifech ve zdravotnictví*, §§ 2, 17b, 17f, 30 a 34; *zákonem o dozorem nad investičními společnostmi*, § 4, odstavcem 1, § 8, 10, 11, odstavcem 1, 12, odstavci 1, 2, 4 a 5, § 14, odstavcem 2, § 16, odstavcem 3 a 4, 17, odstavcem 5 a 7, 19, odstavcem 2 až 4, §§ 20, 22, odstavcem 2, 24, 27b, odstavcem 2 a 3, a § 27c, odstavcem 2; *zákonem o dozoru nad obchodem s cennými papíry z roku 1995*, § 3, odstavcem 1, § 4, odstavcem 2, § 5, odstavcem 1 a 3, § 6, odstavcem 2, § 6a, odstavcem 1 a 3, § 6b, 6c, odstavcem 2, § 7, odstavcem 1, 3 a 7, § 10, odstavcem 2, 11, odstavcem 1 a 5, § 11a, odstavcem 3, 4 a 6, § 12, odstavcem 2 a 4, 13, odstavcem 6 a 8, § 16, odstavcem 1, 8, 9, 11, 12 a 13, § 17, odstavcem 1 a 2, § 18, odstavcem 2a, § 19, odstavcem 2, § 22, odstavcem 1, 3 a 5, § 24, odstavcem 1 a 3, § 25, odstavcem 2, § 26a, odstavcem 1, 5 a 6, § 27, odstavcem 3, § 28, odstavcem 3, § 29, odstavcem 5, § 31, odstavcem 1 a 2, § 36, odstavcem 2 a 3, § 37, odstavcem 2, § 45, odstavcem 4, § 46a, odstavcem 1, § 46b, odstavcem 1, 3 a 5, první větou, a § 46d; *zákonem o dozoru nad úvěry z roku 1992*, § 6, 14, 15, odstavcem 4 a 5, § 16, odstavcem 1, 7 a 8, § 19, odstavcem 1, § 23, odstavcem 1, 4 a 5, § 24, odstavcem 1, 4, 5 a 6, § 28, odstavcem 2 a 5, písmenem a), § 29, odstavcem 2, § 30, odstavcem 4 a 5, § 31, odstavcem 1, písmenem a) a b), § 32, odstavcem 1, písmenem a) a b), § 36, 38, 43, 55,

- odstavcem 4, 6 a 7, § 56, odstavcem 1 a 2, § 56a, 58, odstavcem 2, § 652, odstavcem 1, 2 a 3, § 63, 64, odstavcem 2, § 66, odstavcem 2 a 3, § 69, 72, odstavcem 3, § 81, odstavcem 5, § 82, odstavcem 1 a 4, § 83, odstavcem 1 a 4, § 84, odstavcem 2 a 4, a § 85; *zákonem o dozoru nad pojišťovnictvím z roku 1993*, § 24, odstavcem 1, § 42, odstavcem 2, § 53, první a druhou větou, § 54, odstavcem 2, 3, písmenem a), odstavcem 5, první větou, § 584a, odstavcem 2 a 4, § 55, odstavcem 1, 2, § 56, odstavcem 6, poslední větou, § 57, odstavcem 3, 4, § 64, odstavcem 1, 2, § 67, odstavcem 1, 2, § 68, odstavcem 1, § 69i, odstavcem 3, druhou větou, § 69j, odstavcem 1, § 69k, odstavcem 1, první větou, § 72, odstavcem 2, § 72a, odstavcem 2, 3, §§ 72b, 73c, odstavcem 1, § 76, odstavcem 1, § 89, odstavcem 1, 2, § 95, odstavcem 1, 2, § 96, odstavcem 1, § 100 odstavcem 2, § 100a, odstavcem 2, 3, § 100b, odstavcem 1, § 104, odstavcem 1, § 115, odstavcem 5, § 120, odstavcem 4, § 137, odstavcem 1, § 140, odstavcem 1, § 141, odstavcem 3, § 143, odstavcem 1, § 146, odstavcem 1, § 147, odstavcem 3, § 147c, odstavcem 5, § 147d, odstavcem 3, poslední větou, § 147h, druhou větou, § 147i, odstavcem 1, 2 a 4, § 147k, odstavcem 5, třetí a poslední větou, odstavcem 7, § 147l, odstavcem 2, § 147m, odstavcem 4, poslední větou, § 153, odstavcem 1, § 174, odstavcem 1, 6 a 7, § 175, odstavcem 1, 4 a 6, § 177, odstavcem 1, § 178, odstavcem 1, § 179, odstavcem 2, 9, §§ 180, 181, odstavcem 1, 2, 3, 6, poslední větou, 7, § 184, odstavcem 2, 3, § 185, odstavcem 2; *zákonem o směnárnách*, § 4, odstavcem 1, § 5, odstavcem 3, § 9, odstavcem 1, §§ 10, 11, 12, odstavcem 2, §§ 16 a 20, odstavcem 2 a 3; *zákonem o bydlení*, § 103; *zákonem o civilním využití výbušnin*, § 3, 10 a 17, odstavcem 1; *zákonem o zamezení zneužívání chemikálií*, § 10, písmenem b); *zákonem o dozoru nad pohřebními pojišťovnami*, § 11, 26, odstavcem 1, první a druhou větou, § 27, odstavcem 2, 3, písmenem a), 5, první větou, § 27a, odstavcem 2 a 4, § 28, odstavcem 1, 2, § 29, odstavcem 6, poslední větou, § 30, odstavcem 2, 3, § 33, odstavcem 2, § 33a, odstavcem 2, 3, §§ 33b, 33c, odstavcem 1, § 36, odstavcem 1, §§ 37, 39, odstavcem 1, 2, §§ 41, 46, 51, odstavcem 4, § 56, odstavcem 1, § 59, odstavcem 1, § 64, odstavcem 1, § 81, odstavcem 1, 6, 7, § 82, odstavcem 1, 4, 6, § 85, odstavcem 1, §§ 86, 89, odstavcem 2, 3, § 90, odstavcem 2.
2. porušení předpisů stanovených: *zákonem o pracovní době*, článkem 8:3, odstavcem 1; *zákonem o cenách*, §§ 2, 2b, 3 – a pokud jde o trestný čin – § 11; *zákonem o zboží*, paragrafem 21; *zákonem o sázkových hrách*, paragrafem 1, písmeny a), b) a d), § 7, 7c, odstavcem 2, § 13, 14, 27, 28, 30b, odstavcem 1, § 30d, odstavcem 1, § 30g, odstavcem 1, § 30h, odstavcem 1, § 30i, odstavcem 1, písmenem b), § 30j, odstavcem 1, § 30m, odstavcem 1, § 30q, odstavcem 3, § 30r, odstavcem 3 a 4, § 30t, odstavcem 1 a 2, § 30u, odstavcem 1, §§ 30x a 30z; *zákonem o přepravě osob z roku 2000*, § 4; *zákonem o dozoru nad obchodem s cennými papíry z roku 1995*, § 46 a 47; *zákonem o bydlení*, § 120; *zákonem o senech a sazenicích*, § 40, 41, odstavcem 1, § 41a, 41b, 80, 81, 83-85, 87 a 91, odstavcem 4; *nařízením (ES) č. 2100/94 Evropské Rady z 27. července 1994 o společném pěstitelském právu (PbES L 227)*, články 13, odstavcem 2, § 17, odstavcem 1 a 2, § 18, odstavcem 3; *zákonem o pracovních podmínkách z roku 1998*, § 6, odstavcem 1, první větou, § 10, 28, odstavcem 7, § 32, a čin nebo

- nedbalost podle § 33, odstavce 1, jakož i – pokud jde o trestný čin – § 6, odstavcem 1, druhou větou, § 16, odstavcem 10;
3. porušení předpisů stanovených: *zákonem o pracovní době*, články 3:2, odstavcem 1 a 4, článkem 3:3, odstavcem 3 a 4, 3:5, odstavcem 1, 4:1, odstavcem 6, 4:3, odstavcem 1, 4:6, 5:3, odstavcem 1 a 2, 5:4, odstavcem 3 a 4, 5:5, 5:6, 5:7, odstavcem 3, 5:8, odstavcem 3, 5:9, odstavcem 3, 5:10, odstavcem 1, 2 a 7, 5:11, odstavcem 2 až 5, 5:13, odstavcem 2, 5:14, odstavcem 3, 5:15, odstavcem 6, 5:16, odstavcem 1 – pokud nedodržování ustanovení tohoto paragrafu vede k trestnému činu – 11:2, jakož i – pokud půjde o trestný čin – nedodržení předpisů podle článku 2:7, odstavce 1, 4:3, odstavce 2 až 4, 5:12, odstavce 1 a 2; *zákonem o alokaci pracovních sil zprostředkovateli*, § 2, odstavcem 1, §§ 3, 4, 5, odstavcem 2, a § 12, odstavcem 2; *mimořádným usnesením o pracovních poměrech z roku 1945*, § 8; *zákonem o podomním prodeji*, § 6, 7, 8 a 24, odstavcem 2; *zákonem o veterinárních léčivech*, § 2, odstavcem 1, § 7, 13, 14, odstavcem 1 a 2, § 17, odstavcem 1, § 18, 19, 20, odstavcem 2, § 21, odstavcem 1, § 24, odstavcem 2, § 30, odstavcem 1, § 31, odstavcem 1, § 32, 33, 35, 36, odstavcem 1, § 37, odstavcem 1, § 38, 39, 40, 41, 42, 43, odstavcem 1, § 44, odstavcem 1, § 45, odstavcem 3, § 49, 58, odstavcem 3; *zákonem na ochranu zvířat*, § 1, odstavcem 2, § 3, 4, 5, 6, až 9, 10 až 13, 17 až 21, 25, 26, 29, 30, 34, 38, 39, 41, odstavcem 3, § 42, 44, 45, 46, 47, odstavcem 6, § 52, odstavcem jedna, § 53, 54, 55, 56, 57, 58, odstavcem 1 a 4, § 59, odstavcem 4, § 60, 65, 76, 77 až 80, 96 až 105, 107, 111 a 120; *zákonem o obchodních rejstřících z roku 1996*, § 25 a 28; *zákonem o kvalitě zemědělství*, § 2, odstavcem 1 a 2, § 3, odstavcem 2, § 4, odstavcem 4, § 6 a 9, odstavcem 1; *zákonem o zemědělském vývozu z roku 1938*, § 2, 4 a 7; *zákonem o chorobách rostlin*, § 2, 3, 3a, 6 a 13; *zákonem o koncentraci emigrantů*, § 36, odstavcem 1 a 3, § 47, odstavcem jedna; *zákonem o statistice z roku 1950*, § 21, jakož i – pokud půjde o trestný čin – § 19; *zákonem o tabáku*, § 3, 3a, 4, 5 a 9; *zákonem o telekomunikacích*, články 2.3, 3.4, odstavcem 2, 4.11, odstavcem 3, 5.2, odstavcem 3 a 5, 7.6, 10.4, 10.6, 10.7, odstavcem 2, 10.10, 10.11, 10.12, 10.18, 13.4, odstavcem 1, 2, 3, 18.1, 18.2, 18.7, 18.12; *zákonem o provedení konvence o chemických zbraních*, § 4 až 8; *nařízením č. 2137/85 Evropské rady z 25. července 1985 o zahájení evropské hospodářské spolupráce* (Pb ES L 199/1), článkem 7, odstavcem 2, písmenem i), a článkem 25, odstavcem 1, písmenem a), c) d), a e), a odstavcem 2; *zákonem o sídlech podniků z roku 1954*, § 4, 15, odstavcem 2, § 16, 18, odstavcem 2, § 23 a – pokud půjde o trestný čin – odstavcem 22; *zákonem o rybolovu z roku 1963*, § 3, 3a, 4, 5 a 9; *zákonem o kontrole masa*, § 2, odstavcem 2, § 6, 7, 18, odstavcem jedna, písmenem a) a i), § 19, 19a, 20a, odstavcem 3, § 21, 26, 27, 28, 30a, 34, 35, 37, 38 a 39; *zákonem o ručitelství z roku 1986*, § 7a, 12, 30, 31, 25, 36, 37, 39, 44, 46, 57, 58 a 58a; *zákonem o zboží*, § 4 až 11, 13 až 20, 22, 26, odstavcem 2, § 31, 32 a 32k; *zákonem o odvetách v námornictvu*, § 2, odstavcem 1, § 5, 9., odstavcem 3, § 10, odstavcem 1, § 11c, odstavcem 1 a 2, § 11d a 17; *zákonem o odpovědnosti za ropné tankery*, § 11, 12, 18, odstavcem 1, § 20, 22, 23, 24 a 26, odstavcem 2; *zákonem o práci cizinců*, § 2, odstavcem 1, a § 15; *zákonem o pojišťovacím poradenství*, § 3, odstavcem 1, § 7, odstavcem 1, § 10, odstavcem 1 až 3, § 11 a

20, odstavcem 1; *zákonem o krácení bilance finanční podpory na bydlení*, § 15; *zákonem o podnikových organizacích* – půjde-li o trestné činy – § 32, 93 a 113; *zákonem o spotřebitelských úvěrech*, § 9, 23, odstavcem 3, § 26, 27, odstavcem 1 a 2, § 34, 36, 38, 47, 48, odstavcem 2, a § 65, odstavcem 2, nestanoví-li § 69 jinak; *zákonem o úspoře energie ve spotřebičích*, § 2, 4, odstavcem 2, § 5, 6, 8, 9, 17, odstavcem 2 a 3, § 19, odstavcem 2, a § 21; *zákonem o distribuci energií*, § 10, 11, 12, odstavcem 6, § 13; *zákonem o přepravě zboží v říční plavbě* (Sb. 1951, 472), § 4, 5, 30, 36, 45, odstavcem 2 a 6, § 51, odstavcem 1, § 59, odstavcem 3, § 60, 62, odstavcem 1 a 7, a § 65, odstavcem 1, jakož i porušení předpisů z tohoto zákona – půjde-li o trestné činy; *zákonem o silniční přepravě zboží*, § 4, odstavcem 1 a 2, § 5, odstavcem 1 a 3, § 14, odstavcem 1 a 5, § 15, odstavcem 1, § 21, 25, odstavcem 1, § 29, odstavcem 1, § 30, 31 a 49, odstavcem 3, jakož i – půjde-li o trestné činy – § 5, odstavcem 2, § 26, odstavcem 2, a § 28; *zákonem o schválení a provedení markhamské úmluvy*, § 3, odstavcem 3, a § 4, odstavcem 2; *zákonem o kontrole stavu přístavů*, § 12, odstavcem 1 a 3, a § 13, odstavcem 1 až 3; *zákonem o restrukturalizaci chovu vepřového dobytka*, § 24, odstavcem 4, a § 29; *zákonem o agrárních přesunech půdy*, § 61 a 64, odstavcem 3; *zákonem o zdravotnických pomůckách*, § 2, 3, odstavcem 1, § 4, 5, 7, odstavcem 1, § 9, odstavcem 1 a 3; *zákonem o tvorbě mezd*, § 10, odstavcem 5; *zákonem o spolufinancování přílišného nárůstu starších pojištěnců zdravotních pojišťoven*, § 5 a 13; *zákonem o podnikových radách*, § 26, odstavcem 6, a § 36, odstavcem 7; *zákonem o soukromých bezpečnostních a detektivních agenturách*, § 2 a 5, odstavcem 2 a 4; *zákonem o přepravě osob z roku 2000*, §§ 11, 19, 30, odstavcem 3, § 51, 85, 86 a 104, úvodem a písmeny c) a d), jakož i – půjde-li o trestný čin – porušení předpisů z tohoto zákona; *zákonem o zábavní mobilní technice*, § 17; *zákonem o regulaci kapacity říční dopravy*, § 6, jakož i – půjde-li o trestné činy – porušení předpisů z tohoto zákona; *zákonem o fondech na krytí škod vzniklých v souvislosti s ropnými tankery*, § 5, odstavcem 1, a § 8; *zákonem o lodním vybavení*, § 26; *zákonem o spoření*, § 3, odstavcem 2 a 3, a § 3a, a – půjde-li o trestný čin – § 2; *zákonem o tarifech ve zdravotnictví*, § 2a; *zákonem o přístupu ke zdravotnímu pojištění z roku 1998*, § 2, odstavcem 2, § 3, 4, 15, 24, odstavcem 3, § 28, odstavcem 1, § 29, druhou větou, a § 30, odstavcem 2 a 3; *zákonem o úředním dozoru nad veřejnými prodeji*, § 1; *zákonem o respektování doporučení ESUO*, § 63, odstavcem 3, § 2; *zákonem o provedení mezinárodního energetického programu*, § 3, odstavcem 1 a 2, § 6, odstavcem 3, § 10, odstavcem 1, a § 11, odstavcem 2, jakož i § 9juncto 3, odstavcem 1 nebo 2, nebo § 6, odstavcem 3; *zákonem o provedení nařízení č. 11 Rady Evropského hospodářského společenství*, § 2 a 3; *zákonem o zahraničních společnostech*, § 2, 3 a 5, odstavcem 4; *zákonem o přepravě potravin podléhajících zkáze přes hranice*, § 3juncto 8, odstavcem 1, § 4, 5, 7, 9, odstavcem 2 a 4, § 11 a 12; *zákonem o říční lodní dopravě*, § 5, odstavcem 2, § 7, 9, odstavcem 1, § 10, 15, odstavcem 2, § 16, odstavcem 2, § 20, odstavcem 1, § 21, 23, odstavcem 2 a 4, § 24, 26, 43, odstavcem 1, § 44, 46, odstavcem 2, § 48, odstavcem 1, § 49, 53, 55, 74, 81 a 82, jakož i – půjde-li o trestný čin – porušení předpisů z tohoto zákona; *zákonem o námořní přepravě*, § 2, odstavcem 1 a 2, § 3, odstavcem 1 a 3, § 4,

odstavcem 1, 2 a 4, § 7, 9, 10, odstavcem 3, § 12, odstavcem 1, §§ 15, 17, 18, odstavcem 1, § 20, odstavcem 1, § 23, 25, 30 a 31; *zákonem o tvorbě zásob ropných produktů*, § 3, odstavcem 1, § 5, odstavcem 3, poslední větou, odstavcem 4, § 8, odstavcem 3, § 10, odstavcem 3, § 13, odstavcem 1, 2 a 4, § 14, odstavcem 1, druhou větou, a § 27; *zákonem o cenách přepravy uhlí a oceli*, § 2 a 4; *zákonem o lovu velryb z roku 1960*, § 2; *zákonem o nebezpečných nástrojích*, § 6, 8, odstavcem 1, § 10, odstavcem 1, 2 a 3, § 11, odstavcem 1, § 12, odstavcem 1, třetí větou, a 3, § 14, 14a a 25a; *zákonem o nemocničních zařízeních*, § 6, 15, odstavcem 4, § 18a, 18b, odstavcem 1 a 8, § 22, 23, jakož i – půjde-li o trestný čin – § 28; *zákonem o pojištění mimořádných léčebných výloh*, § 5a, odstavcem 2; *zákonem z 28. června 1989, Sb. 245, o provedení nařízení č. 2137/85 Evropské Rady z 25. července 1985 o zahájení evropské hospodářské spolupráce (PbEG L 199/1)*, § 3, odstavcem 4; *zákonem z 19. prosince 1991, Sb. 710 o přizpůsobení legislativy dvanácti směrnicí Evropské rady o právu společností*, článkem IV, odstavcem 1 a 2, první a druhou větou; *Občanským zákoníkem, Knihou 2 (Právnícké osoby)* – pokud se vztahuje na družstva, pojišťovací společnosti, akciové společnosti, společnosti s ručením omezeným, svazy evropské hospodářské spolupráce nebo formálně zahraniční společnosti podle zákona o zahraničních společnostech – § 23, odstavcem 1, druhou větou, § 56, odstavcem 2, § 61, písmenem b) a d), § 63b, 75, 76a, odstavcem 2, § 85, 91a, 94b, odstavcem 4, § 94c, odstavcem 5, § 96, odstavcem 3 a 4, § 96a, odstavcem 7, druhou větou, § 103, 105, odstavcem 4, poslední větou, § 120, odstavcem 4, § 153, 154, odstavcem 3, § 186, 194, 204b, odstavcem 4, § 204c, odstavcem 5, § 230, odstavcem 4, § 263, 264, odstavcem 3, § 362, odstavcem 6, poslední větou, § 393, odstavcem 1, § 394, odstavcem 3, a § 395; *Občanským řádem*, § 1002, odstavcem 2; *novelou zákona o zboží z roku 1988*, článkem II, odstavcem 2 a 5; *zákonem o otevíracích dobách*, § 2, 3, odstavcem 5, § 4, odstavcem 3, § 5, odstavcem 3, § 6, odstavcem 2, § 7, odstavcem 3, a § 8, odstavcem 2; *zákonem o cejchování*, § 5, odstavcem 1, § 7, odstavcem 1 a 3, § 8, odstavcem 1 a 3, § 9, odstavcem 1 a 2, § 11a, odstavcem 2, druhou větou, § 14, odstavcem 5, písmenem a), c) a d), § 19, 20, odstavcem 1 a 3, § 21, 21a, odstavcem 1, § 21b, odstavcem 3, poslední větou, § 26b, odstavcem 2, první větou, § 26c, 27 a 29h, odstavcem 2; *zákonem o zdravotních pojišťovnách*, § 43b; *zákonem o civilním využití výbušnin*, §§ 7, 14, 15, odstavcem 3, § 16 a 21; *zákonem o silničním provozu z roku 1994*, § 34, odstavcem 1, a § 35; *zákonem o zamezení zneužívání chemikálií*, §§ 4, 7, 8, 9 a 10, písmenem c); *zákonem o námořních posádkách*, §§ 56, 57, 58, 59 a 60; *novelou zákona o přepravě osob taxislužbou (deregulace přepravy taxi)*, článkem V; *zákonem o alkoholických nápojích a pohostinství*, §§ 2, 3, 12 až 25, 35, odstavcem 2, a 38.

4. trestné činy uvedené v § 26, 33 a 34.

[Hospodářská trestná činnost z legislativy životního prostředí]

Hospodářskými trestnými činy jsou taktéž:

1. porušení předpisů stanovených: *zákonem o ochranných postřicích* z roku 1962, § 2, odstavcem 1, § 10, odstavcem 1, a § 25c, odstavcem 5; *zákonem o kafilériích*, § 4 a 5, odstavcem 1 a 2; *zákonem o rostlinách a živočiších*, § 13, odstavcem 1; *zákonem o podzemních vodách*, § 14, odstavcem 1 a 2; *zákonem o jaderné energii*, § 15, 21, 21a, 21e, odstavcem 1, § 29, odstavcem 1, § 31, 32, odstavcem 1, § 34, odstavcem 1, 5 a 6, § 35, odstavcem 2, pokud se vztahuje na předměty upravené všeobecným správním nařízením podle § 29, 32 nebo 34, § 37b, 38a, 46, odstavcem 1, § 47, odstavcem 1, § 49b, odstavcem 1, § 49d, 75, odstavcem 2, a § 76a; *zákonem o hnojivech*, § 55, 57, odstavcem 2, § 58, 58c, 58d, odstavcem 2, § 58e, odstavcem 3, § 58f, odstavcem 1, § 58aa, 58af, odstavcem 1, § 58aj, odstavcem 1, § 58ak, odstavcem 1, § 58aka, odstavcem 1, a § 58al; *zákonem o těžbě z roku 1903*, § 9, odstavcem 1, písmenem c); *zákonem o povrchových dolech*, § 26, odstavcem 1, úvodem a písmenem c); *zákonem o potlačení nehod na Severním moři*, § 4, odstavcem 1, 2, 3 a 4, a § 15; *novelou zákona o ochranných postřicích z roku 1962 (zemědělsky nepostradatelné postřiky porostů)*: článkem II, odstavcem 3 a 6, a přílohou; *zákonem na ochranu půdy*, §§ 6 až 13, 38 a 94; *zákonem o znečišťování ovzduší*, § 91, 92, písmenem a), v součinnosti s §§ 48 a 92, písmenem b); *zákonem o správě životního prostředí*, články 1.2., odstavcem 1, a – půjde-li o trestné činy – články 8.1, odstavcem 1, 8.40, odstavcem 1, 8.42, odstavcem 2, 8.43, 8.44, odstavcem 1 a 6, 10.1, 10.2, odstavcem 1, 10.37, odstavcem 1, 10.39, odstavcem 1, 10.45, odstavcem 1, písmenem b), 10.47, odstavcem 1, 10.54, odstavcem 1, 10.56, odstavcem 1 a 2, 10.57, 10.58, odstavcem 1 a 2, 10.60, odstavcem 1 a 2, písmenem a) a b), 17.4, odstavcem 1, a 18.18; *zákonem o ekologicky nebezpečných látkách*, §§ 2, 8, 24, 31, 59 a 63; *zákonem o přírodních katastrofách a vážných neštěstích* – půjde-li o trestné činy – § 2c, odstavcem 1 a 3, a § 11b, odstavcem 2 a 3; *rozšířením a novelou z 2. července 1992, Sb. zákona o obecných zásadách hygieny životního prostředí a souvisejících dalších zákonů (politika plánování v životním prostředí a požadavky na kvalitu životního prostředí; krajská nařízení o životním prostředí, vznik všeobecných správních nařízeních)*, článkem XIX, půjde-li o krajská nařízení vydaná podle § 36 nebo 41 zákona na ochranu půdy; *zákonem o znečišťování povrchových vod*, § 1, odstavcem 1, 3 a 4, § 1b, 2a, 2c, odstavcem 2, § 5, odstavcem 1, a § 26; *zákonem o znečišťování mořské vody*, § 3, odstavcem 1, § 4 a 11; *zákonem o translokaci produkce hnojiv*, §§ 2, 3, 4 a 9, odstavcem 5; *zákonem o převozu nebezpečných látek*, §§ 4, 5, 10, 11, 21, 24, 27, 29, 31 a 33; *zákonem o zamezení znečišťování loděmi*, §§ 5, 12, 13, 13a, 23, odstavcem 2, 4 a 5, a § 35, odstavcem 3;
2. porušování předpisů stanovených: *zákonem o lesích*, § 2, odstavcem 3, § 3, odstavcem 1 a 2, a § 13, odstavcem 1; *zákonem o rostlinách a živočiších*, §§ 8, 9, 11, 12, 14, odstavcem 1, 2 a 3, § 15, odstavcem 1 a 2, § 17, 18, odstavcem 1, § 26, odstavcem 3 a 5, § 47 a 73; *zákonem o jaderné energii*, §§ 14, 22, odstavcem 1, § 26, odstavcem 2, § 28, 33, odstavcem 1, § 35, odstavcem 2, pokud jde o

- předmět upravený všeobecným správním nařízením stanoveným v § 28, 37, odstavcem 1, § 39, 67, odstavcem 1 a 4, § 68 a 76, odstavcem 3; *zákonem na ochranu přírody*, § 12, odstavcem 1, § 14, odstavcem 3, § 16, odstavcem 1, § 31, odstavcem 1, a § 33a, odstavcem 1; *zákonem o ničení půdy*, § 3, odstavcem 1 a 2, § 7, odstavcem 3, § 12, odstavcem 1 a 2, a § 16, odstavcem 2; *zákonem na ochranu Antarktidy*, § 3, odstavcem 1, § 5, 6, odstavcem 1 a 2, § 8, 25, odstavcem 1 a 2, § 29 a 30; *zákonem na ochranu půdy*, § 20, 27, 28, 30, odstavcem 2, 3 a 4, § 31, 32, odstavcem 2, druhou větou, § 39, odstavcem 1 a 2, § 43, odstavcem 1, 3 a 4, § 44, 45, odstavcem 4, § 49juncto 30, odstavcem 2, 3 a 4, § 63e, odstavcem 3, druhou větou, § 63i, odstavcem 5, druhou větou, § 63j, odstavcem 2, § 70 a 72; *zákonem o správě životního prostředí*, články 8.14, odstavcem 1, 8.36f, odstavcem 1 a 2, 8.41, odstavcem 1, 2 a 3, 8.42, odstavcem 1, 8.44, odstavcem 1, 10.15, odstavcem 1, 10.16, odstavcem 1, 10.17, odstavcem 1, 10.18, 10.20, odstavcem 1, 10.29, odstavcem 1, 10.30, odstavcem 1, 10.32, 10.38, odstavcem 1, 10.40, odstavcem 1 a 2, 10.41, odstavcem 1 a 2, písmenem a), 10.46, odstavcem 1, 10.48, odstavcem tři, 10.51, odstavcem 1, 10.52, odstavcem 1, 10.55, odstavcem 1, 10.60, odstavcem 2, písmenem c); *zákonem o znečišťování povrchových vod*, § 2b, odstavcem 1, 2 a 3, § 4 a 9a, odstavcem 1, 2, 3 a 4; *zákonem o znečišťování mořské vody*, § 6 a 6a; *zákonem o zamezení znečišťování loděmi*, § 6, odstavcem 2, § 10, odstavcem 1, písmenem b) a d), 11, odstavcem 1, 3 a 5, § 16, 17, a 31;
3. porušování předpisů stanovených: *zákonem o ochranných postřicích* z roku 1962, § 2, odstavcem 5, 6 a 7, § 5a, odstavcem 3, § 9, odstavcem 5, 10, odstavcem 2, § 11 až 15 a 16a; *zákonem o kafilériích*, § 3, odstavcem 1, 2 a 3, § 4a, 6, 9, 10, odstavcem 1 a 5, § 11, 12, 13, odstavcem 1, 2, 3, 4 a 5, § 15, 17, odstavcem 1, a § 25, odstavcem 4; *zákonem o rostlinách a živočíchích*, §§ 10, 16, 37, odstavcem 1 a 2, § 38, odstavcem 1, § 50, odstavcem 1, 2 a 3, § 51, 52, 53, 54, odstavcem 1, § 58, 59, odstavcem 2, § 60, odstavcem 5, § 62, odstavcem 1, § 63, odstavcem 1, § 64, odstavcem 2, § 67, odstavcem 6, § 72, odstavcem 5, § 74, odstavcem 1, § 79, odstavcem 2, § 81, odstavcem 1, a § 111, odstavcem 1; *zákonem o podzemních vodách*, § 11; *zákonem o jaderné energii*, § 36, odstavcem 1, a – půjde-li o trestné činy – § 73; *zákonem o hnojivech*, §§ 3, 4, 5, 6, 6a, 7, 7a, 42a, odstavcem 1, § 58ae, odstavcem 4 a 6, § 58aka, odstavcem 3 a 4, § 59, odstavcem 3, a § 61; *zákonem o hnojivech z roku 1947*, §§ 2 a 4; *zákonem na ochranu přírody*, § 17; *zákonem na ochranu Antarktidy*, § 19, odstavcem 2, a § 33; *zákonem o nadměrném hluku*, §§ 2, 3, 8, 9, 10, 170, odstavcem 2, a § 175; *zákonem o znečišťování ovzduší*, § 92, písmenem a), ve spojení s §§ 13, 14 a 86, odstavcem 2, § 92, písmenem c) a d); *zákonem o správě životního prostředí*, článkem 10.23 – půjde-li o trestné činy – a článkem 10.60, odstavcem 2, písmeny d) a e); *rozšířením a novelizací zákona o správě životního prostředí ze 13. května 1993, Sb. 283 (odpadní látky)*, článkem VII, pokud se jedná o obecní nařízení vydaná podle § 2 zákona o odpadních látkách; *zákonem o translokaci produkce hnojiv*, § 9, odstavcem 2, §§ 10, 13, 14 a 17; *zákonem o převozu nebezpečných látek*, § 47 a 48, odstavcem 2.

§ 2

[Rozdělení hospodářské trestné činnosti na přečiny a přestupky]

1. Hospodářská trestná činnost uvedená v § 1, bodě 1) a 2), a v § 1a, bodě 1) a 2), je přečinem, pokud je spáchána úmyslně; nejsou-li tyto trestné činy přečiny, jsou považovány za přestupky.
2. Přes ustanovení prvního odstavce je porušování předpisů stanovených § 15, odstavcem 2 zákona o distribuci z roku 1939 přestupkem, zatímco porušování ostatních předpisů stanovených zákonem o distribuci z roku 1939 je přestupkem, pokud tento zákon vstoupil v platnost na základě § 2 zákona o provedení mezinárodního energetického programu.
3. Hospodářská trestná činnost podle § 1, bodu 3) je přečinem nebo přestupkem, podle toho, jak je v příslušných předpisech označena.
4. Hospodářská trestná činnost podle § 1, bodu 4) a § 1a, bodu 3) je přestupkem.
5. Hospodářská trestná činnost podle § 1, bodu 5) je přečinem.

§ 3

[Rozšíření působnosti zákona o hospodářské trestné činnosti / účast ze zahraničí]

Účast na hospodářské trestné činnosti páchané na území Nizozemského království v Evropě¹ je trestná i v případě, že se jí účastník dopustil mimo území Nizozemského království.

§ 4

[Vymezení pojmu „hospodářské trestné činnosti“]

Tam, kde se v tomto zákoně hovoří obecně nebo konkrétně o hospodářské trestné činnosti, která je přečinem, se rozumí i spolupachatelství na pokusu o takovýto přečin, nestanoví-li jiné ustanovení jinak.

¹ Nizozemské Antily = území Nizozemského království mimo evropský kontinent

HLAVA DRUHÁ

Tresty a opatření

§ 5

[Přednost zákona o hospodářské trestné činnosti]

Nestanoví-li zákon jinak, nelze v případech hospodářské trestné činnosti uplatňovat jiné tresty nebo kázeňská opatření než tresty a opatření ukládané v souladu s tímto zákonem.

§ 6

[Tresty]

1. Kdo spáchá hospodářský trestný čin, bude potrestán:
 - 1) v případě přečinu, pokud se jedná o hospodářskou trestnou činnost uvedenou v § 1, bodě 1), nebo v § 1a, bodě 1), trestem odnětí svobody až na šest let nebo peněžním trestem páté kategorie;
 - 2) v případě jiného přečinu trestem odnětí svobody až na dva roky nebo peněžním trestem čtvrté kategorie;
 - 3) v případě přestupku, pokud se jedná o hospodářskou trestnou činnost uvedenou v § 1, bodě 1), nebo v § 1a, bodě 1) vazebním trestem až na jeden rok nebo peněžním trestem čtvrté kategorie;
 - 4) v případě ostatních přestupků vazebním trestem až na šest měsíců nebo peněžním trestem čtvrté kategorie. Jestliže hodnota předmětů, s nimiž nebo ve vztahu k nimž byla hospodářská trestná činnost spáchána, nebo které byly zčásti či zcela nabyty hospodářskou trestnou činností, překročí jednu čtvrtinu maximální výše peněžního trestu, který může být v případech bodů 1) až 4) uložen, může být při dodržení ustanovení § 23, odstavce 7 Trestního zákoníku, uložen peněžní trest neblíží vyšší kategorie.
2. Kromě těchto trestů mohou být uloženy tresty vedlejší, uvedené v § 7, a opatření podle § 8, nehledě na opatření, která jsou v určitých případech uložena jinými zákonnými ustanoveními.
3. Přes ustanovení odstavce 1 a 2 bude ten, kdo poruší předpis stanovený § 15, odstavcem 2 zákona o distribuci z roku 1939 potrestán vazebním trestem až na dva měsíce nebo peněžním trestem první kategorie.

§ 7

[Vedlejší tresty]

Vedlejšími tresty jsou:

1. zákaz činnosti podle § 28, odstavce 1, bodů 1), 2), 4) a 5) Trestního zákoníku na dobu šesti měsíců až šesti let po ukončení trestu odnětí svobody, nebo v případě peněžního trestu jako jediného hlavního trestu na dobu šesti měsíců až šesti let;
2. zrušení;

3. částečné nebo úplné zastavení podniku odsouzeného, v němž byla hospodářská trestná činnost spáchána, na dobu až jednoho roku;
4. propadnutí věci podle § 33a Trestního zákoníku;
5. propadnutí věci náležející k podniku odsouzeného, v němž byla spáchána hospodářská trestná činnost, pokud souvisí s trestnou činností a je stejného charakteru jako věci uvedené v § 33a Trestního zákoníku;
6. částečné nebo úplné zbavení práv, částečné nebo úplné zbavení výhod, které byly nebo by byly odsouzenému v souvislosti s jeho podnikáním státem přiznány, a to na dobu až dvou let;
7. zveřejnění rozsudku.

§ 8 [Opatření]

Opatření jsou:

1. opatření uvedená v hlavě IIA první knihy Trestního zákoníku;
2. nucená správa podniku odsouzeného, v němž byla hospodářská trestná činnost spáchána, v případě přečinu až na tři roky, v případě přestupku až na dva roky;
3. uložení povinnosti vykonat to, co bylo protiprávně zanedbáno, zrušit to, co bylo protiprávně vykonáno, a učinit nápravu, to vše na náklady odsouzeného, neurčí-li soud jinak.

§ 9 [Kumulace sankcí]

Opatření uvedená v § 8, písmeni b) a c), mohou být uložena společně s tresty nebo jinými opatřeními.

§ 10 [Blíží úprava zvláštních případů a důsledků uložených trestů]

1. V rozsudku, jímž se ukládá vedlejší trest nebo opatření podle § 8, budou v případě potřeby upraveny veškeré zvláštnosti a důsledky, včetně jmenování jednoho nebo více správců v případech nucené správy. Při uložení vedlejšího trestu uvedeného v § 7, písmeni c), lze navíc nařídit, aby
 - odsouzený odevzdal doklady vydané státem pro účely jeho podnikání;
 - rozprodal pod dohledem zásoby svého podniku;
 - a spolupracoval při inventarizaci těchto zásob.
2. Za dodržení ustanovení § 577b Trestního řádu může soud, který uložil vedlejší trest nebo opatření, na návrh státního zastupitelství nebo na žádost odsouzeného, v pozdějším rozhodnutí upravit konkrétní případ, jak je uvedeno v prvním odstavci, nebo již přijatou úpravu změnit nebo doplnit. Tato věc se projednává s vyloučením veřejnosti; rozhodnutí je veřejné. Rozhodnutí bude podloženo důvody; nepodléhá žádným opravným prostředkům.
3. Vymezuje si pravomoc vydat bližší předpisy ohledně použití tohoto paragrafu.²

² Této možností vláda doposud nevyužila.

§ 11

[Blíží předpisy ohledně nucené správy]

1. Neurčí-li soud jinak, má správce, jmenovaný na základě předchozího paragrafu nebo § 29, stejná práva a povinnosti jako správce podle § 409 knihy 1 Občanského zákoníku, a žádná jiná osoba bez jeho pověření nesmí provádět žádný správní akt v daném podniku.
2. Rozhodnutí o nucené správě zveřejní zapisovatel soudu, který rozhodnutí vydal, v Nizozemském státním věstníku a jednom nebo více soudcem určených denících. Rozhodnutí o nucené správě bude zapsáno do obchodního rejstříku na základě ustanovení podle zákona o obchodních rejstřících z roku 1996.

§ 12

Zrušen.

§ 13

[Provedení sankcí / úmrtí odsouzeného]

1. Právo na výkon propadnutí věci nezaniká smrtí odsouzeného.
2. Opatření uvedené v § 8, bodě b) zaniká smrtí odsouzeného.

§ 14

[Výkon odsouzení k úhradě nákladů]

Výkon rozsudku k zaplacení nákladů, jiných než na zveřejnění rozsudku, se proveden způsobem výkonu peněžního trestu s tím, že nebude užito náhradního trestu odnětí svobody.

§ 15

Zrušen.

§ 16

[Procesy „in rem“]

1. Jestliže je pravděpodobné, že se osoba, která zemřela dříve, než rozsudek nabyl právní moci, dopustila hospodářské trestné činnosti, může soud na návrh státního zastupitelství vydat rozhodnutí:
 - a) o propadnutí již zabavené věci; na toto se vztahuje ustanovení § 10;
 - b) o uložení opatření na majetek zemřelého podle § 8, bodu c).
2. Rozhodnutí zapisovatel soudu zveřejní v Nizozemském státním věstníku nebo v jednom či více soudem určených denících, opis rozhodnutí zároveň zašle do posledního místa pobytu zemřelého.
3. Všichni zainteresovaní mohou do tří měsíců po zveřejnění nebo doručení podle předchozího odstavce podat námitku na zapisovatelství soudu.
4. Státní zástupce se k věci vyjádří; zainteresovaná osoba bude řádně předvolána, aby se vyjádřila.

5. Soud vydá odůvodněné rozhodnutí; toto rozhodnutí nepodléhá opravným prostředkům.
6. Ustanovení podle odstavce 1, úvodu a písmene a), odstavce 3, 4 a 5 platí také, je-li pravděpodobné, že hospodářské trestné činnosti se dopustila neznámá osoba. Rozhodnutí pak zapisovatel soudu zveřejní v Nizozemském státním věstníku a v jednom či více soudem určených denících.

HLAVA TŘETÍ

Šetření

§ 17

[Vyšetřující úředníci]

1. Vyšetřováním hospodářské trestné činnosti jsou pověřeni:
 - 1) úředníci označení na základě § 141 Trestního řádu;
 - 2) úředníci označení ministrem spravedlnosti v souladu s dalším ministrem, jehož resortu se vyšetřování týká;
 - 3) úředníci finančního úřadu a celní správy.
2. Všichni úředníci pověřeni vyšetřováním hospodářské trestné činnosti jsou také pověřeni vyšetřováním hospodářské trestné činnosti podle § 26, 33 a 34.
3. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla ohledně úřední přísahy vyšetřujících úředníků, pokud ji tito již nesložili jinak.
4. O rozhodnutí podle odstavce 1, bodu 2) bude informovat sdělení ve Státním věstníku.

§ 18

[Zabavení věci / výzva k vydání věci]

1. Vyšetřující úředníci jsou v zájmu vyšetřování oprávněni k zabavení zabavitelných věcí, je-li to pro plnění jejich úkolu nutné. Za tímto účelem mohou vyzvat k vydání věci.
2. K zabavení věci za účelem jejího propadnutí podle § 7, písmene e) musí mít vyšetřující úředník zmocnění státního zástupce.

§ 19

[Nahlížení do dat a dokladů / pořizování kopií]

1. Vyšetřující úředníci jsou v zájmu vyšetřování oprávněni nahlížet do dat a dokladů, pokud je to pro plnění jejich úkolu nutné.
2. Vyšetřující úředníci jsou oprávněni pořizovat kopie dat a dokladů.
3. Jestliže kopie není možné pořídit na místě, jsou oprávněni za účelem kopírování data a doklady vzít krátkodobě s sebou proti vystavení písemného dokladu o převzetí věci.

§ 20

[Vstup na místa]

Vyšetřující úředníci mají v zájmu vyšetřování přístup na všechna místa, pokud je to pro plnění jejich úkolu nutné.

§ 21

[Zkoumání, nahrávání, odebírání vzorků]

1. Vyšetřující úředníci jsou oprávněni v zájmu vyšetřování provádět zkoumání, nahrávání a odebírání vzorků věcí, pokud je to nutné pro plnění jejich úkolu.
2. Jsou oprávněni za tímto účelem otevírat obaly.
3. Na žádost zainteresované osoby odeberou pokud možno i druhý vzorek, nestanoví-li zákonný předpis jinak.
4. Jestliže zkoumání, nahrávání a odebrání vzorků nemůže být provedeno na místě, jsou oprávněni za tímto účelem vzít věc krátkodobě s sebou proti vystavení písemného dokladu o převzetí věci.
5. Odebrané vzorky budou pokud možno vráceny.
6. Zainteresovaná osoba bude na vlastní žádost co nejdříve informována o výsledcích zkoumání, nahrávání nebo odběru vzorků.

§ 22

Zrušen.

§ 23

[Prohlídka dopravních prostředků]

1. Vyšetřující úředníci jsou v zájmu vyšetřování oprávněni prohledávat dopravní prostředky se zřetelem na dodržování předpisů, uvedených v § 1 a 1a, pokud je to nutné pro plnění jejich úkolu.
2. Jsou oprávněni v zájmu vyšetřování prohlížet náklady dopravních prostředků se zřetelem na dodržování předpisů uvedených v § 1 a 1a, pokud je to nutné pro plnění jejich úkolu.
3. Jsou oprávněni požadovat po řidiči dopravního prostředku náhled do zákonem předepsaných dokladů se zřetelem na dodržování předpisů podle § 1 a 1a, pokud je to nutné pro plnění jejich úkolu.
4. Jsou oprávněni v rámci výkonu svých pravomocí vyzvat řidiče vozidla nebo kapitána plavidla, aby dopravní prostředek zastavil a přemístil na místo jimi určené, pokud je to nutné pro plnění jejich úkolu.
5. Bude-li zjištěn trestný čin, hradí náklady na přemístění dopravního prostředku dotyčný.
6. Pravomoci uvedené v tomto paragrafu mohou být taktéž vykonávány vůči přepravním.

§ 23a

[Zvláštní vyšetřující úředníci v legislativě životního prostředí]

1. Vyšetřujícími úředníky podle §§ 18 až 23 se také rozumí úředníci, kteří jsou na základě § 83 zákona o jaderné energii, § 11, odstavce 3 zákona o důlní těžbě z roku 1903, § 28, odstavce 1 zákona na ochranu přírody, § 30, bodu 3) zákona o ptactvu z roku 1936, § 8, odstavce 1 zákona o ohrožených druzích zvířat, § 96 zákona o znečišťování ovzduší nebo § 44 zákona o převozu nebezpečných látek pověřeni vyšetřováním trestné činnosti.
2. Při vyšetřování porušování předpisů stanovených zákonem o převozu nebezpečných látek příslušejí pravomoci uvedené v § 21 pouze úředníkům dopravního inspektorátu a armádního sboru označeným § 44 zákona o převozu nebezpečných látek za kontrolory nebezpečných látek.

§ 24

[Pravidla znamení k zastavení / zahrazení cesty]

1. Ministr spravedlnosti a – po dohodě – každý ministr, jehož resortu se to týká, jsou oprávněni ke stanovení pravidel o způsobu, jakým má být výzva k zastavení dopravního prostředku, uvedená v paragrafu 23, odstavci čtyři, vydána.
2. Ministr spravedlnosti a každý ministr, jehož resortu se to týká, je oprávněn stanovit, aby byly k zajištění řádného vyšetřování hospodářské trestné činnosti provedeny zátarasy pozemních a vodních cest.

§ 24a

[Povinnost spolupracovat a právo nevypovídat]

1. Každý je povinen poskytnout vyšetřujícím úředníkům v rozumné lhůtě spolupráci, kterou mohou požadovat při výkonu pravomocí příslušejících jim podle ustanovení této hlavy.
2. Osoby, které jsou ze svého úřadu, povolání nebo dle zákonného předpisu povinny k utajování skutečností, mohou spolupráci odmítnout, pokud to vyplývá z povinnosti utajení.
3. Vyšetřující úředníci jsou oprávněni na náklady porušitele skutkovým jednáním zasáhnout proti tomu, co je v rozporu s povinností podle prvního odstavce činěno, trpěno nebo zanedbáno, pokud je to nutné pro plnění jejich úkolu.

§ 25

[Hlavní pravidlo při vyšetřování hospodářské trestné činnosti]

Nestanoví-li zákony a nařízení uvedené v odstavci 1 a 1a tohoto zákona jinak, vztahují se na vyšetřování hospodářské trestné činnosti ustanovení Trestního řádu.

§ 26

[Neuposlechnutí výzvy]

Úmyslné neuposlechnutí výzvy vydané vyšetřujícím úředníkem podle předpisů tohoto zákona je hospodářským trestným činem.

§ 27

[Ustanovení znalců státním zastupitelstvím]

Státní zástupce je oprávněn ke všem úkonům uvedeným v § 151, bodě 2) Trestního řádu, ve všech případech, kdy existuje podezření z hospodářské trestné činnosti.

HLAVA ČTVRTÁ Předběžná opatření

§ 28

[Předběžná opatření státního zastupitelství / doba platnosti / změna, zrušení a odvolání]

1. Jestliže proti podezřelému vyvstalo vážné podezření a jestliže si zájmy, které mají být pravděpodobně překračovaným předpisem chráněny, vyžadují bezprostřední zásah, je státní zástupce ve všech věcech týkajících se hospodářské trestné činnosti, vyjma trestné činnosti podle § 6, odstavce 3, oprávněn, dokud nebude zahájeno soudní řízení, nařídit doručeným oznámením podezřelému jako předběžné opatření:
 - a) aby se zdržel určitých činností;
 - b) aby zajistil, aby byly předměty uvedené v nařízení jako zabavitelné uloženy a uchovány na místě v nařízení označeném.
2. Na nařízení se vztahuje § 10, odstavec 1.
3. Nařízení pozbývá platnosti po uplynutí šesti měsíců a zůstávají platná nejvýše, dokud konečný rozsudek ve věci, ve které bylo nařízení vydáno, nenabude právní moci. Nařízení může být v průběhu této doby po doporučeném oznámení podezřelému změněno či odvoláno státním zástupcem, nebo změněno či zrušeno soudem, který podezřelého stíhá. Soud toto může učinit ze svého úřadu na návrh vyšetřujícího soudce pověřeného přípravným řízením nebo na žádost podezřelého; podezřelý podá vždy ústní vyjádření, tedy k němu bude alespoň řádně vyzván, pokud:
 - 1) soud již nerozhodl v souladu se žádostí podezřelého, nebo pokud rozhodnutí nezrušil;

- 2) neuplynuly dva měsíce od rozhodnutí o předchozí žádosti podezřelého se stejným obsahem.

Soud rozhodne o žádosti podezřelého do pěti dnů od podání žádosti na zapisovatelství soudu.

§ 29

[Předběžná opatření soudu / doba platnosti / prodloužení, změna a zrušení]

1. Jestliže proti podezřelému vyvstalo vážné podezření a jestliže si zájmy, které mají být pravděpodobně překračovaným předpisem chráněny, vyžadují bezprostřední zásah, je soud ve všech věcech týkajících se hospodářské trestné činnosti, vyjma trestné činnosti podle § 6, odstavce 3, oprávněn, dokud nebude zahájeno soudní řízení, na návrh státního zástupce, nebo na návrh vyšetřujícího soudce pověřeného přípravným řízením, a pokud bude věc projednávána u tohoto soudu, nařídit ze své pravomoci podezřelému jako předběžné opatření:
 - a) částečné nebo úplné zastavení podniku podezřelého, v němž byla hospodářská trestná činnost pravděpodobně páchána;
 - b) nucenou správu podniku podezřelého, v němž byla hospodářská trestná činnost pravděpodobně páchána;
 - c) částečné nebo úplné zbavení práv, částečné nebo úplné zbavení výhod, které byly nebo by byly podezřelému v souvislosti s jeho podnikáním státem přiznány;
 - d) aby se podezřelý zdržel určitých činností;
 - e) aby podezřelý zajistil, aby byly předměty uvedené v nařízení jako zabavitelné uloženy a uchovány na místě v nařízení označeném.
2. Na nařízení se vztahuje § 10, odstavec 1.
3. Nařízení pozbývá platnosti po uplynutí šesti měsíců a zůstávají platné nejvýše, dokud konečný rozsudek ve věci, ve které bylo nařízení vydáno, nenabude právní moci. Nařízení může být v průběhu této doby soudem, který podezřelého stíhá, prodlouženo, změněno či zrušeno. Soud toto může učinit ze své pravomoci, na návrh vyšetřujícího soudce pověřeného přípravným řízením, nebo na návrh státního zástupce, a pokud se jedná o změnu nebo zrušení nařízení, také na žádost podezřelého; podezřelý podá vždy ústní vyjádření, tedy k němu bude řádně vyzván, pokud:
 - a) soud již nerozhodl v souladu se žádostí podezřelého, nebo pokud rozhodnutí nezrušil;
 - b) neuplynuly dva měsíce od rozhodnutí o předchozí žádosti podezřelého se stejným obsahem.

Soud rozhodne o žádosti podezřelého do pěti dnů od podání žádosti na zapisovatelství soudu.

§ 30
[Odvolání]

1. Proti nařízením a rozhodnutím soudu uvedeným v § 28 a 29 se může státní zastupitelství do čtrnácti dnů a podezřelý do čtrnácti dnů od jejich doručení odvolat k vrchnímu soudu.
2. Vrchní soud rozhodne v co nejkratším termínu. Podezřelý bude vyslechnut, tedy bude alespoň řádně předvolán.

§ 30a
[Dovolání]

1. Proti usnesení vrchního soudu může státní zastupitelství do čtrnácti dnů a podezřelý do čtrnácti dnů od jejich doručení podat dovolání.
2. Podezřelý je povinen do jednoho měsíce od podání dovolání k Nejvyššímu soudu Nizozemska podat prostřednictvím advokáta písemně doložit prostředky dovolání, jinak nebude dovolání přijato.
3. § 57 se užije obdobně zde.
4. Nejvyšší soud rozhodne v co nejkratším termínu.

§ 31
[Bezprostřední vykonatelnost / doručení]

Nařízení a rozhodnutí uvedená v §§ 28, 29, 30 a 30a jsou bezprostředně vykonatelná. Podezřelému budou neprodleně doručena.

§ 32
[Odškodnění]

1. Jestliže proces skončí bez uložení trestu nebo opatření, anebo uložení takového trestu nebo opatření, že uložené předběžné opatření musí být považováno za neadekvátní, může soud, na žádost bývalého podezřelého či jeho dědiců, tomuto nebo jeho dědicům přiznat finanční náhradu na vrub státu za škodu utrpěnou v důsledku uložení předběžného opatření. K přiznání této náhrady je oprávněn soud, který podezřelého před ukončením procesu stíhal nebo jinak naposledy stíhal.
2. Na toto se vztahují § 89, odstavec 3 a 4, § 90-91 a 93 Trestního řádu.
3. Jestliže bývalý podezřelý po podání žádosti nebo odvolání zemřel, bude náhrada přiznána jeho dědicům.

HLAVA PÁTÁ

Jednání v rozporu s trestem nebo opatřením

§ 33

[Úmyslné přehlížení nebo vyhýbání se soudním opatřením]

Úmyslné jednání nebo zanedbání v rozporu s vedlejším trestem podle § 7, písmene a), c) nebo f), v rozporu s opatřením podle § 8, s úpravou podle § 10, nebo s předběžným opatřením, či vyhýbání se takovému vedlejšímu trestu, opatření, úpravě nebo předběžnému opatření je hospodářským trestným činem.

§ 34

[Úmyslné maření vymáhání nebo výkonu]

Úmyslné nakládání, a to i prostřednictvím jiné osoby, součástmi majetku, na něž se vztahuje soudní vymáhání nebo trest, opatření či předběžné opatření uložené na základě ustanovení tohoto zákona je hospodářským trestným činem.

§ 35

[Občanskoprávní doplněk]

1. Právní úkony v rozporu s ustanoveními § 33 a 34 jsou neplatné.
2. Proti neplatnosti se nelze odvolat v neprospěch toho, kdo o uložení trestu, opatření nebo předběžného opatření nevěděl, pokud k tomu neexistují vážné důvody.
3. O manželovi či registrovaném partnerovi, pokrevním příbuzném a příbuzným do třetího pokolení, a o osobách ve službách toho, komu byl uložen trest, opatření nebo předběžné opatření, se předpokládá, že měli o uložení trestu, opatření nebo předběžném opatření vědět, pakliže neprokáží opak.

HLAVA ŠESTÁ

Mimosoudní narovnání

§ 36

[Zvláštní podmínka narovnání]

Při použití § 74 Trestního zákoníku může být za účelem zamezení trestního stíhání pro hospodářskou trestnou činnost vedle podmínek uvedených v odstavci 2 jmenovaného paragrafu uložena povinnost vykonat to, co bylo protiprávně zanedbáno, zrušit to, co bylo protiprávně vykonáno, a učinit nápravu, to vše na náklady podezřelého, nebude-li stanoveno jinak.

§ 37

[Pravomoc k narovnání osob a orgánů mimo státní zastupitelství]

1. Vláda si vymezuje pravomoc propůjčit na návrh ministra spravedlnosti, učiněný po projednání s dalšími ministry, jejichž resortů se to týká, osobám a orgánům vládou k tomu zvlášť označeným, v rámci mezí vládou vymezených, do vypovězení pravomoc, která je § 74 Trestního zákoníku přiznána státnímu zástupci.
2. Osoby a orgány pověřené pravomocí podle prvního odstavce ji uplatňují pod dohledem a podle směrnic státního zastupitelství.

HLAVA SEDMÁ

Kompetence a složení krajských soudů

§ 38

[Kompetence v hospodářské trestné činnosti / Hospodářské komory soudů]

Projednávání hospodářské trestné činnosti spočívá v první instanci výhradně na krajských soudech. Hospodářskou trestnou činností projednává a soudí hospodářská komora soudu, podle § 52 zákona o organizaci soudnictví.

§ 39

[Projednávání ostatních trestných činů]

Hospodářská komora soudu, podle § 52 zákona o organizaci soudnictví, projednává a soudí také ve věcech trestných činů, které nejsou hospodářskou trestnou činností, jestliže je soud oprávněn k projednávání těchto trestných činů a tyto trestné činy byly spáchány v souvislosti s jedním nebo více hospodářskými trestnými činy a obvinění z těchto trestných činů je spojeno s jedním nebo více těmito hospodářskými trestnými činy.

§§ 40 - 42.

Zrušeny.

§ 43

[Zasedání mimo hlavní sídlo]

Hospodářské komory mohou zasedat mimo sídlo krajského soudu.

§ 44

Zrušen.

§ 45

[Kompetence soudce pro mladistvé]

Ustanovení této hlavy nemění kompetence soudce pro mladistvé, vyjma ustanovení § 38.

HLAVA OSMÁ
Prvoinstanční rozsudky

§ 46

[Hospodářské kolegium krajského soudu]

Projednání věci hospodářským kolegiem soudu je veřejné.

§ 47

[Zkrácené předvolání]

I přes ustanovení § 261 Trestního řádu v předvolání týkajících se hospodářské trestné činnosti postačuje stručné označení trestného činu, ze kterého je dotyčný obviněn, s uvedením přibližné doby a místa jeho spáchání.

§ 48

[Soud první instance / zvláštní ustanovení]

1. Na projednávání u hospodářského přestupkového soudu se vztahují ustanovení §§ 367 až 381, jakož i 398, bodu 2) Trestního řádu s tím, že:
 - 1) jinak než v odstavci 1 § 376 státní zástupce, pokud předvolání obsahuje pouze stručné označení podle předchozího odstavce, může podat při zahájení přelíčení ústně nebo, po přečtení, písemně bližší popis trestného činu, případně je k bližšímu popisu povinen, pokud je soud toho názoru, že podezřelý je stručným označením znevýhodněn ve své obhajobě;
 - 2) k pozastavení šetření dojde rovněž, jestliže státní zástupce požádá o odklad na bližší označení trestného činu.
2. Ustanovení odstavce 1, bodu 1) a 2), má stejnou platnost, jestliže k předvolání před vícečlenný senát bylo použito stručného označení trestného činu podle § 47.

§§ 49 - 50

Zrušeny.

HLAVA DEVÁTÁ

Odvolání

§ 51
Zrušen.

§ 52 [Hospodářské komory vrchních soudů]

Hospodářské komory vrchních soudů podle § 64 zákona o organizaci soudnictví projednávají a soudí výhradně věci, v nichž vydala rozsudek hospodářská komora krajského soudu.

§ 53 [Hospodářské kolegium vrchního soudu]

1. Ve věcech hospodářské trestné činnosti vystupuje jako kolegium hospodářská komora soudu.
2. Projednávání kolegiem probíhá ve veřejném zasedání.

§ 54 [Zasedání mimo hlavní sídlo vrchního soudu]

Hospodářské komory mohou zasedat i mimo hlavní sídlo vrchního soudu.

§ 55
Zrušen.

HLAVA DESÁTÁ

Dovolání

§§ 56 - 57
Zrušeny.

HLAVA JEDENÁCTÁ

Styční úředníci

§ 58

[Jmenování]

V součinnosti s ministrem spravedlnosti mohou orgány plnící veřejnou úlohu, k tomu zmocněné ministrem, jehož resortu se to týká, pro účely vyšetřování, stíhání a souzení hospodářské trestné činnosti jmenovat úředníky, kteří budou udržovat styk se státním zastupitelstvím.³

HLAVA DVANÁCTÁ

Přechodná ustanovení

§ 59

[Ustanovení zástupců státních zástupců při Daňové informační a kriminální službě]

Úředníci Daňové informační a kriminální služby k tomu ministrem spravedlnosti určení jsou v rámci přípravného řízení ve věcech porušování předpisů podle zákona o finančních stycích se zahraničím z roku 1994 zástupci státního zástupce.

§ 60

[Přechodné právo]

1. Vládní nařízení o souzení hospodářské trestné činnosti (Státní věstník č. E 135) se zrušuje.
2. Ve věcech porušování předpisů uvedených v § 1, které byly ke dni vstoupení tohoto zákona v platnost v projednávání okresního, krajského, vrchního nebo Nejvyššího soudu, budou za dodržení platnosti § 1, odstavce 2 Trestního zákoníku, a odstavce 4 tohoto paragrafu vyřízeny podle pravidel platných k danému dni.
3. Ve věcech, které byly ke dni vstoupení tohoto zákona v platnost v disciplinárním řízení pro cenové přestupky, bude znovu rozhodovat krajský soud. Pokud ovšem disciplinární řízení pokročilo natolik, že stojí před konečným rozhodnutím, bude v něm rozhodnuto podle pravidel platných k danému dni.
4. Pokud ve věci porušování předpisů uvedených v § 1 ke dni vstoupení tohoto zákona v platnost ještě nebylo podáno odvolání, bude odvolání projednáváno

³ Styčný úředník má státní zastupitelství informovat a poskytovat odborné rady, které jsou nepostradatelné pro účelnou represii hospodářské trestné činnosti. Orgánem plnící veřejnou úlohu je například Nizozemská národní banka, která tímto způsobem již velice dlouho spolupracuje se státním zastupitelstvím.

- výhradně tím vrchním soudem, do jehož působnosti spadá soud, který rozhodoval v první instanci.
5. V souvislosti s výkonem rozhodnutí v disciplinárním řízení pro cenové přestupky bude disciplinární soud pro cenové přestupky nahrazen státním zastupitelstvím při krajském soudu, do jehož soudního regionu disciplinární soud spadal.
 6. Vedlejší tresty uložené na základě vládního nařízení o souzení hospodářské trestné činnosti, uvedené v § 1, odstavci 1 II, písmeni a) a b), tohoto nařízení, budou považovány za vedlejší tresty ve smyslu § 7, odstavce 1, respektive písmene c) tohoto zákona; budou považovány za uložené z tohoto zákona.

§ 61

Zrušen.

§ 62

[Zrušení Vyhlášky o předběžných disciplinárních opatřeních v zásobování potravinami]

1. Vyhláška o předběžných disciplinárních opatřeních v zásobování potravinami (Státní věstník č. f 284) se zrušuje.
2. Předběžná disciplinární opatření ke dni vstoupení tohoto zákona v platnost budou zachována. Ustanovení hlavy IV a V se na tato opatření vztahuje s tím, že:
 - a) předběžná disciplinární opatření nařízená úředníky disciplinárních soudů jsou považována za opatření státního zástupce při krajském soudu, pod jehož působnost spadla úředník disciplinárního soudu;
 - b) předběžná disciplinární opatření uložená disciplinárním soudem v zásobování potravinami budou považována za opatření krajského soudu, pod jehož působnost disciplinární soud spadal.
 - c) předběžná disciplinární opatření uložená Ústředním kolegiem disciplinárních soudů budou považována za opatření vrchního soudu, do jehož působnosti disciplinární soud první instance spadal.

§ 63

[Zrušení zákona z 24. května 1947]

1. Zákon z 24. května 1947 o možnosti předběžného opatření ve věcech porušování cenových předpisů (Státní věstník č. H 156) se zrušuje.
2. Předběžná opatření ke dni vstupu tohoto zákona v platnost budou zachována až po šest měsíců po jejich uložení. Ustanovení hlavy IV a V je vztahují taktéž na tato opatření.

HLAVA TŘINÁCTÁ **Závěrečná ustanovení**

§§ 64-86

[Změny]

(Obsaženy ve změnách jiné legislativy)

§ 87

[Vstup v platnost a citace]

1. Tento zákon vstupuje v platnost k datu blíže stanoveném usnesením vlády, které může být pro různé skupiny hospodářské trestné činnosti odlišné.⁴
2. tento zákon bude uváděn jako „Zákon o hospodářské trestné činnosti“.

⁴ Zákon vstoupil v platnost jako celek 1. května 1951.

ZÁKON O DROGÁCH

Zákon z 12. května 1928, Sb. 167, o ustanoveních týkajících se opiátů a jiných omamných látek, v posledním novelizovaném znění zákonem z 1. listopadu 2001, Sb. 532.

§ 1

[Vymezení pojmů]

1. V tomto zákoně a ustanoveních na něm spočívajících se rozumí:
 - a) ministrem zdravotnictví: nizozemský ministr zdravotnictví a hygieny životního prostředí;
 - b) látkou: látka lidského, živočišného, rostlinného či chemického původu, včetně zvířat, rostlin, částí zvířat nebo rostlin, a mikroorganismů;
 - c) preparátem: směs látek v pevném nebo kapalném skupenství;
 - d) prostředkem: látka nebo preparát;
 - e) Jednotnou úmluvou: Jednotná úmluva o omamných látkách uzavřená 30. března 1961 v New Yorku (Trb. 1963, 81), doplněná Protokolem o změnách Jednotné úmluvy v Ženevě 25. března 1972 (Trb. 1987, 90);
 - f) Úmluvou o psychotropních látkách: Úmluva o psychotropních látkách uzavřená ve Vídni 21. února 1971 (Trb. 1989, 129).
2. Pro použití tohoto zákona a ustanoveních na něm spočívajících jsou soli uvedených látek postaveny naroveň látkám.
3. Pro použití tohoto zákona se výrobou rozumí také rafinování a přeměna.
4. Dovozením prostředků podle § 2 a 3 na nizozemské státní území se rozumí: dovoz předmětů nebo zboží na nizozemské státní území, v nichž jsou tyto prostředky zabaleny nebo ukryty, jakož i veškeré další činnosti zaměřené na následný transport, přechovávání, distribuci, přijímání a předávání související s těmito prostředky, dovezenými na nizozemské státní území, nebo s předměty či zbožím, v němž jsou zabaleny nebo ukryty.
5. Vývozem prostředků podle § 2 a 3 z nizozemského státního území se rozumí: vývoz předmětů nebo zboží z nizozemského státního území, v nichž jsou tyto prostředky zabaleny nebo ukryty, a jejich převoz, nabídnutí nebo přijetí převozu do zahraničí, jakož i jejich přihlášení k vývozu nebo zpětného vývozu do zahraničí, včetně oznámení zpětného vývozu ve smyslu nařízení (EEG) č. 2913/92 Rady Evropského společenství z 12. prosince 1992 na ustanovení společného celního zákoníku (PbEGL 302), nebo přítomnost těchto prostředků, případně předmětů či zboží na palubě plavidla nebo letadla, či v prostoru vozu se zahraniční destinací.

§ 2
[Zákazy seznam I]

1. Je zakázáno prostředky uvedené na seznamu I, jež je součástí tohoto zákona, nebo prostředky označené podle druhého a třetího odstavce:
 - a) dovážet na nizozemské státní území nebo vyvážet z nizozemského státního zemí;
 - b) připravovat, upravovat, zpracovávat, prodávat, distribuovat, poskytovat nebo převážet;
 - c) přechovávat;
 - d) vyrábět.
2. Všeobecným správním nařízením mohou být označeny:
 - a) prostředky ovlivňující vědomí, které mohou při aplikaci u člověka vést k poškození zdraví nebo společnosti;
 - b) prostředky, které spadají do působnosti Jednotné úmluvy o omamných látkách nebo Úmluvy o psychotropních látkách.
3. Jestliže je projednáváno označení určitého prostředku podle druhého odstavce, které si podle názoru ministra zdravotnictví žádá neprodleného zásahu, může být prostředek označen rozhodnutím ministra zdravotnictví. Toto rozhodnutí, není-li odvoláno, zůstává v platnosti, dokud nevstoupí v platnost všeobecné správní nařízení, jímž je prostředek označen, avšak nejdéle jeden rok poté, co vstoupilo v platnost.
4. Rozhodnutí podle třetího odstavce bude uveřejněno v *Nizozemském státním věstníku*.

§ 3
[Zákazy seznam II]⁵

1. Je zakázáno prostředky uvedené na seznamu II, jež je součástí tohoto zákona.:
 - a) dovážet na nizozemské státní území nebo vyvážet z nizozemského státního zemí;
 - b) pěstovat, připravovat, upravovat, zpracovávat, prodávat, distribuovat, poskytovat nebo převážet;
 - c) přechovávat;
 - d) vyrábět.
2. Seznam II může být vzhledem k prostředkům pod působností Úmluvy o psychotropních látkách všeobecným správním nařízením měněn.

⁵ Seznam I ani II se v zákoníku nenachází. Komentář uvádí jako základní východisko rozdíl mezi prostředky s nepřijatelným rizikem (= na seznamu I) a prostředky s menším rizikem (= na seznamu II), který odpovídá dělení na tvrdé a měkké drogy. Podle těchto dvou kategorií se liší i povolené množství pro vlastní potřebu. Seznam I obsahuje drogy jako heroin, kokain, ale také hašišový olej. Seznam II obsahuje především konopné produkty, které jsou přímo součástí rostliny (tj. listy, květy) a látky ze seznamu III a IV Úmluvy o psychotropních látkách.

§ 3a

[Omezení zákazu podle paragrafu 2 a 3]

1. Všeobecným správním nařízením mohou být označeny prostředky a jejich použití, na které se zákazy podle § 2 a 3 nevztahují vůbec nebo jen částečně.⁶
2. Všeobecným správním nařízením mohou být stanoveny předpisy týkající se prostředků uvedených v § 2 a 3, aby se zajistilo dodržování ustanovení Jednotné úmluvy a Úmluvy o psychotropních látkách, nebo aby se zamezilo zneužití těchto prostředků.⁷

§ 3b

[Zákaz doporučování užívání s výjimkou zdravotnické a vědecké osvěty]

1. Jakákoli propagace⁸, která je zjevně namířena na podporu prodeje, distribuce nebo poskytování prostředků podle § 2 nebo 3, je zakázána.
2. Zákaz podle odstavce 1 se nevztahuje na propagaci v rámci zdravotnické a vědecké osvěty.

§ 4

[Recepty / objednávky prostředků podle paragrafu 2]

1. Je zakázáno prostředky podle prvního odstavce § 2 a 3 předepisovat na recept, není-li tento prostředek k tomu v zájmu obecného zdraví označen všeobecným správním nařízením. Tímto nařízením mohou být stanoveny předpisy ohledně receptů a účelu, za nímž může být prostředek předepsán.

Všeobecné správní nařízení vstoupí v platnost až po osmi týdnech po svém zveřejnění ve *Státním věstníku*.

O zveřejnění budou neprodleně vyrozuměny obě komory parlamentu.

V zájmu obecného zdraví může být i přes ustanovení první věty označen prostředek ministerskou vyhláškou, který pak smí být předepisován na recept, dokud nebude označen podle třetího odstavce § 2.

2. Prostředky podle § 2 a 3 mohou být objednávány držiteli povolení podle prvního odstavce § 6, lékárnami, lékaři provozujícími též lékárenské služby a veterináři podle odstavce 2 § 6, pouze za dodržení předpisů ministra zdravotnictví.

⁶ První odstavec ustanovení tohoto paragrafu byl proveden nařízením z 18. října 1976, Sb. 509, novelizovaným nařízením z 19. března 1999, Sb. 1999, 169 (Nařízení o výkonu prvního odstavce § 3a. Zákona o drogách).

⁷ Druhý odstavec byl proveden nařízením z 18. října 1976, Sb. 508, naposledy novelizovaným nařízením z 24. ledna 1994, Sb. 1994, 309 (Nařízení o výdeji prostředků podle zákona o drogách na recept); dále nařízením z 18. října 1976, Sb. 510 (Nařízení o evidenci podávání prostředků podle zákona o drogách).

⁸ V nizozemštině je doslova použito pojmu „zveřejnění“. Dle komentáře: zveřejnění znamená, že se lze se sdělením snadno seznámit. Tedy šíření všemi médii včetně internetu, vystavování na veřejném prostranství, dostupnost sdělení zrakem, sluchem nebo jinak na veřejných prostranstvích, tj. i propagace na spotřebních předmětech, jako jsou části oblečení, zapalovače apod.

3. Je zakázáno za účelem získání prostředku podle § 2 a 3:
 - a) nabízet falešný nebo zfalšovaný recept;
 - b) nabízet recept s uvedením jiného jména nebo adresy, než jméno a adresa osoby, jíž je recept předepisován.
4. Osobě, na níž se vztahuje rozhodnutí podle odstavce 5 § 6, je zakázáno předepisovat prostředky podle § 2 a 3.

§ 5

[Povolení k dovozu a vývozu]

1. Zákaz podle písmene A) odstavce 1 § 2 a podle písmene A) odstavce 1 § 3 se nevztahuje na případy, kdy je dovoz a vývoz prostředků prováděn s povolením ministra zdravotnictví a za dodržení jím stanovených předpisů. Tyto předpisy se mohou pro jednotlivé prostředky lišit.
2. Za povolení podle prvního odstavce může být vybírán poplatek v souladu s tarify, které budou stanoveny všeobecným správním nařízením.

§ 6

[Povolení k dalšímu nakládání; výjimka ze zákazu; povolený převoz]

1. Za dodržení předpisů stanovených všeobecným správním nařízením o vydávání prostředků podle zákona o drogách na recept, se zákaz podle písmene B, C a D prvního odstavce § 2 a podle písmene B, C, a D odstavce 1 § 3 nevztahuje na nakládání s prostředky podle těchto ustanovení, které bylo písemně povoleno ministrem zdravotnictví. Za toto povolení může být vybírán roční poplatek v souladu s tarify, které budou stanoveny všeobecným správním nařízením.
2. Zákaz podle písmene B a C odstavce 1 § 2 a podle písmene B a C odstavce 1 § 3 se též nevztahuje na:
 - a) lékárníky a lékaře provozující lékařské služby, jestliže prostředky označené podle § 4, odstavce 1, připravují, upravují, zpracovávají, prodávají, distribuují, poskytují, převážejí a přechovávají v rámci standardního výkonu povolání;
 - b) veterináře, jestliže prostředky označené podle § 4, odstavce 1 prodávají, distribuují, poskytují, převážejí nebo přechovávají za veterinárními účely.
3. Za dodržení předpisů stanovených všeobecným správním nařízením se zákazy poskytování a převážení podle písmene B odstavce 1 § 2 a podle písmene B odstavce 1 § 3, jakož i zákazy podle písmene c odstavce 1 § 2 a podle písmene C odstavce 1 § 3 nevztahují na instituce označené výše jmenovaným nařízením a na osoby, které prokáží, že prostředky uvedené v daném paragrafu potřebují k výkonu lékařské, dentistické nebo veterinární praxe nebo pro vlastní zdravotní potřeby, přechovávají je podle zákonných předpisů a získaly je zákonnou cestou.
4. Zákazy převozu a přechovávání stanovené § 2 a 3 se taktéž nevztahují na osoby, které prokáží, že tyto prostředky převáží na pokyn povolané osoby.
5. Jestliže je osoba oprávněná k distribuci respektive k předepisování prostředků podle § 2 a 3 opakovaně odsouzena za nedodržení předpisů stanovených podle

tohoto paragrafu, může ministr zdravotnictví nebo jím pověřený vrchní inspektor Státního dozoru nad zdravotnickým sektorem stanovit, aby se ustanovení druhého respektive třetího odstavce na tuto osobu již nevztahovala.

6. Rozhodnutí podle odstavce 5 platí na dobu až čtyř let. O rozhodnutí budou vyrozuměny osoby oprávněné k distribuci prostředků uvedených v § 2 a 3.

§ 7

[Udělení povolení podle odstavce 1 § 6]

1. Ministr zdravotnictví může povolení podle odstavce 1 § 6 udělit pouze:
 - a) osobám nebo institucím, které dostatečně prokáží, že povolení potřebují k vědeckým nebo vzdělávacím účelům;
 - b) pokud si to žádá zájem obecného zdraví;
 - 1) těm, kdo vlastní povolení k distribuci léčiv podle písmene d) odstavce 1 § 2 zákona o zásobování léky;
 - 2) těm, kdo vlastní povolení k přípravě léčiv a jejich distribuci podle písmene d) odstavce 1 § 2 zákona o zásobování léky a dostatečně prokáží, že budou prostředky uvedené v § 2 a 3 vyrábět výlučně v místech k tomu určených a podrobně specifikovaných;
 - 3) dalším osobám pro státní účely v případě války, hrozby válečného konfliktu nebo za podobných mimořádných okolností.
 - 4) pokud si to žádá zájem zdraví zvířat, těm, kdo vlastní povolení podle odstavce 1 § 21 zákona o veterinárních léčivech.
2. Povolení může být uděleno s omezeními. S povolením mohou být spjaty předpisy, které zajišťují dodržování ustanovení Jednotné úmluvy a ustanovení tohoto zákona, nebo které zamezují zneužití prostředků, na něž se toto povolení vztahuje.
3. Povolení může být odňato:
 - a) pokud si to žádá zájem obecného zdraví;
 - b) pokud držitel povolení jedná v rozporu s předpisy vydanými podle tohoto zákona nebo s předpisy spjatými s povolením.
4. K odnětí dojde na základě rozhodnutí ministra zdravotnictví; v tomto rozhodnutí může být stanovena lhůta, během níž se obchodník nebo výrobce za dodržení předpisů stanovených ministrem zdravotnictví smí zbavit zásob, které si zákonným způsobem vytvořil před odnětím povolení.

§ 7a

[Dozor]

Dozorem nad dodržováním ustanovení tohoto zákona jsou pověřeni úředníci Státního dozoru nad zdravotnickým sektorem.

§ 8
[Vyšetřovatelé]

Vyšetřováním činů, které jsou podle tohoto zákona trestné jsou kromě úředníků označených podle § 141 trestního řádu pověřeni úředníci celní správy.

§ 9
[Přístup k vozidlům, plavidlům a na místa / příkaz ke vstupu / tělesná prohlídka a prohledání šatstva / zabavení věci]

1. Vyšetřovatelé mají, pokud je to nutné k plnění jejich úkolu, přístup:
 - a) k přepravním prostředkům, včetně jejich obytných částí, o nichž je jim známo nebo o nichž se mohou domnívat, že jimi jsou dováženy nebo převáženy, respektive že v nich jsou přechovávány prostředky uvedené v odstavci 1 § 2 nebo § 3;
 - b) na místa, kde dochází k porušování tohoto zákona, nebo kde se domnívají, že k porušování tohoto zákona dochází.
2. Jsou oprávněni provést prohledání šatstva osoby, vážně podezřelé ze spáchání přečinu trestného podle tohoto zákona.
3. Jsou kdykoli oprávněni zabavit předměty související s těmito trestnými činy a mohou požadovat jejich vydání.
4. Státní zástupce nebo jeho náměstek, na jehož pokyn byl podezřelý předveden nebo zadržen, je oprávněn osobám, které právě vstoupily na nizozemské státní území, nebo které se jej chystají opustit, a které byly zadrženy pro přečin trestný podle tohoto zákona, vyzvat, aby spolupracovali na kontrole moči, která má prokázat přítomnost prostředků uvedených v odstavci 1 § 2 a 3 v jejich těle.

§ 10
[Vyměření trestu]

1. Ten, kdo jedná v rozporu:
 - a) se zákazy podle § 2, odstavce 1, § 3b, odstavce 1, nebo § 4, odstavce 3 a 4;
 - b) s předpisy vydanými podle ustanovení § 3a, odstavce 2, § 4, odstavce 1 a 2, § 5, odstavce 1 a § 6, odstavce 2 nebo 3;
 - c) s předpisy spjatými s povolením podle § 6 nebo stanovenými v rozhodnutí o odnětí povolení podle § 7, bude potrestán vazebním trestem až na šest měsíců nebo peněžním trestem čtvrté kategorie.
2. Ten, kdo úmyslně jedná v rozporu se zákazem podle písmene C odstavce 1 § 2, odstavce 1 § 3b, nebo podle odstavce 3 § 4, bude potrestán trestem odnětí svobody až na čtyři roky nebo peněžním trestem páté kategorie.
3. Ten, kdo úmyslně jedná v rozporu se zákazem podle písmene B nebo D odstavce 1 § 2, bude potrestán trestem odnětí svobody až na osm let nebo peněžním trestem páté kategorie.
4. Ten, kdo úmyslně jedná v rozporu se zákazem podle písmene A odstavce 1 § 2, bude potrestán trestem odnětí svobody až na dvanáct let nebo peněžním trestem páté kategorie.

5. Jestliže se trestný čin uvedený v druhém respektive čtvrtém odstavci týká malého množství, určeného pro vlastní potřebu, bude uložen trest odnětí svobody až na jeden rok nebo peněžní trest třetí kategorie.⁹

§ 10a [Příprava]

1. Ten, kdo za účelem přípravy nebo napomáhání trestnému činu podle odstavce 3 a 4 § 10:
- 1) se jiného snaží přimět, aby čin spáchal, nechal spáchat, podílel se na jeho spáchání nebo jej vyvolal, napomáhal mu, poskytl k jeho spáchání příležitost, prostředky nebo informace;
 - 2) se sobě nebo jinému snaží zajistit příležitost, prostředky nebo informace ke spáchání tohoto trestného činu;
 - 3) disponuje předměty, přepravními prostředky, látkami, penězi nebo jinými platidly, o nichž ví nebo má vědět, že jsou určeny ke spáchání tohoto trestného činu bude potrestán trestem odnětí svobody až na šest let nebo peněžním trestem páté kategorie.
2. Osoba, která činy uvedené v prvním odstavci spáchá v souvislosti s dovozem nebo vývozem malého množství pro vlastní potřebu, není trestně odpovědná.

§ 11 [Vyměření trestu]

1. Ten, kdo jedná v rozporu se zákazem podle § 3, bude potrestán vazebním trestem až na jeden měsíc nebo peněžním trestem druhé kategorie.
2. Ten, kdo úmyslně jedná v rozporu se zákazy podle písmene B, C nebo D odstavce 1 § 3, bude potrestán trestem odnětí svobody až na dva roky nebo peněžním trestem čtvrté kategorie.
3. Ten, kdo ve výkonu povolání nebo v provozování živnosti úmyslně jedná v rozporu se zákazem podle písmene B odstavce 1 § 3, bude potrestán trestem odnětí svobody až na čtyři roky nebo peněžním trestem páté kategorie.
4. Ten, kdo úmyslně jedná v rozporu se zákazem podle písmene A odstavce 1 § 3, bude potrestán trestem odnětí svobody až na čtyři roky nebo peněžním trestem páté kategorie.
5. Odstavec 2 se nevztahuje na množství menší než 30 gramů látek uvedených v oddílu b¹⁰ seznamu podle odstavce 1 § 3.
6. Odstavec 2 a 4 se nevztahují na malá množství určená pro vlastní potřebu látek uvedených v oddílu a¹¹ seznamu podle odstavce 1 § 3.

⁹ Malým množstvím pro vlastní potřebu se rozumí: množství, které je běžně nabízeno jako množství jedné dávky (1 kulička, 1 smotek, 1 tableta, 1 dávka nebo 0,2 gramu u látek na seznamu I; 5 gramů respektive 1 tableta u látek na seznamu II) – viz komentář na str. 1773-1774.

¹⁰ jedinou látkou v tomto oddílu uvedeného seznamu je konopí.

¹¹ v tomto oddílu jsou uvedeny látky ze seznamu III a IV Úmluvy o psychotropních látkách a množstvím pro vlastní potřebu se míní 1 tableta (komentář str. 1810)

§ 12

[Peněžní trest vyšší kategorie]

Pokud hodnota věci jimiž byly spáchány, s nimiž souvisely nebo které byly zčásti či zcela nabyty trestnými činy podle § 10, odstavce 1, 2, 3 a 4, § 10a, odstavce 1, a § 11, odstavce 2 a 4, převyšuje jednu čtvrtinu nejvyššího peněžního trestu vyměřovaného za tyto činy, může být i v případě, že trestný čin spáchala fyzická osoba, uložen peněžní trest nejbližší vyšší kategorie.

§ 13

[Přestupky / přečiny]¹²

1. Činy trestné podle prvního odstavce § 10 a odstavce 1 § 11 jsou přestupky.
2. Činy trestné podle § 10, odstavce 2, 3, 4 a 5, podle § 10a, odstavce 1, a podle § 11, odstavce 2, 3 a 4 jsou přečiny.
3. Nizozemské trestní právo se vztahuje na každého, kdo se mimo nizozemské státní území dopustí:
 - a) trestného činu podle odstavce 1 § 10a, pokud jej spáchal formou přípravy nebo napomáhání trestného činu podle odstavce 4 § 10, nebo
 - b) pokusu nebo spoluúčasti na trestném činu podle odstavce 4 § 10.

§ 13a

[Propadnutí věci / stažení z oběhu]

V souladu s ustanoveními § 33 až 35 a § 36b až 36d Trestního zákoníku prostředky uvedené v § 2 a 3 propadají státu nebo budou staženy z oběhu.

§ 13b

[Pravomoci správních orgánů]

1. Starosta je oprávněn k použití správního donucení¹³, jestliže jsou ve veřejně přístupných prostorách a na pozemcích k nim náležejících distribuovány, prodávány, poskytovány nebo za tím účelem přechovávány prostředky uvedené v § 2 a 3.
2. Odstavec 1 se nevztahuje na prostory určené k výkonu farmaceutické, lékařské, dentistické nebo veterinární praxe lékárníky, lékaři, dentisty a veterináři.

¹² viz. První kniha Trestního zákoníku: rozdělení trestných činů na přečiny (tj. závažná trestná činnost, před soudy krajskými jako prvoinstančními) a přestupky (méně závažná trestná činnost; před soudy okresními jako prvoinstančními).

¹³ správní donucení je faktické jednání nebo vystupování správního orgánu proti jednání v rozporu se zákonnými předpisy. Příkladem správního donucení je zapečetění budovy. K použití správního donucení musí mít obec dostatečné informace, aby s nimi obstála i u soudu a prokázala, že v dotčeném zařízení docházelo k porušování zákona o drogách.

§ 14
[Citace]

Tento zákon bude uváděn jako Zákon o drogách.

§ 15
[Vstup v platnost]

Tento zákon vstoupí v platnost ke dni stanovenému královským usnesením. K tomuto dni se zrušuje zákon ze 4. října 1919, St. 592 obsahující ustanovení o opiátech a dalších omamných látkách v novelizaci z 29. června 1925, Sb. 308.

ZÁKON O ZÁSADÁCH OCHRANNÉ LÉČBY

Zákon z 25. června 1997, Sb. 280, k ustanovení zákona o zásadách ochranné léčby a pacientech ve výkonu trestu a s ním související změny Trestního zákoníku a zákona o zásadách vězeňství naposledy novelizovaný zákonem ze 6. prosince 2001, Sb. 584.

HLAVA PRVNÍ Vymezení pojmů

§ 1

[Význam některých pojmů]

V tomto zákoně a ustanoveních na něm spočívajících se rozumí:

- a) ministrem spravedlnosti: nizozemský ministr spravedlnosti;
- b) zařízením ochranné léčby: zařízení podle § 37d, odstavce 1 Trestního zákoníku;
- c) soukromým ústavem: ústav podle § 90quinquis, odstavce 1, v souvislosti s § 37d, odstavce 1, písmene a, Trestního zákoníku;
- d) zařízením: soudní zařízení ochranné léčby podle odstavce 2 § 90quinquies Trestního zákoníku;
- e) státním ústavem: ústav podle § 90quinquis, odstavce 2a, v souvislosti s § 37d, odstavce 1, písmene b, Trestního zákoníku;
- f) soudní zařízení ochranné léčby v soukromé správě: zařízení podle § 90quinquis, odstavce 2, v souvislosti s § 37d, odstavce 1, písmene a, Trestního zákoníku;
- g) ředitelem zařízení: ředitel ústavu, kde je pacient hospitalizován, jakož i jeho zástupce podle § 6, odstavce 4;
- h) ředitelem zařízení ochranné léčby: ředitel zařízení podle písmene g, nebo v případě, že je pacient hospitalizován v soukromém ústavu, ne však v soudním zařízení ochranné léčby v soukromé správě, ředitel soukromého ústavu, jakož i osoba zodpovědná za léčbu odsouzeného k ochranné léčbě;
- i) osobou v ochranné léčbě¹⁴: osoba, jíž byla soudem nařízena ochranná léčba podle § 37b nebo 38c Trestního zákoníku;
- j) pacientem: osoba hospitalizovaná v ústavu či zařízení;
- k) pracovníkem nebo zaměstnancem: osoba, která plní úkol v rámci práce s osobami ve výkonu trestu odnětí svobody v zařízení ochranné léčby;

¹⁴ zde by správně měl být užit termín dle Trestního zákoníku „osoba pod ochranným dohledem, které byla nařízena ochranná léčba“, avšak vzhledem k tomu, že celý zákon pojednává o ochranné léčbě a jen na několika místech (např. v případě podmíněčného propuštění) se jedná o osobu pod ochranným dohledem, jinak ale o osoby nacházející se v různých typech zařízení ochranné léčby, je zde v českém překladu s vědomím jisté nepřesnosti, avšak v zájmu srozumitelnosti a přehlednosti textu užito zestručnělého termínu „osoba v ochranné léčbě“ místo „osoba pod ochranným dohledem, které byla nařízena ochranná léčba“.

- l) resocializačním pracovníkem: resocializační pracovník podle § 6, odstavce 1 Vyhlášky o resocializaci z roku 1995;
- m) právním poradcem: advokát nebo zaměstnanec nadace podle § 22, odstavce 1 Zákona o právní pomoci;
- n) Radou: Rada pro použití trestního práva a ochranu mládeže;
- o) odvolací komisí: komise podle § 67, odstavce 2;
- p) dozorčí komisí: komise podle § 10;
- q) rozhodnutím: rozhodnutí komise pro stížnosti nebo odvolací komise za základě písemné stížnosti nebo odvolání podaného odsouzeným k ochranné léčbě nebo pacientem;
- r) komisí pro stížnosti: komise podle § 59, odstavce 1;
- s) správou: správa právnické osoby spravující soudní zařízení ochranné léčby v soukromé správě;
- t) hospitalizací: soustava úkonů směřující k
 - 1) ochraně společnosti před ohrožením bezpečnosti ostatních osob pacientem nebo před ohrožením obecné bezpečnosti osob a majetku;
 - 2) péče o pacienta po dobu výkonu trestu odnětí svobody, včetně nabídky léčby a usnadnění jeho léčby;
- u) léčbou: soustava úkonů zaměřených na takové snížení nebezpečnosti pacienta pro ostatní osoby nebo pro obecnou bezpečnost osob a majetku vyplývající poruchy jeho duševních schopností, aby jeho návrat do společnosti byl zodpovědný;
- v) plánem hospitalizace a léčby: plán podle § 16, odstavce 1, přizpůsobený pacientovi;
- w) spisem o průběhu hospitalizace: spis podle § 19, odstavce 1;
- x) hodnoticí zprávou: zpráva podle § 18, odstavce 2;
- y) osobním prostorem: prostor pobytu podle § 16, odstavce 1;
- z) izolací: uzavření pacienta v běžné obývací místnosti včetně osobního prostoru jinak než podle pravidel platných v zařízení;
- aa) separací: uzavření pacienta v prostoru určeném speciálně k separaci;
- bb) ústavním řádem: pravidla podle § 17, odstavce 1.

HLAVA DRUHÁ

Cíl, určení a správa, dozor

Cíl

§ 2

[Obsah a cíl ochranné léčby]

1. Výkon trestu odnětí svobody v zařízení ochranné léčby má co nejvíce sloužit léčbě odsouzeného a přípravě jeho návratu do společnosti, s ohledem na charakter trestu.
2. Osoby, které vykonávají trest odnětí svobody v zařízení ochranné léčby, nejsou podrobeny žádným jiným omezením než těm, která jsou nutná pro splnění cíle odnětí svobody nebo jsou v zájmu udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení ochranné léčby.

Určení a správa

§ 3

[Povaha zařízení ochranné léčby / oddělení mužů a žen]

1. Zařízení jsou oddělena od vězeňských zařízení podle § 3, odstavce 1 Zákona o zásadách vězeňství. Ministr spravedlnosti může v tomto bodě určitým zařízením udělit výjimku.
2. V jednom zařízení pobývají pacienti a pacientky zvlášť. Ministr spravedlnosti může v tomto bodě udělit některým oddělením udělit výjimku. Ředitel zařízení může pacientům různého pohlaví, kteří nejsou na společném oddělení, umožnit, aby se společně účastnili určitých činností nebo společně vykonávali určité práce.

§ 4

[Hospitalizovaní v zařízeních ochranné léčby]

1. Zařízení ochranné léčby jsou určena k hospitalizaci:
 - a) osob, kterým byla nařízena ochranná léčba na základě § 37b nebo 38c Trestního zákoníku;
 - b) osoby uvedené v §§ 196, 317 a 509g Trestního řádu;
 - c) odsouzení k trestu odnětí svobody, u nichž bylo rozhodnuto o použití § 13 Trestního zákoníku;
 - d) osoby pod ochranným dohledem, jimž soud uložil podmínku dle § 38a, odstavce 1 Trestního zákoníku, aby se nechaly hospitalizovat v zařízení;
 - e) osoby, kterým soud uložil jako zvláštní podmínku, aby se nechaly hospitalizovat;
 - f) osoby, jimž bylo za použití § 77s Trestního zákoníku uloženo opatření o umístění do zařízení pro mladistvé;

- g) osoby, které na vlastní žádost chtějí:
- 1) pobyt v zařízení prodloužit; nebo
 - 2) být znovu hospitalizovány v zařízení.
2. Hospitalizace osob uvedených v odstavci 1 pod písmeny d, e, a v druhém bodě písmene g, a prodloužení hospitalizace osob podle odstavce 1, písmene g, bodu 1) může být provedena pouze se zmocněním ministra spravedlnosti.
3. Hospitalizace osob uvedených v odstavci 1, písmeni g, bodě 2) a prodloužení hospitalizace osob podle odstavce 1, písmene g, bodu 1) bude provedena pouze s jejich písemným souhlasem.

§ 5

[Soukromé ústavy ochranné léčby]

1. Hospitalizace osob, jimž byla nařízena ochranná léčba, v soukromých ústavech je svěřena pouze právnickým osobám se sídlem v Nizozemsku, které jsou do odvolání pověřeny dlouhodobou péčí o osoby mentálně postižené nebo osoby s duševní poruchou, a které za tím účelem spravují psychiatrickou léčebnu podle § 1, písmene h Zákona o mimořádné hospitalizaci v psychiatrických léčebnách.
2. Všeobecným správním nařízením budou stanovena bližší pravidla ohledně označení soukromých ústavů a podmínek s tím spojených. Tato pravidla se mohou dotýkat způsobu, jakým bude hospitalizace a léčba v soukromých ústavech probíhat.
3. Správa soukromého ústavu spočívá na řediteli ústavu, který je jmenován vedením právnické osoby.

§ 6

[Státní ústavy]

1. Ministr spravedlnosti označí zařízení, která budou vedena jako státní ústavy.
2. Vrchní správu státních ústavů vykonává ministr spravedlnosti., který všeobecným správním nařízením stanoví bližší pravidla. Ministr může poskytnout mandát k vrchní správě, jakož i pravomoci, které mu z tohoto zákona plynou, vedoucímu Služby soudních zařízení.
3. Správu státních ústavů vykonávají ředitelé těchto ústavů, kteří jsou jmenováni ministrem spravedlnosti.
4. Ředitel ústavu jmenuje jednoho nebo více svých zástupců, v případě státních ústavů se zmocněním ministra spravedlnosti, v případě soudních zařízení ochranné léčby v soukromé správě se zmocněním vedení právnické osoby.

§ 7

[Úkoly a pravomoci ředitele ústavu / ústavní řád]

1. Ředitel ústavu stanoví ústavní řád zařízení nebo jednoho či více jeho oddělení, kterým doplňuje pravidla stanovená tímto zákonem a drží se modelu a pokynů stanovených pro ústavní řády ministrem spravedlnosti.

2. Ředitel zařízení ochranné léčby může vykonávání pravomocí stanovených tímto zákonem či dodržování povinností uložené tímto zákonem, vyjma pravomocí a povinností podle prvního, čtvrtého a pátého odstavce, přenést na pracovníky a zaměstnance.
3. Ředitel ústavu je oprávněn vydávat pacientům pokyny, pokud je to v zájmu udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení nebo v zájmu nerušeného průběhu hospitalizace. Pacienti jsou povinni se jeho pokyny řídit.
4. Nestanoví-li tento zákon jinak, jsou řediteli ústavu vyhrazena:
 - a) rozhodnutí o umístění na oddělení intenzivní péče podle § 32 a prodloužení pobytu na něm;
 - b) rozhodnutí o separaci a prodloužení separace podle § 34;
 - c) omezení práva na fyzickou nedotknutelnost podle § 25 až 28;
 - d) rozhodnutí o pobytu dítěte v zařízení podle § 47;
 - e) rozhodnutí o kázeňských trestech podle § 48 a 49.
5. Řediteli zařízení ochranné léčby jsou vyhrazena:
 - a) rozhodnutí o předběžném přeložení podle § 14, odstavce 2;
 - b) rozhodnutí o vycházkách a zkušebních vycházkách podle § 50, respektive 51;
 - c) zásada ústnosti podle § 53 a oznamovací povinnost podle § 54, v případech, kdy dotyčné rozhodnutí přijme respektive přijal ředitel zařízení ochranné léčby sám.

Dozor

§ 8

[Dozor ministerstva spravedlnosti]

1. Ministr spravedlnosti provádí dozor nad hospitalizací osob, které vykonávají trest odnětí svobody nebo opatření v soukromém ústavu.
2. Úředníci určené ministrem spravedlnosti mají za tímto účelem kdykoli přístup do těchto ústavů. Budou jim poskytnuty veškeré potřebné informace. Mají povinnost mlčenlivosti vůči třetím osobám a jsou oprávněni, pokud si to jejich úkol vyžaduje, nahlížet do podkladů týkajících se osob uvedených v odstavci 1.
3. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla ohledně zápisů podle § 509o, odstavce 2, bodu 2) Trestního řádu a záznamů jiných významných případů v zařízení ochranné léčby v rejstříku, jehož model stanoví ministr spravedlnosti.

§ 9

[Rada pro použití trestního práva a ochranu mládeže]

Rada vyřizuje písemná odvolání v souladu s hlavou XV a XVI.

§ 10

[Úkoly, pravomoci a způsob práce dozorčí komise]

1. Při každém zařízení ustanoví ministr spravedlnosti dozorčí komisi.
2. Úkolem dozorčí komise je:
 - a) dozírat na způsob výkonu trestu odnětí svobody nebo opatření v zařízení;
 - b) seznamovat se se stížnostmi vyjádřenými pacienty a ,pokud je to nutné, zprostředkovávat v dané věci mezi pacienty a ředitelem ústavu;
 - c) dbát na vyřizování stížností podle ustanovení hlavy XIV;
 - d) vydávat ministru spravedlnosti, Radě a vedení doporučení a informace o výkonu dozoru dle písmene a.
3. Jestliže se doporučení nebo informace týkají soudního zařízení ochranné léčby v soukromé správě a jsou určeny ministru spravedlnosti nebo Radě, připojí k nim komise případné poznámky vedení, nevyžaduje-li si dle mínění ministra nebo komise případ mimořádnou spěšnost nebo pokud vedení své podmínky dle mínění komise nedodá písemně v přijatelné lhůtě.
4. Komise se osobním kontaktem s pacienty pravidelně informuje o jejich přáních a pocitech. Každý měsíc vystupuje jeden člen komise jako styčná osoba.
5. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla ohledně pravomocí, složení a způsobu práce dozorčí komise, jmenování a odvolávání jejích členů a ohledně činnosti styčné osoby.

HLAVA TŘETÍ

Umístění a přeložení

§ 11

[Umíst'ování a přemíst'ování osob v ochranné léčbě]

1. Umíst'ování osob v ochranné léčbě do zařízení ochranné léčby je prováděno na příkaz ministra spravedlnosti.
2. Při umístění jsou zohledněny v každém případě:
 - a) požadavky kladené ochranou společnosti před ohrožením, které osoba v ochranné léčbě představuje pro ostatní nebo pro obecnou bezpečnost osob a majetku;
 - b) požadavky kladené léčbou osoby v ochranné léčbě vzhledem k jejímu mentálnímu postižení nebo duševní chorobě.
3. Na přeložení osoby v ochranné léčbě do jiného zařízení ochranné léčby se vztahují ustanovení prvního a druhého odstavce.
4. V souvislosti s požadavky uvedenými v písmeni a, odstavce 2 může ministr spravedlnosti při umístění nebo přeložení stanovit podmínky, které bude léčba osoby v ochranné léčbě muset splňovat.

§ 12

[Pobyt v průběhu procesu výběru a umístování]

1. Umístění osoby v ochranné léčbě proběhne do šesti měsíců od jejího nařízení.
2. Jestliže je ministr spravedlnosti s ohledem na požadavky uvedené v odstavci 2 § 11 usoudí, že umístění není možné provést ve lhůtě stanovené odstavcem 1, může být tato vždy o tři měsíce prodloužena.
3. Rozhodnutí o prodloužení lhůty podle odstavce 2 je postaveno naroveň odmítnutí rozhodnutí ve lhůtě stanovené odstavcem 1.

§ 13

[Pozorování]

1. Ministr spravedlnosti může stanovit, že osoby v ochranné léčbě nebo pacienti mohou být dočasně až na šest týdnů umístěni na pozorování do jiného zařízení ochranné léčby nebo do psychiatrické či do zařízení určeného pro klinická pozorování, označeného ministrem spravedlnosti v souladu s § 198, odstavcem 3 Trestního řádu. Jestliže osoba v ochranné léčbě nebo pacient nebude umístěna do jiného zařízení ochranné léčby, vrací se po uplynutí této lhůty zpět do zařízení, kam byla přijata.
2. Ministr spravedlnosti může lhůtu uvedenou v prvním odstavci prodloužit až o čtyři týdny, jestliže je to nutné pro přípravu osoby v ochranné léčbě nebo pacienta na návrat do původního zařízení.

§ 14

[Přemístění do všeobecné psychiatrické léčebny]

1. Jestliže si to vyžaduje povaha mentálního postižení nebo duševní choroby osoby v ochranné léčbě nebo pacienta, může ministr spravedlnosti stanovit, aby tato osoba respektive pacient byl přemístěn do psychiatrické léčebny podle § 1, písmene h Zákona o mimořádné hospitalizaci v psychiatrické léčebně, která není zařízením ochranné léčby, k léčbě po dobu nutnou.
2. Jestliže nelze vyčkat rozhodnutí ministra, může ředitel zařízení ochranné léčby přijmout předběžné rozhodnutí.

§ 15

[Blíží pravidla pro umístění a přemístění]

1. Všeobecným správním nařízením budou stanovena blíží pravidla o umístění a přemístění osob v ochranné léčbě.
2. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla o předávání osob v ochranné léčbě se zřetelem na zahájení nebo pokračování v nařízené léčbě a postupu při nedovolené nepřítomnosti osoby v ochranné léčbě.

HLAVA ČTVRTÁ

Hospitalizace, léčba a hodnocení

§ 16

[Plán hospitalizace a léčby]

1. Ředitel zařízení zajistí, aby byl co nejdříve po přijetí pacienta do zařízení, nejpozději však do tří měsíců, pokud možno v součinnosti s pacientem sestaven plán hospitalizace a léčby. Každému pacientovi vymezí osobní prostor a zajistí, aby byl tento řádně zařízen. Ministr spravedlnosti stanoví pravidla ohledně požadavků, které musí osobní prostor splňovat.
2. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla ohledně minimálních požadavků, které musí splňovat plán hospitalizace a léčby, a předpisů, kterých je třeba dbát při změně plánu.
3. Před sestavením plánu hospitalizace a léčby je konzultován:
 - a) soudem ustanoveným kurátorem, jestliže je pacient zbaven svéprávnosti;
 - b) soudem ustanoveným zástupcem, jestliže byl pacientovi přidělen;
 - c) rodičem či pěstounem, jestliže je pacient nezletilý.

§ 17

[Léčba v zařízení a mimo něj]

1. Léčbu provádí zařízení. Jestliže část léčby nemůže provést zařízení, zajistí ředitel zařízení, aby ji provedly kvalifikované třetí osoby.
2. Ředitel zařízení zajistí, aby léčba probíhala v souladu s plánem hospitalizace a léčby.

§ 18

[Hodnocení léčby]

1. Pacient má právo na pravidelné hodnocení průběhu hospitalizace a léčby prováděné ředitelem zařízení. Toto hodnocení je prováděno nejméně jednou ročně, a jestliže je pacient v ochranné léčbě pak rozhodně před vystavením doporučení podle § 509o, odstavce 2, bodu 1 Trestního řádu.
2. Ředitel zařízení zajistí, aby o každém hodnocení byla vyhotovena zpráva, která bude co nejdříve probírána s pacientem.
3. Jestliže se pacient domnívá, že hodnotící zpráva je fakticky nesprávná nebo neúplná, má právo se k ní písemně vyjádřit. Pokud hodnotící zpráva nebude opravena nebo doplněna v souladu s jeho vyjádřením, zajistí ředitel zařízení, aby toto vyjádření bylo k hodnotící zprávě připojeno.
4. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla ohledně postupu, který je třeba dodržet při hodnocení, a minimálních požadavků, které musí splňovat hodnotící zpráva.

§ 19

[Spis o průběhu hospitalizace]

1. Ředitel zařízení dbá na to, aby byl založen spis o hospitalizaci a léčbě pacienta, v němž budou uvedeny v každém případě následující údaje:
 - a) zprávy vystavené zařízením nebo doručené zařízení týkající se výkonu trestu odnětí svobody, který byl pacientovi uložen;
 - b) plán hospitalizace a léčby;
 - c) písemná shrnutí pohovorů týkajících se stanovení nebo změny plánu hospitalizace a léčby;
 - d) hodnotící zprávy;
 - e) doporučení a záznamy podle § 509o, odstavce 2 Trestního řádu;
 - f) údaje o přijetí a propuštění;
 - g) záznamy o kázeňských trestech podle § 49, odstavce 7.
2. Všeobecným správním nařízením budou stanovena bližší pravidla ohledně minimálních požadavků, které musí spis splňovat, údajů, které musí obsahovat, lhůty, po kterou musí být spis uchován, způsobu, jakým má být veden, uložena a po uplynutí doby uchování skartován, jakož i ohledně přenosu údajů v případě přemístění pacienta.
3. Za použití § 464, knihy 7 Občanského zákoníku se na toto nevztahují § 454 a 455 téhož zákoníku.

§ 20

[Seznámení se spisem o průběhu hospitalizace / hodnotícími zprávami]

1. Pacient má právo seznámit se s údaji ve spise o průběhu hospitalizace, vyjma omezení, která mu klade odstavec 2 a 3.
2. Ředitel zařízení může pacientovi odmítnout přístup k určitým údajům, jestliže je to nutné k odvrácení vážného ohrožení pořádku a bezpečnosti v zařízení nebo k ochraně fyzické integrity ostatních osob.
3. Ředitel zařízení může omezit právo na přístup k hodnotícím zprávám a jejich shrnutím, jestliže si to vyžaduje hospitalizace.
4. Ředitel zařízení může v případě použití druhého nebo třetího odstavce seznámit s údaji, které byly pacientovi odepřeny, osobu pacientem pověřenou.
5. Právo na seznámení se s plánem hospitalizace a léčby a s hodnotícími zprávami zahrnuje taktéž právo na získání jejich opisu.
6. Za použití § 464, knihy 7 Občanského zákoníku se na toto nevztahuje § 456 téhož zákoníku.

HLAVA PÁTÁ

Kontrola a donucovací prostředky

§ 21 **[Fyzická integrita]**

1. Právo pacienta na fyzickou nedotknutelnost, nedotknutelnost jeho šatstva, výmětů a osobního prostoru může být v souladu s ustanoveními této hlavy omezeno.
2. Právo osoby v ochranné léčbě na fyzickou nedotknutelnost může být v souladu s ustanoveními § 30 omezeno.

§ 22 **[Zjištění totožnosti]**

1. Ředitel zařízení může pacientovi uložit povinnost, aby u sebe nosil průkaz totožnosti a tento na vyzvání pracovníka nebo zaměstnance překládal.
2. Pacient je povinen spolupracovat na pořízení jeho snímku, na snímání otisků prstů.

§ 23 **[Fyzická prohlídka a prohlédání ošacení]**

1. Ředitel zařízení je oprávněn podrobit pacienta fyzické prohlídce nebo prohlédání šatstva při vstupu do zařízení nebo odchodu z něj, před zahájením nebo po skončení návštěvy, nebo pokud je to jinak nutné k ochraně společnosti před ohrožením bezpečnosti jiných osob pacientem či obecné bezpečnosti majetku a osob nebo v zájmu udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení.
2. Fyzická prohlídka pacienta zahrnuje také zevní prohlédnutí tělesných otvorů pacienta. Prohlídka šatstva pacienta zahrnuje také kontrolu předmětů, které pacient nosí u sebe nebo má s sebou.
3. Fyzická prohlídka pacienta je prováděna v uzavřených prostorách, a pokud možno, osobami stejného pohlaví.
4. Jestliže budou při fyzické prohlídce nebo prohlídce šatstva nalezeny předměty, které nesmí mít pacient u sebe, je ředitel oprávněn tyto zabavit. Pokud se prohlídka týkala tělesných otvorů pacienta a předměty z nich mohou být bez použití pomůcek vyjmuty, je ředitel oprávněn tyto zabavit. Zajistí, aby předměty byly buď proti stvrzence o odevzdání pro potřeby pacienta uschovány, nebo aby byly poskytnuty vyšetřovateli za účelem zabránění nebo vyšetření trestného činu.

§ 24

[Kontrola moči]

1. Pokud je to nutné v zájmu udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení nebo to souvisí s vydáním propustky na vycházku, může ředitel zařízení uložit pacientovi povinnost poskytnutí moči za účelem kontroly moči na přítomnost látek ovlivňujících chování.
2. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně způsobu provádění kontroly moči. Tato pravidla se budou týkat v každém případě práva pacienta na to, aby se seznámil s jejím výsledkem a aby na vlastní náklady dal provést novou kontrolu poskytnuté moči. Ustanovení § 23, odstavce 3 platí i zde.

§ 25

[Interní fyzické vyšetření]

1. Ředitel zařízení může stanovit, aby byl pacient prohlédnut interně, je-li to v zájmu odvrácení vážného ohrožení pořádku a bezpečnosti v zařízení, nebo v zájmu odvrácení vážného ohrožení zdraví a bezpečnosti pacienta. Interní fyzickou prohlídku provádí lékař nebo zdravotník jím pověřený.
2. V naléhavých případech může rozhodnutí podle odstavce 1 učinit vedoucí oddělení, na němž pacient pobývá.
3. Jestliže jsou při interní fyzické prohlídce nalezeny předměty, které nesmí mít pacient u sebe, a tyto mohou být lékařem nebo zdravotníkem z těla vyjmuty, je ředitel zařízení oprávněn tyto předměty zabavit. Ustanovení § 23, odstavce 4 platí i zde.

§ 26

[Nucený lékařský zákrok]

1. Ředitel zařízení může pacientovi nařídít, aby se podrobil určitému lékařskému zákroku, jestliže je tento zákrok podle mínění lékaře nutný k odvrácení vážného ohrožení zdraví nebo bezpečnosti pacienta či ostatních osob. Zákrok provede lékař nebo zdravotník jím pověřený.
2. Ustanovení § 25, odstavce 2 platí i zde.
3. Všeobecným správním nařízením budou stanovena bližší pravidla ohledně použití odstavce 1. Tato pravidla se budou v každém případě týkat oznámení a registrace lékařského zákroku, jakož i úkolu odpovědného lékaře, jestliže je lékařský zákrok nutný k odvrácení vážného ohrožení vyplývajícího z duševní poruchy pacienta. Všeobecné správní nařízení vstoupí v platnost nejdříve osm týdnů po uveřejnění ve Státním věstníku. O tomto uveřejnění budou neprodleně informovány obě komory parlamentu.

§ 27

[Fixace mechanickými prostředky]

1. Ředitel zařízení může nařídit, aby byla pacientovi po dobu separace na dobu ne delší čtyřiařicet hodin omezena svoboda pohybu upevněním mechanických prostředků na tělo, jestliže je toto omezení nutné k odvrácení vážného nebezpečí, jímž pacient ohrožuje své zdraví nebo bezpečnost a bezpečnost ostatních osob. Ředitel zařízení o fixaci neprodleně informuje lékaře nebo jeho zástupce a dozorčí komisi.
2. V případě použití § 34, odstavce 3, může v naléhavých případech rozhodnutí podle odstavce 1 učinit i vedoucí oddělení, na němž pacient pobývá. Neprodleně o tom musí informovat ředitele zařízení, lékaře nebo jeho zástupce a dozorčí komisi.
3. Ředitel zařízení může rozhodnutí upevnění mechanických prostředků na tělo pacienta prodloužit vždy o dvacet čtyři hodiny. Rozhodnutí o prodloužení tohoto opatření přijme po konzultaci s lékařem zařízení.
4. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně upevnění mechanických prostředků na těle.

§ 28

[Nevratné zákroky]

1. Ředitel zařízení může rozhodnout o provedení zákroku v těle pacienta zaměřeného na odvrácení nebo snížení nebezpečnosti jeho chování, jehož následky jsou dle předpokladů nevratné.
2. Nevratný zákrok podle odstavce 1 je proveden pouze:
 - a) pokud lékař, který hodlá zákrok provést, pacienta předem informoval o charakteru a následcích zákroku;
 - b) pokud dal pacient k zákroku písemný souhlas;
 - c) je dodržena osmidenní lhůta od souhlasu pacienta a provedením zákroku.
3. Lékař, který hodlá provést zákrok podle odstavce 1, je povinen zkonzultovat jej s lékařem, který nepůsobí v zařízení.

§ 29

[Prohlídka osobního prostoru]

1. Ředitel zařízení je oprávněn provést prohlídku osobního prostoru pacienta na přítomnost předmětů, které u sebe pacient nesmí mít:
 - a) jestliže se tato prohlídka koná v rámci všeobecného dohledu nad přítomností zakázaných předmětů v osobních prostorách pacientů;
 - b) jestliže je to jinak nutné v zájmu podle odstavce 1 § 23.
2. Ustanovení § 23, první a poslední věty odstavce 4 platí i zde.

§ 30

[Použití násilí nebo prostředků omezujících svobodu]

1. Ředitel zařízení je oprávněn užít vůči pacientovi násilí nebo prostředky omezující jeho svobodu, pokud je to nutné v zájmu:
 - a) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - b) výkonu rozhodnutí přijatého z tohoto zákona;
 - c) zamezení úniku pacienta před vykonávaným dozorem.
2. Ředitel zařízení ochranné léčby je oprávněn použít vůči osobě v ochranné léčbě násilí nebo prostředků omezujících svobodu v zájmu uvedeném v odstavci 1 v bodech b) a c).
3. Užití násilí musí pokud možno předcházet varování. Osoba, která užila násilí o tom podá neprodleně písemné hlášení řediteli zařízení ochranné léčby.
4. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně použití násilí a prostředků omezení svobody.

HLAVA ŠESTÁ

Svoboda pohybu v zařízení

§ 31

[Svoboda pohybu v zařízení]

1. Svoboda pohybu pacientů se může lišit podle zařízení i podle oddělení.
2. Vyjma případů použití § 32, 34 nebo 49, odstavce 1, písmene a), má pacient právo na celkem nejméně čtyři hodiny denně strávit společně s jedním či více spolupacienty.
3. Umístění nebo přemístění na oddělení provádí ředitel zařízení s ohledem na následující zájmy:
 - a) ochrana společnosti před ohrožením, které pacient představuje pro bezpečnost ostatních nebo pro obecnou bezpečnost majetku a osob;
 - b) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - c) plnění plánu hospitalizace a léčby.
4. Ředitel zařízení může s umístěním nebo přemístěním na oddělení, které s sebou přináší rozšíření svobody pohybu, spojit podmínky. Tyto podmínky mohou obsahovat pacientovu povinnost účastnit se určitých aktivit, vykonávat určitou činnost nebo práci.

§ 32

[Umístění na oddělení intenzivní péče]

1. Ředitel zařízení může umístit pacienta na oddělení označené ministrem spravedlnosti jako oddělení intenzivní péče, pokud je to nutné s ohledem na následující zájmy:
 - a) ochrana společnosti před ohrožením, které pacient představuje pro bezpečnost ostatních nebo pro obecnou bezpečnost majetku a osob;
 - b) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - c) odvrácení vážného nebezpečí pro zdraví pacienta.
2. Ředitel zařízení určí vždy nevyše po šesti měsících, zda je nutné, aby byl pacientův pobyt na oddělení intenzivní péče z důvodů uvedených v odstavci 1 prodloužen.
3. Pacient, který je hospitalizován na oddělení intenzivní péče, má právo strávit nejméně dvakrát půl hodiny denně s jedním či více spolupacienty.

§ 33

[Omezení na oddělení]

Jestliže svoboda pohybu, na níž má pacient na základě pravidel stanovených tímto zákonem právo, není omezena na oddělení, kde je hospitalizován, může vedoucí tohoto oddělení takové omezení uložit vždy až na čtyři týdny, je-li to nutné s ohledem na zájmy uvedené v odstavci 1 § 32.

§ 34

[Izolace a separace]

1. Ředitel zařízení je oprávněn pacienta izolovat nebo separovat, jestliže je to nutné s ohledem na zájmy uvedené v prvním odstavci 1 § 32.
2. Izolace nebo separace mohou nepřetržitě trvat nejdéle čtyři týdny, není-li tato lhůta prodloužena v souladu s ustanovením odstavce 4.
3. Vedoucí oddělení, kde je pacient hospitalizován, může v naléhavých případech učinit rozhodnutí o izolaci či separaci nejvýše na patnáct hodin.
4. Ředitel zařízení může izolaci a separaci prodloužit s písemným zmocněním ministra spravedlnosti vždy o čtyři týdny.
5. Ředitel zařízení zajistí, aby v případě, že separace trvá déle než dvacet čtyři hodiny, byl neprodleně informován lékař zařízení a dozorčí komise.
6. Ředitel zařízení zajistí, aby byl pacient izolován, pokud o to požádá a pokud to nenarušuje průběh léčby.
7. Ředitel zařízení zajistí, aby byl v případě izolace nebo separace zaručen potřebný kontakt mezi pacientem a pracovníky nebo zaměstnanci a aby svým charakterem a frekvencí odpovídal situaci pacienta.
8. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně izolace a separace. Tato pravidla se budou v každém případě týkat práv, která pacientovi po dobu izolace nebo separace přísluší.

HLAVA SEDMÁ

Kontakt s vnějším světem

§ 35

[Korespondence]

1. Pacient má právo vyjma omezení stanovených druhým až pátým odstavcem odesílat a přijímat dopisy a jiné zásilky. Neurčí-li ředitel zařízení jinak, náklady s tím spojené nese pacient.
2. Ředitel zařízení je oprávněn prohlížet a za tímto účelem otevírat obálky a jiné poštovní zásilky od pacienta nebo adresované pacientovi, zda neobsahují připojené předměty. Otevírání zásilek probíhá pokud možno v přítomnosti dotyčného pacienta. Vůči pacientům uvedeným v písmeni g odstavce 1 § 4 platí tato pravomoc pouze, pokud k tomu dal Haagský městský soud pokyn.
3. Ředitel zařízení je oprávněn dohlížet nad obsahem dopisů a jiných zásilek odesílaných a přijímaných pacientem vždy po dobu nejvýše čtyř týdnů, pokud je to nutné s ohledem na následující zájmy:
 - a) ochrana společnosti před ohrožením, které pacient představuje pro bezpečnost ostatních nebo pro obecnou bezpečnost majetku a osob;
 - b) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - c) odvrácení vážného nebezpečí pro zdraví pacienta;
 - d) ochrana obětí či dalších osob ohrožených trestnými činy spáchanými pacientem;
 - e) zamezení nebo vyšetřování trestné činnosti.
4. Dohled podle odstavce 3 může být omezen na určité osoby nebo instituce.
5. Ředitel zařízení může odmítnout odeslat nebo vydat určité dopisy nebo jiné zásilky, jakož i připojené předměty, jestliže je to nutné s ohledem na zájmy uvedené ve třetím odstavci.
6. Ředitel zařízení zajistí, aby nevydané dopisy a jiné zásilky či připojené předměty byly buď vráceny pacientovi nebo na jeho účet vráceny odesílateli nebo na adresu uvedenou pacientem, anebo proti vydání příjmového potvrzení uschovány pro pacienta, nebo v jeho přítomnosti zlikvidovány, či aby byly poskytnuty vyšetřovateli za účelem zamezení nebo vyšetřování trestné činnosti.

§ 36

[Vybraná pošta]

1. § 35, odstavce 3 až 5, se nevztahuje na dopisy určené pacientovi nebo odesílané pacientem:
 - a) královskému majestátu;
 - b) první nebo druhé komoře parlamentu, jejím členům, nizozemským členům Evropského parlamentu nebo členům komise jednoho z obou parlamentů;
 - c) ministru spravedlnosti;
 - d) justičním orgánům;
 - e) ombudsmanovi;

- f) zdravotním inspektorům ministerstva zdravotnictví;
 - g) Radě, její komisi nebo jejím členům;
 - h) dozorčí komisi nebo komisi pro stížnosti, nebo jejich členům;
 - i) svému právnímu poradci;
 - j) svému resocializačnímu pracovníkovi;
 - k) vedení, pokud se jedná o soudní zařízení ochranné léčby v soukromé správě;
 - l) jiným osobám či institucím označeným ministrem spravedlnosti nebo ředitelem zařízení.
2. Pro použití odstavce 1, písmene d) se justičními orgány rozumí také orgány, které jsou ze zákonného předpisu nebo na základě platné dohody oprávněny seznamovat se v Nizozemsku se stížnostmi a průběhu řízení o stížnostech.
 3. Ministr spravedlnosti může stanovit bližší pravidla ohledně způsobu odesílání dopisů a přijímání dopisů od osob či institucí uvedených v prvním odstavci.

§ 37

[Návštěvy]

1. Pacient má právo přijímat návštěvy nejméně jednu hodinu týdně v časech stanovených v souladu s ústavním řádem. V ústavním řádu jsou stanovena pravidla ohledně žádosti o návštěvu.
1. Ředitel zařízení může omezit počet osob, které smí být k pacientovi puštěny zároveň, jestliže je to v zájmu zachování pořádku a bezpečnosti v zařízení.
1. Ředitel zařízení může zakázat přístup určitých osob k pacientovi vždy na dobu až čtyř týdnů, jestliže je to nutné v zájmu uvedeném v § 35, odstavci 3.
2. Ředitel zařízení může stanovit, že během návštěvy bude vykonáván dohled, jestliže je to nutné v zájmu uvedeném v § 35, odstavci 3. Tento dohled může zahrnovat odposlech nebo nahrávání rozhovoru mezi návštěvníkem a pacientem. Dotyční jsou předem informováni o charakteru a důvodu dohledu.
3. Každý návštěvník se musí při příchodu řádně legitimovat. Ředitel zařízení může stanovit prohlídky šatstva návštěvníků na přítomnost předmětů, které by mohly ohrozit pořádek a bezpečnost v zařízení. Tato prohlídka se může vztahovat i na donesené předměty. Ředitel zařízení je oprávněn tyto předměty po dobu návštěvy zadržet proti příjmovému potvrzení, nebo je poskytnout vyšetřovateli za účelem zamezení nebo vyšetřování trestné činnosti.
4. Ředitel zařízení je oprávněn návštěvu v průběhu návštěvních hodin ukončit a návštěvníka nechat vyvést ze zařízení, pokud je to nutné v zájmu uvedeném v § 35, odstavci 3.
5. Osoby a instituce uvedené v § 36, odstavci 1, písmenech g) a h), mají přístup k pacientovi vždy. Ostatní osoby a instituce uvedené ve jmenovaném odstavci mají přístup k pacientovi v čase a místě stanoveném ústavním řádem. Během této návštěvy mohou s pacientem volně hovořit, vyjma případů, kdy je ředitel po poradě s dotyčným návštěvníkem toho názoru, že pacient by mohl vážně ohrozit návštěvníka. Během návštěvy mohou s pacientem volně hovořit, vyjma případů, kdy pacient představuje vážné ohrožení bezpečnosti návštěvníka.

§ 38

[Telefonování]

1. Vyjma případů omezení v souladu s ustanovením odstavce 2 až 4 má pacient právo nejméně jednou týdně po dobu deseti minut vést jeden či více telefonátů s osobami mimo zařízení. V ústavním řádu budou stanoveny časy a místa, jakož i telefonní přístroje, z nichž lze telefonáty vést. Neurčí-li ředitel zařízení jinak, hradí náklady s tím spojené pacient.
2. Ředitel zařízení může stanovit, že bude nad telefonáty uskutečňované nebo přijímané pacientem vykonáván dohled, pokud je to nutné ke zjištění totožnosti osoby, s níž pacient telefonuje, nebo je to v zájmu uvedeném v § 35, odstavci 3. Na toto se vztahují ustanovení druhé a třetí věty odstavce 4 § 37
3. Ředitel zařízení může vždy na dobu až čtyř týdnů odepřít pacientovi možnost vést určitý hovor nebo hovory, či může hovor ve vymezeném čase ukončit, pokud je to nutné v zájmu uvedeném v § 35, odstavci 3.
4. Pacientovi je umožněno, aby telefonicky kontaktoval osoby a instituce uvedené v § 36, odstavci 1, v časech a místech k tomu ústavním řádem určených. Nad těmito telefonáty nebude vykonávat žádný jiný dohled, než jaký je nutný ke zjištění totožnosti osoby nebo instituce, s níž pacient telefonuje nebo hodlá telefonovat.

§ 39

[Styk s tiskem]

1. Ředitel zařízení může dát souhlas s uskutečněním rozhovoru mezi pacientem a zástupci médií, pokud je to v souladu s následujícími zájmy:
 - a) ochrana společnosti před ohrožením, které pacient představuje pro bezpečnost ostatních nebo pro obecnou bezpečnost majetku a osob
 - b) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - c) ochrana veřejného pořádku a dobrých mravů;
 - d) ochrana práv a svobod jiných osob než pacientů;
 - e) zamezení nebo vyšetřování trestné činnosti.
2. Ředitel zařízení může se zřetelem na obranu zájmů uvedených v odstavci 1 spojit vstup zástupců médií do zařízení s podmínkami. Ředitel zařízení je oprávněn zástupce médií ze zařízení vykázat, jestliže uložené podmínky nedodrží.
3. Ředitel zařízení může vykonávat dohled nad stykem se zástupci médií, jestliže je to nutné se zřetelem na obranu zájmů podle odstavce 2. Druhá a třetí věta odstavce 4 a odstavec 5 § 37 zde mají shodnou platnost.

HLAVA OSMÁ

Péče, aktivity, činnosti a práce

Péče a aktivity

§ 40

[Svoboda vyznání a přesvědčení]

1. Pacient má právo svobodně vyznávat a zastávat své náboženství nebo přesvědčení, jak individuálně, tak ve společenství s ostatními.
2. Ředitel zařízení zajistí dostatečnou duchovní péči v zařízení, která je-li dostupná, co nejvíce odpovídá náboženství a přesvědčení pacientů.
3. Ředitel zařízení umožní pacientům, aby v čase a místě stanoveném v ústavním řádu:
 - a) udržovali osobní kontakt s duchovními příslušného náboženství nebo přesvědčení dle jejich výběru, kteří spolupracují se zařízením;
 - b) udržovali kontakt s duchovními podle písmene a) v souladu s § 37;
 - c) se účastnili shromáždění náboženských nebo podle jejich přesvědčení, konaných v zařízení, pokud to ředitel nezakáže v zájmu udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení.
4. Všeobecným správním nařízením budou stanovena bližší pravidla ohledně dostupnosti duchovní péče. Tato pravidla se vztahují na poskytování duchovní péče různými náboženskými směry či směry přesvědčení, na organizace a financování duchovní péče a angažování duchovních v zařízení.

§ 41

[Lékařská péče]

1. Pacient má právo na ošetření lékařem spolupracujícím se zařízením.
2. Pacient má právo na vlastní náklady na konzultace s lékařem dle svého výběru.
3. Ředitel zařízení zajistí, aby lékař spolupracující se zařízením:
 - a) byl k dispozici v pravidelných ordinačních hodinách;
 - b) byl dostupný mimo ordinační hodiny, pokud je to v zájmu zdraví pacienta nutné;
 - c) vyšetřil u pacientů, kteří připadají v úvahu, způsobilost k účasti na pracovní, sportovní či jiné společné činnosti a aktivitě.
4. Ředitel zařízení zajistí:
 - a) poskytnutí léků nebo dietní přípravků předepsaných lékařem spolupracujícím se zařízením;
 - b) léčbu pacienta podle pokynů lékaře spolupracujícího se zařízením, pokud tato není léčbou podle § jedna, písmene u;
 - c) převoz pacienta do nemocničního či jiného zařízení, jestliže v něm bude provedena léčba, jak je uvedeno v písmenu b);

§ 42

[Péče]

1. Ředitel zařízení zajistí, aby byla pacientům poskytována strava, potřebné ošacení a obuv, nebo aby jim byly poskytnuty dostatečné finanční prostředky na to, aby si je řádně zajistili sami.
2. Pacient má právo nosit vlastní ošacení a obuv, pokud tyto neohrožují pořádek a bezpečnost v zařízení. Může mu být uložena povinnost, aby při pracovní či sportovní činnosti nosil k tomu vhodné ošacení a obuv.
3. Ředitel zařízení zajistí, aby při výdeji stravy bylo pokud možno zohledněno vyznání nebo přesvědčení pacientů.
4. Ředitel zařízení zajistí, aby bylo pacientovi umožněno, dbát řádně o svůj zevnějšek a tělesnou hygienu.
5. V ústavním řádu budou stanovena pravidla ohledně možnosti pacientů nakupovat jiné spotřební artikly, než jaké jsou poskytnuty ředitelem.

§ 43

[Sociální péče a pomoc]

1. Ředitel zařízení zajistí sociální péči a pomoc, kulturní a vzdělávací programy, sportovní a odpočinkovou činnost pacientů, pokud tyto již nejsou zajištěny v plánu hospitalizace a léčby dotyčného pacienta.
2. Ředitel zařízení zajistí služby knihovny. V ústavním řádu budou stanovena pravidla využití knihovny pacienty.
3. Pacient má právo na pobyt na čerstvém vzduchu nejméně jednu hodinu denně.
4. Ministr spravedlnosti stanoví pravidla ohledně podmínek, za nichž lze pacientovi poskytnout příspěvek na účast ve vzdělávacích aktivitách, pokud je nezajišťuje zařízení samo. Tyto podmínky se mohou týkat charakteru, trvání a nákladů na tyto aktivity, jakož i minimálního dosaženého vzdělání pacienta a jeho pokroků v průběhu dané aktivity.

§ 44

[Právo na předměty v osobním prostoru]

1. Pacient má právo mít ve svém osobním prostoru předměty, které mu patří, vyjma omezení v souladu s odstavcem 2 až 4.
2. V ústavním řádu může být stanoven zákaz přechovávání určitých druhů předmětů v zařízení nebo jeho určitých odděleních, jestliže tyto předměty mohou ohrozit:
 - a) ochranu společnosti před ohrožením, které pacient představuje pro bezpečnost ostatních nebo pro obecnou bezpečnost majetku a osob;
 - b) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení, nebo odpovědnost ředitele zařízení za tyto předměty.
3. Ředitel zařízení může pacientovi zakázat, aby předměty, které mu náleží a jejichž přechovávání není na základě odstavce 1 zakázáno, umístil ve svém prostoru k pobytu nebo nosil s sebou, pokud je to nutné se zřetelem na zájmy uvedené v odstavci 2.

4. Ředitel zařízení je oprávněn dát na náklady pacienta předměty, které mu patří, přezkoumat, aby zjistil, zda lze povolit nebo je třeba zakázat jejich přechovávání a vlastnění v zařízení na základě odstavce 2 nebo 3.
5. První a poslední věta odstavce 4 § 23 zde mají shodnou platnost.

§ 45

[Nakládání s vlastními penězi]

Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla týkající se nakládání pacientů s vlastními penězi, včetně odměn získaných za vykonávání činností nebo pracovní mzdy podle § 46, odstavce 2 respektive 3, jakož i ošatného a kapesného.

Činnosti a práce

§ 46

[Povinnost vykonávat činnosti / práci]

1. Pacient není povinen vykonávat v zařízení činnosti:
 - a) pokud nevyplývají z podmínek spojených s rozšířením svobody pohybu podle čtvrtého odstavce § 31, nebo
 - b) pokud to nejsou činnosti domácího charakteru týkající se prostor, kde pacienti pobývají včetně osobního prostoru.
2. Za vykonávání činností jiných než podle písmene b. odstavce 1 má pacient právo na odměnu stanovenou ministrem spravedlnosti. Tato odměna není zahrnuta pod příjmy, z nichž jsou podle zákona o mimořádných léčebných výlohách odváděny dávky.
3. Pacient není povinen vykonávat práci mimo zařízení, pokud to nevyplývá z podmínek udělení propustky na vycházku či zkušební vycházku podle odstavce 2 § 50 respektive odstavce 2 § 21. Jestliže pacient vykonává práci mimo zařízení, je pracovní mzda jeho majetkem po odečtení dávek podle zákona o mimořádných léčebných výlohách.

HLAVA DEVÁTÁ

Pobyt dítěte v zařízení

§ 47

[Péče o děti v zařízení a jejich výchova]

1. Jestliže pacient chce v zařízení ubytovat dítě, aby tam o něj mohl pečovat a vychovávat jej, potřebuje souhlas ředitele zařízení. Ředitel zařízení může s pobytem dítěte souhlasit, pokud není v rozporu s následujícími zájmy:
 - a) ochrana osobní bezpečnosti a duševního i tělesného vývoje dítěte;
 - b) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - c) plnění plánu hospitalizace a léčby;
2. Ředitel zařízení může souhlas podmínit podmínkami s ohledem na zájmy podle odstavce 1.
3. Ředitel zařízení může zamýšlený pobyt dítěte v zařízení konzultovat s Radou pro ochranu dětí.
4. Ředitel zařízení může svůj souhlas odvolat, je-li to nutné se zřetelem na zájmy uvedené v odstavci 1, nebo nedodrží-li pacient určitou podmínku. Jestliže ředitel zařízení usoudí, že je třeba bližšího přezkoumání, může si vyžádat spolupráci Rady pro ochranu dětí.
5. Ředitel zařízení je povinen odmítnout nebo odvolat souhlas s pobytem dítěte, jestliže je pobyt dítěte v zařízení v rozporu s rozhodnutím týkajícím se péče, do níž je dítě svěřeno.
6. V ústavním řádu budou stanovena bližší pravidla ohledně pobytu dětí v zařízení.
7. Náklady na péči o dítě nese stát pouze v případě, že je pacient nemůže hradit sám.

HLAVA DESÁTÁ

Kázeňské tresty

§ 48

[Chování v rozporu s pořádkem a bezpečností v zařízení]

1. Jestliže pracovník nebo zaměstnanec zařízení zjistí, že se pacient podílí na skutcích neslučitelných s pořádkem a bezpečností zařízení či s nerušeným průběhem léčby, a hodlá o tom podat řediteli zařízení písemné hlášení, vyrozumí o tom pacienta.
2. Ředitel zařízení rozhodne o uložení kázeňského trestu co nejdříve po obdržení hlášení.
3. Jestliže skutky uvedené v odstavci 1 zjistí ředitel zařízení nebo jeho zástupce, nebude užito odstavce 1.

§ 49

[Druhy kázeňských trestů]

1. Ředitel zařízení může za spáchání skutků uvedených v § 48, odstavci 1, uložit následující kázeňské tresty:
 - a) izolace v osobním prostoru pobytu na celých dvacet čtyři hodin denně nebo na několik hodin denně po dobu až dvou týdnů;
 - b) omezení svobody pohybu na oddělení, kde je pacient hospitalizován, až na dva týdny;
 - c) pokuta do výše stanovené ministrem spravedlnosti;
 - d) zákaz přijímání návštěv určité osoby nebo osob až na dva týdny, jestliže k činu došlo v souvislosti s návštěvou určité osoby nebo osob;
 - e) vyloučení z účasti na jedné či více společných aktivitách nebo činnostech až na dva týdny, jestliže k činu došlo v souvislosti se společnou aktivitou nebo činností.
2. Ředitel zařízení při uložení pokuty také určí, jakým jiným trestem ji lze nahradit, pokud nebude zaplacena ve lhůtě, kterou stanovil.
3. Ředitel zařízení může za skutky uvedené v § 48, odstavci 1 uložit více než jeden trest s tím, že tresty uvedené pod písmeny a) a e) odstavce 1 mohou být uděleny společně nejdéle na dva týdny.
4. Uložení trestu nevylučuje možnost, aby ředitel zařízení zajistil s pacientem vypořádání škod, které pacient svým chování způsobil na majetku zařízení, pracovníků, zaměstnanců nebo spolupacientů.
5. V případě uložení trestu bude nařízen jeho neprodlený výkon. Ředitel zařízení může stanovit, že trest nebude vykonán vůbec nebo jen částečně.
6. Pokud nelze pacienta činit odpovědným za spáchání činu podle § 48, odstavce 1, nesmí mu být uložen žádný trest.
7. O každém uložení trestu nebo jeho změně vede ředitel zařízení záznam. Jestliže je trest na základě hlavy XIII, XIV nebo XV zcela nebo zčásti přehodnocen, vede o tom ředitel zařízení záznam.

HLAVA JEDENÁCTÁ

Vycházky a zkušební propuštění

§ 50

[Dočasné opuštění zařízení]

1. Jestliže byla nebezpečnost osoby v ochranné léčbě vyplývající z jeho duševní poruchy pro ostatní osoby nebo pro obecnou bezpečnost osob a majetku zredukována natolik, že je zodpovědné, dovolit jí dočasně opustit zařízení, může ředitel zařízení ochranné léčby se zmocněním ministra spravedlnosti udělit osobě v ochranné léčbě povolení, aby se pod dohledem nebo bez dohledu zdržoval

- mimo zařízení. Vycházka, kterou pacient stráví zcela mimo zařízení, může být udělena na dobu až tří měsíců.
2. Všeobecnou podmínkou je, že osoba v ochranné léčbě se nesmí dopustit žádného trestného činu. Ředitel zařízení ochranné léčby může vycházku spojit se zvláštními podmínkami týkajícími se chování osoby v ochranné léčbě. Tyto podmínky mohou zahrnovat, že osoba v ochranné léčbě se bude držet pokynů dohlížející osoby.
 3. Ředitel zařízení ochranné léčby může vycházku odvolat, jestliže je to nutné se zřetelem na ochranu společnosti před ohrožením, které osoba v ochranné léčbě představuje pro bezpečnost ostatních nebo pro obecnou bezpečnost majetku a osob, nebo jestliže osoba v ochranné léčbě nedodržela určitou podmínku.
 4. Jestliže ředitel zařízení ochranné léčby usoudí, že vycházka udělená osobě v ochranné léčbě podle poslední věty prvního odstavce ještě nemůže přejít v zkušební propuštění podle § 51, může být doba vycházky se zmocněním ministra spravedlnosti jednorázově prodloužena až o tři měsíce.
 5. Ustanovení odstavce 1 až 3 se vztahuje také na pacienty, kteří nejsou pod ochranným dohledem.
 6. Ředitel zařízení ochranné léčby umožní osobě v ochranné léčbě nebo pacientovi, aby zařízení ochranné léčby opustili za účelem účasti v soudního řízení:
 - a) pokud je podle zákonných předpisů povinen dostavit se k soudu nebo k orgánu veřejné správy;
 - b) pokud se musí dostavit k soudu ve věci trestného činu;
 - c) pokud má na účasti v řízení prokazatelný zájem a neexistují námitky proti opuštění zařízení za tímto účelem.
 7. Ředitel zařízení ochranné léčby může stanovit, že po dobu opuštění zařízení bude vykonáván dohled.

§ 51

[Zkušební propuštění]

1. Jestliže byla nebezpečnost osoby v ochranné léčbě vyplývající z jeho duševní poruchy pro ostatní osoby nebo pro obecnou bezpečnost osob a majetku zredukována natolik, že je zodpovědné, dovolit jí zkušební návrat do společnosti, může ředitel zařízení ochranné léčby se zmocněním ministra spravedlnosti osobu v ochranné léčbě zkušebně propustit.
2. První a druhá věta odstavce 2 § 50 platí i zde. Zvláštní podmínky mohou zahrnovat, že se osoba v ochranné léčbě bude pro pomoc a podporu obracet na instituce označené ve zmocnění ministra spravedlnosti, které splňují určité požadavky stanovené všeobecným správním nařízením.
3. Osoba v ochranné léčbě, která byla zkušebně propuštěna, má svobodu pohybu omezenou pouze povinnostmi vyplývajícími z uložených podmínek. Odstavec 3 § 50 zde má shodnou platnost.
4. Všeobecným správním nařízením budou stanovena bližší pravidla ohledně vycházek a zkušební propuštění.

HLAVA DVANÁCTÁ

Informace a zásada ústnosti

§ 52

[Informace o právech a povinnostech]

1. Ředitel zařízení dbá na to, aby byl pacient při nástupu do zařízení písemně a pokud možno v jazyce mu srozumitelném informován o svých zákonných právech a povinnostech.
2. Pacient bude zejména poučen o svém právu:
 - a) podat písemnou žádost o zprostředkování stížnost nebo žádost v souladu s hlavou XIII;
 - b) podat písemnou stížnost nebo odvolání v souladu s hlavou XIV až XVI.
3. Pacient cizinec bude při nástupu do zařízení informován o právu vyrozumět konzulárního zástupce své země o svém odnětí svobody.

§ 53

[Ústnost]

1. Pacientovi bude umožněno, aby se ústně vyjádřil pokud možno v jazyce mu srozumitelném, před přijetím níže uvedených rozhodnutí:
 - a) umístění nebo prodloužení pobytu na oddělení intenzivní péče podle § 32;
 - b) omezení svobody pohybu podle § 33 a 34;
 - c) omezení práva na fyzickou nedotknutelnost podle § 25 až 27;
 - d) rozhodnutí o pobytu dítěte v zařízení podle § 47;
 - e) uložení kázeňského trestu podle § 49.
2. Pacientovi bude umožněno, aby se ústně vyjádřil pokud možno v jazyce mu srozumitelném, před přijetím níže uvedených rozhodnutí:
 - a) umístění nebo přemístění podle hlavy III;
 - b) odvolání vycházky nebo zkušebního propuštění podle odstavce 3 § 50 respektive odstavce 3 § 51.
3. Pokud je to nutné, vyjádří se pacient prostřednictvím tlumočnicka. Vyjádření pacienta bude zaznamenáno.
4. Použití ústního vyjádření může být vynecháno, pokud:
 - a) si to žádá naléhavost situace;
 - b) tomu brání duševní stav pacienta.

§ 54

[Požadavky na písemná sdělení]

1. Pacient obdrží neprodleně odůvodněné písemné sdělení, pokud možno v jazyce mu srozumitelném, opatřené datem a podpisem o:
 - a) každém rozhodnutí podle § 53, odstavce 1;
 - b) zamítnutí odeslání nebo vydání dopisu či jiné zásilky, či přiložených předmětů, dle § 35, odstavce 5;

- c) zamítnutí návštěvy určité osoby nebo osob dle § 37, odstavce 3;
 - d) zákazu vést určitý telefonát či telefonáty dle § 38, odstavce 3;
 - e) zamítnutí styku se zástupci médií podle § 39, odstavce 2.
2. Osoba v ochranné léčbě obdrží neprodleně odůvodněné písemné sdělení, pokud možno v jazyce jí srozumitelném, opatřené datem a podpisem o každém rozhodnutí podle § 53, odstavce 2.
 3. Dotyčný bude ve sdělení, pokud je to relevantní, poučen o možnosti zprostředkování, stížnosti a odvolání, o způsobu a lhůtě podání, jakož i o možnosti podání žádosti k předsedovi odvolací komise, aby zcela nebo zčásti pozastavil výkon rozhodnutí, proti němuž podat stížnost.
 4. Jestliže je k rozhodnutí požadováno zmocnění ministra spravedlnosti, bude ke sdělení připojen jeho opis.

HLAVA TŘINÁCTÁ

Zprostředkování

§ 55

[Postup při zprostředkování]

1. Pacient má právo obrátit se ústně či písemně na dozorčí komisi se žádostí o zprostředkování ve věci stížnosti na způsob, jakým se k němu ředitel zařízení v určitých záležitostech zachoval nebo jakým plní zákonem uloženou povinnost. Chování pracovníka nebo zaměstnance zařízení vůči pacientovi bude pro potřeby tohoto ustanovení považováno za chování ředitele zařízení.
2. Jestliže se stížnost týká rozhodnutí, proti němuž lze podat stížnost, musí být tato žádost podána nejpozději do sedmi dnů ode dne, kdy byl pacient s rozhodnutím obeznámen.
3. Dozorčí komise bude usilovat o nalezení přijatelného řešení pro obě strany do čtyř týdnů od přijetí žádosti. Zprostředkováním může zcela či částečně pověřit styčného člena měsíce nebo jiného svého člena.
4. Dozorčí komise umožní pacientovi a řediteli zařízení, aby ve vzájemné přítomnosti nebo odděleně ústně vyjádřili svá stanoviska. Jestliže pacient nevládne dostatečně nizozemským jazykem, zajistí dozorčí komise pomoc tlumočnicka.
5. Komise uzavře zprostředkování sdělením svých nálezů řediteli zařízení a pacientovi. V případech uvedených v § 56 se pacient poučen o možnosti podání stížnosti a o způsobu podání a lhůtách podání.
6. Jestliže o to ředitel zařízení nebo pacient požádá, bude mu co nejrychleji zaslán nebo předán datovaný opis sdělení. Datum zaslání nebo předání bude na opisu uvedeno. Jestliže pacient nevládne dostatečně nizozemským jazykem, zajistí dozorčí komise pomoc tlumočnicka.

HLAVA ČTRNÁCTÁ

Stížnost

§ 56

[Případy, kdy je možná stížnost]

1. Pacient může ke komisi pro stížnosti podat stížnost na následující rozhodnutí přijaté ředitelem:
 - a) uložení kázeňského trestu podle § 49;
 - b) umístění nebo prodloužení pobytu na oddělení intenzivní péče podle § 32, odstavce 1 a 2;
 - c) rozhodnutí o omezení kontaktu s vnějším světem podle hlavy VII;
 - d) zamítnutí nebo odvolání souhlasu s pobytem dítěte v zařízení podle § 47, odstavce 1 a 4;
 - e) jakékoli jiné rozhodnutí, které omezuje práva, která pacientovi vyplývají z tohoto zákona nebo z předpisů s ním souvisejících, z každého jiného zákonného předpisu nebo ze závazných ustanovení v Nizozemsku platné úmluvy, vyjma rozhodnutí uvedených v § 57.
2. Pacient může ke komisi pro stížnosti podat stížnost na následující rozhodnutí přijaté ředitelem:
 - a) odvolání vycházky podle odstavce 3 § 50, jestliže vycházka ve chvíli odvolání trvala nepřetržitě déle než jeden týden;
 - b) odvolání zkušebního propuštění podle odstavce 3 § 51.
3. Rozhodnutí pracovníka nebo zaměstnance zařízení je pro použití tohoto ustanovení postaveno naroveň rozhodnutí ředitele zařízení.
4. Na způsob, jakým ředitel zařízení plní povinnou péči z tohoto zákona vyplývající, nelze podávat stížnost.
5. Rozhodnutí podle odstavce 1 je postaveno naroveň odmítnutí rozhodnout. Rozhodnutí je považováno za odmítnuté, jestliže není přijato v zákonné lhůtě, či v případě, že taková lhůta neexistuje, v rozumné lhůtě.
6. Ředitel zařízení zajistí, aby pacientovi, který si přeje podat stížnost, toto bylo co nejdříve umožněno.

§ 57

[Ostatní případy, kdy je možná stížnost]

1. Proti rozhodnutí o omezení svobody pohybu podle § 33 je možná stížnost, pokud omezení trvá déle než jeden týden.
2. Proti rozhodnutí o separaci je možná stížnost, pokud trvala déle než jeden den.
3. Proti rozhodnutí o izolaci je možná stížnost, pokud trvala déle než dva dny.
4. Den, kdy bylo rozhodnutí podle odstavce 1 až 3 přijato, se nezapočítává.
5. Proti rozhodnutí o prodloužení separace a izolace na základě ustanovení § 34, odstavce 4, je možná stížnost.

§ 58

[Způsob podání a obsah stížnosti]

1. Pacient podává stížnost písemnou formou tajemníkovi komise pro stížnosti při zařízení, kde bylo přijato rozhodnutí, na něž si stěžuje.
2. Podání stížnosti lze uskutečnit prostřednictvím ředitele zařízení, v němž pacient pobývá. Ředitel zařízení každopádně zajistí, aby byla písemná stížnost nebo případně obálka, v níž je stížnost podávána, opatřena datem.
3. Písemná stížnost uvádí co nejpřesněji rozhodnutí, proti němuž je namířena, a důvody, z jakých je podána. Jestliže pacient ve věci rozhodnutí nepožádal o zprostředkování, uvede důvody, z nichž tak neučinil, ve stížnosti.
4. Jestliže pacient neovládá dostatečně nizozemský jazyk, může stížnost podat v jazyce jiném. Předseda komise pro stížnosti může stanovit, aby stížnost byla přeložena do nizozemského jazyka. Úhrada nákladů za překlad bude provedena podle pravidel stanovených všeobecným správním nařízením.
5. Stížnost musí být podána nejpozději do sedmi dnů po oznámení rozhodnutí, proti němuž je podávána. Jako den podání stížnosti platí den, kdy ji tajemník komise obdržel, nebo den, kdy byla označena datem podle druhého odstavce. Stížnost podaná po vypršení této lhůty bude nicméně přijata, pokud pacientovi nelze přičítat opominutí.
6. Jestliže pacient ve věci sporného rozhodnutí požádal o zprostředkování, musí být jinak než podle ustanovení odstavce 5 stížnost podána nejpozději do sedmi dnů ode dne, kdy pacient obdržel písemné sdělení o nálezů dozorčí komise.

§ 59

[Způsob vyřizování stížnosti]

1. Stížnost vyřizuje tříčlenná komise pro stížnosti jmenovaná dozorčí komisí. Komisi asistuje jeden tajemník. Člen dozorčí komise se nepodílí na vyřizování stížnosti, jestliže zprostředkoval ve věci rozhodnutí, proti němuž je stížnost namířena nebo s ním jiným způsobem souvisí.
2. Ministr spravedlnosti může v soudních zařízeních ochranné léčby v soukromé správě určit na návrh vedení členy dozorčí komise, kteří smějí být členy komise pro stížnosti.
3. Předseda komise pro stížnosti nebo jím určený člen může, jestliže stížnost považuje za stížnost jednoduchého charakteru, zjevně nepřijatelnou, zjevně neodůvodněnou či zjevně odůvodněnou, stížnost vyřídit sám s tím, že disponuje pravomocemi, které přísluší předsedovi komise pro stížnosti v plném počtu.
4. Předseda nebo člen jím určený může vyřízení stížnosti podle odstavce 3 poukázat komisi v plném počtu.
5. Stížnost není vyřizována veřejně vyjma případu, kdy komise pro stížnosti usoudí, že neveřejné vyřizování je neslučitelné se všeobecně závazným ustanovením jakékoli úmluvy platné v Nizozemsku.

§ 60

[Přípravné řízení]

1. Tajemník komise pro stížnosti zašle řediteli zařízení opis písemné stížnosti. Ředitel zařízení v návaznosti na to poskytne co nejrychleji komisi pro stížnosti potřebné informace, pokud neusoudí, že stížnost je zjevně nepřijatelná či zjevně neodůvodněná. Připojí k nim připomínky, v nichž se ke stížnosti vyjádří. Stěžovatele tajemník komise písemně vyrozumí o obsahu poskytnutých informací a o připomínek.
2. Jestliže ve věci stížnosti zprostředkovávala dozorčí komise a sdělila písemně stěžovateli a řediteli zařízení svůj nálezn, připojí tajemník komise pro stížnosti tento nálezn k procesním podkladům..

§ 61

[Zasedání komise pro stížnosti]

1. Komise pro stížnosti umožní stěžovateli i řediteli zařízení, aby se k písemné stížnosti ústně vyjádřili, není-li stížnost okamžitě považována za zjevně nepřijatelnou, zjevně neodůvodněnou nebo zjevně odůvodněnou.
2. Stěžovatel i ředitel zařízení mohou předsedovi komise udat otázky, které si přejí vzájemně položit prostřednictvím komise.
3. Komise pro stížnosti může vyslechnout stěžovatele a ředitele zvlášť. V takovém případě jim bude umožněno, aby předem uvedli otázky, které mají být tomu druhému položeny, a věcný obsah takto učiněné výpovědi sdělí předseda komise stěžovateli respektive řediteli zařízení ústně.
4. Komise pro stížnosti může získávat ústní či písemné informace od jiných osob. Pokud jsou informace získávány ústně, platí i zde ustanovení odstavce 2 a 3.

§ 62

[Právní pomoc / přítomnost tlumočníka / nahlížení do procesních dokumentů]

1. Stěžovatel má právo na pomoc právního zástupce nebo jiné důvěrné osoby, která k tomu dostala od komise pro stížnosti souhlas. Jestliže byl stěžovateli přidělen advokát, bude mu honorář a náhrada vzniklých nákladů uhrazena podle pravidel stanovených všeobecným správním nařízením.
2. Jestliže stěžovatel nevládně dostatečně nizozemským jazykem, zajistí předseda asistenci tlumočníka. Honorář a náhrada vzniklých nákladů bude tlumočnickovi uhrazena podle pravidel stanovených všeobecným správním nařízením.
3. Během procesu vyřizování stížnosti dovolí komise pro stížnosti na žádost stěžovatele, aby nahlížel do procesních podkladů.
4. Jestliže stěžovatel pobývá jinde, může být vyjádření podle § 61, odstavce 1, učiněno na žádost komise před členem jiné komise pro stížnosti.
5. O slyšení dotyčných osob provede tajemník písemný záznam, který podepisuje předseda a tajemník. Pokud jeden z nich nemůže záznam podepsat, bude to uvedeno s udáním důvodů.

§ 63

[Odklad stížnosti v očekávání zprostředkování]

Předseda komise pro stížnosti může vyřizování stížnosti odložit na dobu určitou či na dobu neurčitou, jestliže usoudí, že stížnost je vhodná ke zprostředkování, nebo pokud nebyl proces zprostředkování dosud uzavřen. V prvním případě předá předseda opis stížnosti styčným členovi měsíce či jinému členovi dozorčí komise se žádostí o zprostředkování. Ustanovení § 55 platí i zde.

§ 64

[Pravomoc pozastavení]

1. V závislosti na rozhodnutí o stížnosti může předseda komise pro stížnosti na žádost stěžovatele, po vyjádření připomínek ředitele zařízení, zčásti či úplně pozastavit výkon rozhodnutí, proti němuž je stížnost namířena.
2. Předseda o tom neprodleně informuje ředitele zařízení i stěžovatele.

§ 65

[Forma rozhodování komise pro stížnosti]

1. Komise pro stížnosti přijme rozhodnutí ve věci stížnosti co nejdříve, nejpozději však do čtyř týdnů od data přijetí stížnosti, nebo za použití § 63 od data uzavření zprostředkování. Za mimořádných okolností může komise pro stížnosti tuto lhůtu prodloužit až o čtyři týdny. O prodloužení lhůty bude vrozuměn ředitel zařízení i stěžovatel.
2. Rozhodnutí je podloženo důvody a označené datem. Obsahuje záznam o slyšení osob před komisí pro stížnosti. Je podepsáno předsedou a tajemníkem. Pokud jeden z nich nemůže rozhodnutí podepsat, bude to uvedeno s udáním důvodů. Stěžovateli a řediteli zařízení bude opis rozhodnutí komise pro stížnosti neprodleně a zdarma zaslán nebo předán. Datum zaslání nebo předání bude uvedeno na opisu.
3. Rozhodnutí uvede možnost zahájení odvolacího řízení před odvolací komisí, způsob a lhůtu, v níž je třeba odvolání podat, jakož i možnost požádat předsedu odvolací komise o částečném nebo úplném pozastavení výkonu rozhodnutí komise pro stížnosti.
4. Jestliže stěžovatel nevládně dostatečně nizozemským jazykem a zařízení nemůže jiným způsobem zajistit překlad, zajistí předseda komise pro stížnosti, aby rozhodnutí a sdělení podle druhého respektive třetího odstavce bylo přeloženo. Náhrada nákladů na překlad bude hrazena podle pravidel stanovených všeobecným správním nařízením.
5. Předseda komise pro stížnosti může rozhodnutí stěžovateli a řediteli zařízení sdělit též ústně. Oba budou přitom poučeni o možnosti zahájení odvolacího řízení před odvolací komisí, o způsobu a lhůtě, v níž je třeba odvolání podat, jakož i o možnosti pozastavení výkonu rozhodnutí podle § 67, odstavce 4. Dnem rozhodnutí je den jeho ústního sdělení zúčastněným stranám. Při ústním rozhodnutí bude toto zaznamenáno do písemné stížnosti.

6. Jestliže byl použit odstavec 5 a bylo podáno odvolání podle § 67, odstavce 1, bude rozhodnutí komise vypracováno formou uvedenou v odstavci 2. Tajemník komise zašle opis rozhodnutí stěžovateli, řediteli zařízení a odvolací komisi.
7. Tajemník zasílá opisy všech rozhodnutí komise pro stížnosti ministru spravedlnosti. Každý má právo seznámit se s obsahem těchto rozhodnutí a obdržet jejich opis. Ministr spravedlnosti zajistí, aby opis neobsahoval údaje, z nichž by mohla být odvozena totožnost pacienta. Na náklady na pořízení opisu se vztahuje zákon o tarifech v trestních věcech.

§ 66

[Obsah rozhodnutí komise pro stížnosti]

1. Rozhodnutí komise pro stížnosti se týká:
 - a) prohlášení stížnosti za částečně či plně nepřijatelnou;
 - b) prohlášení stížnosti za částečně či plně neodůvodněnou;
 - c) prohlášení stížnosti za částečně či plně odůvodněnou.
2. Jestliže komise pro stížnosti usoudí, že rozhodnutí, proti němuž byla stížnost podána:
 - a) je v rozporu se zákonným předpisem platným v zařízení nebo s jiným závazným ustanovením úmluvy platné v Nizozemsku; nebo
 - b) že musí být po zvážení všech uvažovaných zájmů považováno za nerozumné či nepoctivé, prohlásí stížnost za odůvodněnou a částečně či plně zruší dané rozhodnutí.
3. Pro použití odstavce 2 může komise:
 - a) uložit řediteli zařízení, aby přijal nové rozhodnutí, v němž zohlední výrok komise;
 - b) stanovit, aby její rozhodnutí nahradilo zrušené rozhodnutí;
 - c) omezit se na částečné či úplné zrušení.
4. Pro použití odstavce 3, písmene a) může komise ve svém výroku uložit lhůtu.
5. Komise pro stížnosti může stanovit, aby její rozhodnutí nebylo vykonáno, dokud nebude neodvolatelné.
6. Jestliže je použit odstavec 2, budou pokud možno ředitelem zařízení anulovány právní důsledky zrušeného rozhodnutí, nebo uvedeny v soulad s výrokem komise pro stížnosti.
7. Pokud již nelze důsledky uvedené v odstavci 6 anulovat, určí komise, po vyjádření připomínek ředitele zařízení, zda bude stěžovateli nabídnuto nějaké odškodnění. Toto odškodnění, které může být peněžního charakteru, komise stanoví.

HLAVA PATNÁCTÁ

Odvolání proti rozhodnutí komise pro stížnosti

§ 67

[Odvolání k Radě pro použití trestního práva a ochranu mládeže]

1. Proti rozhodnutí komise pro stížnosti může jak stěžovatel, tak ředitel zařízení podat písemné odvolání. Důvody podložené písemné odvolání musí být podáno nejpozději do sedmi dnů po obdržení opisu rozhodnutí respektive po jeho ústním sdělení tajemníkovi odvolací komise.
2. Písemné odvolání vyřizuje nejméně tříčlenná odvolací komise, jmenovaná Radou. Odvolací komisi asistuje tajemník.
3. Na vyřizování písemného odvolání se vztahují ustanovení odstavce 5 § 56, 2, 4 odstavce a druhé a třetí věty odstavce 5 § 58, odstavce 5 § 59, odstavce 1 § 60, ustanovení § 61, a odstavce 1, 2 a 5 § 62 s tím, že odvolací komise může stanovit, že:
 - a) ředitel zařízení a stěžovatel mohou podávat vysvětlení k odvolání pouze písemně;
 - b) ústní vyjádření budou provedena před členem odvolací komise;
 - c) v případě, že budou získávány ústní informace od jiných osob, bude řediteli zařízení a stěžovateli umožněno, aby písemně uvedli otázky, které by měly být těmto osobám položeny.
4. Podání písemného odvolání nepozastavuje výkon rozhodnutí komise pro stížnosti, s výjimkou těch rozhodnutí, která se týkají přiznání odškodnění podle odstavce 7 § 66. V závislosti na rozhodnutí o odvolání může předseda odvolací komise na žádost osoby, která se odvolala, a po vyjádření druhé strany, zčásti či úplně pozastavit výkon rozhodnutí komise pro stížnosti. Předseda o tom neprodleně informuje ředitele zařízení i stěžovatele.

§ 68

[Obsah rozhodnutí Rady pro použití trestního práva a ochranu mládeže]

1. Odvolací komise rozhoduje co nejrychleji.
2. Rozhodnutí odvolací komise zahrnuje
 - a) prohlášení odvolání za úplně či částečně nepřijatelné;
 - b) plné či částečné potvrzení výroku komise pro stížnosti buď jeho převzetím, nebo zlepšením jeho odůvodnění;
 - c) úplně či částečně zrušení výroku komise pro stížnosti.
3. Jestliže dojde k použití odstavce 2, písmene c), učiní odvolací komise to, co měla učinit komise pro stížnosti.
4. Na výrok odvolací komise se vztahují ustanovení odstavce 2, 4 a 7 § 65, § 66, vyjma odstavce 5.

HLAVA ŠESTNÁCTÁ

Odvolání proti rozhodnutím, proti kterým není možná stížnost

§ 69

**[Odvolání v případě umístění / přemístění / prodloužení čekací lhůty /
prodloužení pozorování / odvolání zkušebního propuštění atd.]**

1. Osoba v ochranné léčbě nebo pacient mohou podat odvolání proti:
 - a) umístění nebo přemístění podle ustanovení §§ 11, 13 a 14;
 - b) prodloužení lhůt podle odstavce 2 § 12, respektive odstavce 2 § 13;
 - c) odvolání propuštění podle § 50 a 51;
 - d) rozhodnutí ředitele soukromého ústavu, který není soudním zařízením ochranné léčby v soukromé správě, o odvolání vycházky podle odstavce 3 § 50, jestliže vycházka v okamžiku jejího odvolání trvala nepřetržitě déle než jeden týden;
 - e) rozhodnutí ředitele soukromého ústavu, který není soudním zařízením ochranné léčby v soukromé správě, o odvolání zkušebního propuštění podle odstavce 3 § 51;
 - f) jinému rozhodnutí přijatému ministrem spravedlnosti, které zahrnuje omezení práv, která osobě v ochranné léčbě respektive pacientovi vyplývají z tohoto zákona nebo z předpisů s ním souvisejících, z každého jiného zákonného předpisu nebo ze závazných ustanovení v Nizozemsku platné úmluvy.
2. Písemné odvolání vyřizuje tříčlenná komise, jmenovaná Radou. Odvolací komisi asistuje tajemník.
3. Odstavec 4 § 56 platí i zde.
4. Na vyřizování písemného odvolání se vztahují ustanovení odstavce 5 § 56, odstavce 2, odstavce 3 vyjma druhé věty, odstavce 4 a 5 § 58, odstavce 5 § 59, odstavce 1 § 60, § 61, odstavce 1, 2, 3, a 5 § 62, a ustanovení § 64 s tím, že komise může stanovit, že:
 - a) ředitel zařízení a stěžovatel mohou podávat vysvětlení k odvolání pouze písemně;
 - b) ústní vyjádření budou provedena před členem odvolací komise;
 - c) v případě, že budou získávány ústní informace od jiných osob, bude řediteli zařízení a stěžovateli umožněno, aby písemně uvedli otázky, které by měly být těmto osobám položeny.
5. Komise přijme rozhodnutí co nejrychleji. Na její rozhodnutí se vztahují ustanovení odstavce 2, 4 a 7, vyjma první věty, § 65, a § 66, vyjma odstavce 5.

HLAVA SEDMNÁCTÁ

Spolurozhodování a zastoupení

§ 70

[Rada pacientů]

1. Ředitel zařízení zajistí, aby byla z řad pacientů pacienty zvolena rada pacientů.
2. Rada pacientů má za úkol projednávat s ředitelem zařízení veškerá obecná témata týkající se života a ubytování v zařízení. Témata k projednání může předkládat jak rada, tak ředitel zařízení.
3. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla ohledně kompetencí, složení a způsobu práce rady pacientů.

§ 71

[Vykonávání práv kurátorem / zákonným zástupcem / rodiči nebo pěstouny]

1. Vyjma případů, kdy komise pro stížnosti, odvolací komise nebo komise podle odstavce 2 § 69 usoudí, že je to ve vážném rozporu se zájmy dotyčného, mohou být práva přiznaná v hlavách XII až XVI osobám v ochranné léčbě nebo pacientům vykonávána také:
 - a) soudem ustanoveným kurátorem, jestliže je dotyčný zbaven svéprávnosti;
 - b) soudem ustanoveným zástupcem, jestliže byl dotyčnému přidělen;
 - c) rodičem či pěstounem, jestliže je dotyčný nezletilý.
2. Ředitel zařízení zajistí, aby osoby uvedené v prvním odstavci byly na tato práva upozorněny.

HLAVA OSMNÁCTÁ

Zvláštní ustanovení o pacientech dobrovolně hospitalizovaných

§ 72

[Pobyt pacientů, kteří se k hospitalizaci přihlásili dobrovolně]

1. Ředitel zařízení může ukončit pobyt pacienta uvedeného v písmeni d, e nebo g § 4, jestliže nastane jedna z následujících okolností:
 - a) jestliže byla duševní porucha zredukována natolik, že je s ohledem na bezpečnost ostatních osob nebo obecnou bezpečnost osob a majetku zodpovědné, dovolit mu návrat do společnosti;
 - b) pokračování pobytu pacienta v zařízení ohrožuje pořádek a bezpečnost v zařízení nebo léčbu ostatních pacientů;
 - c) léčba pacienta nepřináší výsledky.
2. Ředitel zařízení ukončí pobyt pacienta podle prvního odstavce neprodleně, pokud o to pacient požádá.

HLAVA OSMNÁCTÁ A

Dotace soudním zařízením ochranné léčby v soukromé správě

§ 73

[Dotace na provoz zařízení]

1. Ministr spravedlnosti poskytne právnické osobě, která spravuje soudní zařízení ochranné léčby v soukromé správě, dotaci na provoz zařízení.
2. Dotace je poskytována na účetní rok.
3. Na toto se vztahuje oddíl 4.2.8. zákona o správním právu.
4. Ministr spravedlnosti může poskytnout zálohy dotací uvedených v prvním odstavci.

§ 74

[Způsob poskytování dotací]

1. O poskytování dotací podle odstavce 1 § 73 uzavře ministr spravedlnosti jménem státu smlouvu s právnickou osobou, která spravuje soudní zařízení ochranné léčby v soukromé správě.
2. V souvislosti s dotací podle odstavce 1 § 73 může být to, co ukládá zákonný předpis knihy 4.2. zákona o správním právu ustanoveno smlouvou podle odstavce 1.

§ 75

[Obsah smlouvy o dotacích]

Smlouva obsahuje v každém případě:

- a) jaké údaje poskytne ministr spravedlnosti se zřetelem na sestavení rozpočtu zařízení právnické osobě, která zařízení spravuje, jakož i termín, dokdy budou údaje nejpozději poskytnuty;
- b) termín podání žádosti o dotaci;
- c) údaje a doklady přikládané k žádosti o poskytnutí dotace respektive k žádosti o potvrzení dotace;
- d) způsob určení výše dotace;
- e) způsob určení výše záloh a lhůty jejich vyplácení;
- f) požadavky, které musí splňovat rozpočet, finanční zpráva a zpráva o činnosti;
- g) k jakým činnostem potřebuje právnická osoba, která zařízení spravuje, souhlas ministra spravedlnosti;
- h) ve kterých případech je právnické osobě, která zařízení spravuje, hrazena tvorba jmění podle článku 4, § 41 zákona o správním právu, jakž i způsob výpočtu úhrady;
- i) tvorba vyrovnávacích rezerv právnickou osobou, která zařízení spravuje;

- j) údaje, které musí právnická osoba spravující zařízení poskytnout ministru spravedlnosti o způsobu použití trestního práva.

§ 76

[Vypovězení dotační smlouvy]

1. Ministr spravedlnosti může smlouvu vypovědět ke dni ukončení označení daného zařízení jako soudního zařízení ochranné léčby v soukromé správě.
2. Smlouva může být dále vypovězena za dodržení výpovědní lhůty uvedené ve smlouvě, pokud tato není uvedena pak ve lhůtě rozumné.

§ 77

[Dotace na stavební projekty a jiné projekty]

1. Kromě dotací na provoz může ministr spravedlnosti právnické osobě, která spravuje soudní zařízení ochranné léčby v soukromé správě, poskytnout dotace na:
 - a) stavební projekty;
 - b) zvláštní projekty.
2. Ministr spravedlnosti může poskytovat zálohy na dotace uvedené v odstavci 1.

HLAVA DEVATENÁCTÁ

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 78–82

[Novelizace v ostatní legislativě]

Obsažen v novelizaci ostatní legislativy.

§ 83

Zrušen.

§ 84

[Pravidla podle paragrafu 37c Trestního zákoníku]

Pravidla stanovená § 37c Trestního zákoníku tak, jak tento paragraf platil předtím, než tento zákon vstoupil v platnost, jsou stanovena příslušnými ustanoveními tohoto zákona.

§ 85

[Hodnocení]

Ministr spravedlnosti zašle do tří let po vstupu tohoto zákona v platnost, a dále každých pět let parlamentu zprávu o účinnosti a účincích tohoto zákona v praxi.

§ 86

[Termín platnosti]

Tento zákon vstupuje v platnost k datu stanoveném královským usnesením. Královským usnesením lze stanovit jiný vstup v platnost pro ustanovení § 12 a 74.

§ 87

[Název]

Tento zákon bude uváděn jako Zákon o zásadách ochranné léčby.

ŘÁD OCHRANNÉ LÉČBY

Rozhodnutí z 22. května 1997, Sb. 217, obsahující pravidla o výkonu nařízení ochranné léčby a o použití trestního práva v hospitalizaci osob v ochranné léčbě a pacientů, novelizované rozhodnutím z 23. února 1998, Sb. 111

HLAVA PRVNÍ Všeobecná ustanovení

§ 1

V tomto řádu se rozumí:

- a) zákonem: Zákon o zásadách ochranné léčby;
- b) resocializací: nadace nebo instituce podle § 1, písmene b., respektive c., Vyhlášky o resocializaci z roku 1995;

HLAVA DRUHÁ Označení soukromých ústavů

§ 2

1. Žádost o značení jako soukromý ústav ochranné léčby podle písmene a) odstavce 1 § 37 Trestního zákoníku se podává ministru spravedlnosti.
2. Žádost obsahuje následující doklady:
 - a) stanovy nebo řád právnické osoby, která psychiatrickou léčebnu spravuje;
 - b) písemné prohlášení o tom, že případné změny týkající se listin podle písmene a) nebo podle odstavce tři budou ministru spravedlnosti předloženy nejméně jeden měsíc předem.
3. Právnická osoba, která spravuje psychiatrickou léčebnu, předloží dále:
 - a) údaje požadované ministrem spravedlnosti o stavebních instalacích, které mají význam pro posouzení bezpečnosti uvnitř zařízení a bezpečnosti společnosti vně zařízení;
 - b) údaje požadované ministrem spravedlnosti o personální a materiální vybavenosti, která má význam pro posouzení vhodnosti zařízení pro ochrannou léčbu.
4. Ministr spravedlnosti rozhodne do šesti měsíců po obdržení žádosti podle prvního odstavce.

§ 3

1. Označení soukromým ústavem ochranné léčby bude ministrem spravedlnosti zrušeno:
 - a) na žádost právnické osoby, která psychiatrickou léčebnu spravuje;
 - b) jestliže zabezpečení nebo personální a materiální vybavení zařízení podle odstavce 3 § 2 nesplňuje požadavky, které jsou na ně ministrem spravedlnosti kladeny.
2. Označení soukromým ústavem ochranné léčby může být ministrem spravedlnosti zrušeno, jestliže právnická osoba jednala v rozporu s platnými předpisy nebo se svým prohlášením podle písmene b) odstavce 2 § 2.

HLAVA TŘETÍ

Státní ústavy

§ 4

1. Ředitel státního ústavu předkládá jednou ročně do 1. října ministru spravedlnosti roční plán na příští rok. Roční plán obsahuje v každém případě rozpočet nákladů a výnosů za plánovaný rok.
2. Ředitel státního ústavu předkládá jednou ročně před 1. březnem ministru spravedlnosti zprávu o činnosti za uplynulý rok. Ke zprávě je připojena účetní uzávěrka.
3. Ministr spravedlnosti může stanovit pravidla pro formu a obsah podkladů uvedených v odstavci 1 a 2.

HLAVA ČTVRTÁ

Záznamy

§ 5

1. O osobě v ochranné léčbě či o pacientovi vede ředitel zařízení ochranné léčby záznamy týkající se jeho fyzického a psychického stavu, jak je uvedeno v druhém bodě, odstavce 2 § 509o Trestního řádu.
2. Záznamy v každém případě obsahují:
 - a) co nejúplnější údaje o původu a minulosti;
 - b) údaje o fyzickém a psychickém stavu při nástupu;
 - c) údaje o vývoji během hospitalizace;
 - d) údaje o důležitých incidentech během hospitalizace.
3. Ministr spravedlnosti může stanovit model, jakým mají být záznamy vedeny.

§ 6

1. Ředitel zařízení vede v rejstříku záznamy o rozhodnutích o omezení práva na fyzickou nedotknutelnost pacienta podle § 24 až 28 a § 30, jakož i o rozhodnutích o izolaci nebo separaci podle § 34 a o kázeňských trestech podle § 49 zákona.
2. Záznamy obsahují v každém případě:
 - a) osobní údaje pacienta;
 - b) charakter přijatých rozhodnutí;
 - c) okolnosti, které podnítily jejich přijetí;
 - d) diagnózu, pokud se rozhodnutí týká odvrácení vážného nebezpečí vyplývajícího z duševní poruchy pacienta;
 - e) sdělení, jestliže se pacient rozhodnutí bránil;
 - f) pokud je to relevantní trvání omezujícího opatření.
3. Ministr může stanovit model, jakým má být rejstřík veden.

HLAVA PÁTÁ

Dozorčí komise a komise pro stížnosti

§ 7

1. Při každém zařízení pracuje dozorčí komise, jejíž členové jsou jmenováni na pět let. Mohou být jmenováni dvakrát znovu.
2. Komise sestává nejméně ze šesti členů a nejvýše z počtu stanoveného ministrem spravedlnosti.
3. Dozorčí komise je složena z co nejširší škály. Mezi členy každé dozorčí komise musí být rozhodně:
 - a) příslušník soudní moci pověřený jurisdikcí;
 - b) psychiatr;
 - c) odborník z oblasti chování se znalostí ústavní péče o duševně choré;
 - d) obhájce.

§ 8

1. Členové dozorčí komise jsou jmenováni ministrem spravedlnosti. Ministr spravedlnosti jmenuje také jejího předsedu.
2. Při komisi pracuje tajemník. Tajemník není členem komise. Tajemníka jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti. Tajemník dozorčí komise je též tajemníkem komise pro stížnosti.
3. Komise může ze svého středu vybrat jednoho nebo více zástupců tajemníka, který po konzultaci s tajemníkem vykonává určité činnosti tajemníka a tajemníka

v nepřítomnosti zastupuje. Ministr spravedlnosti může k dozorčí komisi přidat jednoho nebo více zástupců tajemníka, kteří nebudou jejími členy.

4. Ministr spravedlnosti rozhodne o návrhu na jmenování podle odstavce 1, 2 nebo 3 do tří měsíců.

§ 9

1. Jmenování členem nebo tajemníkem, jakož i předsedou dozorčí komise v soudních zařízeních ochranné léčby v soukromé správě bude učiněno na návrh vedení nebo dozorčí rady, jestliže tato plní úkoly vedení.
2. Člen vedení nebo dozorčí rady, jestliže tato plní úkoly vedení, nemůže být jmenován členem, tajemníkem ani zástupcem tajemníka dozorčí komise.

§ 10

Členem dozorčí komise, jejím tajemníkem nebo zástupcem tajemníka nemohou být jmenováni:

- a) úředníci nebo osoby pracující pod odpovědností ministra spravedlnosti v výkonu trestů odnětí svobody, kteří nejsou úředníky státního zastupitelství;
- b) zaměstnanci nebo pracovníci zařízení ochranné léčby;
- c) osoby pracující v instituci dotované ministerstvem spravedlnosti, činné v oblasti výkonu trestů odnětí svobody, jestliže se ve výkonu svých funkcí zabývají osobami umístěnými v zařízení, při němž dozorčí komise působí;
- d) osoby pracující pod odpovědností ministra spravedlnosti, jestliže může být zpochybněna jejich nezávislost a nestrannost buď pro jejich pozici, nebo pro povahu jejich činnosti;
- e) osoby, na něž existují stížnosti ohledně plnění jejich funkce, které vyplývají z obecných dokumentačních rejstříků jak je uvedeno ve vyhlášce o informacích o soudní dokumentaci a policejních rejstřících podle §§ 1, písmene c) zákona o policejních rejstřících. Stížnosti se týkají důvěrné povahy funkce, jakož i pravomocí s ní spojených.

§ 11

1. Člena dozorčí komise ministr spravedlnosti odvolá:
 - a) na jeho vlastní žádost;
 - b) jestliže přijme úřad nebo zaměstnání neslučitelné s členstvím v dozorčí komisi;
 - c) jestliže je právoplatně odsouzen za trestný čin nebo mu je rozhodnutím soudu uloženo opatření, které má za následek odnětí svobody;
 - d) jestliže ministr spravedlnosti usoudí, že svým jednáním nebo opominutím vážně zklamal jemu danou důvěru;
2. Pozbude-li člen komise funkci nebo ukončí vykonávání úřadu, z jehož titulu byl jmenován, může ho ministr spravedlnosti dočasně odvolat z funkce člena komise.

§ 12

1. Členové dozorčí komise mají kdykoli přístup do veškerých prostor zařízení a na všechna místa, kde se pacienti zdržují.
2. Členové dozorčí komise obdrží od ředitele zařízení a jeho zaměstnanců nebo pracovníků veškeré požadované informace o pacientech a mohou nahlížet do všech podkladů jakýmkoli způsobem souvisejících s výkonem trestů odnětí svobody. Jsou vázáni mlčenlivostí, pokud jim zákonný předpis neukládá zveřejnění nebo pokud nutnost zveřejnění nevyplývá z výkonu jejich funkce. Do spisů týkajících se pacientů lze nahlížet, pokud proti tomu dotyčný pacient nic nenamítá.
3. Veškeré skutečnosti a okolnosti důležité pro plnění úkolu komise ředitel zařízení komisi oznamuje.

§ 13

1. Dozorčí komise zasedá pokud možno jednou měsíčně.
2. Ředitel zařízení se účastní zasedání dozorčí komise. Na každém zasedání přednese zprávu o událostech v zařízení od posledního zasedání.
3. Komise může rozhodnout, že bude zasedat bez přítomnosti ředitele.
4. Ministr spravedlnosti je oprávněn pověřit úředníka, aby se účastnil zasedání dozorčí komise.
5. Na každém zasedání dozorčí komise je provedeno hlášení o stížnostech, v nichž dozorčí komise zprostředkuje, o stížnostech vyřizovaných komisí pro stížnosti a zvláštních přípomínkách k nim.

§ 14

1. Člen komise pověřený jako styčná osoba měsíce podle druhé věty odstavce 4 § 10 zákona má v zařízení nejméně jednou měsíčně konzultační hodiny. Tyto hodiny budou včas zveřejněny a každý pacient, který si to přeje, jich může využít.
2. Člen komise pověřený jako styčná osoba měsíce podá o své činnosti hlášení dozorčí komisi.

§ 15

1. Komise pro stížnosti nebo - v případě použití třetího odstavce § 59 zákona – předseda nebo jím pověřená osoba zasedá tak často, jak je to nutné pro neprodlené vyřízení a vyřešení stížností. Komisi pomáhá tajemník.
2. Zasedáním komise pro stížnosti předsedá přednostně člen, který je příslušníkem soudní moci pověřený jurisdikcí.

§ 16

1. Dozorčí komise podá jednou ročně do 1. března ministru spravedlnosti a odboru ochranné léčby, a pokud jde o soudní zařízení ochranné léčby v soukromé správě, tak také vedení zprávu o činnosti v uplynulém roce.
2. Ve zprávě věnuje zvláštní pozornost jak prostředkovaní, které prováděla podle § 55 zákona, a jeho výsledkům, tak i činnosti komise pro stížnosti mimo jiné i tím, že připojí přehled stížností a rozhodnutí o nich. Ministr může stanovit model pro uspořádání zprávy.

§ 17

1. Náklady dozorčí komise jsou hrazeny státem.
2. Členům dozorčí komise je hrazeno cestovné a diety, jakož i placená dovolená v souvislosti s jejich činností v souladu s ustanoveními platnými pro civilní státní úředníky.
3. Pokud tajemník nebo jeho zástupce není úředníkem, pobírá taktéž odměnu podle odstavce 2.

HLAVA ŠESTÁ

Umístění a přemístění

§ 18

O rozhodnutí soudu, jímž osobě pod ochranným dohledem nařizuje zahájení ochranné léčby podle § 37b nebo 38c Trestního zákoníku, bude státní zastupitelství neprodleně informovat ministra spravedlnosti s připojením procesního spisu.

§ 19

Rozhodnutí ministra spravedlnosti o umístění do zařízení ochranné léčby, které je výkonem nařízení o zahájení ochranné léčby, bude neprodleně sděleno řediteli dotyčného zařízení a státnímu zástupci při soudu první instance, který na základě spáchaného trestného činu ochrannou léčbu nařídil, jakož i státnímu zastupitelství, do jehož okrsku bude dotyčný umístěn.

§ 20

1. Se zřetelem na odstavec 2 § 11 zákona může ministr spravedlnosti, pokud si to okolnosti vyžadují, ze svého úřadu nebo na písemnou žádost ředitele zařízení ochranné léčby, kde osoba v ochranné léčbě pobývá, rozhodnout o přemístění dotyčného do jiného zařízení.
2. Ředitel zařízení ochranné léčby sestaví v takovém případě výstupní zprávu o hospitalizaci ve svém zařízení. Tuto připojí ke spisu pacienta.

§ 21

1. Rozhodnutí ministra spravedlnosti o přemístění podle § 20 bude neprodleně sděleno řediteli zařízení ochranné léčby, kde osoba v ochranné léčbě pobývá, a řediteli zařízení ochranné léčby, kam bude tato osoba přemístěna. Rozhodnutí ministra spravedlnosti podle § 13 a 14, odstavce 1, zákona bude neprodleně sděleno řediteli zařízení ochranné léčby, kde osoba v ochranné léčbě pobývá, a řediteli zařízení pro klinická pozorování, respektive řediteli psychiatrické léčebny, kam bude dotyčná osoba přemístěna. Uvedená rozhodnutí budou taktéž ohlášena státnímu zastupitelství soudu první instance, který na základě spáchaného trestného činu ochrannou léčbu nařídil, jakož i státnímu zastupitelství, v jehož okrsku je dotyčný hospitalizován, a konečně státnímu zástupci, do jehož okrsku bude dotyčný přemístěn.
2. Jestliže ředitel zařízení ochranné léčby za použití odstavce 2 § 14 zákona přijme předběžné rozhodnutí o přemístění do psychiatrické léčebny, sdělí toto neprodleně ministru spravedlnosti. Jestliže ministr spravedlnosti toto rozhodnutí potvrdí, platí zde odstavec 1 tohoto paragrafu.

§ 22

1. Předání osoby v ochranné léčbě za účelem zahájení výkonu soudem nařízené hospitalizace bude provedeno na pokyn státního zastupitelství soudu první instance, který na základě spáchaného trestného činu ochrannou léčbu nařídil.
2. Předání osoby v ochranné léčbě nebo pacienta se soudním příkazem do psychiatrické léčebny je provedeno na pokyn státního zastupitelství soudu, který tento příkaz na základě zákona o mimořádné hospitalizaci v psychiatrických léčebnách vydal.
3. Jestliže byl použit § 14, odstavec 2, zákona, jestliže ředitel zařízení ukončil zkušební propuštění nebo v případě nedovolené nepřítomnosti, bude předání provedeno z rozhodnutí ředitele zařízení ochranné léčby. Tento může pro výkon svého rozhodnutí požádat o pomoc státní zastupitelství okrsku, v němž osoba v ochranné léčbě či pacient pobývá.
4. V ostatních případech bude předání provedeno z rozhodnutí ministra spravedlnosti.
5. Ministr spravedlnosti může pro předání podle tohoto paragrafu stanovit bližší pravidla.

HLAVA SEDMÁ

Nedovolená nepřítomnost a jiné mimořádné případy

§ 23

1. Nedovolená nepřítomnost začíná dnem, kdy se osoba v ochranné léčbě nebo pacient vyhnul trestu odnětí svobody nebo svobodu omezujícím opatření.
2. Nedovolená nepřítomnost končí dnem, kdy se osoba v ochranné léčbě nebo pacient přihlásil, byl zadržen nebo kdy byla odvolána žádost o pátrání po této osobě. Tento den se nezapočítá do délky nedovolené nepřítomnosti podle odstavce 1 § 38f Trestního zákoníku.
3. Ředitel zařízení ochranné léčby požádá policii, aby pátrala po osobě v ochranné léčbě nebo pacientovi, kteří nedovoleně opustili zařízení. Ministr spravedlnosti může vydat pokyny ohledně této žádosti a jejího odvolání.
4. O žádosti o pátrání a jejím odvolání bude veden záznam v rejstříku k tomu určeném, který je veden podle model stanoveným ministrem spravedlnosti.
5. Ministr spravedlnosti bude neprodleně informován o každé žádosti o pátrání a o jejím odvolání.

§ 24

Ředitel zařízení oznámí neprodleně jiné mimořádné případy ministru spravedlnosti. Ministru spravedlnosti kdykoli poskytne veškeré požadované informace. Ministr spravedlnosti může stanovit bližší pravidla ohledně obsahu a způsobu oznamování.

HLAVA OSMÁ

Plán hospitalizace a léčby, hodnocení

§ 25

V plánu hospitalizace a léčby musí být zahrnuty minimálně následující údaje:

- a) diagnóza poruchy pacienta;
- b) terapeutické prostředky, které budou nasazeny, co nejvíce odpovídající různým aspektům, které lze v poruše rozlišit;
- c) svobody, které budou pacientovi přiznány mimo jeho zákonných práv, jakož i podmínky, kterou jsou s nimi spojeny a důsledky nedodržení těchto podmínek.

§ 26

1. Plán hospitalizace a léčby je sestaven na době nejméně jednoho roku.
2. Během hospitalizace může být plán hospitalizace a léčby změněn. Ve změně je zohledněna hodnotící zpráva.
3. Změna plán hospitalizace a léčby bude provedena pokud možno ve spolupráci s pacientem. O změně bude před zahájením její účinnosti informován.

§ 27

1. Ředitel zařízení podá v hodnotící zprávě svůj pohled na osobu pacienta a věnuje přitom pozornost v každém případě následujícím aspektům:
 - a) pobytu na oddělení;
 - b) poptávce, nabídce a využití léčby;
 - c) změnám psychického stavu pacienta v rámci léčby a hospitalizace;
 - d) svobodě pohybu uvnitř a vně zařízení;
 - e) incidentům, jichž byl pacient účasten;
 - f) použitým individuálním omezením;
 - g) názoru pacienta.
2. Zpráva obsahuje záměry, které jsou v zájmu hospitalizace a léčby pacienta.
3. Zpráva je vypracována ve spolupráci s ošetřujícím personálem.

§ 28

1. Jestliže pacient v období, na něž se zpráva vztahuje, pobýval v jiném zařízení ochranné léčby nebo v psychiatrické léčebně, případně ve vazební věznici, poskytne ředitel příslušného zařízení, respektive primář psychiatrické léčebny, případně ředitel vazební věznice, potřebné údaje tomu, kdo hodnotící zprávu sestavuje.
2. Tato povinnost platí pro zařízení podle § 51, odstavce 2, zákona, které bylo v sdaném období pověřeno poskytováním pomoci a podpory pacientovi během zkušebního propuštění.

HLAVA DEVÁTÁ

Spis o průběhu hospitalizace

§ 29

Spis o průběhu hospitalizace je veden pečlivě podle standardního řazení. Ve spisu jsou v každém případě zařazeny:

- a) osobní a identifikační údaje;
- b) soudní údaje;
- c) údaje o léčbě;
- d) údaje o hospitalizaci.

§ 30

Kromě údajů uvedených v odstavci 1 § 19 zákona jsou do spisu o průběhu hospitalizace také zařazeny:

- a) kopie sdělení podle § 54 zákona;
- b) rozhodnutí komise pro stížnosti a odvolací komise, jakož i zprávy podle odstavce 6 § 55 zákona;
- c) opisy soudních rozhodnutí týkajících se ochranné léčby;
- d) zmocnění ministra spravedlnosti podle odstavce 1 § 50 a odstavce 1 § 51 zákona;
- e) údaje týkající se použití § 26 zákona;
- f) ostatní údaje o zdraví pacienta a provedených zákrocích, jestliže jsou potřebné k řádné hospitalizaci a léčbě pacienta.

§ 31

1. Po dobu pobytu pacienta v zařízení je spis o průběhu hospitalizace uložen v uzamykatelné místnosti v zařízení.
2. Ředitel zařízení zašle spis zároveň s přemístěním pacienta podle odstavce 3 § 11 zákona řediteli zařízení, kde bude pacient nadále pobývat. V případě přemístění do soukromého ústavu, který není soudním zařízením ochranné léčby v soukromé správě, bude spis o průběhu hospitalizace respektive spis podle vyhlášky o spisech pacientů zákona o mimořádné hospitalizaci v psychiatrických léčebnách zaslán zároveň s formálním přemístěním.

§ 32

1. Ředitel zařízení uchovává spis o průběhu hospitalizace po dobu deseti let po ukončení ochranné léčby.
2. Po uplynutí lhůty uvedené v prvním odstavci jsou doklady zařazení do spisu o průběhu hospitalizace skartovány, nebo s nimi bude naloženo tak, aby údaje v nich obsažené nemohly být vztaženy zpětně k pacientovi, není-li to v rozporu se zájmem osoby jiné než pacienta.
3. Jestliže je pacientovi před uplynutím lhůty uvedené v prvním odstavci znovu nařízena ochranná léčba, ruší se lhůta pro uchování spisu a začíná znovu dnem ukončení této nové ochranné léčby.

HLAVA DESÁTÁ

Nucené lékařské zákroky

§ 33

1. Dříve než ředitel zařízení rozhodne, že lékařský zákrok považovaný lékařem za nutný bude proveden za použití donucovacích prostředků, konzultuje toto rozhodnutí s dotyčným lékařem a s vedoucím oddělení, kde je pacient umístěn. Pokud má být zákrok proveden jiným lékařem, konzultuje i s tímto lékařem.
2. Pokud je nutné provést lékařský zákrok za použití donucovacích prostředků za účelem odvrácení vážného nebezpečí vyplývajícího z duševní poruchy pacienta, konzultuje toto lékař spolupracující se zařízením s psychiatrem odpovědným za léčbu pacienta.
3. V konzultacích podle prvního a druhého odstavce se zjišťuje, zda vážné ohrožení zdraví nebo bezpečnosti pacienta či jiných osob nelze odvrátit jiným způsobem. Při volbě určitého lékařského zákroku se volí zákrok pro pacienta co nejpřijatelnější.
4. V situaci podle odstavce 2 § 26 provede konzultace podle odstavce 1, respektive 2 vedoucí oddělení. Konzultace ředitele zařízení s osobami uvedenými v odstavci 1, respektive 2 budou provedeny co nejdříve po lékařském zákroku.
5. Odpovědný lékař dbá na to, aby zpráva o použití § 26 zákona byla zařazena do rejstříku podle § 6, a aby výsledky konzultace i učiněné dohody byly zaevidovány do plánu hospitalizace a léčby.

§ 34

1. Nucený lékařský zákrok je proveden odpovědným lékařem v prostoru k tomu vhodném.
2. O provedení nuceného lékařského zákroku bude neprodleně informován ministr spravedlnosti a dozorčí komise. Jestliže je lékařský zákrok proveden za účelem odvrácení vážného ohrožení vyplývajícího z duševní poruchy pacienta, bude o tom také neprodleně vyrozuměn místně příslušný zdravotní inspektor.
3. Pacient je v době zotavení po nuceném lékařském zákroku navštěvován lékařem nebo jím pověřeným zdravotníkem tak často, jak je to nutné. Zpráva o jeho nálezech je zařazena do spisu o průběhu hospitalizace.

§ 35

1. Co nejdříve po provedení nuceného lékařského zákroku sestaví lékař plán zaměřený na takové zlepšení stavu pacienta, aby mohla být jeho nucená léčba ukončena. Plán bude zařazen do plánu hospitalizace a léčby.
2. Pokud nucená léčba podle § 33, odstavce 2 překročí dobu dvou týdnů, sestaví ředitel zařízení komisi, která se bude skládat nejméně z jednoho vedoucího oddělení, jednoho lékaře nebo jednoho psychiatra či psychologa.

3. V případě, že se v nucené léčbě pokračuje, bude komise podle odstavce 2 každé dva týdny počínaje druhým dnem po překročení doby uvedené v odstavci 1 dávat řediteli zařízení doporučení ohledně prodloužení nucené léčby.

HLAVA JEDENÁCTÁ

Duchovní péče

§ 36

Se zařízením spolupracují zástupci duchovní péče různých náboženství či životních přesvědčení, nicméně rozhodně duchovní evangelické a katolické církve a zástupci humanitního svazu.

§ 37

1. Při ministerstvu spravedlnosti jsou činní vrchní pastor, vrchní kurát a vedoucí humanitní duchovní péče. Vystupují jako představitelé vysílající instituce a na vyžádání i z vlastní iniciativy dávají ministru spravedlnosti doporučení ohledně duchovní péče v zařízeních.
2. Představitelé uvedení v prvním odstavci jsou v každém případě pověřeni předkládáním návrhů na jmenování duchovních či zástupců duchovní péče ze své církve nebo hnutí.

§ 38

1. Ministr spravedlnosti jmenuje duchovního z evangelické nebo katolické církve či zástupce duchovní péče z humanitního svazu na návrh dotyčných představitelů podle odstavce 1 § 37 ve státních ústavách.
2. Vedení zařízení jmenuje duchovního z evangelické nebo katolické církve či zástupce duchovní péče z humanitního svazu na doporučení dotyčných představitelů podle odstavce 1 § 37 v soudních zařízeních ochranné léčby v soukromé správě.

§ 39

1. Zástupce duchovní péče jiné církve nebo hnutí, že jak je uvedeno v § 36, může být ustanoven ve státním ústavu ředitelem zařízení jinak než jmenováním. Ředitel státního ústavu takové rozhodnutí přijme až po konzultaci s duchovními zástupci, kteří v zařízení již působí.

2. Ministr spravedlnosti může stanovit požadavky na funkci duchovních zástupců podle první věty odstavce 1.
3. Duchovní zástupce působící ve státním ústavu jinak než po jmenování do funkce obdrží odměnu a náhradu výdajů vymezenou vyhláškou ministra spravedlnosti.

HLAVA DVANÁCTÁ

Vlastní peníze a pracovní mzda

§ 40

1. Vlastními penězi se rozumí:
 - a) peníze, které má pacient u sebe při nástupu do zařízení;
 - b) peníze, které obdržel během hospitalizace;
 - c) náhrada ze provedenou činnost a pracovní mzda podle odstavce 2 § 46 zákona.
2. Hospodaření s vlastními penězi pacienta spočívá na řediteli zařízení, neurčí-li plán hospitalizace a léčby jinak.
3. Jestliže pacient nesmí hospodařit s vlastními penězi, má k dispozici běžný účet u zařízení.

§ 41

Osoby v ochranné léčbě nebo pacienti, kteří nemají žádné příjmy, obdrží kapesné a ošatné poskytované ministrem spravedlnosti.

HLAVA TŘINÁCTÁ

Spolurozhodování

§ 42

1. Rada pacientů podle odstavce 1 § 70 zákona sestává nejméně ze tří nejvýše ze sedmi členů.
2. Členové jsou voleni nadpoloviční většinou hlasů.
3. Členství v radě pacientů končí po uplynutí dvou let nebo ukončením hospitalizace pacienta v zařízení, jeho zkušebním propuštěním, nebo pokud se písemně svého členství vzdá.

§ 43

Ředitel zařízení poskytne radě pacientů nejméně jednou měsíčně příležitost k jednání podle § 70, odstavce 2 zákona, pokud tomu nebrání mimořádné okolnosti.

§ 44

1. Ředitel zařízení poskytne radě pacientů informace, čas a hmotné prostředky, potřebné pro její fungování, a jednou za měsíc dvě hodiny příležitost k interním poradám a schůzím.
2. Členové rady pacientů mají právo účastnit se jednání podle odstavce 2 § 70 zákona, jakož interních porad a schůzí podle odstavce 1.
3. Interní porady podle odstavce 1 je konají pod dohledem.
4. Ředitel zařízení může v zájmu udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení upustit od ustanovení odstavce 2 a 3.

§ 45

Spory mezi radou pacientů a ředitelem zařízení mohou být oběma stranami předloženy ke zprostředkování dozorčí komisi.

HLAVA ČTRNÁCTÁ

Prodloužení ochranné léčby

§ 46

1. Jestliže nebyla tři měsíce před uplynutím lhůty soudem nařízené ochranné léčby ukončena hospitalizace, vydá ředitel zařízení ochranné léčby do jednoho měsíce od uvedeného termínu doporučení podle bodu 1 odstavce 2 § 509o Trestního řádu a zašle jej ministru spravedlnosti. Doporučení se týká:
 - a) vhodnosti prodloužení ochranné léčby;
 - b) doby, o kterou by ochranná léčba podle jeho názoru měla být prodloužena.
2. Jestliže bylo ohrožení vyplývající z duševní poruchy osoby v ochranné léčbě pro bezpečnost ostatních osob nebo pro obecnou bezpečnost osob a majetku zredukováno natolik, že je zodpovědné hospitalizaci podmíněčně ukončit, navrhne to ředitel zařízení ochranné léčby ve svém doporučení podle prvního odstavce.
3. K doporučení je přiložen opis poznámek podle bodu 2 odstavce 2 § 509o Trestního řádu, a pokud ředitel zařízení ochranné léčby není sám psychiatrem, tak také doporučení psychiatra působícího v zařízení.

4. Jestliže v případě podle odstavce 1 je osoba v ochranné léčbě zkušebně propuštěna a pobývá mimo zařízení ochranné léčby a během zkušebního propuštění se pracuje na jeho resocializaci, připojí ředitel zařízení ochranné léčby ke svému doporučení stanoviska resocializačních pracovníků k vhodnosti prodloužení ochranné léčby nebo k podmíněčnému ukončení hospitalizace.
5. Ministr spravedlnosti zašle doporučení s přílohami státnímu zastupitelství soudu první instance, který na základě spáchaného trestného činu ochrannou léčbu nařídil.

§ 47

Jestliže by prodloužení ochranné léčby mohlo vést k tomu, že celková délka ochranné léčby přesáhne dobu šesti let nebo její násobek, zašle ředitel zařízení ochranné léčby šest měsíců předtím, než měla být ochranná léčba původně ukončena, předběžné doporučení ministru spravedlnosti o vhodnosti prodloužení léčby. Na toto se vztahuje ustanovení odstavce 5 § 46.

§ 48

1. Jestliže byla hospitalizace podmíněčně ukončena nebo byly osobě v ochranné léčbě uloženy určité podmínky, zašle resocializační pracovník, který poskytuje osobě v ochranné léčbě pomoc a podporu, v případě, že je možné prodloužení ochranné léčby, tři měsíce předtím, než by měla být ukončena, doporučení ministru spravedlnosti o vhodnosti prodloužení léčby. Toto doporučení je doprovázeno důvody podloženým, datovaným a podepsaným doporučením psychiatra, který osobu v ochranné léčbě osobně vyšetřil.
2. Doklady podle odstavce 1 budou dva měsíce předtím, než měla být ochranná léčba původně ukončena, prostřednictvím ministra spravedlnosti zaslány státnímu zastupitelství podle odstavce 5 § 46.

§ 49

1. Jestliže státní zastupitelství na základě předběžného doporučení podle § 47 hodlá podat návrh na prodloužení ochranné léčby, jímž by celkové trvání ochranné léčby překročilo dobu šesti let nebo její násobek, oznámí to neprodleně ministru spravedlnosti.
2. Po obdržení oznámení podle odstavce 1 zajistí ministr spravedlnosti včasné sestavení doporučení či zprávy odborníků podle odstavce 4 § 509o Trestního řádu a její včasné zaslání státnímu zastupitelství podle odstavce 5 § 46.
3. Ministr spravedlnosti může stanovit bližší pravidla ohledně vyšetření, na němž se zakládá doporučení nebo odborná zpráva podle odstavce 4 § 509o Trestního řádu.

§ 50

Pokud o to státní zastupitelství požádá bude ministru spravedlnosti okamžitě zasláno nové doporučení podle odstavce 1 § 46 a odstavce 1 § 48. § 46, odstavec 5 platí i zde.

§ 51

1. Státní zastupitelství podle odstavce 5 § 46 ministru spravedlnosti neprodleně oznámí:
 - a) své rozhodnutí nepodávat návrh na prodloužení ochranné léčby;
 - b) svůj návrh na podmíněčné ukončení ochranné léčby v souladu s § 38g, odstavce 1 Trestního zákoníku;
 - c) rozhodnutí soudu o návrhu, jestliže byl podán návrh na prodloužení ochranné léčby nebo návrh podle bodu b., a pokud rozhodnutí nenabýlo právní moc, tak také informuje o odvolacím řízení u zvláštní komory Vrchního soudu v Arnhemu, a o předběžném ukončení ochranné léčby podle odstavce 3 § 509w Trestního řádu, jakož i o rozhodnutí ve věci odvolání.
2. Ředitel zařízení ochranné léčby, kde je dotýčný hospitalizován, a resocializační pracovník, který dotýčnému v době zkušebního propuštění poskytoval pomoc a podporu, budou ministrem spravedlnosti informováni o rozhodnutí soudu podle odstavce 1, pokud oba nebyli již na základě jiných zákonných ustanovení informováni dříve.

HLAVA PATNÁCTÁ Účast v soudním přelíčení

§ 52

1. Ředitel zařízení ochranné léčby umožní osobě v ochranné léčbě nebo pacientovi, aby zařízení ochranné léčby opustil za účelem účasti v soudním přelíčení:
 - a) jestliže je na základě zákonných předpisů povinen dostavit se k soudu nebo jinému orgánu státní správy;
 - b) jestliže bude souzen za trestný čin;
 - c) jestliže má na účasti v přelíčení prokazatelný zájem a neexistují námitky proti opuštění zařízení za tímto účelem.
2. Ředitel zařízení ochranné léčby může stanovit, že pobyt mimo zařízení bude probíhat pod dohledem.

HLAVA ŠESTNÁCTÁ

Vycházka a zkušební propuštění

§ 53

1. Vycházka podle odstavce 1 § 50 zákona může mít následující formu:
 - a) řízená vycházka;
 - b) částečně řízená vycházka;
 - c) skupinová vycházka;
 - d) neřízená vycházka bez přenocování;
 - e) neřízená vycházka s jedním nebo dvěma přenocováními;
 - f) neřízená vycházka s více než dvěma přenocováními.
2. Než ředitel zařízení ochranné léčby přistoupí k udělení jedné z forem vycházky podle odstavce 1, požádá písemně ministra spravedlnosti o zmocnění. Zmocnění ministra spravedlnosti může obsahovat několikanásobné udělení daného druhu vycházky.
3. Žádost ředitele zařízení ochranné léčby je vypracována po poradě odborníků různých disciplín v rámci zařízení.
4. Ředitel zařízení ochranné léčby stanoví v ústavním řádu postup, který předchází udělení vycházky. V ústavním řádu bude také popsán postup způsobu a frekvence kontroly vycházek.
5. Při zahájení vycházky osoba v ochranné léčbě nebo pacient propustku. V ní bude v každém případě uveden čas zahájení a ukončení vycházky.

§ 54

1. Zmocnění ke zkušebnímu propuštění od ministra spravedlnosti podle odstavce 1 § 51 zákona se vydává na písemnou žádost ředitele zařízení ochranné léčby.
2. K žádosti je přiložen plán zkušební propuštění sestavený na základě příslušného doporučení resocializačního pracovníka, pokud možno ze soudního okresu, kde bude osoba v ochranné léčbě po dobu zkušební propuštění pobývat.
3. Ministr spravedlnosti rozhodne o žádosti v co nejkratším termínu. Rozhodnutí bude písemně sděleno řediteli zařízení ochranné léčby.
4. Ministr spravedlnosti o svém zmocnění podle odstavce 1 písemně informuje státní zastupitelství soudu první instance, který na základě spáchaného trestného činu ochrannou léčbu nařídil, státnímu zastupitelství, v jehož okrsku bude osoba v ochranné léčbě po dobu zkušební propuštění pobývat, jakož i resocializačnímu pracovníkovi, který bude dotyčnému poskytovat pomoc a podporu.

§ 55

Při zahájení zkušební propuštění obdrží osoba v ochranné léčbě od ředitele zařízení ochranné léčby písemné prohlášení, v němž jsou uvedeny podmínky spojené se zkušebním propuštěním, jakož i důvody, z nichž může ředitel zařízení ochranné léčby v souladu s odstavcem 3 § 50 zákona zkušební propuštění odvolat.

§ 56

Osoba v ochranné léčbě nebo pacient obdrží v případě potřeby cestovné nebo jim bude zajištěna doprava do místa určení a zpět, pokud jim není poskytnuta na základě jiných zákonných předpisů.

§ 57

1. Jestliže ministr spravedlnosti zmocnění ke zkušebnímu propuštění odvolá, oznámí to neprodleně řediteli zařízení ochranné léčby, který v návaznosti na to zruší zkušební propuštění. Oznámení bude písemně potvrzeno s uvedením data účinnosti rozhodnutí.
2. Jestliže ředitel zařízení ochranné léčby odvolá zkušební propuštění, dá to na vědomí ministru spravedlnosti. Druhá věta odstavce 1 platí i zde.
3. Ředitel zařízení ochranné léčby neprodleně informuje zkušebně propuštěnou osobu v ochranné léčbě o rozhodnutí o odvolání zkušební propuštění.
4. Ředitel zařízení písemně uvědomí o rozhodnutí o odvolání zkušební propuštění instance uvedené ve odstavci 4 § 54.

§ 58

Zvláštní podmínky podle odstavce 2 § 51 zákona, týkající se pomoci a podpory sdělí ředitel zařízení ochranné léčby resocializačnímu pracovníkovi, který osobě v ochranné léčbě poskytuje pomoc a podporu. Totéž platí pro rozhodnutí o změně, doplnění nebo zrušení podmínek, k nimž se poskytování pomoci a podpory vztahuje.

§ 59

1. Resocializační pracovník podle § 58 se v co nejkratším termínu poté, co byl pověřen poskytováním dané pomoci, spojí s ředitelem zařízení ochranné léčby, který osobu v ochranné léčbě zkušebně propustil.
2. Resocializační pracovník zajistí, aby byl ředitel zařízení ochranné léčby informován o všech mimořádných případech týkajících se osoby v ochranné léčbě.

§ 60

1. Resocializační pracovník podává pravidelná hlášení řediteli zařízení ochranné léčby, který povolil zkušební propuštění, s tím, že první hlášení bude provedeno jeden měsíc po zahájení zkušební propuštění a následovně každé dva měsíce.
2. Jestliže osoba v ochranné léčbě ohrozila nebo ohrožuje bezpečnost ostatních nebo obecnou bezpečnost osob a majetku, nebo jestliže nedodržuje podmínky spojené se zkušebním propuštěním, bude o tom podáno okamžité hlášení.
3. V první polovině třetího měsíce před uplynutím doby ochranné léčby zašle resocializační pracovník řediteli zařízení ochranné léčby svá stanoviska ke

vhodnosti prodloužení ochranné léčby. Tato stanoviska budou pokud možno podložena doporučením psychiatra spolupracujícího s resocializací, který měl v péči osobu v ochranné léčbě.

§ 61

1. Resocializační pracovník může podat z vlastní iniciativy řediteli zařízení ochranné léčby návrh na změnu nebo zrušení podmínek podle odstavce 2 § 51 zákona.
2. Resocializační pracovník může z vlastní iniciativy podat prostřednictvím ředitele zařízení ochranné léčby a ministra spravedlnosti návrh státnímu zastupitelství na podmíněčné ukončení ochranné léčby.
3. Resocializační pracovník poskytne na vyžádání řediteli zařízení ochranné léčby a ministru spravedlnosti doporučení.

HLAVA SEDMNÁCTÁ

Podmínečné ukončení ochranné léčby a jeho podmínky

§ 62

O rozhodnutí, jímž soud pověřuje resocializační pracovníky, aby poskytovali osobě v ochranné léčbě pomoc a podporu při dodržování podmínek podle odstavce 1 § 38 nebo odstavce 2 § 38g Trestního zákoníku, informuje státní zastupitelství neprodleně ministra spravedlnosti a resocializačního pracovníka soudního okrsku, kde mají být tyto podmínky plněny.

§ 63

Obecný dohled nad osobami pod ochranným dohledem, které nejsou v ochranné léčbě, spočívá na ministru spravedlnosti.

§ 64

1. Při ukončení hospitalizace v zařízení ochranné léčby obdrží osoba v ochranné léčbě nebo pacient cestovné nebo mu bude zajištěna doprava do místa bydliště nebo přechodného pobytu na území Nizozemska.
2. Jestliže si to okolnosti vyžadují, může ministr spravedlnosti stanovit, aby byl dotyčný do takového místa určení přepraven s doprovodem.

§ 65

1. Ministr spravedlnosti obdrží za účelem vykonávání dohledu podle § 63 v co nejkratším termínu sdělení o každém z následujících rozhodnutí týkajícím se osoby pod ochranným dohledem, která není v ochranné léčbě:
 - a) neodvolatelné rozhodnutí, jímž jsou dotyčnému uloženy podmínky podle odstavce 1 § 38 Trestního zákoníku;
 - b) soudním rozhodnutí o návrhu podle § 38b, 38c, 38i nebo 38k Trestního zákoníku;
 - c) rozhodnutí o odnětí svobody příslušným orgánem;
 - d) neodvolatelném rozhodnutí civilního nebo vojenského soudu, kterým je osoba pod ochranným dohledem opět odsouzena za spáchání trestného činu.
2. Skutečnosti uvedené v odstavci 1 budou ministru spravedlnosti sděleny úředníky pověřenými výkonem rozhodnutí uvedených v odstavci 1, respektive úředníkem státního zastupitelství, který byl vyzooměn o rozhodnutí o odnětí svobody podle písmene c. odstavce 1.

§ 66

1. Ministr spravedlnosti dá údaje, které mu byly poskytnuty v souladu s § 65, jakož i ostatní údaje o osobě pod ochranným dohledem, která není v ochranné léčbě, považuje-li to za vhodné, zařadit do obecného rejstříku vedeného v jeho resortu.
2. Jestliže ministr spravedlnosti usoudí, že údaje v obecném rejstříku, týkající se osoby pod ochranným dohledem, která není v ochranné léčbě, mohou být potřebné státnímu zastupitelství soudu první instance, který na základě spáchaného trestného činu ochranný dohled nařídil, poskytnete je případně se svým komentářem tomuto státnímu zastupitelství.

§ 67

1. Dohledem nad dodržováním podmínek podle odstavce 1 § 38 a podmínek podle odstavce 2 § 38g Trestního zákoníku je vždy zároveň pověřeno i státní zastupitelství soudního okrsku, kde dotyčná osoba pod ochranným dohledem skutečně bydlí.
2. Státní zastupitelství podle odstavce 1 bude v případě potřeby ministrem spravedlnosti informováno o podmínkách podle odstavce 1 a o nařízení pomoci a podpory. Pozdější rozhodnutí soudu o podmínkách, o poskytování resocializační pomoci a podpory nebo o prodloužení ochranného dohledu bude taktéž v případě potřeby oznámeno tomuto státnímu zastupitelství. Státní zastupitelství doručí případně nové nebo změněné podmínky dotyčnému.

§ 68

Resocializační pracovník podle § 62 se v co nejkratším termínu poté, co byl pověřen poskytnutím pomoci a podpory, spojí se státním zastupitelstvím, které na základě odstavce 1 § 67 vykonává dohled nad osobou pod ochranným dohledem.

Resocializační pracovník zajistí, aby byl tento orgán informován o trestných činech a jiných mimořádných případech týkajících se osoby pod ochranným dohledem.

§ 69

Se zřetelem na podmínky podle odstavce 1 § 38 a odstavce 2 § 38g Trestního zákoníku podává resocializační pracovník nejméně jednou za tři měsíce ministru spravedlnosti a státnímu zastupitelství, které vykonává dohled na osobou pod ochranným dohledem na základě odstavce 1 § 67.

§ 70

Resocializační pracovník může podat návrh státnímu zastupitelství na změnu, doplnění nebo zrušení podmínek podle odstavce 1 § 38 nebo odstavce 2 § 38g Trestního zákoníku. Návrh bude prostřednictvím ministra spravedlnosti zaslán státnímu zastupitelství soudu první instance, který na základě spáchaného trestného činu nařídil ochrannou léčbu.

§ 71

1. Jestliže osoba pod ochranným dohledem poruší podmínky, nebo jestliže si to vyžaduje bezpečnost ostatních osob nebo obecná bezpečnost osob a majetku, může resocializační pracovník prostřednictvím ministra spravedlnosti státnímu zastupitelství soudu první instance, který na základě spáchaného trestného činu ochrannou léčbu nařídil, podat návrh na vydání příkazu k ochranné léčbě.
2. Na vyžádání poskytne resocializační pracovník ministru spravedlnosti a státnímu zastupitelství podle odstavce 1 doporučení.

HLAVA OSMNÁCTÁ

Požadavky na zařízení podle druhého odstavce paragrafu 38a Trestního zákoníku

§ 72

Od zařízení podle odstavce 2 § 38a Trestního zákoníku se požaduje, aby:

- a) toto zařízení bylo schváleno s souladu s § 8 zákona o mimořádných léčebných výlohách;
- b) bylo označeno jako psychiatrická léčebna podle § 1, písmene h zákona o mimořádné hospitalizaci v psychiatrických léčebnách.

§ 73

Ředitel zařízení podle § 38a odstavce 2 Trestního zákoníku poskytne úředníkům určeným ministrem spravedlnosti kdykoli přístup na místa, kde osoby v ochranné léčbě pobývají. Tito úředníci jsou v rámci řádného výkonu své funkce oprávněni nahlížet do dokumentaci o těchto osobách.

§ 74

Ředitel zařízení podle odstavce 2 § 38a Trestního zákoníku vede o hospitalizovaných osobách v ochranné léčbě záznamy podle § 5. Odstavec 2 a 3 § 5 platí i zde. § 24 zde má shodnou platnost s tím, že oznámení je podáváno také státnímu zastupitelství, které vykonává dohled nad dotyčnou osobou podle § 67, odstavce 1, a resocializačnímu pracovníkovi podle § 62.

§ 75

Ředitel zařízení podle odstavce 2 § 38a Trestního zákoníku poskytne resocializačnímu pracovníkovi pověřenému pomocí a podporou osobě v ochranné léčbě, která je v zařízení hospitalizována, informace potřebné pro poskytnutí resocializační pomoci a podpory a pro sestavení doporučení, které resocializační pracovník vydává ohledně osoby v ochranné léčbě.

HLAVA DEVATENÁCTÁ

Odměny a náhrady tlumočnickům a osobám v rámci řízení o stížnosti a odvolacího řízení

§ 76

1. Odměna tlumočnicka či překladatele na náhrada vzniklých nákladů podle odstavce 4 § 78, písmene a. zákona bude provedena podle ustanovení zákona o tarifech ve věcech trestních.
2. Tajemník komise pro stížnosti a odvolací komise stanoví na základě ustanovení podle odstavce 1 vyšší odměny a náhrady. Výplatou je pověřen ředitel zařízení.

§ 77

Náhrada nákladů vzniklých podle odstavce 4 § 61 zákona bude provedena podle ustanovení zákona o tarifech ve věcech trestních. Odstavec 2 § 76 platí i zde.

HLAVA DVACÁTÁ

Náklady

§ 78

V případě úmrtí osoby v ochranné léčbě nebo pacienta nese náklady na pohřeb nebo kremaci, pokud jsou považovány za nutné, stát.

§ 79

1. Za dodržení ustanovení zákona o mimořádných léčebných výlohách bude na náklady státu hrazena
 - a) hospitalizace a léčba osoby v ochranné léčbě nebo pacienta, vyplývající z psychiatrické péče související s duševní poruchou dotyčného;
 - b) jiné náklady lékařské péče o osobu v ochranné léčbě, pokud není dotyčný povinen jako pojištěnec požadovat krytí od zdravotní pojišťovny na základě ustanovení zákona o zdravotním pojištění;
 - c) náklady na převoz osoby v ochranné léčbě nebo pacienta na jiné místo v rámci jeho léčby.
2. Potřebné existenční náklady v průběhu zkušebního propuštění hradí stát.

HLAVA DVACÁTÁ PRVNÍ

Přechodná a závěrečná ustanovení.

§ 80

Každý, kdo je zapojen do výkonu zákona a tohoto nařízení a disponuje přitom údaji, jejichž důvěrného charakteru si je nebo si má být vědom, a komu není z titulu jeho úřadu, povolání nebo zákonného předpisu uložena povinnost mlčenlivosti o těchto údajích, je povinen dodržovat mlčenlivost, pokud mu zákonný předpis neukládá jejich zveřejnění nebo pokud nutnost zveřejnění nevyplývá z jeho úkolu ve výkonu tohoto nařízení.

§ 81 - 87

Obsaženy v jiné legislativě.

§ 88

Řád výkonu nařízení ochranné léčby ze 6. června 1988 (Sb. 1988, 282) a Přechodná vyhláška o právním postavení osob v ochranné léčbě z 29. ledna 1987 (Sb. 1987, 55) se ruší.

§ 89

Jestliže je zařízení ochranné léčby v době, kdy vstoupí toto nařízení v platnost, označeno na základě odstavce 1 § 26 Řádu výkonu nařízení ochranné léčby, platí toto označení jako označení na základě § 2 tohoto řádu.

§ 90

Toto nařízení vstupuje v platnost datem stanoveným královským usnesením.

§ 91

Toto nařízení bude uváděno jako Řád ochranné léčby.

ZÁKON O NÁPRAVNÝCH ZAŘÍZENÍCH PRO MLÁDEŽ

Zákon z 2. listopadu 2000 Sb. 481 a s ním související novelizace Trestního zákoníku, Trestního řádu a zákona o péči o mládež, jakož i dalších zákonů, ve znění pozdějších zákonů ze 13. prosince 2000 Sb. 20001,20, ze 6. března 2002, Sb. 125.

HLAVA PRVNÍ Vymezení pojmů

§ 1

V tomto zákoně a jeho ustanoveních se rozumí:

- a) ministrem spravedlnosti: nizozemský ministr spravedlnosti;
- b) zařízením: nápravné zařízení pro mládež jako celostátní instituce podle § 65 zákona o péči o mládež;
- c) soukromým zařízením: zařízení dotované ministerstvem spravedlnosti;
- d) státním zařízením: zařízení provozované ministerstvem spravedlnosti;
- e) oddělením: oddělení zařízení podle § 8, odstavce 2;
- f) mladistvým: osoba ve výkonu trestu odnětí svobody nebo opatření odnětí svobody;
- g) vedením: právnická osoba, spravující soukromé zařízení;
- h) ředitelem: ředitel zařízení nebo jeho zástupce podle § 66, odstavce 3, nebo § 67, odstavce 2 zákona o péči o mládež;
- i) pracovníkem nebo zaměstnancem: osoba, která plní úkol v rámci práce s osobami ve výkonu trestu odnětí svobody v zařízení;
- j) Radou: Rada pro použití trestního práva a ochranu mládeže;
- k) dozorcí komisí: komise podle § 7, odstavce 1;
- l) komisí pro stížnosti: komise podle § 67, odstavce 1;
- m) odvolací komisí: komise podle § 74, odstavce 2;
- n) Inspekcí nad péčí o mládež a ochranou mládeže: inspekce podle § 54 zákona o péči o mládež;
- o) trestem odnětí svobody: detence mladistvých nebo náhradní detence mladistvých;
- p) opatřením odnětí svobody: předběžná vazba, vazba cizinců a vazba pro dlužníky a svědky pokud zadržena osoba nedosáhla věku 18 let, umístění do nápravného zařízení pro mládež, jakož i umístění do zařízení podle § 261 nebo 305, odstavce 3 knihy 1 Občanského zákoníku;
- q) zbytkem trestu: část trestu nebo trestů, která má být ještě vykonána;
- r) plánem pobytu: plán podle § 20;
- s) léčebným plánem: plán podle § 21;

- t) programem vzdělávání a tréninku: program podle § 3, odstavce 1;
- u) řádem zařízení: pravidla podle § 4, odstavce 1;
- v) skupinou: tři a více mladistvých;
- w) pokojem: prostor k pobytu určený mladistvému podle § 17, odstavce 2;
- x) činností: činnost podle hlavy IX;
- y) separací: uzavření mladistvého v místnosti oddělené od skupiny;
- z) dočasným přemístěním: přemístění na dobu určitou z léčebného do nápravného zařízení, z jednoho nápravného zařízení do druhého, nebo z jednoho léčebného zařízení do druhého z důvodů uvedených v § 24, odstavci 1, písmenu a) a b);
- aa) výběrovým úředníkem: osoba pověřená umístováním a přemístováním mladistvých podle § 16, odstavce 3;
- bb) resocializačním pracovníkem: pracovních podle § 6, odstavce 1 Vyhlášky o resocializaci z roku 1995;
- cc) právním poradcem: advokát nebo zaměstnanec nadace podle zákona o právní pomoci;
- dd) institucí rodinného opatrovnictví: instituce podle § 60, odstavce 1, písmene b) zákona o péči o mládež;
- ee) opatrovnickou organizací: organizace podle § 60, odstavce 1, písmene a) zákona o péči o mládež;
- ff) radou pro ochranu dětí: rada podle § 238 knihy 1 Občanského zákoníku.

HLAVA DRUHÁ Účel, správa a dozor

Účel

§ 2

Nestanoví-li zákon jinak, uskutečňuje se výkon trestu odnětí svobody nebo opatření odnětí svobody umístěním v zařízení nebo účastí v programu vzdělávání a tréninku podle odstavce 1 § 3.

1. Za dodržení charakteru trestu bude jeho výkon použit k výchově mladistvého a pokud možno bude sloužit přípravě jeho návratu do společnosti. V případě, že obsahem opatření odnětí svobody je terapie, bude jí výkon opatření uzpůsoben.
2. Výkon trestu odnětí svobody nebo opatření odnětí svobody se uskuteční co nejdříve po jejich uložení.
3. Mladiství nejsou v zařízeních podrobováni žádným jiným omezením, než těm, která jsou nezbytná k:
 - a) účelu odnětí svobody, včetně jejich duševního a tělesného vývoje a realizace plánu pobytu a léčebného plánu;
 - b) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení.

§ 3

1. Program vzdělávání a tréninku je soustava činností, již se účastní mladiství v pokračování výkonu uloženého trestu odnětí svobody nebo opatření odnětí svobody v návaznosti na svůj pobyt v zařízení a která je uznána ministrem spravedlnosti za dodržení pravidel podle druhého odstavce.
2. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla týkající se v každém případě obsahu, podmínek účasti a dozorem nad účastí, následků při jejich nedodržení a právního postavení účastníků programu vzdělávání a tréninku.
3. S ohledem na pravidla podle odstavce 2 může ministr spravedlnosti určit, kteří mladiství mohou být zařazováni do programů vzdělávání a tréninku.

Správa

§ 4

1. Ředitel sestaví řád zařízení doplňující pravidla stanovená tímto zákonem a respektující model stanovený ministrem spravedlnosti a jeho pokyny.
2. Ředitel může pověřit pracovníky nebo zaměstnance výkonem pravomocí, které mu z tohoto zákona náležejí, a dodržováním povinností s nimi spojených, vyjma pravomocí uvedené v odstavci 1 a 4.
3. Ředitel je oprávněn vydávat mladistvým pokyny, pokud si to vyžaduje:
 - a) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - b) nerušený výkon odnětí svobody;
 - c) jejich duševní a tělesný vývoj;
 - d) realizace plánu pobytu a léčebného plánu.Mladiství jsou povinni se jeho pokyny řídit.
4. Řediteli je vyhrazena pravomoc rozhodovat o:
 - a) pobytu dítěte v zařízení podle § 13, odstavce 2 a 5;
 - b) vyloučení ze skupiny nebo vyloučení z činností, a o jejich prodloužení podle § 23, odstavce 3 a § 24, odstavce 1, písmene a) a b), respektive § 23, odstavce 4 a § 24, odstavce 2, jakož i prodloužení vyloučení ze skupiny podle § 23, odstavce 2;
 - c) umístění do separace podle § 25, odstavce 1, na základě § 24, odstavce 1, písmene a) a b), jeho prodloužení podle § 25, odstavce 3, a o výkonu separace v jiném zařízení nebo na jiném oddělení podle § 26;
 - d) dočasném přemístění a o jeho prodloužení podle § 27, odstavce 1 respektive 3;
 - e) omezení nebo zamítnutí vycházky nebo zkušebního propuštění podle §§ 28, 29, 30 a 31;
 - f) fyzické prohlídce podle § 36, odstavce 1;
 - g) podrobení se lékařskému zákroku podle § 37;
 - h) fixaci mechanickými prostředky podle § 38, odstavce 1;
 - i) uložení kázeňského trestu podle § 55, použití § 56, odstavce 1 a 2, a § 57, odstavce 3 a 4.

§ 5

1. Vyhýbání se výkonu trestu odnětí svobody nebo opatření odnětí svobody a další mimořádné případy hlásí ředitel ministru spravedlnosti.
2. Ředitel poskytuje ministru spravedlnosti kdykoli veškeré požadované informace. Ministr spravedlnosti může stanovit bližší pravidla ohledně obsahu a způsobu hlášení.

Dozor

§ 6

Rada vyřizuje písemná odvolání podle hlavy XIV a XV.

§ 7

1. Při každém zařízení, případně oddělení bude ministrem spravedlnosti zřízena dozorčí komise.
2. Úkolem dozorčí komise je:
 - a) vykonávat dozor nad způsobem výkonu odnětí svobody v zařízení nebo oddělení;
 - b) seznamovat se se stížnostmi mladistvých, rodičů či opatrovníků, nevlastních rodičů, pěstounů a v těchto stížnostech zprostředkovávat;
 - c) dbát na vyřizování stížností podle hlavy XIII;
 - d) poskytovat ministru spravedlnosti, Radě a řediteli rady a informace o skutečnostech podle bodu a).
3. Jestliže se rady a informace týkají soukromého zařízení a jsou určeny ministru spravedlnosti nebo Radě, připojí k nim komise příslušné vyjádření vedené daného zařízení, pokud poskytnutí rad nebo informací podle ministra spravedlnosti, Rady nebo komise nevyžaduje mimořádnou spěšnost a vedení není podle komise sto podat písemné vyjádření v potřebné lhůtě.
4. Dozorčí komise se osobním kontaktem s mladistvými pravidelně informuje o jejich přáních a pocitech. Členové se střídají ve funkci styčného člena měsíce. Styčný člen měsíce plní také úkoly klientského důvěrníka, podle § 1, odstavce 1, písmene c) zákona o péči o mládež.
5. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla o pravomocích, složení a způsobu práce dozorčí komise, jmenování a odvolávání jejích členů, jakož i o činnosti styčného člena měsíce.

HLAVA TŘETÍ

Určení

§ 8

1. Ministr spravedlnosti stanoví určení každého zařízení nebo oddělení podle § 9 až 15. Stanoví pravidla umístování a přemísťování mladistvých.
2. Ministr spravedlnosti může označit části zařízení jako oddělení se zvláštním určením.
3. Všeobecným správním nařízením mohou být stanovena bližší pravidla o průběhu pobytu a terapie.

§ 9

1. Zařízení se dělí na zařízení nápravná a léčebná.
2. Do nápravných zařízení mohou být umístěny:
 - a) osoby, kterým byl nařízen nástup do předběžné vazby, pokud byly v době spáchání trestného činu, z něhož jsou podezřelé, mladší osmnácti let;
 - b) osoby, kterým byla uložena detence mladistvých, včetně náhradní detence mladistvých;
 - c) osoby v cizinecké vazbě mladší osmnácti let;
 - d) osoby, kterým bylo uloženo opatření o umístění do zařízení pro mladistvé, osoby mladší osmnácti let, kterým bylo za použití § 261 nebo § 305, odstavce 3, knihy 1 Občanského zákoníku uloženo umístění do zařízení, osoby, jimž byl vydán soudní příkaz na základě zákona o mimořádné hospitalizaci v psychiatrických léčebnách, dokud není možná hospitalizace v příslušné léčebně, dokud jim není léčebna určena nebo pokud jim není určeno žádné jiné místo;
 - e) osoby pobývající v léčebném zařízení, jimž bylo uloženo opatření dočasného přemístění do nápravného zařízení;
 - f) osoby mladší osmnácti let, jimž byl vydán příkaz k nástupu do vazby pro dlužníky a svědky.

§ 10

1. Léčebná zařízení jsou určena:
 - a) osobám, jimž bylo uloženo opatření o umístění do zařízení pro mládež;
 - b) osobám, jimž bylo za použití § 261, knihy 1 Občanského zákoníku uloženo umístění do zařízení;
 - c) osobám, jimž bylo za použití § 305, odstavce 3, knihy 1 Občanského zákoníku uloženo umístění do zařízení.
2. Léčbou se rozumí soustava činností zaměřená na zamezení, zmenšení nebo odstranění problémů nebo poruch mladistvých osob tělesného, duševního, sociálního nebo pedagogického charakteru, které nepříznivě ovlivňují jejich vývoj během dospívání.

§ 11

1. Umístění osoby, které bylo uloženo opatření o umístění do zařízení pro mladistvé, do léčebného zařízení bude provedeno do tří měsíců od platnosti opatření.
2. Jestliže umístění ve lhůtě stanovené odstavcem 1 není možné, může ji výběrový úředník prodloužit vždy o tři měsíce.
3. Rozhodnutí o prodloužení podle odstavce 2 je postaveno naroveň i zamítnutí jeho přijetí do tří měsíců.

§ 12

1. V nápravných zařízeních jsou mladiství mužského a ženského pohlaví umíst'ování odděleně.
2. Ministr spravedlnosti může určit nápravná zařízení či oddělení, v nichž je od ustanovení odstavce 1 upuštěno, neboť jsou označena za zařízení se zvláštním určením podle § 15.
3. Ředitel může mladistvým různého pohlaví, pobývajícím v jednom nápravném zařízení, umožnit, aby se společně účastnili činností.
4. V léčebných zařízeních jsou mladiství mužského a ženského pohlaví umíst'ování jak odděleně, tak společně.

§ 13

1. Ministr spravedlnosti označí zařízení nebo oddělení, kam mohou být umíst'ovány děti mladistvých do věku ministrem stanoveného.
2. Jestliže mladistvý chce, aby jeho dítěti byl umožněn pobyt v zařízení nebo oddělení podle odstavce 1 proto, aby tam o něj mohl pečovat a mohl jej vychovávat, potřebuje k tomu svolení ředitele. Ředitel vydá souhlas za předpokladu, že pobyt dítěte je v souladu s následujícími zájmy:
 - a) ochrana osobní bezpečnosti nebo duševního a tělesného vývoje dítěte;
 - b) dodržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - c) provedení plánu pobytu a léčebného plánu;
 - d) duševní a tělesný vývoj mladistvého;
 - e) péče, do níž bylo dítě svěřeno.
3. Ředitel může s vydáním souhlasu spojit podmínky s ohledem na zájmy podle odstavce 2.
4. Ředitel si může o pobytu dítěte v zařízení či na oddělení vyžádat doporučení Rady na ochranu dětí.
5. Ředitel může svůj souhlas vzít zpět, jestliže je to nutné s ohledem na zájmy podle odstavce 2, nebo jestliže mladistvý nedodrží stanovené podmínky. Pokud ředitel potřebuje bližší přezkoumání, může si vyžádat spolupráci Rady pro ochranu dětí.
6. Ředitel je povinen vzít svůj souhlas zpět, pokud je pobyt dítěte v zařízení v rozporu s rozhodnutím o svěřeni dítěte do péče.
7. V řádu zařízení budou stanovena bližší pravidla pobytu dětí v zařízení.

8. Náklady na péči o dítě připadají na vrub státu, pokud je nemůže hradit sám mladistvý nebo osoba, do jejíž péče je dítě svěřeno.

§ 14

1. Zařízení nebo jejich oddělení se dělí a označují podle míry ostrahy následovně:
 - a) s částečnou ostrahou: otevřená zařízení či oddělení;
 - b) se standardní ostrahou: uzavřená zařízení či oddělení.
2. Ministr spravedlnosti určuje míru ostrahy zařízení či oddělení podle prvního odstavce.

§ 15

1. Zařízení nebo oddělení mohou být ministrem spravedlnosti určena pro mladistvé, kteří vyžadují zvláštní zacházení nebo léčbu.
2. Zvláštní zacházení nebo léčby podle odstavce 1 mohou souviset s věkem, duševním nebo tělesným vývojem mladistvého či s prováděním plánu pobytu a léčby, jakož i s trestným činem, za který byl do zařízení umístěn.
3. Ministr spravedlnosti stanoví kritéria, která musejí mladiství splňovat, aby mohli být zařazeni do zařízení nebo na oddělení se zvláštním zacházením či léčbou podle odstavce 1.

HLAVA ČTVRTÁ Umíst'ování a proces umíst'ování

Umístění a přemístění

§ 16

1. Osoby, jimž byl nařízen výkon trestu odnětí svobody nebo opatření odnětí svobody a výkon trestu má proběhnout v zařízení, budou umístěny do zařízení nebo oddělení, případně přemístěny do zařízení nebo oddělení v souladu s jeho určením podle hlavy III. Od ustanovení o určení zařízení může upuštěno z důvodů spočívajících v osobě dotyčného. Jestliže jedna osoba může být umístěna do více než jednoho zařízení nebo oddělení, bude zařazena v souladu s ustanovením § 2, odstavce 2, 3 a 4.
2. Osobám, jimž byl nařízen výkon trestu odnětí svobody nebo opatření odnětí svobody, může být v návaznosti na jejich pobyt v zařízení umožněno, aby se účastnily vzdělávacího nebo tréninkového programu. Pokud nesplňují podmínky účasti podle § 3, odstavce 2, může být jejich účast v programu ukončena.
3. Umístěním a přemístěním podle odstavce 1 a rozhodnutím podle odstavce 2 pověří ministr spravedlnosti výběrové úředníky. Ti jsou oprávněni nařizovat umístění osob do vhodných zařízení nebo oddělení nebo jejich účasti ve

vhodném vzdělávacím a tréninkovém programu, případně o jejím ukončení. Realizaci umístění mohou provádět zaměstnanci nebo pracovníci, které k tomu výběrový úředník pověří.

4. Výběroví úředníci přihlížejí v rozhodnutích podle odstavce 1 a 2 k pokynům státního zastupitelství a autorit, které nařídily výkon trestu nebo opatření. Výběroví úředníci přihlížejí v rozhodnutích podle odstavce 1 pokud možno i k pokynům instituce rodinného opatrovnictví nebo opatrovnické organizace.
5. V případě psychické zaostalosti nebo duševní poruchy mladistvého může výběrový úředník určit, že mladistvý bude umístěn k hospitalizaci po nezbytně dlouhou dobu v psychiatrické léčebně ve smyslu § 1, písmene h zákona o mimořádné hospitalizaci v psychiatrických léčebnách.
6. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla procesu umístování a přemístování odsouzených podle odstavce 1 respektive 5.

§ 16a

1. I přes ustanovení § 16, odstavce 1, první věty může výběrový úředník stanovit, že osoba, které byl uložen výkon trestu nebo opatření odnětí svobody a která se nachází v cele předběžného zadržení, v této zůstane po dobu nejvýše deseti dnů poté, co bylo zjištěno, že pro odsouzeného není místo v zařízení. Cela předběžného zadržení splňuje pravidla stanovená pro takováto policejní zařízení.
2. Odstavec 1 může být použit na mladistvého ve věku od dvanácti do šestnácti let s tím, že v cele předběžného zadržení může pobývat nejvýše tři dny, a to pouze proto, aby vyčkal převozu do zařízení.

§ 17

1. Ředitel stanoví způsob ubytování mladistvých, kteří jsou v souladu s paragrafem 16 umístěni do zařízení či oddělení, jehož správou je pověřen.
2. Ředitel přidělí každému mladistvému pokoj.
3. Ředitel může části zařízení nebo oddělení vyhradit mladistvým, kteří vyžadují zvláštní zacházení nebo léčbu ve smyslu §15, odstavce 2.
4. Ředitel stanoví kritéria, která musí mladistvý splňovat pro umístění podle odstavce 3.
5. Ministr spravedlnosti stanoví požadavky na vybavení pokojů podle odstavce 2.

Písemné stížnosti a žádosti

§ 18

1. Dotyčný mladistvý má právo podat důvody podloženou písemnou stížnost proti rozhodnutí:
 - a) prodloužení lhůty podle § 11, odstavce 2;
 - b) o umístění nebo přemístění podle § 16, odstavce 1;

- c) o ukončení účasti ve vzdělávacím a tréninkovém programu;
 - d) použití donucovacích prostředků nebo použití prostředků omezujících svobodu podle § 40, odstavce 2.
2. Na způsob podání stížnosti se vztahují ustanovení § 66, odstavce 2, 4 a 5.
 3. Výběrový úředník umožní dotyčnému mladistvému, aby svou stížnost písemně nebo ústně vysvětlil, pokud ji okamžitě nepovažuje za zjevně nepřijatelnou, zjevně neodůvodněnou či zjevně odůvodněnou.
 2. Výběrový úředník vyrozumí do šesti týdnů stěžovatele písemně a pokud možno v jazyce jemu srozumitelném o svém důvodu podloženém rozhodnutí. V něm jej upozorní na možnost odvolání podle hlavy XV, jakož i lhůtách a způsobu jeho podání.
 3. Písemnou stížnost není třeba podávat, jestliže dotyčný dostal možnost vyjádřit své námitky proti zamýšleným rozhodnutím výběrového úředníka uvedeným v odstavci 1 přímo.

§ 19

1. Dotyčný mladistvý má právo podat výběrovému úředníkovi důvody podloženou žádost o:
 - a) umístění nebo přemístění do určitého zařízení nebo oddělení;
 - b) účast na vzdělávacím a tréninkovém programu.
2. Na podání žádosti se vztahují ustanovení § 66, odstavce 2 a 4, a § 18, odstavce 3 a 4.
3. Pokud byla žádost podle odstavce 1 zamítnuta, může být obdobná žádost podána znovu po dvou měsících po doručení tohoto zamítnutí.

HLAVA PÁTÁ

Plán pobytu a léčebný plán

§ 20

1. Ředitel nápravného zařízení může mladistvým stanovit plán pobytu. V každém případě stanoví plán pobytu mladistvému se zbytkem trestu vyšším než tři měsíce. Před stanovením plán jej projedná s mladistvým.
2. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla ohledně minimálních požadavků, které musí plán pobytu splňovat, a předpisů, které je třeba dodržovat při změně a pravidelném hodnocení plánu pobytu.

§ 21

1. Ředitel léčebného zařízení zajistí, aby byl do šesti měsíců od nástupu mladistvého do zařízení stanoven jeho léčebný plán. Před stanovením plánu jej projedná s mladistvým.

2. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla ohledně minimálních požadavků, které musí léčebný plán splňovat, a předpisů, které je třeba dodržovat při změně a pravidelném hodnocení léčebného plánu.

HLAVA ŠESTÁ Svoboda pohybu

§ 22

V zařízeních pobývají mladiství ve skupinách a účastní se společných činností po dobu nejméně dvanácti hodin denně v pracovních dnech a osm hodin denně ve dnech pracovního volna. V hodinách určených nočnímu klidu se mladiství zdržují na svých pokojích, pokud se v rámci režimu zařízení neúčastní vícedenních aktivit mimo zařízení.

§ 23

1. Ředitel může mladistvého vyloučit ze skupiny nejvýše na týden po jeho nástupu do zařízení a omezit jeho účast na společných činnostech nejvýše na šest hodin denně, pokud je to nutné:
 - a) pro přípravu rozhodnutí o zařazení mladistvého do skupiny;
 - b) pro účely stanovení plánu pobytu a léčebného plánu.
2. Ředitel může lhůtu podle odstavce 1 prodloužit dvakrát až o jeden týden, jestliže po konzultaci s odborníkem z oblasti chování dospěl k názoru, že je to nutné.
3. Ředitel může mladistvého vyloučit až na jeden týden ze skupiny nebo omezit jeho účast na společných činnostech, pokud je to nutné v zájmu:
 - a) jeho duševního a tělesného vývoje;
 - b) provedení daného plánu pobytu nebo léčebného plánu.
4. Ředitel může vyloučení nebo omezení podle odstavce 3 prodloužit vždy až o jeden týden, jestliže po konzultaci s odborníkem z oblasti chování dospěl k názoru, že je to nutné.
5. O uložení opatření o vyloučení podle odstavce 1 a 3 a o jeho prodloužení podle odstavce 2 a 4 vede ředitel záznam v rejstříku.

Pořádková opatření

§ 24

1. Ředitel může mladistvého vyloučit z pobytu ve skupině nebo z účasti na jedné či více činnostech vyjma každodenního pobytu na čerstvém vzduchu podle § 53, odstavce 5:
 - a) jestliže je to v zájmu pořádku a bezpečnosti v zařízení nebo v zájmu nerušeného výkonu odnětí svobody;

- b) jestliže je to nutné pro ochranu dotyčného mladistvého;
 - c) v případě onemocnění dotyčného mladistvého;
 - d) jestliže o to mladistvý požádá a ředitel jeho žádost považuje za reálnou a realizovatelnou.
2. Vyloučení podle odstavce 1, písmene a) nebo b), trvá nejvýše dva dny. Ředitel může toto vyloučení prodloužit až o dva dny, jestliže dospěl k názoru, že je to nutné.
 3. Jestliže je třeba neprodleného vyloučení podle odstavce 1, písmene a) nebo b), může opatření uvedené v odstavci 1 přijmout také zaměstnanec nebo pracovník na dobu nejvýše patnácti hodin.
 4. Opatření o vyloučení z pobytu ze skupiny nebo z účasti na jedné nebo více činnostech může být vykonáváno na pokoji mladistvého.
 5. O uložení opatření podle odstavce 1 a 2, a o jeho prodloužení podle odstavce 2 vede ředitel záznam v rejstříku. Při použití odstavce 3 bude záznam proveden příslušným pracovníkem nebo zaměstnancem.

§ 25

1. Ředitel je oprávněn umístit mladistvého do separace z důvodů uvedených v § 24, odstavci 1. Separace z důvodů uvedených v § 24, odstavci 1, písmeni a) nebo b) potrvá nejvýše jeden den u mladistvých do šestnácti let a nejvýše dva dny u mladistvých starších šestnácti let.
2. Separace se vykonává v izolační cele nebo v jiném prostoru. Neurčí-li ředitel jinak, po dobu separace se mladistvý neúčastní činností vyjma každodenního pobytu na čerstvém vzduchu podle § 53, odstavce 5.
3. Ředitel může separaci podle prvního odstavce uloženou na základě § 24, odstavce 1, písmene a) nebo b) prodloužit jednou až o jeden den u mladistvých do šestnácti let a až o dva dny u mladistvých starších šestnácti let, jestliže dospěl k názoru, že nutnost separace trvá.
4. Jestliže je třeba neprodlené separace na základě § 24, odstavce 1, písmene a) nebo b), může mladistvého do separace umístit také pracovník nebo zaměstnanec na dobu nejvýše patnácti hodin. Ředitel bude o umístění neprodleně informován.
5. Ředitel zajistí, aby byl mladistvému po dobu separace zaručen potřebný kontakt s pracovníky a zaměstnanci, který bude povahou a frekvencí odpovídat situaci mladistvého.
6. Ředitel zajistí, aby v případě, že separace trvá déle než dvacet čtyři hodiny, byla informována dozorcí komise a lékař působící v zařízení či jeho zástupce, jakož i rodič či opatrovník, nevlastní rodič nebo pěstoun, instituce rodinného opatrovnictví nebo opatrovnícká organizace.
7. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně pobytu v izolační cele a jejího zařízení. Ta se budou v každém případě týkat práv, která mladistvému přísluší během pobytu v izolační cele.
8. O uložení opatření o separaci podle odstavce 1 a jeho prodloužení podle odstavce 3 vede ředitel záznam v rejstříku. Při použití odstavce 4 bude záznam proveden příslušným pracovníkem či zaměstnancem.

§ 26

1. Pokud výkon separace v zařízení či na oddělení, kde byl uložen, naráží na závažné potíže, může být separace vykonána v jiném zařízení či oddělení.
2. Jestliže je ředitel toho názoru, že nastaly okolnosti podle odstavce 1, přemístí mladistvého v součinnosti s výběrovým úředníkem.
3. O prodloužení separace, jež je vykonávána v jiném zařízení nebo oddělení, rozhoduje ředitel toho zařízení nebo oddělení, kde byla separace uložena, v souladu s výběrovým úředníkem a po vyjádření ředitele zařízení nebo oddělení, kde výkon separace probíhá.
4. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně postupu umístování, přemístování a prodloužení separace podle odstavce 2, respektive 3.
5. Rodiče či opatrovník, nevlastní rodiče nebo pěstoun, instituce rodinného opatrovnictví nebo opatrovnická organizace budou o rozhodnutí podle odstavce 1 neprodleně informováni.
6. O výkonu separace v jiném zařízení podle odstavce 1 a o jejím prodloužení podle odstavce 3 vede ředitel záznam v rejstříku.

§ 27

1. Ředitel je oprávněn po konzultaci s odborníkem z oblasti chování a s výběrovým úředníkem mladistvého přemístit z důvodů uvedených v § 24, odstavci 1, písmeni a) a b).
2. Ředitel rozhodne o dočasném umístění až poté, co dostane souhlas instituce rodinného opatrovnictví nebo opatrovnická organizace u mladistvého, jemuž bylo uloženo opatření o dozoru, a u mladistvého, kterého do zařízení umístila opatrovnická organizace. Souhlas je vydán pouze z příkazu soudce pro mladistvé v určených případech. U mladistvého, jemuž je uloženo opatření o umístění od nápravného zařízení pro mladistvé, je třeba souhlasu ministra spravedlnosti.
3. Dočasné umístění trvá nejvýše čtrnáct dní. Ředitel může tuto lhůtu jednou prodloužit až o čtrnáct dní, pokud po konzultaci s odborníkem z oblasti chování, s ředitelem zařízení, kde dočasné umístění probíhá, a s výběrovým úředníkem dospěl k názoru, že nutnost takového umístění a jeho možnosti trvají.
4. Po výkonu dočasného umístění nebo jeho prodloužení bude mladistvý přemístěn zpět do zařízení, kde mu bylo opatření uloženo.
5. Rodiče či opatrovník, nevlastní rodiče nebo pěstoun, instituce rodinného opatrovnictví nebo opatrovnická organizace budou neprodleně informováni o rozhodnutí podle odstavce 1 a 3.

Opuštění zařízení

§ 28

1. Ředitel umožní mladistvému, aby za podmínek, které stanoví, opustil zařízení, aby se zúčastnil soudního řízení:
 - a) pokud je mladistvý podle zákonných předpisů povinen dostavit se k soudu nebo k orgánu veřejné správy;
 - b) pokud je předvolán soudem.
2. Ředitel může se zřetelem na opuštění zařízení určeným zaměstnancům nebo pracovníkům nařídit, aby dotyčného mladistvého na místo určení převezli.

§ 29

1. Ředitel mladistvému, který pobývá v zařízení na základě výkonu opatření podle § 10, odstavce 1, písmene b) nebo c), umožní, aby zařízení opustil nejméně jednou za šest týdnů na dobu nejméně dvanácti hodin. §30, odstavec 2 zde má stejnou platnost.
2. Ředitel může od ustanovení podle odstavce 1 upustit, jestliže je toho názoru, že:
 - a) mladistvý nemůže strávit vycházku zodpovědným způsobem;
 - b) mladistvý je nebezpečný sobě i svému okolí.

§ 30

1. Ředitel může s povolením ministra spravedlnosti mladistvému, který pobývá v zařízení na základě výkonu trestu odnětí svobody nebo opatření odnětí svobody, umožnit jinak než podle § 29, odstavce 1, aby opustil zařízení na vycházku.
2. Opuštění zařízení podle odstavce 1 nepozastavuje výkon trestu odnětí svobody nebo opatření odnětí svobody.
3. Obecnou podmínkou je, aby se mladistvý během vycházky nedopustil žádného trestného činu. Ředitel může s vycházkou spojit zvláštní podmínky, týkající se chování mladistvého.
4. Všeobecným správním nařízením budou stanovena bližší pravidla ohledně opuštění zařízení na vycházku. Tato se v každém případě týkají kritérií, která musí mladistvý splňovat, aby mu byla vycházka povolena, pravomoci a způsobu povolování, odmítnutí, omezení nebo odvolání vycházek, jakož i jejich trvání a frekvence a podmínek, které s nimi mohou být spojovány.

§ 31

1. Ředitel může s povolením ministra spravedlnosti mladistvého, který pobývá v zařízení na základě výkonu opatření o umístění do nápravného zařízení pro mladistvé, zkušebně propustit.
2. Ředitel může mladistvého zkušebně propustit podle odstavce 1 pouze v případě, že nebezpečnost vyplývající z jeho duševní poruchy mladistvého pro ostatní

- osoby nebo pro obecnou bezpečnost osob a majetku zredukována natolik, že je zodpovědné umožnit mu zkušební návrat do společnosti.
3. Ustanovení § 30, odstavce 2, 3 a 4 platí i zde. Zvláštní podmínky mohou požadovat, aby se mladistvý pro pomoc a podporu obracel na instituci označenou ministrem spravedlnosti, která musí splňovat určité požadavky kladené všeobecným správním nařízením.
 4. Mladistvý, který byl zkušebně propuštěn, požívá svobody pohybu vyjma povinností, které vyplývají z uložených podmínek.
 5. Všeobecným správním nařízením budou stanovena bližší pravidla ohledně zkušebního propuštění.

HLAVA SEDMÁ

Kontrola a donucovací prostředky

§ 32

Právo mladistvého na fyzickou nedotknutelnost, nedotknutelnost jeho šatstva, výmětů a osobního prostoru může být v souladu s ustanoveními této hlavy omezeno.

§ 33

1. Ředitel zařízení může mladistvému uložit povinnost, aby u sebe nosil průkaz totožnosti a tento na vyzvání pracovníka nebo zaměstnance překládal.
2. Mladistvý je povinen spolupracovat na pořízení jeho snímku, na snímání otisků prstů a na scannování dlaně.

§ 34

1. Ředitel zařízení je oprávněn podrobit mladistvého fyzické prohlídce nebo prohledání šatstva při vstupu do zařízení nebo odchodu z něj, před zahájením nebo po skončení návštěvy, nebo pokud je to jinak nutné v zájmu udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení.
2. Fyzická prohlídka mladistvého zahrnuje také zevní prohlédnutí tělesných otvorů mladistvého. Prohlídka šatstva mladistvého zahrnuje také kontrolu předmětů, které mladistvý nosí u sebe nebo s sebou přináší.
3. Fyzická prohlídka mladistvého je prováděna v uzavřených prostorách a, pokud možno, osobami stejného pohlaví.
4. Jestliže budou při fyzické prohlídce nebo prohlídce šatstva nalezeny předměty, které nesmí mít mladistvý u sebe, je ředitel oprávněn tyto zabavit. Pokud se prohlídka týkala tělesných otvorů mladistvého a předměty z nich mohou být bez

použití pomůcek vyjmuty, je ředitel oprávněn tyto zabavit. Zajistí, aby předměty byly buď proti stvrzence o odevzdání pro potřeby mladistvého uschovány, se svolením mladistvého zlikvidovány, nebo aby byly poskytnuty vyšetřovateli za účelem zabránění nebo vyšetření trestného činu.

§ 35

1. Pokud je to nutné v zájmu zachování pořádku a bezpečnosti v zařízení, v souvislosti s rozhodnutím o umístění a přemístění či v souvislosti s povolením k opuštění zařízení, může ředitel uložit mladistvému povinnost poskytnutí moči za účelem kontroly moči na přítomnost látek ovlivňujících chování.
2. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně způsobu provádění kontroly moči. Tato pravidla se budou týkat v každém případě práva mladistvého na to, aby se seznámil s jejím výsledkem a aby na vlastní náklady dal provést novou kontrolu poskytnuté moči. Ustanovení § 34, odstavce 3 platí i zde.

§ 36

1. Ředitel může stanovit, aby byl mladistvý podroben tělesné prohlídce, je-li to v zájmu odvrácení vážného ohrožení pořádku a bezpečnosti v zařízení, nebo v zájmu zdraví mladistvého. Tělesnou prohlídku provádí lékař nebo zdravotník jím pověřený.
2. V naléhavých případech může rozhodnutí podle odstavce 1 učinit pracovník nebo zaměstnanec zařízení, ve kterém mladistvý pobývá.
3. Jestliže jsou při tělesné prohlídce nalezeny předměty, které nesmí mít mladistvý u sebe, a tyto mohou být lékařem nebo zdravotníkem z těla vyjmuty, je ředitel zařízení oprávněn tyto předměty zabavit. Ustanovení § 34, odstavce 4, poslední věty platí i zde.

§ 37

1. Ředitel může mladistvému nařít, aby se podrobil určitému lékařskému zákroku, jestliže je tento zákrok podle mínění lékaře nutný k odvrácení vážného ohrožení zdraví nebo bezpečnosti mladistvého či ostatních osob. Zákrok provede lékař nebo zdravotník jím pověřený.
2. Všeobecným správním nařízením budou stanovena bližší pravidla ohledně použití odstavce 1. Tato pravidla se budou v každém případě týkat oznámení a registrace lékařského zákroku, jakož i úkolu odpovědného lékaře, jestliže je lékařský zákrok nutný k odvrácení vážného ohrožení vyplývajícího z duševní poruchy mladistvého.

§ 38

1. Ředitel může nařít, aby byla mladistvému po dobu separace na dobu ne delší dvanácti hodin u mladistvých do šestnácti let a ne vyšší dvaceti čtyř hodin u mladistvých od šestnácti let omezena svoboda pohybu upevněním

- mechanických prostředků na tělo, jestliže je toto omezení nutné k odvrácení vážného nebezpečí, jímž mladistvý ohrožuje své zdraví nebo bezpečnost a bezpečnost ostatních osob. Ředitel o fixaci neprodleně informuje lékaře nebo jeho zástupce a dozorčí komisi.
2. V případě, že je třeba neprodleně vykonat opatření podle odstavce 1, může rozhodnutí učinit i pracovník nebo zaměstnanec zařízení na dobu nejvýše čtyř hodin. Neprodleně o tom musí informovat ředitele zařízení, lékaře nebo jeho zástupce a dozorčí komisi.
 3. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně upevnění mechanických prostředků na těle.

§ 39

1. Ředitel zařízení je oprávněn provést prohlídku pokoje mladistvého na přítomnost předmětů, které u sebe mladistvý nesmí mít:
 - a) jestliže se tato prohlídka koná v rámci všeobecného dohledu nad přítomností zakázaných předmětů v pokojích mladistvých;
 - b) jestliže je to jinak nutné v zájmu zachování pořádku a bezpečnosti v zařízení.
2. Ustanovení § 34, odstavce 4 platí i zde.

§ 40

1. Ředitel je oprávněn užít vůči mladistvému násilí nebo prostředky omezující jeho svobodu, pokud je to nutné v zájmu:
 - a) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - b) výkonu rozhodnutí přijatého ředitelem;
 - c) zamezení úniku mladistvého před vykonávaným dozorem.
2. Výběrový úředník nebo pracovník či zaměstnanec jím určený je oprávněn vůči mladistvému násilí nebo prostředky omezující jeho svobodu, pokud je to nutné v zájmu:
 - a) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - b) zamezení úniku mladistvého před vykonávaným dozorem.
3. Užítí násilí musí pokud možno předcházet varování. Osoba, která užila násilí o tom podá neprodleně písemné hlášení řediteli.
4. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně použití násilí a prostředků omezení svobody.

HLAVA OSMÁ

Kontakt s vnějším světem

§ 41

1. Mladistvý má právo vyjma omezení stanovených odstavcem 2 až 4 odesílat a přijímat dopisy a jiné zásilky. Neurčí-li ředitel jinak, náklady s tím spojené nese mladistvý.
2. Ředitel je oprávněn prohlížet a za tímto účelem otevírat obálky a jiné poštovní zásilky od mladistvého nebo adresované mladistvému, zda neobsahují připojené předměty. Pokud se jedná o dopisy nebo zásilky od nebo pro osoby či instituce uvedené v § 42, odstavci 1 a 2, budou otevřeny v přítomnosti dotyčného mladistvého.
3. Ředitel je oprávněn dohlížet nad obsahem dopisů a jiných zásilek odesílaných a přijímaných mladistvým, pokud je to nutné s ohledem na zájmy jmenované v odstavci 4. Tento dozor může zahrnovat kopírování dopisů a zásilek. O způsobu vykonávání dozoru bude mladistvý předem vyzooměn.
4. Ředitel může odmítnout odeslat nebo vydat určité dopisy nebo jiné zásilky, jakož i připojené předměty, jestliže je to nutné s ohledem na následující zájmy
 - a) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - b) zamezení nebo vyšetřování trestné činnosti;
 - c) duševního a tělesného vývoje mladistvého;
 - d) ochrana obětí či dalších osob ohrožených trestnými činy mladistvého;
 - e) provedení plánu pobytu a léčebného plánu;
5. Ředitel zajistí, aby nevydané dopisy a jiné zásilky či připojené předměty byly buď vráceny mladistvému nebo na jeho účet vráceny odesílateli nebo na adresu uvedenou mladistvým, anebo proti vydání příjmového potvrzení uschovány pro mladistvého, nebo s jeho souhlasem zlikvidovány, či aby byly poskytnuty vyšetřovateli za účelem zamezení nebo vyšetřování trestné činnosti.

§ 42

1. § 41, odstavce 3 a 4, se nevztahuje na dopisy určené mladistvému nebo odesílané mladistvým:
 - a) královskému majestátu;
 - b) první nebo druhé komoře parlamentu, jejím členům, nizozemským členům Evropského parlamentu nebo členům komise jednoho z obou parlamentů;
 - c) ministru spravedlnosti;
 - d) justičním orgánům;
 - e) ombudsmanovi;
 - f) zdravotním inspektorům ministerstva zdravotnictví a inspektorům Inspekce nad péčí o mládež a ochranou mládeže;
 - g) Radě, její komisi nebo jejím členům;
 - h) dozorčí komisi a komisi pro stížnosti, nebo jejich členům;

- i) svému právnímu poradci;
 - j) svému resocializačnímu pracovníkovi, rodinnému opatrovníkovi či zástupci opatrovnické organizace;
 - k) svým rodičům nebo opatrovníkovi, nevlastnímu rodiči nebo pěstounům, pokud to není ve vážném rozporu se zájmem mladistvého;
 - l) jiným osobám či institucím označeným ministrem spravedlnosti nebo ředitelem.
2. Pro použití odstavce 1, písmene d) se justičními orgány rozumí také orgány, které jsou ze zákonného předpisu nebo na základě platné dohody oprávněny seznamovat se v Nizozemsku se stížnostmi a průběhu řízení o stížnostech.
 3. Ministr spravedlnosti může stanovit bližší pravidla ohledně způsobu odesílání dopisů a přijímání dopisů od osob či institucí uvedených v odstavci 1.

§ 43

1. Mladistvý má právo přijímat návštěvy nejméně jednu hodinu týdně v časech stanovených v souladu s řádem zařízení. V řádu zařízení jsou stanovena pravidla ohledně žádosti o návštěvu.
2. Ředitel může omezit počet osob, které smí být k mladistvému puštěny zároveň, jestliže je to v zájmu zachování pořádku a bezpečnosti v zařízení.
3. Ředitel může zakázat přístup určitých osob k mladistvému, jestliže je to nutné v zájmu uvedeném v § 41, odstavci 4. Zákaz přístupu určitých osob na základě § 41, písmen a), b), d) nebo e) platí na dobu až čtyř týdnů
4. Ředitel může stanovit, že během návštěvy bude vykonáván dohled, jestliže je to nutné v zájmu uvedeném v § 41, odstavci 4. Tento dohled může zahrnovat odposlech nebo nahrávání rozhovoru mezi návštěvníkem a mladistvým. Dotyční jsou předem informováni o charakteru a důvodu dohledu.
5. Každý návštěvník se musí při příchodu řádně legitimovat. Ředitel může stanovit prohlídky šatstva návštěvníků na přítomnost předmětů, které by mohly ohrozit pořádek a bezpečnost v zařízení. Tato prohlídka se může vztahovat i na donesené předměty. Ředitel je oprávněn tyto předměty po dobu návštěvy zadržet proti příjmovému potvrzení, nebo je poskytnout vyšetřovateli za účelem zamezení nebo vyšetřování trestné činnosti.
6. Ředitel je oprávněn návštěvu v průběhu návštěvních hodin ukončit a návštěvníka nechat vyvést ze zařízení, pokud je to nutné v zájmu uvedeném v § 41, odstavci 4.
7. Osoby a instituce uvedené v § 42, odstavci 1, písmenech f), g) a h), mají přístup k mladistvému vždy. Ostatní osoby a instituce uvedené ve jmenovaném odstavci mají přístup k mladistvému v čase a místě stanoveném řádem zařízení. Během této návštěvy mohou s mladistvým volně hovořit, vyjma případů, kdy je ředitel po poradě s dotyčným návštěvníkem toho názoru, že mladistvý by mohl vážně ohrozit návštěvníka. V takovém případě informuje ředitel před návštěvou o opatřeních dohledu, která budou přijata, aby pohovor mohl proběhnout pokud možno nerušeně. Opatření dohledu nesmí vést k tomu, že se o důvěrných sděleních mezi mladistvým a jeho právním poradcem dozví třetí osoby.

§ 44

1. Vyjma případů omezení v souladu s ustanovením odstavce 2 až 4 má mladistvý právo nejméně dvakrát týdně po dobu deseti minut vést jeden či více telefonátů s osobami mimo zařízení. V řádu zařízení budou stanoveny časy a místa, jakož i telefonní přístroje, z nichž lze telefonáty vést. Neurčí-li ředitel jinak, hradí náklady s tím spojené mladistvý.
2. Ředitel může stanovit, že bude nad telefonáty uskutečňované nebo přijímané mladistvým vykonáván dohled, pokud je to nutné ke zjištění totožnosti osoby, s níž mladistvý telefonuje, nebo je to v zájmu uvedeném v § 41, odstavci 4. Dohled může zahrnovat odposlech a nahrávání telefonátu. Dotyční jsou předem informováni o charakteru a důvodu dohledu.
3. Ředitel může vždy na dobu až čtyř týdnů odeprít mladistvému možnost vést určitý hovor nebo hovory, či může hovor ve vymezeném čase ukončit, pokud je to nutné v zájmu uvedeném v § 41, odstavci 4. Rozhodnutí o zákazu určitých telefonátů platí na dobu až čtyř týdnů.
4. Mladistvému je umožněno, aby telefonicky kontaktoval osoby a instituce uvedené v § 42, odstavci 1, jestliže je to nutné a pokud je to možné. Nad těmito telefonáty nebude vykonáván žádný jiný dohled, než jaký je nutný ke zjištění totožnosti osoby nebo instituce, s níž mladistvý telefonuje nebo hodlá telefonovat.

§ 45

1. Ředitel zařízení může dát souhlas s uskutečněním rozhovoru mezi mladistvým a zástupci médií, pokud je to v souladu s následujícími zájmy:
 - a) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - b) ochrana veřejného pořádku a dobrých mravů;
 - c) duševní a tělesný vývoj mladistvého;
 - d) provedení plánu pobytu a léčebného plánu;
 - e) ochrana práv a svobod jiných osob než mladistvého;
 - f) zamezení nebo vyšetřování trestné činnosti.
2. Ředitel může se zřetelem na obranu zájmů uvedených v odstavci 1 spojit vstup zástupců médií do zařízení s podmínkami. Ředitel je oprávněn zástupce médií ze zařízení vykázat, jestliže uložené podmínky nedodrží.
3. Ředitel může vykonávat dohled nad stykem se zástupci médií, jestliže je to nutné se zřetelem na obranu zájmů podle odstavce 1. Druhá a třetí věta odstavce 4 a odstavec 5 § 43 zde mají shodnou platnost.

HLAVA DEVÁTÁ

Péče, vzdělávání a jiné činnosti

Péče

§ 46

1. Mladistvý má právo svobodně vyznávat a zastávat své náboženství nebo přesvědčení, jak individuálně, tak ve společenství s ostatními.
2. Ředitel zajistí dostatečnou duchovní péči v zařízení, která je-li dostupná, co nejvíce odpovídá náboženství a přesvědčení mladistvých.
3. Ředitel umožní mladistvým, aby v čase a místě stanoveném v ústavním řádu:
 - a) udržovali osobní kontakt s duchovními příslušného náboženství nebo přesvědčení dle jejich výběru, kteří spolupracují se zařízením;
 - b) udržovali kontakt s duchovními podle písmene a) v souladu s § 43;
 - c) se účastnili shromáždění náboženských nebo podle jejich přesvědčení, konaných v zařízení. Na toto se vztahuje ustanovení § 24.
4. Všeobecným správním nařízením budou stanovena bližší pravidla ohledně dostupnosti duchovní péče. Tato pravidla se vztahují na poskytování duchovní péče různými náboženskými směry či směry přesvědčení, na organizace a financování duchovní péče a angažování duchovních v zařízení.

§ 47

1. Mladistvý má právo na ošetření lékařem spolupracujícím se zařízením nebo jeho zástupcem.
2. Mladistvý má právo na vlastní náklady na konzultace s lékařem dle svého výběru. Ředitel stanoví po domluvě se zvoleným lékařem místo a čas konzultace.
3. Ředitel zajistí, aby lékař spolupracující se zařízením nebo jeho zástupce:
 - a) byl k dispozici v pravidelných ordinačních hodinách;
 - b) byl dostupný mimo ordinační hodiny, pokud je to v zájmu zdraví mladistvého nutné;
 - c) vyšetřil u mladistvých, kteří připadají v úvahu, způsobilost k účasti na sportovní či jiné aktivitě.
4. Ředitel zajistí:
 - a) poskytnutí léků nebo dietní přípravků předepsaných lékařem spolupracujícím se zařízením nebo jeho zástupcem;
 - b) léčbu mladistvého podle pokynů lékaře spolupracujícího se zařízením nebo jeho zástupce;
 - c) převoz mladistvého do nemocničního či jiného zařízení, jestliže v něm bude provedena léčba, jak je uvedeno v písmenu b);

§ 48

1. Mladistvý má právo na sociální péči a pomoc.
2. Ředitel zajistí, aby sociální pracovníci z institucí rodinného opatrovnictví nebo z opatrovnických organizací, resocializační pracovníci a další případní odborníci z oblasti chování mohli poskytovat péči a pomoc v zařízení dle prvního odstavce.
3. Ředitel zajistí převoz mladistvého na určené místo, jestliže si to péče a pomoc podle odstavce 1 vyžaduje a takový převoz není v rozporu s nerušeným výkonem odnětí svobody.

§ 49

1. Ředitel zajistí, aby byla mladistvým poskytována strava, potřebné ošacení a obuv, nebo aby jim byly poskytnuty dostatečné finanční prostředky na to, aby si je řádně zajistili sami.
2. Mladistvý má právo nosit vlastní ošacení a obuv, pokud tyto neohrožují pořádek a bezpečnost v zařízení. Může mu být uložena povinnost, aby při sportovní či jiné činnosti nosil k tomu vhodné ošacení a obuv. V řádu zařízení budou stanovena pravidla ohledně způsobu použití a údržby ošacení a obuvi.
3. Ředitel zajistí, aby při výdeji stravy bylo pokud možno zohledněno vyznání nebo přesvědčení mladistvých.
4. Ředitel zajistí, aby bylo mladistvému umožněno, dbát řádně o svůj zevnějšek a tělesnou hygienu.
5. V řádu zařízení budou stanovena pravidla ohledně možnosti mladistvých nakupovat jiné spotřební artikly, než jaké jsou poskytnuty ředitelem.

§ 50

1. V řádu zařízení může být stanoven zákaz vlastnění určitých druhů předmětů v zařízení nebo oddělení, pokud je to nutné v zájmu udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení nebo z důvodu omezení odpovědnosti ředitele za tyto předměty.
2. Ředitel může mladistvému povolit, aby si předměty, jejichž držení není podle odstavce 1 zakázáno, umístil na pokoj nebo je měl u sebe, pokud to není v rozporu s následujícími zájmy:
 - a) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - b) duševní a tělesný vývoj mladistvého;
 - c) provedení plánu pobytu a léčebného plánu;
 - d) odpovědnost ředitele za tyto předměty.
3. Ředitel může s povolením podle odstavce 2 spojit podmínky, které se mohou týkat použití předmětů a odpovědnosti za ně. Všeobecným správním nařízením mohou být stanovena pravidla, podle kterých je odpovědnost ředitele za předměty, které jsou v držení mladistvého podle odstavce 2, omezena do určité částky.
4. Ředitel je oprávněn dát na náklady mladistvého předměty, které mu patří, přezkoumat, aby zjistil, zda lze povolit nebo je třeba zakázat jejich přechovávání a vlastnění v zařízení na základě odstavce 1 nebo 2.

5. Ředitel je oprávněn zabavit zakázané předměty nebo předměty, jejichž držení nebylo na základě odstavce 1 respektive 2 povoleno. Ředitel zajistí, aby předměty byly buď proti stvrzence o odevzdání pro potřeby mladistvého uschovány, se svolením mladistvého zlikvidovány, nebo aby byly poskytnuty vyšetřovateli za účelem zabránění nebo vyšetření trestného činu.

§ 51

1. Nestanoví-li řád zařízení jinak, je mladistvým zakázáno držení peněžní hotovosti v zařízení nebo oddělení.
2. V zařízeních nebo odděleních, kde je držení peněžní hotovosti zakázáno, má mladistvý k dispozici běžný účet u zařízení.
3. Podle pravidel stanovených ministrem spravedlnosti může být mladistvým poskytováno kapesné.
4. V řádu zařízení mohou být stanovena bližší pravidla ohledně držení peněžní hotovosti nebo užívání běžného účtu. Tato pravidla mohou zahrnovat omezení horní hranice částky, jíž smí mladistvý v hotovosti nebo na účtu disponovat.

Vzdělávání a jiné činnosti

§ 52

1. Mladistvý je povinen ke školní docházce nebo účasti na jiných činnostech v rámci pedagogického působení.
2. V plánu pobytu a léčebném plánu mladistvého bude zahrnut typ vzdělávání a činnosti, kterých se musí v rámci pedagogického působení účastnit. Při jejich volbě bude zohledněna míra ostrahy zařízení nebo oddělení a systém svobod platný pro mladistvého, a bude pokud možno brán zřetel na reálné požadavky mladistvého, jeho rodičů či opatrovníka, nevlastního rodiče nebo pěstouna.
3. Ředitel zajistí dostupnost vzdělání a ostatních aktivit v rámci pedagogického působení, jakož i jejich poskytování pověřenými osobami.
4. Ministr spravedlnosti stanoví pravidla ohledně podmínek, za nichž lze poskytovat příspěvek na náklady spojené se vzděláním mladistvého a s účastí na aktivitách v rámci pedagogického působení, pokud tento nemůže poskytnout ředitel zařízení. Tyto podmínky se mohou týkat charakteru a trvání těchto aktivit a nákladů na ně, jakož i dosaženého vzdělání mladistvého a jeho prospěchu.
5. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla ohledně požadavků na vzdělávání v zařízení a na ostatní činnosti v rámci pedagogického působení.

§ 53

1. Mladistvý má právo na sledování zpráv na vlastní náklady a jednou týdně na využití služeb knihovny.
2. Mladistvý má právo na tělocvik a sport nejméně dvakrát tři čtvrtě hodiny týdně, pokud mu to zdraví dovozuje.

3. Mladistvý má právo na rekreaci a každodenní pobyt na čerstvém vzduchu, pokud mu to zdraví dovoluje.
4. Ředitel zajistí, aby byla mladistvému umožněna účast na rekreačních aktivitách nejméně dvě hodiny denně.
5. Ředitel zajistí, aby byl mladistvému nejméně hodinu denně umožněn pobyt na čerstvém vzduchu.

HLAVA DESÁTÁ

Kázeňské tresty

§ 54

1. Jestliže pracovník nebo zaměstnanec zjistí, že se mladistvý podílí na skutech neslučitelných s pořádkem a bezpečností zařízení či s nerušeným průběhem výkonu odnětí svobody, a hodlá o tom podat řediteli zařízení písemné hlášení, vyrozumí o tom mladistvého.
2. Ředitel rozhodne o uložení kázeňského trestu co nejdříve po obdržení hlášení.
3. Jestliže skutky uvedené v prvním odstavci zjistí ředitel zařízení nebo jeho zástupce, nebude užito odstavce 1.
4. Trest může být uložen nebo vykonán v jiném zařízení nebo oddělení než v tom, v němž bylo učiněno hlášení podle odstavce 1.

§ 55

1. Ředitel může za spáchání skutků uvedených v § 54, odstavci 1, uložit následující kázeňské tresty:
 - a) izolace v trestní cele nebo v jiném prostoru až na čtyři dny u mladistvých do šestnácti let a až na sedm dní u mladistvých od šestnácti let;
 - b) zákaz přijímání návštěv určité osoby nebo osob až na čtyři týdny, jestliže k činu došlo v souvislosti s návštěvou určité osoby nebo osob;
 - c) vyloučení z účasti na jedné či více aktivitách až na čtyři dny u mladistvých do šestnácti let a až na sedm dní u mladistvých od šestnácti let;
 - d) zákaz, odvolání nebo zkrácení následující vycházky;
 - e) pokuta do výše maximálního kapesného podle § 51, odstavce 3, až na jeden týden.
2. Ředitel při uložení pokuty také určí, jakým jiným trestem ji lze nahradit, pokud nebude zaplacena ve lhůtě, kterou stanovil.
3. Ředitel může za skutky uvedené v § 54, odstavci 1 uložit více než jeden trest s tím, že tresty uvedené pod písmeny a) a c) odstavce 1 mohou být uděleny společně nejdéle na čtyři dny u mladistvých do šestnácti let a na sedm dní u mladistvých od šestnácti let.
4. Uložení trestu nevylučuje možnost, aby ředitel zajistil s mladistvým nebo s jeho zákonným zástupcem vypořádání škod, které mladistvý svým chováním způsobil.

5. Pokud nelze mladistvého činit odpovědným za spáchání činu podle § 54, odstavce 1, nesmí mu být uložen žádný trest.
6. V případě uložení trestu bude nařízen jeho neprodlený výkon. Ředitel zařízení může stanovit, že trest nebude vykonán vůbec nebo jen částečně.

§ 56

1. Jestliže výkon kázeňského trestu izolace v trestní cele nebo v jiném prostoru není možný v zařízení nebo oddělení, kde byl uložen, nebo tam naráží na závažné překážky, může být vykonán v jiném zařízení nebo oddělení.
2. Jestliže je ředitel názoru, že nastaly okolnosti uvedené v odstavci 1, přemístí mladistvého v součinnosti s výběrovým úředníkem.
3. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně postupu při přemístění v důsledku odstavce 2.

§ 57

1. Kázeňský trest nebo jeho část může být uložen podmíněčně. Zkušební doba nepřekročí dva měsíce.
2. Ředitel uloží v každém případě mladistvému podmínku, aby se zdržel páchaní skutků neslučitelných s pořádkem a bezpečností v zařízení nebo s nerušeným výkonem odnětí svobody. Ředitel může na chování mladistvého klást i další podmínky. Uložené podmínky budou uvedeny v hlášení podle § 62, odstavce 1.
3. Dojde-li k porušení uložených podmínek ve zkušební době, může ředitel nařídit výkon uloženého podmíněčného trestu nebo jeho části.
4. Ředitel může změnit nepodmínečný trest nebo jeho část na trest podmíněčný.

§ 58

1. O každém uložení trestu nebo jeho změně provede ředitel záznam do rejstříku.
2. Jestliže je trest v důsledku ustanovení hlavy XII, XIII nebo XIV zcela nebo zčásti revidován, provede o tom ředitel záznam do rejstříku.

§ 59

1. Neurčí-li ředitel jinak, je mladistvý, jemuž byl uložen kázeňský trest izolace podle § 55, odstavce 1, písmene a vyloučen z účasti na aktivitách vyjma každodenního pobytu na čerstvém vzduchu podle § 53, odstavce 3. Ředitel může po dobu izolace omezit či zakázat kontakt s vnějším světem podle hlavy VIII.
2. Ředitel zajistí, aby v případě výkonu trestu izolace v trestní cele, jejíž délka překročí dvacet čtyři hodin, byla neprodleně informována dozorčí komise a lékař působící v zařízení nebo jeho zástupce.
3. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně pobytu v trestní cele a jejího vybavení. Tato se budou v každém případě týkat práv mladistvého po dobu pobytu v trestní cele.

HLAVA JEDENÁCTÁ

Povinnost podávat informace a vyrozumění, zásada ústnosti a spisy

§ 60

1. Ředitel dbá na to, aby byl mladistvý při nástupu do zařízení písemně a pokud možno v jazyce mu srozumitelném informován o svých zákonných právech a povinnostech.
2. Mladistvý bude zejména poučen o svém právu:
 - a) podat písemnou žádost nebo stížnosti v souladu s hlavou IV;
 - b) obrátit se na styčného člena dozorčí komise v souladu s hlavou XII
 - c) podat písemnou stížnost nebo odvolání v souladu s hlavou XIII, XIV a XV.

§ 61

1. Ředitel mladistvému umožní, aby se ústně vyjádřil pokud možno v jazyce mu srozumitelném, před přijetím níže uvedených rozhodnutí:
 - a) zamítnutí nebo odvolání souhlasu s pobytem dítěte v zařízení podle § 13;
 - b) vyloučení ze skupiny nebo z účasti na aktivitách, jakož i jeho prodloužení podle § 23, odstavce 3, a § 24, odstavce 1 písmen a) nebo b), respektive podle § 23, odstavce 4, a § 24, odstavce 2, a prodloužení vyloučení ze skupiny podle § 23, odstavce 2;
umístění nebo prodloužení pobytu na oddělení intenzivní péče podle § 32;
 - c) umístění do separace a jeho prodloužení podle § 25, odstavce 1, na základě § 24, odstavce 1, písmene a) nebo b), respektive podle § 25, odstavce 3, a za použití § 26;
 - d) dočasné umístění a jeho prodloužení podle § 27, odstavce 1 respektive 3;
 - e) zkrácení a odvolání vycházky nebo zkušebního propuštění podle odstavce 3 § 29, odstavce 2, § 30, odstavce 3 a 4, a podle § 31, odstavce 3;
 - f) fyzická prohlídka podle § 36, odstavce 1;
 - g) podrobení se lékařskému zákroku podle § 37;
 - h) fixace mechanickými prostředky podle § 38, odstavce 1;
 - i) uložení kázeňského trestu podle § 55 a za použití § 56 a § 57, odstavce 3.
2. Vyjádření mladistvého bude zaznamenáno.
3. Použití ústního vyjádření může být vynecháno, pokud:
 - a) si to žádá naléhavost situace;
 - b) tomu brání duševní stav mladistvého.V takovém případě se bude mladistvý moci vyjádřit co nejdříve po přijetí rozhodnutí.
4. Mladistvý cizinec bude při nástupu do zařízení informován o právu vyrozumět konzulárního zástupce své země o svém odnětí svobody.

§ 62

1. Ředitel mladistvého o každém rozhodnutí podle § 61, odstavce 1, neprodleně písemně vyrozumí v jazyce pokud možno mladistvému srozumitelném, s udáním důvodů, uvedením data a podpisu.
2. Ředitel mladistvého způsobem popsáním v odstavci 1 vyrozumí o:
 - a) zamítnutí odeslání nebo vydání dopisu či jiné zásilky a přiložených předmětů podle § 41, odstavce 4;
 - b) zamítnutí návštěv určitých osob podle § 43, odstavce 3;
 - c) zákazu určitého telefonátu nebo telefonátů podle § 44, odstavce 3;
 - d) zamítnutí styku se zástupcem médií podle § 45, odstavce 1.
3. V případech uvedených v odstavci 2 může být o vyrozumění upuštěno, pokud se rozhodnutí ředitele vztahuje na omezení, uložené mladistvému v důsledku § 222 a 225 zákona zavedení Trestního řádu.
4. Mladistvý bude ve vyrozumění podle odstavce 1 a 2 poučen o možnosti požádat o zprostředkování podle hlavy XII nebo podání stížnosti podle hlavy XIII, o způsobu a lhůtách podání, jakož i o možnosti obrátit se na předsedu odvolací komise se žádostí o pozastavení výkonu rozhodnutí v očekávání výsledku vyřízení stížnosti.

§ 63

1. Ředitel dbá na to, aby byl o pobytu a léčbě mladistvého založen spis, v němž budou v každém případě zaznamenány následující údaje:
 - a) zprávy vydané nebo přijaté zařízením o výkonu trestu odnětí svobody nebo opatření odnětí svobody, které byly mladistvému uloženy;
 - b) plán pobytu a léčebný plán;
 - c) písemná shrnutí pohovorů, pokud se týkají stanovení nebo změny plánu pobytu nebo léčebného plánu;
 - d) hodnotící zprávy;
 - e) údaje při příjmu a propuštění;
 - f) záznamy o kázeňských trestech podle § 58, odstavce 1.
2. Všeobecným správním nařízením budou stanovena bližší pravidla ohledně minimálních požadavků, které musí spis splňovat, údajů, které do něj musí být zaznamenány, práva dotyčného mladistvého a jeho rodičů či opatrovníka, nevlastních rodičů nebo pěstounů, případně opatrovnické organizace nebo instituce rodinného opatrovnictví nahlížet do spisu nebo získat jeho opis, omezení tohoto práva, lhůty, po kterou musí být spis uložen, způsobu jeho spravování, uchování a jeho skartace po uplynutí lhůty jeho uchování, jakož i převádění údajů v případě přemístění mladistvého.
3. Za použití ustanovení § 464 knihy 7 Občanského zákoníku se na toto nevztahují § 454, 455 a 456 téže knihy.

HLAVA DVANÁCTÁ

Zprostředkování

§ 64

1. Mladistvý má právo obrátit se ústně či písemně na styčného člena měsíce podle § 7, odstavce 4, se žádostí o zprostředkování ve věci stížnosti na způsob, jakým se k němu ředitel v určitých záležitostech zachoval nebo jakým plní zákonem uloženou povinnou péči. Chování pracovníka nebo zaměstnance zařízení vůči mladistvému bude pro potřeby tohoto ustanovení považováno za chování ředitele.
2. Jestliže se stížnost týká rozhodnutí, proti němuž lze podat stížnost, musí být tato žádost podána nejpozději do sedmi dnů ode dne, kdy byl mladistvý s rozhodnutím obeznámen.
3. Styčný člen měsíce bude usilovat o nalezení přijatelného řešení pro obě strany do šesti týdnů od přijetí žádosti.
4. Styčný člen měsíce umožní mladistvému a řediteli zařízení, aby ve vzájemné přítomnosti nebo odděleně, ústně vyjádřili svá stanoviska. Jestliže mladistvý nevládne dostatečně nizozemským jazykem, zajistí styčný člen pomoc tlumočnicka.
5. Výsledky zprostředkování shrne v písemném sdělení, jehož datovaný opis zašle řediteli i mladistvému. Datum zaslání nebo předání bude na opisu uvedeno. Jestliže mladistvý nevládne dostatečně nizozemským jazykem, zajistí styčný člen měsíce překlad sdělení. V případech uvedených v § 65 bude mladistvý poučen o možnosti podání stížnosti a o způsobu podání a lhůtách podání.
6. Do čtyř týdnů po obdržení sdělení podle odstavce 5 sdělí ředitel mladistvému, jakož i dozorčí komisi, zda sdílí názor styčného člena měsíce na danou stížnost a zda na základě jeho názoru přijme nějaká opatření a jaká.
7. Proti sdělení podle odstavce 6 může mladistvý podat stížnost se komisi pro stížnosti. Na vyřizování této stížnosti se vztahují ustanovení odstavce 1 až 6.
8. Rodiče a opatrovník, nevlastní rodiče a pěstouni mají právo na stížnost podle odstavce 1 ve věci způsobu, jakým se ředitel v určité záležitosti zachoval. Na tuto stížnost se vztahují odstavce 1 a 3 až 6.

HLAVA TŘINÁCTÁ

Stížnost

§ 65

1. Mladistvý může ke komisi pro stížnosti podat stížnost na rozhodnutí, které se ho týká, přijaté ředitelem nebo jeho jménem.
2. Rozhodnutí podle odstavce 1 je postaveno naroveň jeho opomenutí nebo odmítnutí. Rozhodnutí je považováno za opomenuté nebo odmítnuté, jestliže

není přijato v zákonné lhůtě, či v případě, že taková lhůta neexistuje, v rozumné lhůtě.

3. Ředitel zajistí, aby mladistvému, který si přeje podat stížnost, toto bylo co nejdříve umožněno.

§ 66

1. Mladistvý podává stížnost písemnou formou komisi pro stížnosti při zařízení, kde bylo přijato rozhodnutí, na nějž si stěžuje.
2. Podání stížnosti lze uskutečnit prostřednictvím ředitele zařízení, v němž mladistvý pobývá. Ředitel každopádně zajistí, aby byla písemná stížnost nebo případně obálka, v níž je stížnost podávána, opatřena datem podání.
3. Písemná stížnost uvádí co nejpřesněji rozhodnutí, proti němuž je namířena, a důvody, z jakých je podána.
4. Jestliže mladistvý neovládá dostatečně nizozemský jazyk, může stížnost podat v jazyce jiném. Předseda komise pro stížnosti může stanovit, aby stížnost byla přeložena do nizozemského jazyka. Úhrada nákladů za překlad bude provedena podle pravidel stanovených všeobecným správním nařízením.
5. Stížnost musí být podána nejpozději do sedmi dnů po oznámení rozhodnutí, proti němuž je podávána. Stížnost podaná po vypršení této lhůty bude nicméně přijata, pokud mladistvému nelze přičítat opominutí.
6. Jestliže mladistvý v dané věci požádal o zprostředkování, musí být jinak než podle ustanovení pátého odstavce stížnost podána nejpozději do sedmi dnů ode dne, kdy mladistvý obdržel písemné sdělení o nálezu styčného člena měsíce.

§ 67

1. Stížnost vyřizuje tříčlenná komise pro stížnosti jmenovaná z vlastních řad dozorčí komisí. Komisi asistuje tajemník. Člen dozorčí komise se nepodílí na vyřizování stížnosti, jestliže zprostředkoval ve věci rozhodnutí, proti němuž je stížnost namířena nebo s ním jiným způsobem souvisí.
2. Předseda komise pro stížnosti nebo jím určený člen může, jestliže stížnost považuje za stížnost jednoduchého charakteru, zjevně nepřijatelnou, zjevně neodůvodněnou či zjevně odůvodněnou, stížnost vyřídit sám s tím, že disponuje pravomocemi, které přísluší předsedovi komise pro stížnosti v plném počtu.
3. Předseda nebo člen jím určený, podle odstavce 2, může vyřízení stížnosti podle odstavce 3 poukázat komisi v plném počtu.
4. Stížnost není vyřizována veřejně vyjma případu, kdy komise pro stížnosti usoudí, že neveřejné vyřizování je neslučitelné se všeobecně závazným ustanovením jakékoli úmluvy platné v Nizozemsku.

§ 68

1. Tajemník komise pro stížnosti zašle řediteli opis písemné stížnosti.
2. Ředitel v návaznosti na to poskytne co nejrychleji komisi pro stížnosti potřebné informace. Připojí k nim připomínky, v nichž se ke stížnosti vyjádří.

3. Stěžovatele tajemník komise písemně vyrozumí o obsahu poskytnutých informací a připomínek.
4. Komise pro stížnosti může stížnost postoupit členovi dozorčí komise podle § 7, odstavce 4, aby mu umožnila v této stížnosti zprostředkovávat. Tajemník o tomto vyrozumí ředitele.
5. Jestliže ve věci stížnosti zprostředkovávala dozorčí komise a sdělila písemně stěžovateli a řediteli svůj náleze, připojí tajemník komise pro stížnosti tento náleze k procesním podkladům.

§ 69

1. Komise pro stížnosti umožní stěžovateli i řediteli zařízení, aby se k písemné stížnosti ústně vyjádřili, není-li stížnost okamžitě považována za zjevně nepřijatelnou, zjevně neodůvodněnou nebo zjevně odůvodněnou.
2. Stěžovatel i ředitel zařízení mohou předsedovi komise udat otázky, které si přejí vzájemně položit.
3. Komise pro stížnosti může vyslechnout stěžovatele a ředitele zvlášť. V takovém případě jim bude umožněno, aby předem uvedli otázky, které mají být tomu druhému položeny, a věcný obsah takto učiněné výpovědi sdělí předseda komise stěžovateli respektive řediteli zařízení ústně.
4. Komise pro stížnosti může získávat ústní či písemné informace od jiných osob. Pokud jsou informace získávány ústně, platí i zde ustanovení odstavce 2 a druhé věty odstavce 3.

§ 70

1. Stěžovatel má právo na pomoc právního zástupce nebo jiné důvěrné osoby, která k tomu dostala od komise pro stížnosti souhlas. Jestliže byl stěžovateli přidělen advokát, bude mu honorář a náhrada vzniklých nákladů uhrazena podle pravidel stanovených všeobecným správním nařízením.
2. Jestliže stěžovatel nevládně dostatečně nizozemským jazykem, zajistí předseda asistenci tlumočnicka. Honorář a náhrada vzniklých nákladů bude tlumočnickovi uhrazena podle pravidel stanovených všeobecným správním nařízením.
3. Během procesu vyřizování stížnosti dovolí komise pro stížnosti stěžovateli na vyžádání, aby nahlížel do procesních podkladů.
4. Jestliže stěžovatel pobývá jinde, může být vyjádření podle § 69, odstavce 1, učiněno na žádost komise pro stížnosti před členem jiné komise pro stížnosti.
5. O slyšení dotyčných osob provede tajemník písemný záznam, který podepisuje předseda a tajemník. Pokud jeden z nich nemůže záznam podepsat, bude to uvedeno s udáním důvodů.

§ 71

1. V závislosti na rozhodnutí o stížnosti může předseda komise pro stížnosti na žádost stěžovatele, po vyjádření připomínek ředitele, zčásti či úplně pozastavit výkon rozhodnutí, proti němuž je stížnost namířena.
2. Předseda o tom neprodleně informuje ředitele i stěžovatele.

§ 72

1. Komise pro stížnosti přijme rozhodnutí ve věci stížnosti co nejdříve, nejpozději však do čtyř týdnů od data přijetí stížnosti. Za mimořádných okolností může komise pro stížnosti tuto lhůtu prodloužit až o čtyři týdny. O prodloužení lhůty bude vyzooměn ředitel zařízení i stěžovatel.
2. Rozhodnutí je podloženo důvody a označeno datem. Obsahuje záznam o slyšení osob před komisí pro stížnosti. Je podepsáno předsedou a tajemníkem. Pokud jeden z nich nemůže rozhodnutí podepsat, bude to uvedeno s udáním důvodů. Stěžovateli a řediteli bude opis rozhodnutí komise pro stížnosti neprodlouženě a zdarma zaslán nebo předán. Datum zaslání nebo předání bude uvedeno na opisu.
3. Rozhodnutí uvede možnost zahájení odvolacího řízení před odvolací komisí, způsob a lhůtu, v níž je třeba odvolání podat, jakož i možnost částečného nebo úplného pozastavení výkonu rozhodnutí podle § 75, odstavce 2.
4. Jestliže stěžovatel nevládne dostatečně nizozemským jazykem a zařízení nemůže jiným způsobem zajistit překlad, zajistí předseda komise pro stížnosti, aby rozhodnutí a sdělení podle odstavce 2 respektive 3 bylo přeloženo. Náhrada nákladů na překlad bude hrazena podle pravidel stanovených všeobecným správním nařízením.
5. Předseda komise pro stížnosti může rozhodnutí stěžovateli a řediteli zařízení sdělit též ústně. Oba budou přítom poučeni o možnosti zahájení odvolacího řízení před odvolací komisí, o způsobu a lhůtě, v níž je třeba odvolání podat, jakož i o možnosti pozastavení výkonu rozhodnutí podle § 75, odstavce 2. Dnem rozhodnutí je den jeho ústního sdělení. Při ústním rozhodnutí bude toto zaznamenáno do písemné stížnosti.
6. Jestliže byl použit odstavec 5 a bylo podáno odvolání podle § 74, odstavce 1, bude rozhodnutí komise vypracováno formou uvedenou v odstavci 2. Tajemník komise zašle opis rozhodnutí stěžovateli, řediteli zařízení a odvolací komisí.
7. Tajemník zasílá opisy všech rozhodnutí komise pro stížnosti ministru spravedlnosti. Každý má právo seznámit se s obsahem těchto rozhodnutí a obdržet jejich opis. Ministr spravedlnosti zajistí, aby opis neobsahoval údaje, z nichž by mohla být odvozena totožnost mladistvého. Na náklady na pořízení opisu se vztahuje zákon o tarifech v civilních věcech.

§ 73

1. Rozhodnutí komise pro stížnosti se týká:
 - a) prohlášení stížnosti za částečně či plně nepřijatelnou;
 - b) prohlášení stížnosti za částečně či plně neodůvodněnou;
 - c) prohlášení stížnosti za částečně či plně odůvodněnou.
2. Jestliže komise pro stížnosti usoudí, že rozhodnutí, proti němuž byla stížnost podána:
 - a) je v rozporu se zákonným předpisem platným v zařízení nebo s jiným závazným ustanovením úmluvy platné v Nizozemsku; nebo
 - b) že musí být po zvážení všech uvažovaných zájmů považováno za nerozumné či nepoctivé, prohlásí stížnost za odůvodněnou a částečně či plně zruší dané rozhodnutí.

3. Pro použití odstavce 2 může komise:
 - a) uložit řediteli zařízení, aby přijal nové rozhodnutí, v němž zohlední výrok komise;
 - b) stanovit, aby její rozhodnutí nahradilo zrušené rozhodnutí;
 - c) omezit se na částečné či úplné zrušení.
4. Pro použití odstavce 3, písmene a) může komise ve svém výroku uložit lhůtu.
5. Komise pro stížnosti může stanovit, aby její rozhodnutí nebylo vykonáno, dokud nebude neodvolatelné.
6. Jestliže je použit odstavec 2, budou pokud možno ředitelem zařízení anulovány právní důsledky zrušeného rozhodnutí, nebo uvedeny v soulad s výrokem komise pro stížnosti.
7. Pokud již nelze důsledky uvedené v odstavci 6 anulovat, určí komise, po vyjádření připomínek ředitele zařízení, zda bude stěžovateli nabídnuto nějaké odškodnění. Toto odškodnění, které může být peněžního charakteru, komise stanoví.

HLAVA ČTRNÁCTÁ

Odvolání proti rozhodnutí komise pro stížnosti

§ 74

1. Proti rozhodnutí komise pro stížnosti může jak stěžovatel, tak ředitel podat písemné odvolání. Důvody podložené písemné odvolání musí být podáno nejpozději do sedmi dnů po obdržení opisu rozhodnutí respektive po jeho ústním sdělení tajemníkovi odvolací komise.
2. Písemné odvolání vyřizuje tříčlenná odvolací komise, jmenovaná Radou. Odvolací komisi asistuje tajemník.
3. Na vyřizování písemného odvolání se vztahují ustanovení odstavce 3 § 65, druhého a čtvrtého odstavce paragrafu 66, čtvrtého odstavce paragrafu 67, odstavce 1, 2, 3 a 4 § 68, ustanovení § 69, a odstavce 1, 2 a 3 § 70 s tím, že odvolací komise může stanovit, že:
 - a) ředitel a stěžovatel mohou podávat vysvětlení k odvolání pouze písemně;
 - b) ústní vyjádření budou provedena před členem odvolací komise;
 - c) v případě, že budou získávány ústní informace od jiných osob, bude řediteli a stěžovateli umožněno, aby písemně uvedli otázky, které by měly být těmto osobám položeny.

§ 75

1. Podání písemného odvolání nepozastavuje výkon rozhodnutí komise pro stížnosti, s výjimkou těch rozhodnutí, která se týkají přiznání odškodnění podle odstavce 7 § 73.
2. V závislosti na rozhodnutí o odvolání může předseda odvolací komise na žádost osoby, která se odvolala, a po vyjádření druhé strany, zčásti či úplně pozastavit

výkon rozhodnutí komise pro stížnosti. Předseda o tom neprodleně informuje ředitele i stěžovatele.

§ 76

1. Odvolací komise rozhoduje co nejrychleji.
2. Rozhodnutí odvolací komise zahrnuje:
 - a) prohlášení odvolání za úplně či částečně nepřijatelné;
 - b) plné či částečné potvrzení výroku komise pro stížnosti buď jeho převzetím, nebo zlepšením jeho odůvodnění;
 - c) úplně či částečně zrušení výroku komise pro stížnosti.
3. Jestliže dojde k použití odstavce 2, písmene c), učiní odvolací komise to, co měla učinit komise pro stížnosti.
4. Na výrok odvolací komise se vztahují ustanovení § 71 a ustanovení odstavce 1, první a třetí až páté věty odstavce 2, odstavce 4 a 7 § 72.

HLAVA PATNÁCTÁ

Odvolání v případě umístění, přemístění, vycházky, zkušebního propuštění, účasti na vzdělávacím a tréninkovém programu a přerušení trestu

§ 77

1. Dotyčný má právo podat písemné odvolání ke komisi podle odstavce 1 § 78 proti rozhodnutí výběrového úředníka o stížnosti nebo žádosti, pokud toto rozhodnutí zahrnuje prohlášení stížnosti nebo žádosti za částečně nebo zcela neodůvodněnou, nebo znamená její zamítnutí podle § 18 a 19. Dotyčný má také právo podat písemné odvolání v případě, že nepodal písemnou stížnost na základě odstavce 5 § 18.
2. Mladistvý má právo podat písemné, důvody podložené odvolání ke komisi podle odstavce 1 § 78 proti rozhodnutí o povolení vycházky nebo zkušebního propuštění, pokud proti němu není možná stížnost v důsledku odstavce 1 a 2 § 65.

§ 78

1. Písemné odvolání vyřizuje tříčlenná komise jmenovaná Radou. Komisi asistuje tajemník.
2. Písemné odvolání musí být podáno nejpozději do sedmi dnů poté, co byl dotyčný seznámen s rozhodnutím, proti němuž se odvolává. Odvolání podané po uplynutí této lhůty bude nicméně vyřízeno, jestliže dotyčnému mladistvému nelze přičítat opominutí.

3. Jestliže dotyčný pobývá v zařízení, může písemné odvolání podat prostřednictvím ředitele zařízení nebo oddělení. Ředitel zajistí, aby bylo odvolání neprodleně opatřeno datem. Toto datum platí jako datum podání písemného odvolání.
4. Na vyřizování písemného odvolání se vztahují ustanovení odstavce 3 § 65, odstavce 4 § 66, odstavce 1, 2, 3 a 4 § 68, ustanovení § 69, 70, 71, ustanovení odstavce 1, třetí až páté věty odstavce 2, odstavce 4 a 7, vyjma první věty, § 72, odstavce 1 až 4, 6 a 7 § 73, s tím, že komise může stanovit, že:
 - a) ředitel a stěžovatel mohou podávat vysvětlení k odvolání pouze písemně;
 - b) ústní vyjádření budou provedena před členem komise podle odstavce 1;
 - c) v případě, že budou získávány ústní informace od jiných osob, bude řediteli a stěžovateli umožněno, aby písemně uvedli otázky, které by měly být těmto osobám položeny.

HLAVA ŠESTNÁCTÁ

Spolurozhodování a zastoupení

§ 79

Ředitel dbá na to, aby byly s mladistvými pravidelně projednávána témata, která se přímo dotýkají jejich pobytu. Témata k projednání mohou předkládat jak mladiství, tak ředitel.

§ 80

1. Práva náležející mladistvému podle § 18 a 19, jakož i podle hlavy XII až XV, mohou být vykonávána také jeho rodiči i opatrovníkem, nevlastními rodiči nebo pěstouny, pokud výběrový úředník respektive komise pro stížnosti nebo odvolací komise neusoudí, že je to ve vážném rozporu se zájmy mladistvého.
2. Ředitel zařízení zajistí, aby osoby uvedené v odstavci 1 byly na tato práva písemně a pokud možno v jazyce jim srozumitelném upozorněny při nástupu mladistvého do zařízení.

HLAVA SEDMNÁCTÁ

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 81 – 88

Obsažen ve změnách jiné legislativy.

§ 89

Tento zákon se nevztahuje na písemné stížnosti a odvolání, podaná předtím, než vstoupil v platnost.

§ 90

Tento zákon vstupuje v platnost dnem uvedeným v královském usnesení.

§ 91

Tento zákon bude uváděn jako Zákon o nápravných zařízeních pro mládež.

ZÁKON O ZÁSADÁCH VĚZEŇSTVÍ

Zákon vstoupil v platnost 18. června 1998, č. 430 Sb., čímž nahradil stávající zákon o vězeňství, a byl novelizován zákonem z 13. prosince 2000, č. 2001, 20 Sb., z 21. prosince 2000, č. 2001, 28 Sb., z 1. listopadu 2001 č. 2001, 532 Sb. a ze 6. března 2002, č. 2002, 125 Sb.

HLAVA PRVNÍ Vymezení pojmů

§ 1

[Význam některých pojmů]

Pro použití tohoto zákona a v něm spočívajících ustanovení se následujícími pojmy rozumí:

- a) ministr: nizozemský ministr spravedlnosti;
- b) zařízení: vězeňské zařízení podle § 3, odstavce 1;
- c) oddělení: oddělení vězeňského zařízení podle § 8, odstavce 2;
- d) ředitel: osoba podle § 3, odstavce 3, jakož i její zástupce či zástupci podle § 3, odstavce 4;
- e) vězeň: osoba, které byl uložen výkon trestu odnětí svobody ve vězeňském zařízení;
- f) úředník nebo pracovník: osoba, která vykonává funkci v rámci vězeňského zařízení;
- g) výběrový úředník: osoba pověřená umíst'ováním a přemíst'ováním vězňů podle § 15, odstavce 3;
- h) resocializační pracovník: resocializační pracovník podle § 6, odstavce 1 Vyhlášky o resocializaci z roku 1995;
- i) právní poradce: obhájce nebo pracovník nadace podle zákona o právní asistenci;
- j) rada: Rada pro použití trestního práva a ochranu mládeže;
- k) dozorčí komise: komise podle § 7, odstavce 1;
- l) komise pro stížnosti: komise podle § 62, odstavce 1;
- m) odvolací komise: komise podle § 69, odstavce 2;
- n) prostor k pobytu¹⁵: prostor přidělený ředitelem vězni podle § 16, odstavce 2;
- o) vězeňský program: program podle článku 4;
- p) řád věznic: řád podle § 5, odstavce 1;
- q) režim: soustava péče a činností podle hlavy VIII a řádu věznice platného pro vězně v daném zařízení nebo oddělení;

¹⁵ rozšiřuje zde pojem cely, který je pro podobu současného vězeňství nedostačující

- r) činnosti: činnosti podle hlavy VIII;
- s) trest odnětí svobody: trest odnětí svobody ve věznicí, vazební věznicí, v náhradní vazbě, ve vojenské věznicí nebo vězení pro mladistvé;
- t) opatření odnětí svobody: předběžná vazba, detence cizinců, vazba pro dlužníky a svědky, zařízení ochranné léčby, uzavřené zařízení pro léčbu drogových závislostí a odnětí svobody vykonávané jinak než z trestu odnětí svobody podle § 1, písmene s;
- u) zbytek trestu: část trestu nebo trestů, která má být ještě vykonána, přičemž se vychází z propuštění z výkonu trestu před jeho vypršením podle platných zákonných ustanovení;
- v) dobré chování: takový postoj vězně zejména k využití práva na účast v pracovní činnosti poskytované zařízením a v jiných, obdobných činnostech, jímž prokazuje, že jeho návrat do společnosti je vhodný.

HLAVA DRUHÁ Účel, správa a dozor

§ 2

[Obsah a cíl výkonu trestu odnětí svobody]

1. Nestanoví-li zákon jinak, probíhá výkon trestu nebo opatření odnětí svobody umístěním osoby, jíž byl trest uložen, do vězeňského zařízení nebo její účasti ve vězeňském programu.
2. Za dodržení povahy trestu nebo opatření odnětí svobody slouží jejich výkon přípravě na návrat odsouzeného do společnosti.
3. Výkon trestu odnětí svobody se uskuteční co nejdříve po jeho uložení.
4. Osoby, jimž byl uložen výkon trestu, nepodléhají žádným jiným omezením než těm, která slouží účelu odnětí svobody a jsou v zájmu s dodržováním pořádku a bezpečnosti ve vězeňském zařízení.

§ 3

[Vrchní správa a správa]

1. Ministr určuje vězeňská zařízení.
2. Vrchní správa zařízení spočívá na ministrovi. Ministr může udělit mandát k vykonávání vrchní správy, jakož i udělit pravomoci jemu zákonem přiznané řediteli služby justičních zařízení.
3. Správa zařízení nebo oddělení spočívá na řediteli, který je do své funkce jmenován ministrem.
4. Ministr jmenuje jednoho či více zástupců ředitele.
5. Všeobecným vládním nařízením budou stanovena bližší pravidla týkající se správy a režimu zařízení.

§ 4
[Vězeňský program]¹⁶

1. Vězeňský program je ministrem schválená soustava činností, jichž se účastní osoby ve výkonu zbývajících částí trestu odnětí svobody v návaznosti na pobyt ve vězeňském zařízení.
2. Vězeň může být zařazen do účasti na vězeňském programu pouze v případě, že:
 - a) je neodvolatelně odsouzen k trestu odnětí svobody nejméně na jeden rok nepodmíněně,
 - b) absolvoval nejméně polovinu uloženého trestu, a
 - c) zbývajících část trestu není kratší než šest týdnů a není delší než jeden rok.
3. Všeobecným vládním nařízením budou stanovena bližší pravidla týkající se obsahu, podmínek a dohledu nad účastí, následků při nedodržení podmínek a právního postavení účastníků vězeňského programu.
4. Všeobecné správní nařízení podle odstavce 3 vstoupí v platnost po uplynutí osmi týdnů po uveřejnění ve vládním věstníku¹⁷. O zveřejnění budou neprodleně informovány obě komory parlamentu.
5. S přihlédnutím k ustanovení odstavce 2 a k pravidlům podle odstavce 3 může ministr vězeňský program schválit a stanovit, jací vězni se do něj mohou zařadit.
6. Ustanovení odstavce 2 se nevztahuje na osoby umístěné v uzavřené léčebné drogových závislostí podle článku 38m Trestního zákoníku.

§ 5
[Vězeňský řád / předání pravomocí]

1. V návaznosti na pravidla stanovená tímto zákonem a v souladu s modelem stanoveným ministrem stanoví ředitel věznice řád věznice nebo oddělení.
2. Ředitel může pověřit úředníky nebo pracovníky výkonem pravomocí jemu zákonem přirčených a dodržováním povinností s nimi spojených, vyjma pravomocí uvedených v odstavci 1 a 4.
3. Pokud je to v zájmu zachování pořádku a bezpečnosti v zařízení nebo v zájmu nerušeného výkonu trestů odnětí svobody, je ředitel oprávněn vydávat vězňům rozkazy. Vězni jsou povinni těchto rozkazů uposlechnout.
4. Řediteli jsou vyhrazena rozhodnutí o:
 - a) umístění dítěte v zařízení, ve smyslu § 12, odstavce 2 a 5;
 - b) vyloučení z účasti na činnostech nebo prodloužení účasti na činnostech podle § 23, odstavce 1, písmene a) a b), respektive § 23, odstavce 2;

¹⁶ program je určen k tomu, aby se vězni naučili určitému sociálnímu chování, zlepšili své vyhlídky na získání zaměstnání po ukončení trestu, získali vzdělání, zbavili se následků závislostí nebo psychologických poruch a připravili se na návrat do společnosti.

¹⁷ odpovídá sborníku zákonů

- c) oddělení vězně od ostatních nebo o prodloužení jeho oddělení podle § 24, odstavce 1, na základě důvodů podle § 23, odstavce 1, písmene a) a b), a za použití § 25;
- d) zkrácení nebo zrušení vycházky podle § 26, odstavce 3;
- e) fyzické prohlídce podle § 31;
- f) povolení lékařského úkonu podle § 32;
- g) fixaci mechanickými prostředky a jejím prodloužení podle § 33, odstavce 1 respektive 3;
- h) uložení disciplinárního trestu podle § 51 a za použití § 52, odstavce 1 a 2, a § 53, odstavce 3 a 4.

§ 6

[Vyřizování odvolání]

Odvolání vyřizuje Rada v souladu s hlavou XII, XIII a XV, a hlavou VII vězeňského řádu.

§ 7

[Dozorčí komise]

1. V každém vězeňském zařízení nebo oddělení bude ministrem spravedlnosti ustanovena dozorčí komise.
2. Úkolem dozorčí komise je:
 - a) vykonávat dozor nad způsobem výkonu trestů odnětí svobody ve vězeňském zařízení nebo oddělení;
 - b) seznamovat se se stížnostmi vězňů;
 - c) dbát o to, aby písemné stížnosti byly vyřizovány v souladu s ustanoveními hlavy XI;
 - d) poskytovat ministru, Radě a řediteli rady a informace o výkonu písmene a).
3. Dozorčí komise se osobním kontaktem s vězni pravidelně informuje o jejich přáních a pocitech. Každý měsíc je tím pověřen jiný člen komise jako styčná osoba.
4. Všeobecným vládním nařízením budou stanovena pravidla o pravomoci, složení a způsobu práce dozorčí komise, o jmenování jejích členů do funkce a zproštění funkce, jakož i o činnosti styčné osoby.

HLAVA TŘETÍ

Určení

§ 8

[Účel zařízení a bližší pravidla ohledně umístování a přemístování odsouzených]

1. Ministr spravedlnosti určí účel každého vězeňského zařízení nebo oddělení v souladu s §§ 9 až 14 a ustanoví pravidla umístování a přemístování odsouzených.
2. Ministr může určit části zařízení jako oddělení se zvláštním režimem.

§ 9

[Vazební věznice]

1. Vězeňská zařízení se dělí na vazební věznice, věznice a uzavřené léčebny drogových závislostí¹⁸. V mimořádných případech může ministr ustanovit vězeňské zařízení vazební věznicí i věznicí.
2. Do vazebních věznic mohou být umístěny:
 - a) osoby, na něž byl vydán rozkaz k předběžnému zadržení;
 - b) osoby ve výkonu trestu odnětí svobody, pokud zbývající část trestu po neodvolatelném potvrzení rozsudku není delší než tři měsíce;
 - c) osoby ve výkonu trestu odnětí svobody, které čekají na umístění do věznice nebo na zařazení do vězeňského programu;
 - d) zadržení cizinci;
 - e) zadržení svědkové a dlužníci¹⁹;
 - f) osoby pod ochranným dohledem, na něž byl vydán rozkaz k nástupu do ochranné léčby podle § 37b nebo 38c Trestního zákoníku, dokud není možná hospitalizace v určeném zařízení;
 - g) osoby, na něj bylo vydáno opatření k umístění do uzavřené léčebny podle § 38m Trestního zákoníku, pokud není možná hospitalizace v určeném zařízení;
 - h) ostatní osoby, zadržené na základě usnesení soudu nebo jiného orgánu veřejné moci, dokud není určeno jiné místo jejich umístění nebo dokud není umístění v takovém místě možné.
3. Ministr označí v každém soudním okrsku nejméně jedno zařízení nebo oddělení jako vazební věznici.

¹⁸ dále jen „uzavřená léčebna“

¹⁹ svědkové, kteří bez zákonného důvodu odmítnou vypovídat (např. žurnalisté, kteří odmítají uvést svůj zdroj), mohou být dočasně zadrženi (právník slovník říká, že dříve se toho zadržení vztahovalo i na dlužníky ve smyslu anglosaského vězení pro dlužníky, nyní se však již z finančních důvodů neuplatňuje – neboť náklady na zadržení dlužníka hradí věřitel)

§ 10
[Věznice]

1. Věznice jsou určeny k umístění osob odsouzených k trestu odnětí svobody. Odsouzení k trestu odnětí svobody, na něž bylo zároveň vydáno opatření o ochranném dohledu s rozkazem k nastoupení do ochranné léčby, mohou po skončení trestu odnětí svobody setrvat ve věznici, dokud nebude možné umístit je v určené ochranné léčbě.
2. V mimořádných případech může být zadržení podle § 28 zákona o dodržování dopravních předpisů vykonáno ve věznici.
3. Věznice mohou být podle pravidel stanovených všeobecným vládním nařízením rozděleny podle délky trestu nebo zbytku trestu umístěvaných odsouzených.

§ 10a

1. Uzavřené léčebny jsou určeny k umístění osob, na něž bylo vydáno opatření podle § 38m Trestního zákoníku.
2. Ministr spravedlnosti může označit uzavřenou léčebnu jako vazební věznici. Taktéž může vazební věznici označit uzavřenou léčebnou.

§ 11
[Muži a ženy]

1. Muži a ženy jsou ve věznicích umístěni odděleně.
2. Ministr určí vězeňská zařízení nebo oddělení, která budou určena výhradně ženám a výhradně mužům.
3. Ministr může určit vězeňská zařízení nebo oddělení, v nichž se upouští od ustanovení odstavce jedna z důvodu určení těchto zařízení nebo oddělení jako zvláštních ve smyslu § 14.
4. Ředitel věznice může vězňům různého pohlaví umístěným v témž zařízení umožnit, aby se účastnili společných aktivit.

§ 12
[Vězni s dětmi]

1. Ministr spravedlnosti určí vězeňská zařízení nebo oddělení, kde mohou pobývat děti do věku stanoveného ministrem.
2. Jestliže chce vězeň, aby jeho dítěti byl umožněn pobyt ve vězeňském zařízení nebo oddělení proto, aby tam o něj mohl pečovat a mohl jej vychovávat, potřebuje k tomu svolení ředitele. Ředitel vydá souhlas za předpokladu, že pobyt dítěte je v souladu s následujícími zájmy:
 - 1) ochrana osobní bezpečnosti nebo duševního či tělesného vývoje dítěte;
 - 2) dodržení pořádku a bezpečnosti v zařízení.
2. Ředitel může s vydáním souhlasu spojit podmínky s ohledem na zájmy podle druhého odstavce.

3. Ředitel si může o pobytu dítěte v zařízení či na oddělení vyžádat doporučení Rady na ochranu dětí.
4. Ředitel může svůj souhlas vzít zpět, jestliže je to nutné s ohledem na zájmy podle odstavce dva nebo jestliže vězeň nedodrжуje stanovené podmínky. Pokud ředitel potřebuje bližší přezkoumání, může si vyžádat spolupráci Rady pro ochranu dětí.
5. Ředitel je povinen vzít svůj souhlas zpět, pokud je pobyt dítěte v zařízení v rozporu s rozhodnutím o svěřeni dítěte do péče.
6. V řádu věznic budou stanovena bližší pravidla pobytu dětí v zařízení.
7. Náklady na péči o dítě připadají na vrub státu, pokud je vězeň nemůže hradit sám.

§ 13

[Míra ostrahy]

1. Vězeňská zařízení nebo oddělení se dělí podle míry ostrahy následovně:
 - a) s velmi nízkou ostrahou;
 - b) s nízkou ostrahou;
 - c) s normální ostrahou;
 - d) se zvýšenou ostrahou;
 - e) se zvláštní ostrahou.
2. Ministr spravedlnosti určí každému vězeňskému zařízení nebo oddělení míru ostrahy podle odstavce 1.
3. Ministr spravedlnosti stanoví kritéria, která musí odsouzení splňovat, aby byly umístěni do určitého zařízení nebo oddělení podle rozlišení odstavce 1.

§ 14

[Zvláštní režim]

1. Vězeňská zařízení nebo oddělení mohou být ministrem spravedlnosti určena k umístění vězňů, kteří vyžadují zvláštní režim.
2. Zvláštní režim podle odstavce jedna může souviset s věkem, osobností, fyzickým nebo psychickým zdravím vězně nebo s trestným činem, za nějž byl odsouzen.
3. Ministr spravedlnosti určí kritéria, která musí odsouzení splňovat, aby mohli být umístěni do zařízení nebo oddělení se zvláštním režimem podle odstavce 1.

HLAVA ČTVRTÁ

Výběr a výběrový proces

Umístění a přemístění

§ 15

[Umístění a přemístění]

1. Osoby, jimž byl uložen výkon trestu odnětí svobody, budou umístěny do vězeňského zařízení nebo oddělení, případně přemístěny do zařízení nebo oddělení v souladu s jeho určením podle hlavy III. Od ustanovení o určení zařízení může upuštěno z důvodů spočívajících v osobě dotčeného. Jestliže odsouzený může být umístěn do více než jednoho zařízení nebo oddělení, bude zařazen v souladu s ustanovením § 2, odstavce 2, 3 a 4.
2. Vězni, kteří splňují podmínky § 4, odstavce 5, mohou dostat možnost účasti na vězeňském programu. Pokud nedodrží podmínky účasti podle § 4, odstavce 3, může být jejich účast ukončena.
3. Umístěním a přemístěním podle odstavce 1 a rozhodnutím podle odstavce 2 pověří ministr spravedlnosti výběrové úředníky. Ti jsou oprávněni nařizovat umístění osob do určených zařízení nebo oddělení nebo jejich zařazení či vyřazení z vězeňského programu. Realizaci umístění mohou provádět k tomu určení úředníci nebo pracovníci. Výběroví úředníci jsou navíc oprávněni rozhodovat o tom, zda dobré chování jednotlivých vězňů může být podnětem k jejich zařazení do účasti ve vězeňském programu, jakmile dojde ke splnění podmínek podle § 4, odstavce 2, písmene b) a c).
4. Výběroví úředníci přihlížejí v rozhodnutích podle odstavce 1 a 2 k pokynům státního zastupitelství a autorit, které nařídily výkon trestu nebo opatření.
5. V případě psychické zaostalosti nebo duševní poruchy vězně může výběrový úředník určit, že vězeň bude umístěn k hospitalizaci po nezbytně dlouhou dobu v psychiatrické léčebně ve smyslu § 1, písmene h zákona o mimořádné hospitalizaci v psychiatrických léčebnách.
6. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla procesu umísťování a přemísťování odsouzených podle odstavce 1 respektive 5.

§ 15a

[Cely předběžného zadržení]

I přes ustanovení § 15, odstavce 1, první věty může výběrový úředník stanovit, že odsouzený, kterému byl uložen výkon trestu odnětí svobody a který se nachází v cele předběžného zadržení, v této zůstane po dobu nejvýše deseti dnů poté, co bylo zjištěno, že pro odsouzeného není místo ve vězeňském zařízení. Cela předběžného zadržení splňuje pravidla stanovená pro takováto policejní zařízení.

§ 16

[Pobyt v zařízení]

1. Ředitel stanoví způsob ubytování vězňů, kteří byli v souladu s článkem 15 umístěni ve vězeňském zařízení nebo oddělení, jehož správou je pověřen.
2. Ředitel určí vězni prostor pobytu v souladu s ustanoveními § 20, odstavce 2, § 21 a § 22, odstavce 1.
3. Ředitel může určit části zařízení, které budou využity pro zvláštní režim ve smyslu § 14.
4. Ředitel stanoví kritéria, která musí vězeň splňovat, aby byl zařazen do části se zvláštním režimem.
5. Ministr spravedlnosti stanoví pravidla ohledně požadavků, které musí prostor k pobytu podle odstavce dva splňovat.

Písemné stížnosti a žádosti

§ 17

[Písemná stížnost]

1. Odsouzený má právo podat odůvodněnou písemnou stížnost proti rozhodnutí:
 - a) o umístění nebo přemístění podle § 15, odstavce 1;
 - b) o ukončení účasti ve vězeňském programu.
3. Na způsob podání stížnosti se vztahují ustanovení § 61, odstavce 2, 4 a 5.
4. Výběrový úředník umožní odsouzenému, aby svou stížnost písemně nebo ústně vysvětlil, pokud ji okamžitě nepovažuje za zjevně nepřijatelnou, zjevně neodůvodněnou či zjevně odůvodněnou.
5. Výběrový úředník vyrozumí do šesti týdnů stěžovatele písemně a pokud možno v jazyce jemu srozumitelném o svém důvody podloženém rozhodnutí. V něm jej upozorní na možnost odvolání podle hlavy XIII, jakož i lhůtách a způsobu jeho podání.
6. Písemnou stížnost není třeba podávat, jestliže odsouzený dostal možnost vyjádřit své námitky proti rozhodnutím uvedeným v odstavci jedna před výběrovým úředníkem.

§ 18

[Žádost]

1. Odsouzený má právo podat výběrovému úředníkovi důvody podloženou žádost o:
 - a) umístění nebo přemístění do určitého zařízení nebo oddělení;
 - b) účast na vězeňském programu.
2. Na podání žádosti se vztahují ustanovení § 61, odstavce 2 a 4, a § 17, odstavce 3 a 4.
3. Pokud byla žádost podle odstavce 1 zamítnuta, může být obdobná žádost podána znovu po šesti měsících po tomto zamítnutí.

HLAVA ČTVRTÁ A

Uzavřené léčebny drogových závislostí

§ 18a

1. Ředitel zajistí, aby byl co nejrychleji, nejpozději však do jednoho měsíce po nástupu vězně do uzavřené léčebny drogových závislostí, pokud možno za součinnosti s ním, sestaven léčebný plán.
2. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla ohledně požadavků na minima, která musí tento plán splňovat, a ohledně předpisů, kterých je třeba dbát při stanovení nebo změně tohoto plánu.

§ 18b

Ředitel dbá na to, aby léčba probíhala podle sestaveného léčebného plánu.

§ 18c

1. Vězeň má právo, aby byl průběh léčby průběžně hodnocen ředitelem. Toto hodnocení musí být prováděno nejméně jednou za šest měsíců.
2. Jestliže soud při uložení ochranné léčby stanovil, aby jej státní zástupce ve stanovené lhůtě vyrozuměl o vhodnosti nebo nutnosti pokračování této léčby, bude první hodnocení provedeno před uplynutím této lhůty.
3. Ředitel dbá na to, aby z každého hodnocení byla vypracována zpráva, která bude co nejdříve předána vězni.
4. Je-li vězeň přesvědčen, že hodnotící zpráva je fakticky nesprávná nebo neúplná, má právo se k ní písemně vyjádřit. Pokud nebude hodnotící zpráva v souladu s tímto vyjádřením opravena nebo doplněna, zajistí ředitel, aby toto vyjádření bylo k hodnotící zprávě připojeno.
5. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla ohledně postupu, který je třeba při hodnocení sledovat, a ohledně minimálních požadavků, které musí splňovat hodnotící zpráva.

HLAVA PÁTÁ

Svoboda pohybu

Míra kontaktu

§ 19

[Kontakt jako pravidlo]

1. Výkon trestu nebo opatření odnětí svobody ve vězeňském zařízení probíhá v neomezeném nebo omezeném kontaktu mezi vězni, není-li nutné umístění v individuálním režimu.
2. Ministr spravedlnosti určí míru kontaktu v každém vězeňském zařízení nebo oddělení.²⁰

§ 20

[Neomezený kontakt]

1. V režimu s neomezeným kontaktem pobývají vězni společně v prostorách ubytovacích i pracovních nebo se účastní společných činností.
2. V režimu s neomezeným kontaktem může být vězňům uložena povinnost, aby se během jídla, pod dobu návštěvních hodin v případě, že nemají návštěvu, jakož i po dobu společných činností zdržovali v určeném prostoru k pobytu. Tento prostor je určen buď jim osobně nebo jej sdílejí společně s ostatními vězni.
3. V režimu s neomezeným kontaktem se vězni po dobu nočního klidu a v hodinách stanovených řádem věznice o víkendech a státních svátcích zdržují v určeném prostoru k pobytu.

§ 21

[Omezený kontakt]

V režimu s omezeným kontaktem je vězňům umožněna účast na společných činnostech. Jinak se zdržují v prostoru k pobytu jim osobně určeném.

§ 22

[Individuální režim]²¹

1. V individuálním režimu je vězňům umožněna účast na činnostech. Jinak se zdržují v prostoru k pobytu jim osobně určeném.

²⁰ Veškeré společné prostory ve vězeňském zařízení jsou považovány za prostory, v nichž platí podle zákona o tabákových výrobcích zákaz používání tabákových výrobků.

²¹ Individuální režim se nachází mezi režimem s omezeným kontaktem a izolací. Je ukládán vězňům, kteří ohrožují spoluvězně či personál a narušují tím řád věznice. V individuálním režimu je vězni umožněna účast na činnostech, avšak ne společná, nýbrž individuální.

2. V individuálním režimu určí ředitel míru, v jaké bude vězni umožněna individuální nebo společná účast na činnostech.

Kázeňská opatření

§ 23

[Vyloučení z účasti na činnostech]

1. Ředitel může vězně vyloučit z účasti na jedné či více činnostech:
 - a) jestliže je to v zájmu udržení pořádku a bezpečnosti zařízení, či pokud je to nutné k nerušenému výkonu odnětí svobody;
 - b) jestliže je to nutné pro ochranu dotyčného vězně;
 - c) v případě onemocnění dotyčného vězně;
 - d) na žádost vězně, kterou ředitel schválí jako opodstatněnou a reálnou.
2. Vyloučení na základě odstavce 1, písmene a) nebo b) trvá až dva týdny. Ředitel může toto vyloučení prodloužit vždy o nejvýše dva týdny, pokud usoudí, že nutnost vyloučení stále trvá.
3. Jestliže je uloženo neprodlené vyloučení podle odstavce 1, písmene a) nebo b), může úředník či pracovník opatření podle odstavce 1 přijmout nejvýše na patnáct hodin.

§ 24

[Izolace]

1. Ředitel je oprávněn umístit vězně do izolace na základě důvodů uvedených v § 23, odstavci 1. Izolace na základě § 23, odstavce 1, písmene a) nebo b) trvá až dva týdny.
2. Izolace se vykonává v izolačních celách nebo v jiných prostorech. Během pobytu v izolaci se vězeň nesmí účastnit činností, neurčí-li ředitel jinak, jiných než každodenního pobytu venku podle § 49, odstavce 3. Ředitel může pobyt venku po dobu izolace omezit nebo zakázat.
3. Ředitel může uložit izolaci podle odstavce 1 na základě § 23, písmene a) nebo b) prodloužit vždy až o dva týdny, jestliže usoudí, že nutnost izolace stále trvá.
4. Jestliže je uloženo neprodlené umístění do izolace na základě § 23, odstavce 1, písmene a) nebo b), může úředník či pracovník umístit vězně do izolace nejvýše na patnáct hodin. O tomto umístění bude neprodleně vyrozuměn ředitel.
5. Ředitel dbá na to, aby byl po dobu izolace zaručen potřebný kontakt vězně s úředníky nebo pracovníky a aby jeho charakter a frekvence odpovídaly situaci.
6. Ředitel dbá na to, aby byla v případě izolace delší než dvacet čtyři hodin vykonávané v izolační cele neprodleně vyrozuměna dozorcí komise a vězeňský lékař nebo jeho zástupce.

7. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně pobytu v izolační cele. Tato pravidla se rozhodně týkají práv vězně po dobu pobytu v izolační cele.

§ 25

[Externí izolace]

1. Pokud výkon izolace ve vězeňském zařízení či oddělení, v němž byl uložen, narazí na závažné námitky, může být izolace vykonána v jiném zařízení či oddělení.
2. Jestliže ředitel usoudí, že nastaly okolnosti uvedené v odstavci 1, přemístí po konzultaci s výběrovým úředníkem vězně jinam.
3. O prodloužení izolace, která je vykonávána v jiném zařízení nebo oddělení, rozhoduje ředitel toho zařízení nebo oddělení, v němž byla izolace uložena, se souhlasem výběrového úředníka a po konzultaci s ředitelem zařízení nebo oddělení, v němž je izolace vykonávána.
4. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně postupu při přemísťování a prodloužení izolace podle odstavce 2 respektive 3.

Opuštění vězeňského zařízení

§ 26

[Dočasné opuštění vězeňského zařízení]

1. Vězni může být na základě ustanovení odstavce 3 a 4 povoleno opustit vězeňské zařízení.
2. Opuštění zařízení podle odstavce 1 nepozastavuje výkon trestu odnětí svobody.
3. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla týkající se opuštění věznic na vycházkovou propustku. Tato se budou týkat v každém případě kritérií, která musí vězeň splňovat, aby mu mohla být propustka udělena, kompetenci k jejímu vydání a způsob, jakým je vydávána, zamítnuta, omezena nebo stažena zpět, jakož i trvání a častost vycházek a podmínek, které s nimi mohou být spojovány.
4. Ředitel věznic umožní vězni opustit věznici za podmínek, které mu stanoví, aby se zúčastnil soudního řízení:
 - a) pokud je vězeň podle zákonných předpisů povinen dostavit se k soudu nebo k orgánu veřejné správy;
 - b) pokud se vězeň musí dostavit k soudu ve věci trestného činu;
 - c) pokud má vězeň na účasti v řízení prokazatelný zájem a neexistují námitky proti opuštění věznic za tímto účelem.
5. Ohledně opuštění zařízení podle odstavce 4 může ředitel přikázat pověřeným úředníkům nebo zaměstnancům, aby dotyčného na místo určení přepravili.

HLAVA ŠESTÁ

Kontrola a užití násilí

§ 27

[Fyzická integrita]

Právo vězně na fyzickou nedotknutelnost, nedotknutelnost jeho šatstva, výmětů a prostoru pobytu může být v souladu s ustanoveními této hlavy omezeno.

§ 28

[Opatření ke zjištění totožnosti]

1. Ředitel může vězni uložit povinnost, aby u sebe nosil průkaz totožnosti a tento na vyzvání úředníka nebo pracovníka překládal.
2. Vězeň je povinen spolupracovat na pořízení jeho snímku, na snímání otisků prstů a snímání skanu ruky.

§ 29

[Fyzická prohlídka a prohledání ošacení]

1. Ředitel je oprávněn dát provést fyzickou prohlídku nebo prohledání šatstva vězně při vstupu do zařízení nebo odchodu z něj, před zahájením nebo po skončení návštěvy, nebo pokud je to jinak nutné v zájmu udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení.
2. Fyzická prohlídka vězně zahrnuje také zevní prohlédnutí tělesných otvorů vězně. Prohlídka šatstva vězně zahrnuje také kontrolu předmětů, které vězeň nosí u sebe nebo má s sebou.
3. Fyzická prohlídka vězně je prováděna v uzavřených prostorách a, pokud možno, osobami stejného pohlaví.
4. Jestliže budou při fyzické prohlídce nebo prohlídce šatstva nalezeny předměty, které nesmí mít vězeň u sebe, pokud se prohlídka týkala tělesných otvorů vězně a předměty z nich mohou být bez použití pomůcek vyjmuty, je ředitel oprávněn tyto zabavit. Zajistí, aby předměty byly buď proti stvrzence o odevzdání na náklady vězně uschovány pro jeho potřeby, nebo aby byly poskytnuty vyšetřovateli za účelem zabránění nebo vyšetření trestného činu.

§ 30

[Kontrola moči]

1. Pokud je to nutné v zájmu udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení nebo to souvisí s rozhodnutím o umístění či přemístění vězně, anebo s vydáním propustky na vycházku, může ředitel uložit vězni povinnost poskytnutí moči za účelem kontroly moči na přítomnost látek ovlivňujících chování.
2. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně způsobu provádění kontroly moči. Tato pravidla se budou týkat v každém případě práva vězně na to, aby se

seznámil s jejím výsledkem a aby na vlastní náklady dal provést novou kontrolu poskytnuté moči. Ustanovení § 29, odstavce 3 platí i zde.

§ 31

[Interní fyzické vyšetření]

1. Ředitel může stanovit, aby byl vězeň prohlédnut interně, je-li to v zájmu odvrácení vážného ohrožení pořádku a bezpečnosti v zařízení, nebo v zájmu zdraví vězně. Interní fyzickou prohlídku provádí lékař nebo zdravotník jím pověřený.
2. Jestliže je nařízeno neprodlené provedení prohlídky, je o ní ve smyslu odstavce 1 oprávněn rozhodnout také úředník nebo pracovník zařízení, kde se vězeň nachází.
3. Jestliže jsou při takové prohlídce nalezeny předměty, které nesmí mít vězeň u sebe, a tyto mohou být lékařem nebo zdravotníkem z těla vyjmuty, je ředitel oprávněn tyto předměty zabavit. Ustanovení § 29, odstavce 4 platí i zde.

§ 32

[Nucený lékařský zákrok]

1. Ředitel může vězni nařídit, aby se podrobil určitému lékařskému zákroku, jestliže je tento zákrok podle mínění lékaře nutný k odvrácení vážného ohrožení zdraví nebo bezpečnosti vězně či ostatních osob. Zákrok provede lékař nebo zdravotník jím pověřený.
2. Všeobecným správním nařízením budou stanovena bližší pravidla ohledně použití odstavce 1. Tato pravidla se budou v každém případě týkat oznámení a registrace lékařského zákroku, jakož i úkolu odpovědného lékaře, jestliže je lékařský zákrok nutný k odvrácení vážného ohrožení vyplývajícího z duševní poruchy vězně. Všeobecné správní nařízení vstoupí v platnost nejdříve osm týdnů po uveřejnění ve Státním věstníku. O tomto uveřejnění budou neprodleně informovány obě komory parlamentu.

§ 33

[Fixace mechanickými prostředky]

1. Ředitel může nařídit, aby byla vězni po dobu izolace na dobu ne delší čtyřadvaceti hodin omezena svoboda pohybu upevněním mechanických prostředků na tělo, jestliže je toto omezení nutný k odvrácení vážného nebezpečí, jímž vězeň ohrožuje své zdraví nebo bezpečnost ostatních osob. Ředitel o fixaci neprodleně informuje lékaře nebo jeho zástupce a dozorčí komisi.
2. Pokud je nutný neprodlený výkon opatření podle odstavce 1, může o něm rozhodnout i úředník nebo pracovník a použít jej na dobu nejvýše čtyř hodin. Neprodleně o tom musí informovat ředitele, lékaře nebo jeho zástupce a dozorčí komisi.
3. Ředitel může rozhodnutí o upevnění mechanických prostředků na tělo vězně prodloužit vždy o dvacet čtyři hodiny. Rozhodnutí o prodloužení tohoto opatření

- přijme po konzultaci s lékařem příslušným pro vězeňské zařízení nebo s jeho zástupcem.
4. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně upevnění mechanických prostředků na těle.

§ 34

[Inspekce celý]

1. Ředitel je oprávněn provést prohlídku prostoru pobytu vězně na přítomnost předmětů, které u sebe vězeň nesmí mít:
 - a) jestliže se tato inspekce koná v rámci všeobecného dohledu nad přítomností zakázaných předmětů v prostoru pobytu vězňů;
 - b) jestliže je to jinak nutné v zájmu udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení.
2. Ustanovení § 29, odstavce 3 platí i zde.

§ 35

[Použití násilí]

1. Ředitel je oprávněn užít vůči vězni násilí nebo prostředky omezující jeho svobodu, pokud je to nutné v zájmu:
 - a) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - b) výkonu ředitelova rozhodnutí;
 - c) zamezení úniku vězně před vykonávaným dozorem.
2. Výběrový úředník nebo jím pověřený úředník či pracovník je oprávněn použít vůči vězni násilí nebo prostředků omezujících svobodu v zájmu:
 - a) výkonu přijatého rozhodnutí;
 - b) zamezení úniku vězně před vykonávaným dozorem.
3. Užití násilí musí pokud možno předcházet varování. Osoba, která užila násilí o tom podá neprodleně písemné hlášení řediteli nebo výběrovému úředníkovi.
4. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně použití násilí a prostředků omezení svobody.

HLAVA SEDMÁ

Kontakt s vnějším světem

§ 36

[Korespondence]

1. Vězeň má právo vyjma omezení stanovených odstavcem 2 až 4 odesílat a přijímat dopisy a jiné zásilky. Neurčí-li ředitel jinak, náklady s tím spojené nese vězeň.
2. Ředitel je oprávněn prohlížet a za tímto účelem otevírat obálky a jiné poštovní zásilky od vězně nebo adresované vězni, zda neobsahují připojené předměty. Jsou-li tyto obálky či zásilky doručeny od nebo odesílány osobám nebo

institucím uvedeným v § 37, odstavci 1 nebo 2, budou prohlíženy v přítomnosti dotyčného vězně.

3. Ředitel je oprávněn dohlížet nad obsahem dopisů a jiných zásilek odesílaných a přijímaných vězněm. Tento dohled může zahrnovat i kopírování dopisů a jiných zásilek. O způsobu výkonu dohledu bude vězeň předem informován.
4. Ředitel může odmítnout odeslat nebo vydat určité dopisy nebo jiné zásilky, jakož i připojené předměty, jestliže je to nutné v zájmu:
 - a) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - b) zamezení nebo vyšetření trestné činnosti;
 - c) ochrany obětí trestných činů nebo osob jinak souvisejících.
5. Ředitel zajistí, aby nevydané dopisy a jiné zásilky či připojené předměty byly buď vráceny vězni nebo na jeho účet vráceny odesílateli nebo na adresu uvedenou vězněm, anebo proti vydání příjmového potvrzení uschovány pro vězně, nebo s jeho svolením zlikvidovány, či aby byly poskytnuty vyšetřovateli za účelem zamezení nebo vyšetřování trestné činnosti.

§ 37

[Vybraná pošta]

1. Článek 36, odstavce 3 a 4, se nevztahuje na dopisy určené vězni nebo odesílané vězněm:
 - a) královskému majestátu;
 - b) první nebo druhé komoře parlamentu, jejím členům, nizozemským členům Evropského parlamentu nebo členům komise jednoho z obou parlamentů;
 - c) ministru spravedlnosti;
 - d) justičním orgánům;
 - e) ombudsmanovi;
 - f) zdravotním inspektorům ministerstva zdravotnictví;
 - g) Radě²², její komisi nebo jejím členům;
 - h) dozorčí komisi nebo komisi pro stížnosti;
 - i) svému obhájci;
 - j) svému resocializačnímu pracovníkovi;
 - k) jiným osobám či institucím označeným ministrem spravedlnosti nebo ředitelem.
2. Pro použití odstavce 1, písmene d) se justičními orgány rozumí také orgány, které jsou ze zákonného předpisu nebo na základě platné dohody oprávněny seznamovat se v Nizozemsku se stížnostmi a průběhu řízení o stížnostech.
3. Ministr spravedlnosti může stanovit bližší pravidla ohledně způsobu odesílání dopisů a přijímání dopisů od osob či institucí uvedených v odstavci 1.

²² Viz § 1.

§ 38
[Návštěvy]

1. Vězeň má právo přijímat návštěvy nejméně jednu hodinu týdně v časech stanovených v souladu s řádem zařízení. V řádu věznice jsou stanovena pravidla ohledně žádosti o návštěvu.
2. Ředitel může omezit počet osob, které smí být k vězni puštěny zároveň, jestliže je to v zájmu zachování pořádku a bezpečnosti v zařízení.
3. Ředitel může zakázat přístup určitých osob k vězni, jestliže je to nutné v zájmu uvedeném v § 36, odstavci 4. Tento zákaz platí nejvýše tři měsíce.
4. Ředitel může stanovit, že během návštěvy bude vykonáván dohled, jestliže je to nutné v zájmu uvedeném v § 36, odstavci 4. Tento dohled může zahrnovat odposlech nebo nahrávání rozhovoru mezi návštěvníkem a vězněm. Dotyční jsou předem informováni o charakteru a důvodu dohledu.
5. Každý návštěvník se musí při příchodu řádně legitimovat. Ředitel může stanovit prohlídky šatstva návštěvníků na přítomnost předmětů, které by mohly ohrozit pořádek a bezpečnost ve věznici. Tato prohlídka se může vztahovat i na donesené předměty. Ředitel je oprávněn tyto předměty po dobu návštěvy zadržet proti přijímovému potvrzení, nebo je poskytnout vyšetřovateli za účelem zamezení nebo vyšetřování trestné činnosti.
6. Ředitel je oprávněn návštěvu v průběhu návštěvních hodin ukončit a návštěvníka nechat vyvést ze zařízení, pokud je to nutné v zájmu uvedeném v § 36, odstavci 4.
7. Osoby a instituce uvedené v § 37, odstavci 1, písmenech g) a h), mají přístup k vězni vždy. Ostatní osoby a instituce uvedené ve jmenovaném odstavci mají přístup k vězni v čase a místě stanoveném řádem věznice. Během této návštěvy mohou s vězněm volně hovořit, vyjma případů, kdy je ředitel po poradě s dotyčným návštěvníkem toho názoru, že vězeň by mohl vážně ohrozit návštěvníka. V takovém případě dá ředitel předem vědět, jaká opatření dohledu budou použita, aby mohl rozhovor probíhat pokud možno nerušeně. Opatření dohledu nesmí vést k vyzrazení důvěrných informací, které si v rozhovoru vyměňuje vězeň se svým obhájcem.

§ 39
[Telefonování]

- a. Vyjma případů omezení v souladu s ustanovením odstavce 4 má vězeň právo nejméně jednou týdně v čase a místě k tomu řádem věznice určeném a prostřednictvím přístroje k tomuto účelu označenému vést po dobu deseti minut jeden či více telefonátů s osobami mimo zařízení. Neurčí-li ředitel jinak, hradí náklady s tím spojené vězeň.
- b. Ředitel může stanovit, že bude nad telefonáty uskutečňované nebo přijímané vězněm vykonáván dohled, pokud je to nutné ke zjištění totožnosti osoby, s níž vězeň telefonuje, nebo je to v zájmu uvedeném v § 36, odstavci 4. Tento dohled může zahrnovat odposlech a nahrávku telefonátu. Dotyčnému bude předem sdělen charakter a důvod dohledu.

- c. Ředitel může odepřít vězni možnost vést určitý hovor nebo hovory, či může hovor ve vymezeném čase ukončit, pokud je to nutné v zájmu uvedeném v § 36, odstavci 4. Rozhodnutí o odepření určitého telefonátu či telefonátů platí nejdéle po dobu tří měsíců.
- d. Vězení je umožněno, aby telefonicky kontaktoval osoby a instituce uvedené v § 37, odstavci 1, jestliže je to pro něj nutné nebo možné. Nad těmito telefonáty nebude vykonávat žádný jiný dohled, než jaký je nutný ke zjištění totožnosti osoby nebo instituce, s níž vězeň telefonuje nebo hodlá telefonovat.

§ 40

[Styk s tiskem]

1. Ředitel může dát souhlas s uskutečněním rozhovoru mezi vězněm a zástupci médií, pokud je to v souladu s následujícími zájmy:
 - a) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - b) ochrana veřejného pořádku a dobrých mravů;
 - c) ochrana práv a svobod jiných osob než vězňů;
 - d) zamezení nebo vyšetřování trestné činnosti.
2. Ředitel může se zřetelem na obranu zájmů uvedených v odstavci 1 spojit vstup zástupců médií do zařízení s podmínkami. Ředitel je oprávněn zástupce médií nezařazení vykázat, jestliže uložené podmínky nedodrží.
3. Ředitel může vykonávat dohled nad stykem se zástupci médií, jestliže je to nutné se zřetelem na obranu zájmů podle odstavce 1. § 38, odstavec 4, druhá a třetí věta, a odstavec 5 platí i zde.

HLAVA OSMÁ

Péče, práce a další činnosti

Péče

§ 41

[Svoboda vyznání a přesvědčení]

1. Vězeň má právo svobodně vyznávat a zastávat své náboženství nebo přesvědčení, jak individuálně, tak ve společenství s ostatními.
2. Ředitel zajistí dostatečnou duchovní péči v zařízení, která je-li dostupná, co nejvíce odpovídá náboženství a přesvědčení vězňů.
3. Ředitel umožní vězňům, aby v čase a místě stanoveném v řádu věznice:
 - a) udržovali osobní kontakt s duchovními příslušného náboženství nebo přesvědčení dle jejich výběru, kteří spolupracují se zařízením;
 - b) udržovali kontakt s duchovními podle písmene a) v souladu s § 38;
 - c) se účastnili shromáždění náboženských nebo podle jejich přesvědčení, konaných v zařízení. §23 platí i zde.

4. Všeobecným správním nařízením budou stanovena bližší pravidla ohledně dostupnosti duchovní péče. Tato pravidla se vztahují na poskytování duchovní péče různými náboženskými směry či směry přesvědčení, na organizace a financování duchovní péče a angažování duchovních v zařízení.

§ 42

[Lékařská péče]

1. Vězeň má právo na ošetření lékařem spolupracujícím se zařízením nebo jeho zástupcem.
2. Vězeň má právo na vlastní náklady na konzultace s lékařem dle svého výběru. Po dohodě s vybraným lékařem stanoví ředitel místo a čas konzultace.
3. Ředitel zajistí, aby lékař spolupracující se zařízením nebo jeho zástupce:
 - a) byl k dispozici v pravidelných ordinačních hodinách;
 - b) byl dostupný mimo ordinační hodiny, pokud je to v zájmu zdraví vězně nutné;
 - c) vyšetřil u vězňů, kteří připadají v úvahu, způsobilost k účasti na pracovní, sportovní či jiné činnosti.
4. Ředitel zajistí:
 - a) poskytnutí léků nebo dietní přípravků předepsaných lékařem spolupracujícím se zařízením nebo jeho zástupcem;
 - b) ošetřování vězně podle pokynů lékaře spolupracujícího se zařízením nebo jeho zástupce;
 - c) převoz vězně do nemocničního či jiného zařízení, jestliže v něm bude provedeno ošetřování, jak je uvedeno písmenu b);
5. Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla ohledně stížností na rozhodnutí, která vůči vězni učinil lékař spolupracující se zařízením nebo jeho zástupce.

§ 43

[Sociální péče a pomoc]

1. Vězeň má právo na sociální péči a pomoc.
2. Ředitel zajistí, aby resocializační pracovníci a ostatní případní odborníci na chování poskytovali v zařízení péči a pomoc uvedenou v odstavci 1.
3. Ředitel zajistí převoz vězně na určené místo, jestliže si to péče a pomoc podle odstavce 1 vyžadují a takový převoz je v souladu s nerušeným výkonem trestu odnětí svobody.

§ 44

[Strava, ošacení a peníze]

1. Ředitel zajistí, aby byla vězňům poskytována strava, potřebné ošacení a obuv, nebo aby mu byly poskytnuty dostatečné finanční prostředky na to, aby si je řádně zajistili sami.

2. Vězeň má právo nosit vlastní ošacení a obuv, pokud tyto neohrožují pořádek a bezpečnost v zařízení. Může mu být uložena povinnost, aby při práci či sportu nosil k tomu vhodné ošacení a obuv. V řádu vězňice mohou být stanovena pravidla ohledně způsobu použití a údržby ošacení a obuvi.
3. Ředitel zajistí, aby při výdeji stravy bylo pokud možno zohledněno vyznání nebo přesvědčení vězňů.
4. Ředitel zajistí, aby bylo vězňi umožněno, dbát řádně o svůj zevnějšek a tělesnou hygienu.
5. V řádu vězňice budou stanovena pravidla ohledně možnosti vězňů nakupovat jiné spotřebních artikly, než jaké jsou poskytnuty ředitelem.

§ 45

[Předměty na celách]

1. V řádu vězňice může být stanoven zákaz přechovávání určitých druhů předmětů v zařízení nebo jeho určitých odděleních, jestliže je to nutné v zájmu udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení či z důvodu omezené odpovědnosti ředitele za tyto předměty.
2. Ředitel může vězňi povolit, aby předměty, které mu náleží a jejichž přechovávání není na základě odstavce 1 zakázáno, umístil ve svém prostoru k pobytu nebo nosil s sebou, pokud je to v souladu v následujícími zájmy:
 - a) udržení pořádku a bezpečnosti v zařízení;
 - b) odpovědnost ředitele za tyto předměty.
3. Ředitel může povolení podle odstavce 2 spojit s určitými podmínkami, které se mohou týkat použití předmětů a odpovědnosti za ně. Všeobecným správním nařízením mohou být stanovena pravidla, podle nichž je odpovědnost ředitele za předměty, které má vězeň na základě odstavce 2 u sebe, omezena do určité částky.
4. Ředitel je oprávněn dát na náklady vězně předměty, které mu patří, přezkoumat, aby zjistil, zda lze povolit nebo je třeba zakázat jejich přechovávání a vlastnění v zařízení na základě odstavce 1 respektive 2.
5. Ředitel je oprávněn předměty, které nejsou v zařízení povoleny nebo jsou zakázány, v souladu s odstavcem 1 respektive 2 zabavit. zajistí, aby tyto předměty byly proti potvrzení o převzetí na náklady vězně uschovány, nebo aby byly na náklady vězně odeslány odesílateli nebo na adresu vězněm udanou, či se svolením vězně zlikvidovány, případně poskytnuty vyšetřovateli se zřetelem na zamezení nebo vyšetřování trestné činnosti.

§ 46

[Finance]

1. Vězňům je zakázáno vlastnit peníze v hotovosti v zařízení nebo jeho oddělení, nestanoví-li řád vězňice jinak.
2. V zařízeních nebo odděleních, kde vězňi nesmí vlastnit peněžní hotovost, mají k dispozici běžný účet v zařízení.

3. V řádu věznice mohou být stanovena pravidla ohledně držení hotovosti a využití běžného účtu. Tato pravidla se mohou týkat omezení maximální výše částky, jakou může vězeň v hotovosti nebo na účtu disponovat.

Práce a jiné činnosti.

§ 47

[Práce]

1. Vězeň má právo na práci, která je v zařízení k dispozici.
2. Ředitel zajistí vězňům dostupnost práce, pokud to není v rozporu s charakterem vězeňského zařízení.
3. Vězni odsouzení k trestu odnětí svobody jsou povinni vykonávat práce uloženou ředitelem jak uvnitř, tak vně zařízení nebo oddělení.
4. Pracovní doba bude stanovena v řádu věznice v mezích obvyklé pracovní doby mimo zařízení.
5. Ministr spravedlnosti stanoví pravidla ohledně skladby a výše pracovní mzdy. Ředitel je pověřen stanovením a výplatou mzdy za vykonanou práci.

§ 48

[Zpravodajství / vzdělávání / sport]

1. Vězeň má právo seznamovat se se zpravodajstvím na vlastní náklady a jednou týdně využívat služeb knihovny. Vězeň má právo navštěvovat vzdělávací kurzy nebo se účastnit jiných vzdělávacích aktivit, pokud nejsou v rozporu s charakterem a délkou odnětí svobody a osobou vězně.
2. Vězeň má právo věnovat se tělocviku a sportu nejméně dvakrát tři čtvrtě hodiny týdně, pokud mu to zdraví dovoluje.
3. Ředitel dbá na to, aby vhodní funkcionáři zajistili aktivity dle odstavce 1, druhé věty, a odstavce 2.
4. Ministr spravedlnosti stanoví pravidla ohledně podmínek, za jakých lze přispět vězni na náklady, které mohou být spojené s účastí ve vzdělávacím kurzu nebo v jiné vzdělávací aktivitě, pokud tyto nejsou v zařízení dostupné. Tyto podmínky se týkají povahy, trvání a nákladů na tyto aktivity, jakož i dosaženého vzdělání vězně a jeho pokroků ve vzdělávání.

§ 49

[Rekreace a pobyt na čerstvém vzduchu]

1. Vězeň má právo na rekreaci a denní pobyt na čerstvém vzduchu, pokud mu to zdraví dovoluje.
2. Ředitel zajistí, aby byla vězňům umožněna účast na rekreačních aktivitách v trvání nejméně šest hodin týdně.
3. Ředitel zajistí, aby byl vězňům denně nejméně na hodinu umožněn pobyt na čerstvém vzduchu.

HLAVA DEVÁTÁ

Kázeňské tresty

§ 50

[Vyrozumění a vypracování písemného hlášení]

1. Jestliže úředník nebo pracovník zjistí, že vězeň se podílí na skutecích neslučitelných s pořádkem a bezpečností zařízení či s nerušeným výkonem trestu odnětí svobody, a hodlá o tom podat řediteli písemné hlášení, vyrozumí o tom vězně.
2. Ředitel rozhodne o uložení kázeňského trestu co nejdříve po obdržení hlášení.
3. Jestliže skutky uvedené v odstavci 1 zjistí ředitel nebo jeho zástupce, nebude užito odstavce 1.
4. Trest nebo jeho výkon může být uložen v jiném zařízení či oddělení, než v jakém bylo provedeno hlášení podle odstavce 1.

§ 51

[Postihy]

1. Ředitel může za spáchání skutků uvedených v § 50, odstavci 1, uložit následující kázeňské tresty:
 - 1) uzavření v cele nebo jiném prostoru pobytu až na dva týdny;
 - 2) zákaz přijímání návštěv až na čtyři týdny, jestliže k činu došlo v souvislosti s návštěvou určité osoby nebo osob;
 - 3) vyloučení z účasti na jedné či více činnostech až na dva týdny;
 - 4) zamítnutí, odvolání nebo omezení následující vycházky;
 - 5) pokuta do výše dvojnásobku týdenní mzdy přijímané v zařízení nebo oddělení.
2. Ředitel při uložení pokuty také určí, jakým jiným trestem ji lze nahradit, pokud nebude zaplacena ve lhůtě, kterou stanovil.
3. Ředitel může za skutky uvedené v § 50, odstavci 1 uložit více než jeden trest s tím, že tresty uvedené pod písmeny a) a c) odstavce 1 mohou být uděleny společně nejdéle na dva týdny.
4. Uložení trestu nevylučuje možnost, aby ředitel přijal vypořádání za škodu, kterou vězeň způsobil.
5. Pokud nelze vězně činit odpovědným za spáchání činu podle § 50, odstavce 1, nesmí mu být uložen žádný trest.
6. V případě uložení trestu bude nařízen jeho neprodlený výkon. Ředitel může stanovit, že trest nebude vykonán vůbec nebo jen částečně.

§ 52

[Externí výkon kázeňského trestu]

1. Pokud není možné vykonat uzavření na cele v zařízení nebo oddělení, kde bylo uloženo, nebo pokud toto naráží na závažné námitky, může být vykonáno v jiném zařízení nebo oddělení.
2. Jestliže ředitel usoudí, že nastaly okolnosti uvedené v odstavci 1, zajistí za spolupráce s výběrovým úředníkem přemístění vězně.
3. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně procesu přemístění podle odstavce 2.

§ 53

[Podmínečný kázeňský trest]

1. Trest může být zcela nebo zčásti uložen podmíněčně s odkladem až na tři měsíce.
2. Ředitel uloží v každém případě podmínku, že se vězeň zdrží skutků neslučitelných s pořádkem a bezpečností zařízení či s nerušeným výkonem trestu odnětí svobody. Ředitel může stanovit i jiné podmínky chování vězně. Uložené podmínky budou uvedeny v sdělení dle § 58, odstavce 1.
3. Při porušení podmínky v době odkladu trestu může ředitel nařídit úplný nebo částečný výkon podmíněčného trestu.
4. Ředitel může nepodmínečný trest zcela nebo zčásti převést na podmíněčný.

§ 54

[Evidence]

1. Každý uložený trest i jeho změnu ředitel vede v evidenci.
2. Jestliže bude trest v důsledku ustanovení hlavy XI a XII přehodnocen, ředitel to eviduje.

§ 55

[Uzavření na cele]

1. Vězeň, jemuž byl uložen kázeňský trest uzavření na cele podle § 51, odstavce 1, písmene a), je, neurčí-li ředitel jinak, vyloučen z účasti na aktivitách vyjma denního pobytu na čerstvém vzduchu podle § 49, odstavce 3. Ředitel může omezit či zamezit kontaktu vězně s vnějším světem po dobu uzavření na cele.
2. Ředitel zajistí, aby v případě, že bude vykonáno uzavření na cele delší čtyřadvacetí hodin, o tomto byla neprodleně vyrozuměna dozorcí komise a lékař spolupracující se zařízením nebo jeho zástupce.
3. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně pobytu v uzavřené cele a jejím vybavení. Tato se budou týkat v každém případě práv vězně po dobu uzavření na cele.

HLAVA DESÁTÁ

Informace, zásada ústnosti, oznamovací povinnost a spis

§ 56

[Povinnost informovat]

1. Ředitel dbá na to, aby byl vězeň při nástupu do zařízení písemně a pokud možno v jazyce mu srozumitelném informován o svých zákonných právech a povinnostech.
2. Vězeň bude zejména poučen o svém právu:
 - a) podat písemnou stížnost nebo žádost v souladu s hlavou IV;
 - b) obrátit se na styčného člena dozorcí komise;
 - c) podat písemnou stížnost nebo odvolání v souladu s hlavou XI, XII a XIII.
3. Vězněný cizinec bude při nástupu do zařízení informován o právu vyrozumět konzulárního zástupce své země o svém uvěznění.

§ 57

[Ústnost]

1. Ředitel je povinen umožnit vězni, aby se ústně vyjádřil pokud možno v jazyce mu srozumitelném, před přijetím níže uvedených rozhodnutí:
 - a) zamítnutí nebo odvolání souhlasu s pobytem dítěte v zařízení podle § 12;
 - b) vyloučení z účasti na aktivitách a jeho prodloužení podle § 23, odstavce 1, písmene a) nebo b), respektive odstavce 2;
 - c) umístění v izolaci a jeho prodloužení podle § 24, odstavce 1, na základě § 23, odstavce 1, písmene a) nebo b), respektive dle § 24, odstavce 3, a za použití § 25;
 - d) omezení nebo zákazu vycházky podle § 26, odstavce 3;
 - e) fyzická prohlídka podle § 31;
 - f) podrobení se lékařskému zákroku podle § 32;
 - g) upevnění mechanických prostředků a jeho prodloužení podle § 33, odstavce 1 respektive 3;
 - h) uložení kázeňského trestu podle § 51 a za použití §§ 52 a 53, odstavce 3.
2. Pokud je to nutné, vyjádří se vězeň prostřednictvím tlumočnicka. Vyjádření vězně bude zaznamenáno.
3. Použití odstavce 1, písmene b), c), d), e), f) a g) může být vynecháno, pokud:
 - a) si to žádá naléhavost situace;
 - b) tomu brání duševní stav vězně.

§ 58

[Písemné sdělení]

1. Ředitel podá vězni o každém rozhodnutí přijatém podle § 57, odstavce 1, neprodleně odůvodněné písemné sdělení, pokud možno v jazyce vězni srozumitelném, opatřené datem a podpisem.

2. Ředitel vyrozumí vězně písemně způsobem uvedeným v odstavci 1 o:
 - a) zamítnutí odeslání nebo vydání dopisu či jiné zásilky, či příložených předmětů, dle § 36, odstavce 4;
 - b) zamítnutí kontaktu určité osoby nebo osob s vězněm dle § 38, odstavce 3;
 - c) zákazu vést určitý telefonát či telefonáty dle § 39, odstavce 3;
 - d) zamítnutí styku se zástupci médií podle § 40, odstavce 1.
3. V případech uvedených v odstavci 2 může být od písemného sdělení upuštěno, pokud se rozhodnutí ředitele týká omezení, které bylo vězni uloženo v důsledku § 222 a 225 zaváděcího zákona Trestního řádu.
4. Vězeň bude ve sdělení uvedeném v odstavci 1 a 2 poučen o možnosti podání stížnosti podle hlavy XI, o způsobu a lhůtě jejího podání, jakož i o možnosti podání žádosti k předsedovi odvolací komise, aby zcela nebo zčásti pozastavil výkon rozhodnutí, proti němuž podat stížnost.

§ 59

[Spisy]

Všeobecným správním nařízením budou stanovena pravidla ohledně zakládání spisů. Ta se budou v každém případě týkat popisu vězňů, o nichž je spis zakládán, charakteru zakládaných informací, práva dotyčného nahlížet do spisu a pořizovat opis, jakož i jeho omezení, a doby, po kterou bude spis uložen, a způsobu, jakým bude uložen.

HLAVA JEDENÁCTÁ

Stížnosti

§ 60

[Případy, kdy je možná stížnost]

1. Vězeň může ke komisi pro stížnosti podat stížnost na rozhodnutí přijaté ředitelem nebo jeho jménem, které se ho týká.
2. Rozhodnutí podle odstavce 1 je postaveno naroveň opomenutí nebo odmítnutí rozhodnout. Rozhodnutí je považováno za opomenuté či odmítnuté, jestliže není přijato v zákonné lhůtě, či v případě, že taková lhůta neexistuje, v rozumné lhůtě. Ředitel zajistí, aby vězni, který si přeje podat stížnost, toto bylo co nejdříve umožněno.

§ 61

[Způsob podání stížnosti]

1. Vězeň podává stížnost písemnou formou komisi pro stížnosti při zařízení, kde bylo přijato rozhodnutí, na nějž si stěžuje.

2. Podání stížnosti lze uskutečnit prostřednictvím ředitele zařízení, v němž vězeň pobývá. Ředitel každopádně zajistí, aby byla písemná stížnost nebo případně obálka, v níž je stížnost podávána, opatřena datem, které bude platit jako datum podání.
3. Písemná stížnost uvádí co nejpřesněji rozhodnutí, proti němuž je namířena, a důvody, z jakých je podána.
4. Jestliže vězeň neovládá dostatečně nizozemský jazyk, může stížnost podat v jazyce jiném. Předseda komise pro stížnosti může stanovit, aby stížnost byla přeložena do nizozemského jazyka. Úhrada nákladů za překlad bude provedena podle pravidel stanovených všeobecným správním nařízením.
5. Stížnost musí být podána nejpozději do sedmi dnů po oznámení rozhodnutí, proti němuž je podávána. Stížnost podaná po vypršení této lhůty bude nicméně přijata, pokud vězni nelze přičítat opominutí.

§ 62

[Způsob vyřizování stížnosti]

1. Stížnost vyřizuje tříčlenná komise pro stížnosti jmenovaná dozorčí komisí. Komisi asistuje jeden tajemník.
2. Předseda komise pro stížnosti nebo jím určený člen může, jestliže stížnost považuje za stížnost jednoduchého charakteru, zjevně nepřijatelnou, zjevně neodůvodněnou či zjevně odůvodněnou, stížnost vyřídit sám s tím, že disponuje pravomocemi, které příslušejí předsedovi komise pro stížnosti v plném počtu.
3. Předseda nebo člen jím určený podle odstavce 2 může vyřízení stížnosti poukázat komisí v plném počtu.
4. Stížnost není vyřizována veřejně vyjma případu, kdy komise usoudí, že neveřejné vyřizování je neslučitelné se všeobecně závazným ustanovením jakékoli úmluvy platné v Nizozemsku.

§ 63

[Přípravné řízení]

1. Tajemník komise pro stížnosti zašle řediteli opis písemné stížnosti.
2. Ředitel v návaznosti na to poskytne co nejrychleji komisí pro stížnosti potřebné informace, pokud neusoudí, že stížnost je zjevně nepřijatelná či zjevně neodůvodněná nebo pokud nepoužije odstavce 4. Připojí k nim komentář, v němž se ke stížnosti vyjádří.
3. Stěžovatele tajemník komise písemně vyrozumí o obsahu poskytnutých informací a o komentáři.
4. Komise pro stížnosti může stížnost svěřit členovi dozorčí komise, podle § 7, odstavce 3, aby mu tak dala příležitost zprostředkování ve věci. Tajemník o tom vyrozumí ředitele.

§ 64

[Zásada ústnosti]

1. Komise pro stížnosti umožní stěžovateli i řediteli, aby se k písemné stížnosti ústně vyjádřili, není-li stížnost okamžitě považována za zjevně nepřijatelnou, zjevně neodůvodněnou nebo zjevně odůvodněnou.
2. Stěžovatel i ředitel mohou předsedovi komise udat otázky, které si přejí vzájemně položit prostřednictvím komise.
3. Komise pro stížnosti může vyslechnout stěžovatele a ředitele zvlášť. V takovém případě jim bude umožněno, aby předem uvedli otázky, které mají být tomu druhému položeny, a věcný obsah takto učiněné výpovědi sdělí předseda komise stěžovateli respektive řediteli ústně.
4. Komise pro stížnosti může získávat ústní či písemné informace od jiných osob. Pokud jsou informace získávány ústně, platí i zde ustanovení odstavce 2 a 3, druhé věty.

§ 65

[Právní pomoc / náhled do dokumentů / slyšení před jinou komisí]

1. Stěžovatel má právo na pomoc právního zástupce nebo jiné důvěrné osoby, která k tomu dostala od komise pro stížnosti souhlas. Jestliže byl stěžovateli přidělen advokát, bude mu honorář a náhrada vzniklých nákladů uhrazena podle pravidel stanovených všeobecným správním nařízením.
2. Jestliže stěžovatel nevládně dostatečně nizozemským jazykem, zajistí předseda asistenci tlumočnicka. Honorář a náhrada vzniklých nákladů bude tlumočnickovi uhrazena podle pravidel stanovených všeobecným správním nařízením.
3. Během procesu vyřizování stížnosti dovolí komise pro stížnosti na žádost stěžovatele, aby nahlížel do podkladu sporu.
4. Jestliže stěžovatel pobývá jinde, může být vyjádření podle § 64, odstavce 1, učiněno na žádost komise před jinou komisí pro stížnosti.
5. O slyšení dotyčných osob provede tajemník písemný záznam, který podepisuje předseda a tajemník. Pokud jeden z nich nemůže záznam podepsat, bude to uvedeno s udáním důvodů.

§ 66

[Pozastavení]

1. V závislosti na rozhodnutí o stížnosti může předseda komise pro stížnosti na žádost stěžovatele, po vyjádření ředitele, zcela či úplně pozastavit výkon rozhodnutí, proti němuž je stížnost namířena.
3. Předseda o tom informuje ředitele i stěžovatele.

§ 67

[Forma rozhodování komise pro stížnosti]

1. Komise pro stížnosti přijme rozhodnutí ve věci stížnosti co nejdříve, nejpozději však do čtyř týdnů od data přijetí stížnosti. Za mimořádných okolností může komise tuto lhůtu prodloužit až o čtyři týdny. O prodloužení lhůty bude vyzooměn ředitel i stěžovatel.
2. Rozhodnutí je podloženo důvody a označeno datem. Obsahuje záznam o slyšení osob před komisí. Je podepsáno předsedou a tajemníkem. Pokud jeden z nich nemůže rozhodnutí podepsat, bude to uvedeno s udáním důvodů. Stěžovateli a řediteli bude opis rozhodnutí komise pro stížnosti neprodleně a zdarma zaslán nebo předán. Datum zaslání nebo předání bude uvedeno na opisu.
3. Rozhodnutí uvede možnost zahájení odvolacího řízení před odvolací komisí, způsob a lhůtu, v níž je třeba odvolání podat, jakož i možnost pozastavení výkonu rozhodnutí podle § 70, odstavce 2.
4. Jestliže stěžovatel nevládne dostatečně nizozemským jazykem a zařízení nemůže jiným způsobem zajistit překlad, zajistí předseda komise, aby rozhodnutí a sdělení podle odstavce 2 respektive 3 bylo přeloženo. Náhrada nákladů na překlad bude hrazena podle pravidel stanovených všeobecným správním nařízením.
5. Předseda komise pro stížnosti může rozhodnutí stěžovateli a řediteli sdělit též ústně. Oba budou přitom poučeni o možnosti zahájení odvolacího řízení před odvolací komisí, o , způsobu a lhůtě, v níž je třeba odvolání podat, jakož i o možnosti pozastavení výkonu rozhodnutí podle § 70, odstavce 2. Dnem rozhodnutí je den jeho ústního sdělení zúčastněným stranám. Při ústním rozhodnutí bude toto zaznamenáno do písemné stížnosti.
6. Jestliže byl použit odstavec 5 a bylo podáno odvolání podle § 69, odstavce 1, bude rozhodnutí komise vypracováno formou uvedenou v odstavci 2. Tajemník komise zašle opis rozhodnutí stěžovateli, řediteli a odvolací komisí.
7. Tajemník zasílá opisy všech rozhodnutí komise pro stížnosti ministru spravedlnosti. každý má právo seznámit se s obsahem těchto rozhodnutí a obdržet jejich opis. Ministr spravedlnosti zajistí, aby opis neobsahoval údaje, z nichž by mohla být odvozena totožnost vězně. Na náklady na pořízení opisu se vztahuje zákon o tarifech v trestních věcech.

§ 68

[Obsah rozhodnutí komise pro stížnosti]

1. Rozhodnutí komise pro stížnosti se týká:
 - a) prohlášení stížnosti za částečně či plně nepřijatelnou;
 - b) prohlášení stížnosti za částečně či plně neodůvodněnou;
 - c) prohlášení stížnosti za částečně či plně odůvodněnou.
2. Jestliže komise pro stížnosti usoudí, že rozhodnutí, proti němuž byla stížnost podána:
 - a) je v rozporu se zákonným předpisem platným v zařízení nebo s jiným závazným ustanovením úmluvy platné v Nizozemsku; nebo

- b) že musí být po zvážení všech uvažovaných zájmů za nerozumné či nepoctivé, prohlásí stížnost za odůvodněnou a částečně či plně zruší dané rozhodnutí.
3. Pro použití odstavce 2 může komise:
- uložit řediteli, aby přijal nové rozhodnutí, v němž zohlední výrok komise;
 - stanovit, aby její rozhodnutí nahradilo zrušené rozhodnutí;
 - omezit se na částečné či úplné zrušení.
4. Pro použití odstavce 3, písmene a) může komise ve svém výroku uložit lhůtu.
5. Komise pro stížnosti může stanovit, aby její rozhodnutí nebylo vykonáno, dokud nebude neodvolatelné.
6. Jestliže je použit odstavec 2, budou pokud možno ředitelem anulovány právní důsledky zrušeného rozhodnutí, nebo uvedeny v soulad s výrokem komise pro stížnosti.
7. Pokud již nelze důsledky uvedené v odstavci 6 anulovat, určí komise nebo její ředitel, po vyjádření ředitele, zda bude stěžovateli nabídnuto nějaké odškodnění. Toto odškodnění, které může být peněžního charakteru, komise stanoví.

HLAVA DVANÁCTÁ

Odvolání proti rozhodnutí komise pro stížnosti

§ 69

[Odvolání proti rozhodnutí komise pro stížnosti]

- Proti rozhodnutí komise pro stížnosti může jak stěžovatel, tak ředitel podat písemné odvolání. Důvody podložené písemné odvolání musí být podáno nejpozději do sedmi dnů po obdržení opisu rozhodnutí respektive po jeho ústním sdělení.
- Písemné odvolání se podává tříčlenné odvolací komisi, jmenované radou. Odvolací komise za asistence tajemníka odvolání vyřizuje.
- Na vyřizování písemného odvolání se vztahují ustanovení odstavce 3 § 60, odstavce 4 § 61, odstavce 4 § 62, odstavce 1, 2 a 3 § 63, ustanovení § 64, a odstavce 2 a 3 § 65 s tím, že odvolací komise může stanovit, že:
 - ředitel a stěžovatel mohou podávat vysvětlení k odvolání pouze písemně;
 - ústní vyjádření budou provedena před členem odvolací komise;
 - v případě, že budou získávány ústní informace od jiných osob, bude řediteli a stěžovateli umožněno, aby písemně uvedli otázky, které by měly být těmto osobám položeny.

§ 70

[Pozastavení]

1. Podání písemného odvolání nepozastavuje výkon rozhodnutí komise pro stížnosti, s výjimkou těch rozhodnutí, která se týkají přiznání odškodnění podle § 68.
2. V závislosti na rozhodnutí o odvolání může předseda odvolací komise na žádost osoby, která se odvolala, a po vyjádření druhé strany, zcela či úplně pozastavit výkon rozhodnutí komise pro stížnosti. Předseda o tom neprodleně informuje ředitele i stěžovatele.

§ 71

[Rozhodnutí odvolací komise]

1. Odvolací komise rozhoduje co nejdříve.
2. Rozhodnutí odvolací komise zahrnuje
 - a) prohlášení odvolání za úplně či částečně nepřijatelné;
 - b) plně či částečné potvrzení výroku komise pro stížnosti buď jeho převzetím, nebo zlepšením jeho odůvodnění;
 - c) úplně či částečné zrušení výroku komise pro stížnosti.
3. Jestliže dojde k použití odstavce 2, písmene c), učiní odvolací komise to, co měla učinit komise pro stížnosti.
4. Na výrok odvolací komise se vztahují ustanovení § 66, první, třetí až pátá věta odstavce 2, a odstavec 4 a 7 § 67.

HLAVA TŘINÁCTÁ

Odvolání proti umístění, přemístění, účasti na vězeňském programu, vycházce nebo přerušení trestu

§ 72

[Právo na odvolání]

Dotyčná osoba má právo podat důvody podložené písemné odvolání ke komisi podle § 73, odstavce 1, proti rozhodnutí výběrového úředníka o stížnosti či žádosti týkající se prohlášení o částečné nebo úplné neodůvodněnosti či zamítnutí podle § 17 a 18. Dotyčný má také právo písemně se odvolat v případě, že nebyla stížnosti na základě odstavce 5 § 17 podána.

§ 73

[Odvolací proces]

1. Písemné odvolání vyřizuje tříčlenná komise s tajemníkem, jmenovaná Radou.
2. Písemné odvolání musí být podáno nejpozději do sedmi dnů poté, co byl dotyčný obeznámen s rozhodnutím, proti němuž se odvolává. Odvolání podané po

- vypršení této lhůty bude nicméně přijato, pokud dotyčnému nelze přičítat opominutí.
3. Pokud je dotyčnou osobou vězeň, může být písemné odvolání podáno prostřednictvím ředitele zařízení nebo oddělení, ve kterém pobývá. Ředitel zajistí, aby bylo odvolání neprodleně opatřeno datem. Toto datum platí jako datum podání odvolání.
 4. Na tento proces se vztahují ustanovení odstavce 3 § 60, odstavce 4 § 61, § 63, 64, 65, 66, první a třetí až páté věty odstavce 2, ustanovení odstavce 4 a 7, vyjma první věty, § 67, ustanovení odstavce 1, 2, 3, 4, 6 a 7 § 68 s tím, že komise uvedená v odstavci 1 může stanovit, že:
 - a) dotyční mohou podávat vysvětlení k odvolání pouze písemně;
 - b) ústní vyjádření budou provedena před členem komise uvedené v odstavci 1;
 - c) v případě, že budou získávány ústní informace od jiných osob, bude dotyčným umožněno, aby písemně uvedli otázky, které by měly být těmto osobám položeny.

HLAVA ČTRNÁCTÁ

Konzultace a zastupitelství

§ 74

[Konzultace]

Ředitel dbá na to, aby věci bezprostředně se dotýkající detence byly pravidelně konzultovány s vězni.

§ 75

[Zastupitelství]

1. Vyjma případů, kdy výběrový úřední, komise pro stížnosti nebo odvolací komise usoudí, že je to v rozporu se zájmem vězně, mohou být práva přiznaná vězňům v § 17 a 18, jakož i ve hlavách XI až XIII, vykonávána také:
 - a) soudem ustanoveným kurátorem, jestliže je vězeň zbaven svéprávnosti;
 - b) soudem ustanoveným zástupcem, jestliže byl vězni přidělen;
 - c) rodičem či pěstounem, jestliže je vězeň nezletilý.
2. Ředitel zajistí, aby osoby uvedené v odstavci 1 byly na tato práva upozorněny.

HLAVA PATNÁCTÁ

Zvláštní ustanovení ohledně odsouzených podle paragrafu 13 nebo 19 Trestního zákoníku

§ 76

[Umístění do zařízení ochranné léčby]

1. Umístění osoby odsouzené z trestu odnětí svobody, která se nachází ve věznici nebo vazební věznici, do uzavřeného zařízení ochranné léčby bude provedeno do šesti měsíců od přijetí rozhodnutí podle § 13, odstavce 1 Trestního zákoníku.
2. Jestliže ministr spravedlnosti při zohlednění požadavků kladených odstavcem 2 § 11 Zákona o zásadách ochranné léčby usoudí, že umístění není možné ve lhůtě uvedené v odstavci 1, může být tato lhůta prodloužena vždy o tři měsíce.
3. Proti rozhodnutí o prodloužení lhůty podle odstavce 2 se může odsouzený odvolat k Radě. Na toto se vztahují ustanovení hlavy XVI zákona o zásadách ochranné léčby.

HLAVA ŠESTNÁCTÁ

Zvláštní ustanovení ohledně zařízení určených ke klinickému pozorování

§ 77

[Právní postavení při klinickém pozorování]

1. Obžalovaný, který byl podle § 196, 317 nebo 509g Trestního řádu hospitalizován v zařízení pro klinické pozorování, je v právním postavení postaven naroveň obžalovanému ve vazební věznici, jestliže je zařízení pro klinické pozorování taktéž vazební věznicí.
2. Osoba zbavená svéprávnosti, která byla podle § 509g nebo 509o, odstavce 5 Trestního řádu hospitalizována v zařízení pro klinické pozorování, bude v právním postavení postavena naroveň s osobou zbavenou svéprávnosti ve vazební věznici, jestliže je zařízení pro klinické pozorování taktéž vazební věznicí.

HLAVA SEDMNÁCTÁ

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 78 [Vojáci]

Pokud k tomu dávají pravidla armády podnět, lze se od ustanovení tohoto zákona v případě vojáků odchýlit.

§§ 79 - 90
Vtěleny do změny jiných pravidel.

§ 91 [Ústřední rada pro použití trestního zákona]

Zákon o vězeňství se ruší s výjimkou § 2 až 5.

§ 92 [Přechodná ustanovení]

Pravidla pro vězňice a vazební vězňice stanovená § 22 Trestního zákoníku, v jeho znění před platností tohoto zákona, jsou považována za stanovená příslušnými ustanoveními tohoto zákona.

§ 93 [Přechod stížností a odvolání]

Tento zákon nemá žádné důsledky na stížnosti a odvolání podaná před jeho vstupem v platnost.

§ 94 [Vstup v platnost]

Tento zákon vstupuje v platnost k datu určeném královským usnesením. V královském usnesení může být stanoveno jiné datum, než datum vstoupení v platnost § 76.

§ 95

Tento zákon bude uváděn jako Zákon o zásadách vězeňství.

VĚZEŇSKÉ NAŘÍZENÍ

Rozhodnutí z 23. února 1998, Sb. 111 (opravný list), obsahující schválení Vězeňského nařízení a s ním související novelizace dalších vyhlášek, novelizované nařízením ze 27. října 2000, Sb. 466, 27. března 2001, Sb. 159 a 14. září 2001, Sb. 415.

HLAVA PRVNÍ Vymezení pojmů.

§ 1

V tomto nařízení a na něm spočívajících ustanovení se rozumí:

- a) nadace nebo instituce podle § 1, písmene b., respektive c., Vyhlášky zákonem: Zákon o zásadách vězeňství;
- b) resocializací o resocializaci z roku 1995;
- c) exekučním indikátorem: záznam státního zastupitelství při návrhu vykonání rozsudku předkládaného ministru spravedlnosti, v němž se uvádí, že státní zastupitelství poskytne doporučení při přijímání rozhodnutí o různých formách svobod, které by měly být vězni poskytnuty.

HLAVA DRUHÁ Vrchní správa zařízení a režim

§ 2

1. Ředitel předloží každoročně do 1. října ministru spravedlnosti roční plán na následující rok. Roční plán zahrnuje v každém případě rozpočet nákladů a výnosů za plánovaný rok.
2. Ředitel předloží každoročně před 1. březnem ministru spravedlnosti výroční zprávu za uplynulý rok. K této zprávě je přiložena roční bilance.
3. Ministr spravedlnosti může stanovit pravidla ohledně formy a obsahu dokumentů uvedených v odstavci 1 a 2.

§ 3

1. Denní program zařízení nebo oddělení určuje řád věznice a vztahuje se na dobu od ranního vypuštění vězňů z cel po noční uzavření na celách.
2. V režimu s neomezeným kontaktem uvedeném v § 20 zákona trvá denní program nejméně 78 hodin týdně, z nichž je nejméně 48 hodin týdně vyhrazeno pro aktivity a návštěvy.

3. Režim s omezeným kontaktem podle § 21 zákona se dělí na:
 - a) standardní režim: v němž denní program trvá nejméně 78 hodin týdně, z nichž je nejméně 43 hodin týdně vyhrazeno pro aktivity a návštěvy;
 - b) omezený režim: v němž denní program trvá nejméně 56 hodin týdně, z nichž je nejméně 38 hodin týdně vyhrazeno pro aktivity a návštěvy;
 - c) režim zařízení se zvláštní ostrahou podle § 13, odstavce 1, písmene e) zákona: v němž denní program trvá nejméně 78 hodin týdně, z nichž je nejméně 18 hodin týdně vyhrazeno pro aktivity a návštěvy;
 - d) režim pro výkon opatření odnětí svobody podle článku 44b, písmene a), v němž denní program trvá nejméně 59 hodin týdně, z nichž je nejméně 41 hodin týdně vyhrazeno pro aktivity a návštěvy.
4. Ministr spravedlnosti stanoví bližší pravidla ohledně různých režimů, které platí v zařízeních jim určených.

§ 4

1. Ředitel ohlašuje vyhýbání se trestu odnětí svobody a jiné mimořádné případy ministru spravedlnosti.
2. Ředitel poskytne ministru spravedlnosti kdykoli veškeré požadované informace. Ministr může stanovit bližší pravidla ohledně obsahu a způsobu jejich hlášení.

HLAVA TŘETÍ

Vězeňský program

§ 5

1. Vězeňský program zahrnuje nejméně 26 hodiny týdně činnosti, jichž se účastník programu účastní.
2. Činnosti ve vězeňském programu se soustřeďují na osvojování si určitých sociálních schopností, zvyšování šancí na trhu práce po ukončení trestu odnětí svobody, na nabízení vzdělávání, na nabídku zvláštní péče o účastníky programu, jako je péče o osoby závislé, péče o duševní zdraví, či na naplňování přípravy na návrat do společnosti, která je slučitelná s udržením charakteru trestu odnětí svobody a prospěšná jeho výkonu.
3. Vězeňský program je písemně formulován. Tato formulace musí obsahovat v každém případě popis činností, rozdělení odpovědnosti za realizaci programu, pomoc účastníkovi vězeňského programu a dozor nad ním, hlášení mimořádných případů a způsob a frekvenci podávání zpráv o účastníkovi vězeňského programu.
4. Ministr spravedlnosti může stanovit bližší pravidla ohledně procesu schvalování vězeňského programu a ohledně požadavků na kvalitu, které program musí splňovat.
5. Nutné existenční náklady během účasti na vězeňském programu ministerstvo spravedlnosti nehradí.

§ 6

K účasti na vězeňském programu nebudou přibíráni:

- a) odsouzení k trestu odnětí svobody, jimž ještě nebylo stanoveno datum ukončení detence;
- b) vězni, kteří ještě musí nastoupit soudem uloženou ochrannou léčbu;
- c) vězni, kteří budou po skončení trestu vyhoštěni ze země nebo vydáni orgánům cizího státu;
- d) vězni, kteří pobývají v zařízení se zvláštní ostrahou.

§ 7

1. Pokud to ředitel považuje za zodpovědné, aby byl vězeň přibrán k účasti na vězeňském programu, předloží dotyčný návrh výběrovému úředníkovi.
2. Ředitel k návrhu připojí doporučení státního zástupce ve všech případech, kdy státní zastupitelství vydalo o vězni exekuční indikátor. Připojí taktéž doporučení resocializačního zařízení v soudním okrsku, kde se bude vězeňský program konat.
3. V rozhodování o tom, zda bude vězni umožněna účast ve vězeňském programu, zohlední výběrový úředník v každém případě tyto aspekty:
 - a) povahu, závažnost a motivy spáchaného trestného činu;
 - b) průběh detence, včetně chování vězně, dodržování dohod, a motivaci;
 - c) nebezpečí recidivy;
 - d) v míru, v jaké je vězeň schopen vzít na sebe odpovědnost spojenou s větší svobodou;
 - e) přijatelnou adresu pobytu;
 - e) vhodnost vězně k vězeňskému programu.
4. Výběrový úředník učiní rozhodnutí o účasti na vězeňském programu pouze v případě, že vězeň je ochoten se programu účastnit a dodržovat podmínky s ním spojené.

§ 8

1. Obecná zodpovědnost za výkon vězeňského programu spočívá na řediteli zařízení nebo oddělení, v němž je účastník programu registrován.
2. Osoba zodpovědná za provedení programu dohlíží na každodenní průběh vězeňského programu. V první řadě posuzuje, zda jsou činnosti řádně vykonávány, zda jsou řádně plněny podmínky, v této souvislosti může vydávat účastníkovi pokyny. Může upravovat způsob nebo dobu, kdy budou činnosti vězeňského programu prováděny. O těchto úpravách neprodleně písemně vyrozumí ředitele.

§ 9

1. Kromě zvláštních podmínek, které blíže stanoví ředitel, se k rozhodnutí umožnit vězni účast ve vězeňském programu pojí následující všeobecné podmínky:
 - a) účastník vězeňského programu se musí chovat v souladu s pokyny osoby pověřené asistencí a dohledem a jí také poskytne veškeré požadované informace;
 - b) řediteli musí předem oznámit změnu zaměstnání nebo bydliště;
 - c) nesmí spáchat žádný trestný čin.
2. Pokud účastník vězeňského programu není pro nemoc nebo z jiných příčin s to pokračovat v činnosti vězeňského programu, bude mu výkon trestu pozastaven.
3. V případě porušení podmínek může ředitel v závislosti na závažnosti porušení rozhodnout o:
 - a) napomenutí účastníka vězeňského programu;
 - b) změně či doplnění zvláštních podmínek kladených na účast ve vězeňském programu;
 - c) doporučení výběrovému úředníkovi, aby účast ve vězeňském programu ukončil.

Takové rozhodnutí přijme až po konzultaci s osobou pověřenou dohledem nad výkonem vězeňského programu. Tato může i z vlastní iniciativy řediteli doporučit, aby přijal jedno z výše uvedených rozhodnutí.
4. Ředitel neprodleně písemně vyrozumí účastníka vězeňského programu o svém rozhodnutí podle odstavce 3, které musí být v jazyce pokud možno účastníkovi srozumitelném, podložené důvody, datované a podepsané.
5. O uložení zvláštních podmínek, o porušení podmínek a o rozhodnutí podle odstavce 3 informuje ředitel výběrového úředníka.

§ 10

1. Účastník vězeňského programu může u komise pro stížnosti při zařízení nebo oddělení, kde je registrován, podat stížnost proti rozhodnutí podle § 9, odstavce 3.
2. Odstavec 2 a 3 § 60, §§ 61, 62, 63, 64, 65, § 67 vyjma odstavce 3, druhé věty odstavce 5 a vyjma odstavce 6, §§ 68, 69, 70 a 71 zde mají shodnou platnost.

HLAVA ČTVRTÁ

Dozorčí komise a komise pro stížnosti

§ 11

1. Při každém zařízení či oddělení pracuje dozorčí komise, jejíž členové jsou jmenováni na pět let. Mohou být jmenováni dvakrát znovu.
2. Komise sestává nejméně ze šesti členů a nejvýše z počtu stanoveného ministrem spravedlnosti.

3. Dozorčí komise je složena z co nejširší škály. Mezi členy každé dozorčí komise musí být rozhodně:
- a) příslušník soudní moci pověřený jurisdikcí;
 - b) obhájce;
 - c) lékař;
 - d) odborník z oblasti sociální práce.

§ 12

1. Členové dozorčí komise jsou jmenováni ministrem spravedlnosti. Ministr spravedlnosti jmenuje také jejího předsedu.
2. Při komisi pracuje tajemník. Tajemník není členem komise. Tajemníka jmenuje a odvolává ministr spravedlnosti. tajemník dozorčí komise je též tajemníkem komise pro stížnosti.
3. Komise může ze svého středu vybrat jednoho nebo více zástupců tajemníka, který po konzultaci s tajemníkem vykonává určité činnosti tajemníka a tajemníka v nepřítomnosti zastupuje. Ministr spravedlnosti může k dozorčí komisi přidat jednoho nebo více zástupců tajemníka, kteří nebudou jejími členy.
4. Ministr spravedlnosti rozhodne o návrhu na jmenování podle odstavce 1, 2 nebo 3 do tří měsíců.

§ 13

Členem dozorčí komise, jejím tajemníkem nebo zástupcem tajemníka nemohou být jmenováni:

- a) úředníci nebo osoby pracující pod odpovědností ministra spravedlnosti v výkonu trestů odnětí svobody, kteří nejsou úředníky státního zastupitelství;
- b) zaměstnanci vězeňského zařízení;
- c) osoby pracující v instituci dotované ministerstvem spravedlnosti, činné v oblasti výkonu trestů odnětí svobody, jestliže se ve výkonu svých funkcí zabývají osobami umístěnými v zařízení, při němž dozorčí komise působí;
- d) osoby pracující pod odpovědností ministra spravedlnosti, jestliže může být zpochybněna jejich nezávislost a nestrannost buď pro jejich pozici, nebo pro povahu jejich činnosti;
- e) osoby, na něž existují stížnosti ohledně plnění jejich funkce, které vyplývají z obecných dokumentačních rejstříků jak je uvedeno ve vyhlášce o informacích o soudní dokumentaci a policejních rejstřících podle § 1, písmene c) zákona o policejních rejstřících. Stížnosti se týkají důvěrné povahy funkce, jakož i pravomocí s ní spojených.

§ 14

1. Člen dozorčí komise ministr spravedlnosti odvolá:
 - a) na jeho vlastní žádost;
 - b) jestliže přijme úřad nebo zaměstnání neslučitelné s členstvím v dozorčí komisi;

- c) jestliže je právoplatně odsouzen za trestný čin nebo mu je rozhodnutím soudu uloženo opatření, které má za následek odnětí svobody;
 - d) jestliže ministr spravedlnosti usoudí, že svým jednáním nebo opominutím vážně zklamal jemu danou důvěru;
2. Pozbude-li člen komise funkci nebo ukončí vykonávání úřadu, z jehož titulu byl jmenován, může ho ministr spravedlnosti dočasně odvolat z funkce člena komise.
 3. V průběhu procesu odvolání může ministr spravedlnosti dotyčného člena pozastavit ve výkonu funkce.

§ 15

1. Členové dozorcí komise mají kdykoli přístup do veškerých prostor zařízení a na všechna místa, kde se vězni nebo účastníci vězeňského programu zdržují.
2. Členové dozorcí komise obdrží od ředitele, úředníků nebo pracovníků zařízení či oddělení nebo od pracovníků působících ve vězeňském programu veškeré požadované informace o vězních respektive účastnících vězeňského programu a mohou nahlížet do všech podkladů jakýmkoli způsobem souvisejících s výkonem trestů odnětí svobody. Jsou vázáni mlčenlivostí, pokud jim zákonný předpis neukládá zveřejnění nebo pokud nutnost zveřejnění nevyplývá z výkonu jejich funkce. Do spisů týkajících se vězňů nebo účastníků vězeňského programu lze nahlížet, pokud proti tomu dotyčná osoba nic nenamítá.
3. Veškeré skutečnosti a okolnosti důležité pro plnění úkolu komise ředitel komisi oznamuje.

§ 16

1. Dozorčí komise zasedá pokud možno jednou měsíčně.
2. Ředitel se účastní zasedání dozorcí komise. Na každém zasedání přednese zprávu o událostech v zařízení nebo oddělení od posledního zasedání.
3. Komise může rozhodnout, že bude zasedat bez přítomnosti ředitele.
4. Ministr spravedlnosti je oprávněn určit úředníka, aby se účastnil zasedání dozorcí komise.
5. Na každém zasedání dozorcí komise je provedeno hlášení o odvoláních, v nichž dozorcí komise zprostředkuje, o stížnostech vyřizovaných komisí pro stížnosti a připomínkách k nim.

§ 17

1. Člen komise pověřený jako styčná osoba měsíce podle druhé věty odstavce 3 § 7 zákona má v zařízení nebo oddělení nejméně jednou měsíčně konzultační hodiny.
Tyto hodiny budou včas zveřejněny a každý vězeň či účastník vězeňského programu, který si to přeje, jich může využít.
2. Člen komise pověřený jako styčná osoba měsíce podá o své činnosti hlášení dozorcí komisi a informuje o něm ředitele.

§ 18

1. Komise pro stížnosti nebo - v případě použití odstavce 2 § 62 zákona – předseda nebo jím pověřená osoba zasedá tak často, jak je to nutné pro neprodlené vyřízení a vyřešení stížností. Komisi pomáhá tajemník.
2. Zasedáním komise pro stížnosti předsedá přednostně člen, který je příslušníkem soudní moci pověřený jurisdikcí.

§ 19

1. Dozorčí komise podá jednou ročně do 1. března ministru spravedlnosti a vězeňskému odboru zprávu o činnosti v uplynulém roce.
2. Ve zprávě věnuje zvláštní pozornost činnosti komise pro stížnosti mimo jiné i tím, že připojí přehled stížností a rozhodnutí o nich. Ministr může stanovit model pro uspořádání zprávy.

§ 20

1. Náklady dozorčí komise jsou hrazeny státem.
2. Členům dozorčí komise je hrazeno cestovné a diety, jakož i placená dovolená v souvislosti s jejich činností v souladu s ustanoveními platnými pro civilní státní úředníky.
3. Pokud tajemník nebo jeho zástupce není úředníkem, pobírá taktéž odměnu podle odstavce 2.

HLAVA PÁTÁ

Nucené lékařské zákroky / léčba

§ 21

1. Dříve než ředitel rozhodne, že lékařský zákrok považovaný lékařem za nutný bude proveden za použití donucovacích prostředků, konzultuje toto rozhodnutí s dotyčným lékařem a s vedoucím oddělení, kde je vězeň umístěn. Pokud má být zákrok proveden jiným lékařem, konzultuje i s tímto lékařem.
2. Pokud je nutné provést lékařský zákrok za použití donucovacích prostředků za účelem odvrácení vážného nebezpečí vyplývajícího z duševní poruchy vězně, konzultuje toto lékař spolupracující se zařízením s psychiatrem.
3. V konzultacích podle odstavce 1 a 2 se zjišťuje, zda vážné ohrožení zdraví nebo bezpečnosti vězně nelze odvrátit jiným způsobem. Při volbě určitého lékařského zákroku se volí zákrok pro vězně co nejpříjemnější.
4. Odpovědný lékař dbá na to, aby zpráva o použití § 32 zákona, výsledky konzultace i učiněné dohody byly zaevidovány do zdravotní karty.

§ 22

1. Nucený lékařský zákrok je proveden odpovědným lékařem v prostoru k tomu vhodném.
2. O provedení nuceného lékařského zákroku bude neprodleně informován ministr spravedlnosti a dozorčí komise. Jestliže je lékařský zákrok proveden za účelem odvrácení vážného ohrožení vyplývajícího z duševní poruchy vězně, bude o tom také neprodleně vyrozuměn místně příslušný zdravotní inspektor.
3. Vězeň je v době zotavení po nuceném lékařském zákroku navštěvován lékařem nebo jím pověřeným zdravotníkem tak často, jak je to nutné. Zpráva o jeho nálezech je zařazena do zdravotní karty.

§ 23

1. Co nejdříve po provedení nuceného lékařského zákroku sestaví lékař spolupracující se zařízením plán zaměřený na takové zlepšení stavu vězně, aby mohla být jeho nucená léčba ukončena. Plán bude zařazen do zdravotní karty.
2. Pokud nucená léčba podle § 21, odstavce 2 překročí dobu dvou týdnů sestaví ředitel komisi, která se bude skládat nejméně z jednoho vedoucího oddělení, jednoho lékaře nebo jednoho psychiatra či psychologa.
3. V případě, že se v nucené léčbě pokračuje, bude komise podle odstavce 2 každé dva týdny počínaje druhým dnem po překročení doby uvedené v odstavci 1 dávat řediteli doporučení ohledně prodloužení nucené léčby.

HLAVA ŠESTÁ

Duchovní péče

§ 24

Se zařízením mohou spolupracovat zástupci duchovní péče různých náboženství či životních přesvědčení, nicméně rozhodně duchovní evangelické a katolické církve a zástupci humanitního svazu.

§ 25

1. Při ministerstvu spravedlnosti jsou činní vrchní pastor, vrchní kurát a vedoucí humanitní duchovní péče. Vystupují jako představitelé vysílající instituce a na vyžádání i z vlastní iniciativy dávají ministru spravedlnosti doporučení ohledně duchovní péče v zařízeních.
2. Představitelé uvedení v odstavci 1 jsou v každém případě pověřeni předkládáním návrhů na jmenování duchovních či zástupců duchovní péče ze své církve nebo hnutí.

§ 26

Jmenování duchovního z evangelické nebo katolické církve či zástupce duchovní péče z humanitního svazu prování ministr spravedlnosti na návrh dotyčných představitelů podle odstavce 1 § 25.

§ 27

1. Zástupce duchovní péče jiné církve nebo hnutí, že jak je uvedeno v § 24, může být ustanoven v zařízení ředitelem jinak než jmenováním. Ředitel takové rozhodnutí přijme až po konzultaci s duchovními zástupci, kteří v zařízení již působí.
2. Ministr spravedlnosti může stanovit požadavky na funkci duchovních zástupců podle první věty odstavce 1.
3. Duchovní zástupce působící v zařízení jinak než po jmenování do funkce obdrží odměnu a náhradu výdajů vymezenou vyhláškou ministra spravedlnosti.

HLAVA SEDMÁ

Odvolání proti lékařskému zákroku / léčbě

§ 28

1. Vězeň může podat písemné odvolání proti lékařskému úkonu vězeňského lékaře. Vězeňskému lékaři je v tomto paragrafu postaven na roveň zdravotník, který se podílí na péči o vězně v zařízení.
2. Lékařským úkonem podle odstavce 1 se rozumí:
 - a) jakýkoli úkon v rámci péče nebo jeho zanedbání v rozporu s péčí, kterou mají osoby uvedené v odstavci 1 ve své funkci řádně poskytovat vězni, jemuž poskytují ošetření nebo o něj byly v souvislosti s jeho zdravím požádány;
 - b) jakýkoli jiný úkon než v písmeni a. nebo jeho zanedbání v rozporu se zájmem řádného provádění individuální péče o zdraví.

§ 29

1. Před podáním písemného odvolání podá vězeň písemnou žádost lékařskému poradci ministerstva spravedlnosti, aby ve věci stížnosti zprostředkoval. Žádost musí být podána nejpozději do čtrnácti dnů poté, co došlo k lékařskému úkonu, proti němuž je stížnost namířena.
2. Lékařský poradce umožní dotyčnému, aby ke stížnosti podal písemné či ústní vysvětlení, není-li okamžitě zjevné, že stížnost není vhodná pro zprostředkování. Ústní i písemné informace může získávat i od jiných osob.
3. Lékařský poradce je oprávněn nahlížet do zdravotní karty vězně.
4. Lékařský poradce usiluje o nalezení přijatelného řešení pro obě strany v několika týdnech.

5. Lékařský poradce ukončí zprostředkování sdělením svých názorů vězni a vězeňskému lékaři. Vězeň je poučen o možnosti podání odvolání, jakož i o lhůtě, kdy jej musí podat.
6. Opis sdělení zašle lékařský poradce řediteli zařízení, v němž působí lékař, proti němuž byla stížnost namířena.
7. Lékařský poradce je oprávněn postoupit stížnost komisi pro stížnosti. O postoupení stížnosti vyrozumí stěžovatele.

§ 30

1. Písemné odvolání se podává tříčlenné komisi jmenované Ústřední radou pro užití trestního práva. Tato komise, která sestává z jednoho právníka a dvou lékařů, jimž asistuje tajemník, odvolání vyřizuje.
2. Odvolání podložené důvody se podává do sedmi dnů po obdržení opisu sdělení lékařského poradce. Ředitel zajistí, aby vězeň dostal co nejdříve možnost odvolání podat.
3. Písemné odvolání může být podáno prostřednictvím ředitele zařízení, v němž je vězeň umístěn. Ředitel v takovém případě zajistí, aby bylo odvolání nebo případně obálka, v níž se nachází, opatřeno datem, které platí jako datum podání.

§ 31

1. Odvolací komise a její tajemník jsou oprávněni pro účely vyřízení odvolání k nahlížení do zdravotní karty stěžovatele.
2. Odvolání není projednáváno veřejně, vyjma případů, kdy odvolací komise usoudí, že neveřejné projednání je neslučitelné se závazným ustanovením v Nizozemsku platné úmluvy.
3. Tajemník komise zašle lékaři opis písemného odvolání a vyžádá si zprávu o zprostředkování lékařského poradce.
4. Odvolací komise umožní stěžovateli a lékaři aby k odvolání podali ústní či písemné vyjádření, kromě případů, kdy komise považuje odvolání zjevně za nepřijatelné, zjevně neodůvodněné či zjevně odůvodněné. Odvolací komise může stanovit, že ústní vyjádření bude podáno jednomu členu komise podle odstavce 3.
5. Stěžovatel a lékař mohou předsedovi odvolací komise předat otázky, které by měly být položeny tomu druhému.
6. Odvolací komise může vyslechnout stěžovatele a lékaře v nepřítomnosti toho druhého. V takovém případě jim bude umožněno, aby předem uvedli otázky, které by měly být položeny tomu druhému, a předseda odvolací komise seznámí stěžovatele respektive lékaře s věcným obsahem takto podaného vyjádření.
7. Odvolací komise může získávat ústní či písemné informace také od jiných osob. Jestliže získává ústní informace vztahuje se na ně ustanovení odstavce 5 a druhé věty odstavce 6. Odvolací komise může stanovit, že v případě, že se budou získávat informace od jiných osob, zúčastněným stranám bude umožněno uvést výlučně písemně otázky, které by jim měly být položeny.

8. Stěžovatel má právo na pomoc právního poradce nebo jiné důvěrné osoby, s níž odvolací komise souhlasí. Je-li stěžovateli přidělen advokát, bude mu odměna na náhrada výloh hrazena podle pravidel stanovených všeobecným správním nařízením.
9. Jestliže stěžovatel dostatečně nevládne nizozemským jazykem, zajistí předseda pomoc tlumočnicka. Odměna tlumočnicka a náhrada vzniklých výloh bude hrazena stejným způsobem jako podle § 45.
10. Během odvolacího procesu umožní odvolací komise stěžovateli na vyžádání, aby se seznámil s podklady sporu.

§ 32

1. Odvolací komise rozhodne co nejdříve. Její rozhodnutí je podloženo důvody a označeno datem. Bude podepsáno předsedou i tajemníkem. Pokud jeden z nich rozhodnutí nemůže podepsat, bude to uvedeno s udáním důvodů. Stěžovateli a lékaři bude neprodleně a zdarma zaslán či předán opis rozhodnutí.
2. Jestliže stěžovatel dostatečně nevládne nizozemským jazykem a překlad nemůže být zajištěn jinak, zajistí překlad rozhodnutí podle odstavce 1 předseda odvolací komise. Náhrada nákladů na překlad bude provedena podle ustanovení § 45.
3. Tajemník zašle opis rozhodnutí odvolací komise ministru spravedlnosti. S rozhodnutím má právo seznámit se každý, jakož i obdržet jeho opis. Ministr spravedlnosti zajistí, aby takový opis neobsahoval údaje, z nichž by mohla být odvozena totožnost vězně. Na náklady na získání opisu se vztahují ustanovení zákona o tarifech ve věcech trestních.

§ 33

1. Rozhodnutí odvolací komise se týká:
 - a) prohlášení odvolání za částečně či plně nepřijatelné;
 - b) prohlášení odvolání za částečně či plně neodůvodněné;
 - c) prohlášení odvolání za částečně či plně odůvodněné.
2. Jestliže odvolací komise považuje stížnost za částečně či plně odůvodněnou, určí, zda bude stěžovateli poskytnuto odškodnění. Stanoví rozsah odškodnění, které může být i finanční.

§ 34

1. Vyjma případů, kdy lékařský poradce nebo odvolací komise usoudí, že je to v rozporu se zájmem vězně, mohou být práva přiznaná § 28 až 31 vězni vykonávána také:
 - a) soudem ustanoveným kurátorem, jestliže je vězeň zbaven svéprávnosti;
 - b) soudem ustanoveným zástupcem, jestliže byl vězni přidělen;
 - c) rodičem či pěstounem, jestliže je vězeň nezletilý.
2. Ředitel zajistí, aby osoby uvedené v odstavci 1 byly o těchto právech poučeny.

HLAVA OSMÁ

Spisy

§ 35

Vyjma cizinců ve vazbě před vydáním do cizího státu je o každém vězni a účastníku vězeňského programu založen vězeňský spis.

§ 36

1. Vězeňský spis je veden pečlivě podle standardního řazení. Ve vězeňském spisu jsou v tomto pořadí zařazeny:
 - a) přehled zařízení, kde byl vězeň umístěn, a doby v nich strávené;
 - b) návrhy na výběr a umístění;
 - c) registrační karty;
 - d) doklady uvedené v § 37 řazené podle zařízení.
2. Spis se uchovává v zamykatelné místnosti v zařízení.

§ 37

1. Do vězeňského spisu jsou také zařazeny:
 - a) závěrečné zprávy zařízení při propuštění vězně na svobodu nebo závěrečné zprávy vězeňského programu při propuštění účastníka na svobodu;
 - b) kopie výběrového doporučení respektive návrhu na přemístění respektive návrhu na účast ve vězeňském programu nebo o jeho ukončení s náležitým doporučením;;
 - c) poslední registrační karta;
 - d) jiné důležité soudní dokumenty včetně:
 - 1) stručného rozsudku;
 - 2) formulářů o vycházkách a rozhodování o nich;
 - 3) žádostí respektive povolení k umístění, přemístění a účasti na vězeňském programu;
 - 4) žádostí o milost a rozhodnutí o nich;
 - 5) žádostí o přerušlení trestu a rozhodnutí o nich;
 - 6) sdělení o předčasném propuštění.
 - e) výsledky kontroly moči nebo jejich stručný přehled;
 - f) kopie trestních hlášení, hlášení o mimořádných případech a interní sdělení;
 - g) dokumenty o stížnostech a odvoláních;
 - h) kopie korespondence zařízení o vězni;
 - i) kopie vstupního formuláře za každé zařízení, kde vězeň pobýval;
 - j) shrnutí pravidelných pohovorů o vězni na poradách v zařízení.
2. Ostatní dokumenty týkající se vězně jsou shromažďovány ve spise daného zařízení. Jsou řazeny chronologicky podle návrhu.

§ 38

1. Jestliže ředitel podá návrh na výběr vězně, zašle spolu s ním výběrovému úředníkovi vězeňský spis.
2. Ředitel posílá vězeňský spis zároveň s formálním přemístěním vězně řediteli zařízení nebo oddělení, do něhož bude dotyčný přemístěn.
3. Jestliže je vězni umožněna účast ve vězeňském programu, zašle ředitel vězeňský spis řediteli podle odstavce 1 § 8.
4. Při propuštění na svobodu, útěku nebo smrti vězně posílá ředitel vězeňský spis ministru spravedlnosti.

§ 39

1. Ministr spravedlnosti uchovává vězeňský spis po dobu deseti let od jeho obdržení.
2. Po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 je vězeňský spis skartován, nebo s ním bude naloženo tak, aby údaje v něm obsažené nemohly být vztaženy zpětně k vězni, není-li to v rozporu se zájmem osoby jiné než vězně.
3. Jestliže je vězeň v době uvedené v odstavci 1 opět zbaven svobody, lhůta uchování se ruší.
4. Spis zařízení podle odstavce 2 § 37 bude skartován po šesti měsících od ukončení pobytu vězně v zařízení. Jestliže je vězeň před uplynutím této lhůty opět umístěn do daného zařízení, ruší se lhůta uchování.

§ 40

1. Ředitel může v případě, že vězni nepovolí, aby nahlédl do vlastního spisu z jednoho z důvodů § 30 zákona o evidenci osob, povolit členu dozorcí komise, kterého k tomu vězeň zmocnil, aby se seznámil s údaji odepřenými vězni. Na toto se vztahují § 57 a 58 zákona.
2. Ministru spravedlnosti a jím určeným úředníkům či pracovníkům mohou být poskytnuty údaje ze spisu, pokud je to nutné k:
 - a) vyřízení žádostí týkajících se vězně;
 - b) průběhu procesů týkajících se vězně;
 - c) správě spisu;
 - d) přijetí dalších rozhodnutí týkajících se vězně.Totéž platí pro výběrového úředníka, ředitele a jím určené úředníka a pracovníky.

HLAVA DEVÁTÁ

Přemístění do zařízení ochranné léčby

§ 41

1. Rozhodnutí o umístění podle § 13 nebo 19 Trestního zákoníku činí ministr spravedlnosti.
2. Ministr spravedlnosti může rozhodnout o ukončení pobytu vězně v zařízení ochranné léčby, jestliže mu vedoucí zařízení, v němž je vězeň umístěn, doporučí přemístění do věznice.
3. K návrhu na umístění nebo jeho ukončení bude přiloženo doporučení podle odstavce 3 § 13 Trestního zákoníku.

§ 42

1. Umístění odsouzeného k trestu odnětí svobody, kterému byla taktéž nařízena ochranná léčba, je provedeno v zásadě po výkonu jedné třetiny trestu odnětí svobody.
2. V případě, že poté, co rozhodnutí soudu nabude právní moci, nezbyvá již z trestu nic nebo je zbytek trestu tak krátký, že umístění ve lhůtě uvedené v prvním odstavci není možné, bude vězeň do ochranné léčby umístěn co nejdříve po nabytí právní moci rozhodnutí, nebude-li rozhodnuto o jeho pozdějším umístění vzhledem k použití odstavce 2 § 43.
3. Pro použití odstavce 1 a 2 tohoto paragrafu se k určení délky uloženého trestu odnětí svobody pod uloženým trestem odnětí svobody rozumí všechny tresty odnětí svobody, které má odsouzený vykonat i podle jiných právoplatných rozsudků.

§ 43

1. I přes ustanovení odstavce 1 § 42 může dojít k umístění odsouzeného k trestu odnětí svobody, kterému byla taktéž nařízena ochranná léčba, do zařízení ochranné léčby z následujících důvodů buď dříve nebo později než je uvedeno v odstavci 1 § 42:
2. Důvody k pozdějšímu umístění než je uvedeno v odstavci 1 § 42 jsou následující:
 - a) doporučení soudce podle § 37b, odstavce 2 Trestního zákoníku;
 - b) doporučení odborníků z disciplíny chování vydaných o odsouzeném, z nichž vyplývá, že tento není léčbě přístupný;
 - c) je zjevné, že se odsouzený bude pokoušet o útěk.
3. Důvody k dřívějšímu umístění než je uvedeno v odstavci 1 § 42 jsou následující:
 - a) doporučení soudce podle § 37b, odstavce 2 Trestního zákoníku;
 - b) nutnost časné léčby odsouzeného;
 - c) pobyt ve vězeňském zařízení, pokud vede k závažným potížím v chování dosouzeného;
 - d) věk odsouzeného, je-li mladší 23 let.

§ 44

1. Odsouzeným k trestu odnětí svobody, kterým byla taktéž nařízena ochranná léčba, bude co nejdříve po nabytí právní moci rozhodnutí soudu doporučeno umístění. Ministr spravedlnosti vydá bližší pokyny ohledně postupu při doporučení k umístění.
2. Na odsouzené podle odstavce 1 jsou každoročně, poprvé po roce od nabytí právní moci rozhodnutí soudu, vystavovány posudky ohledně nutnosti umístění v ochranné léčbě. Ministr spravedlnosti vydá bližší pokyny ohledně postupu při posuzování.

§ 44 a

Odsouzenému bude rozhodnutí ministra spravedlnosti o jeho umístění do zařízení ochranné léčby nebo o ukončení ochranné léčby neprodleně písemně a pokud možno v jazyce mu srozumitelném sděleno. Sdělení bude podloženo důvody, opatřené datem a podpisem. Odsouzený v něm bude poučen o možnosti odvolání podle hlavy XVI Zákona o zásadách ochranné léčby, o způsobu a lhůtě jeho podání.

HLAVA DEVÁTÁ A

Zvláštní ustanovení ohledně odsouzených, jimž byla nařízena léčba z drogových závislostí

§ 44 b

V této hlavě se rozumí:

- a) opatřením: umístění do uzavřeného zařízení pro léčbu drogových závislostí podle § 38m Trestního zákoníku
- b) zařízením: zařízení pro léčbu drogových závislostí podle zákona o zásadách vězeňství;
- c) dotyčným: osoba, již bylo uloženo opatření o umístění do uzavřené léčebny drogových závislostí;
- d) obecním zastupitelstvem: zastupitelstvo té obce, která se podílí na výkonu opatření podle § 38o, odstavce 3 Trestního zákoníku;
- e) léčebným plánem: léčebný plán podle odstavce 1 § 18a zákona o zásadách vězeňství;
- f) hodnocením: hodnocení podle § 18c zákona o zásadách vězeňství.

§ 44 c

Hlava III se nevztahuje na výkon opatření.

§ 44 d

1. Výkon opatření probíhá ve třech fázích.
2. Výkon v první a druhé fázi probíhá v režimu s omezeným kontaktem. Ředitel stanoví v řádu léčebny jaké režimy jsou použitelné.
3. Ředitel může dotyčnému v souladu s pravidly blíže stanovenými ministerskou vyhláškou udělit souhlas, aby zařízení v druhé fázi dočasně opouštěl.
4. Výkon třetí fáze probíhá mimo zařízení.

§ 44 e

1. Obecná odpovědnost za výkon opatření ve třetí fázi spočívá na řediteli.
2. Odpovědnost za výkon opatření ve třetí fázi spočívá na obecním zastupitelstvu.

§ 44 f

1. Ministr spravedlnosti a obecní zastupitelstvo uzavřou dohodu o výkonu třetí fáze. V ní bude v každém případě ujednáno:
 - a) ubytování;
 - b) práce a
 - c) denní režim dotyčného.
2. Náklady na výkon třetí fáze, pokud se týkají léčby mimo zařízení, nese obec bez ohledu na právo dotyčného na sociální podporu.

§ 44 g

1. Léčebný plán zahrnuje tři fáze výkonu opatření. Plán je stanoven komplexně i pro jednotlivé fáze. Léčebný plán první a druhé fáze stanoví ředitel. Léčebný plán třetí fáze stanoví ředitel a obecní zastupitelstvo.
2. Při sestavování léčebného plánu se konzultují osoby odpovědné za jednotlivé součásti programu podle § 44j.

§ 44 h

1. Během léčby může být plán léčby měněn. Do změny je zapojena hodnotící zpráva podle odstavce 3 § 18c zákona.
2. Změna léčebného plánu je stanovena pokud možno po dohodě s dotyčným. O změně bude před jejím zahájením informován.
3. Ustanovení § 44g je platné i zde.

§ 44 i

1. V léčebném plánu je v každém případě zahrnuta:
 - a) diagnóza tělesného a duševního stavu dotyčného;
 - b) individuální plán pomoci;

- c) program;
 - d) podmínky spojené s účastí v programu, dohody s dotyčným o účasti a o důsledcích nedodržení podmínek;
 - e) jméno vedoucího projektu podle § 44k.
2. Dohody podle písmene d) odstavce 1) zahrnují v každém případě písemné prohlášení dotyčného, že je ochoten účastnit se programu a plnit podmínky s ním spojené.
 3. Léčebný plán je zařazen do vězeňské složky.

§ 44 j

Během léčby je poskytován program zaměřený na rozvoj schopností dotyčného v oblastech:

- a) osobní hygieny;
- b) práce;
- c) školení;
- d) využití volného času;
- e) hospodaření s penězi;
- f) samostatného bydlení;
- g) společenského styku.

§ 44 k

1. Ředitel určí po dohodě s nadací pro resocializaci drogově závislých GGZ Nizozemsko každému dotyčnému vedoucího projektu.
2. Úkolem vedoucího projektu je:
 - a) pomáhat dotyčnému po celou dobu léčby;
 - b) dohlížet na dodržování dohod s dotyčným a na plnění podmínek pro účast v programu;
 - c) podávat zprávu doporučení o léčebném plánu řediteli a ve třetí fázi také obecnímu zastupitelstvu;
 - d) spojovat jednotlivé fáze léčby a instance zodpovědné za provedení programu.

§ 44 l

1. Ředitel rozhoduje o umístění v druhé fázi. Před přijetím rozhodnutí konzultuje názor vedoucího projektu.
2. Výběrový úředník rozhoduje o umístění ve třetí fázi na základě doporučení ředitele a obecního zastupitelstva. Před podáním doporučení konzultují ředitel a obecní zastupitelstvo názor vedoucího projektu.
3. V rozhodnutí o umístění do třetí fáze jsou zohledněny rozhodně následující aspekty:
 - a) průběh léčby v první a druhé fázi včetně chování dotyčného, dodržování dohod a motivace;
 - b) nebezpečí recidivy;

- c) míra do jaké je stavu převzít odpovědnost spojenou s větší volností.
4. Na umístění do třetí fáze jsou kromě zvláštních podmínek uložených ředitelem a zastupitelstvem kladeny následující obecné podmínky:
- a) dotyčný se musí chovat v souladu s pokyny vedoucího projektu a osob odpovědných za výkon programu a poskytovat jim veškeré požadované informace;
 - b) vedoucímu projektu musí předem oznámit změnu bydliště či pracoviště;
 - c) nesmí spáchat trestný čin;
 - d) musí se zdržet požívání látek uvedených na seznamu I. zákona o drogách.
5. Dotyčný má právo podat výběrovému úředníkovi důvody podloženou žádost o umístění do třetí fáze. Na toto se vztahuje odstavec 2 a 3 § 18 zákona.

§ 44 m

1. Jestliže dotyčný není ochoten účastnit se programu ve třetí fázi, nebo plnit podmínky s ním spojené, může výběrový úředník na základě doporučení ředitele rozhodnout o zpětném umístění do ústavu.
2. Před podáním doporučení konzultuje ředitel názor obecního zastupitelstva a vedoucího projektu.
3. Dotyčný má právo podat proti tomuto rozhodnutí podle odstavce 1 důvody podložené písemně odvolání. Zde platí odstavec 2 až 5 § 17 zákona.

§ 44 n

1. Při porušení podmínek podle odstavce 4 § 44l může ředitel rozhodnout o:
 - a) napomenutí dotyčného;
 - b) změně nebo doplnění zvláštních podmínek spojených s umístěním.
2. Ředitel před přijetím rozhodnutí podle odstavce 1 konzultuje názor vedoucího projektu a projedná jej s obecním zastupitelstvem.
3. Ředitel o rozhodnutí podle odstavce 1 dotyčného neprodleně písemně informuje, pokud možno v jazyce mu srozumitelném, rozhodnutí je podloženo důvody, opatřeno datem a podpisem.
4. O uložení zvláštních podmínek, o porušení podmínek a o rozhodnutí podle odstavce 1 informuje ředitel výběrového úředníka.

§ 44 o

§ 15, odstavec 1 a 2, a § 17, odstavec 1, se vztahují na výkon opatření ve třetí fázi.

§ 44 p

1. Dotyčný může podat stížnost komisi pro stížnosti proti rozhodnutí podle odstavce 1 § 44n.
2. Odstavec 2 a 3 § 60, §§ 61 až 65, § 67, vyjma odstavce 3, druhé věty odstavce 5 a vyjma odstavce 6, § 68 až 71 zákona zde mají shodnou platnost.

§ 44 q

1. Ředitel provádí hodnocení průběhu léčby v první a druhé fázi. Ředitel a obecní zastupitelstvo provádí hodnocení průběhu léčby ve třetí fázi.
2. Na konci každé fáze je vypracována hodnotící zpráva.
3. V hodnotící zprávě se osvětluje osobnost dotyčného. Přitom se v každém případě věnuje pozornost následujícím aspektům:
 - a) jeho tělesnému a psychickému stavu a jeho zlepšení;
 - b) rozvoji schopností s ohledem na návrat do společnosti a na ukončení recidivy;
 - c) vývoji motivace ke změně chování;
 - d) jeho postoji k léčbě;
 - e) konfliktům, jichž byl účasten.
4. Zpráva obsahuje body důležité pro léčbu dotyčného v následující fázi. Poslední hodnotící zpráva obsahuje body důležité pro návaznou péči.
5. Hodnotící zpráva vzniká v součinnosti s vedoucím projektu a osobami odpovědnými za jednotlivé součásti programu.

HLAVA DESÁTÁ

Náhrady v procesu projednávání stížnosti a odvolání.

§ 45

1. Odměna tlumočnicka či překladatele na náhrada vzniklých nákladů podle odstavce 4 § 61, odstavce 2 § 65, podle odstavce 4 § 67 zákona bude provedena podle ustanovení zákona o tarifech ve věcech trestních.
2. Tajemník komise pro stížnosti a odvolací komise stanoví na základě ustanovení podle odstavce 1 výši odměny a náhrady. Výplatou je pověřen ředitel.

HLAVA JEDENÁCTÁ

Náklady a odpovědnost ředitele

§ 46

Vězeň obdrží při propuštění na svobodu cestovné na cestu do svého bydliště v Nizozemsku nebo mu bude tato cesta zajištěna.

§ 47

Za dodržení ustanovení zákona o mimořádných léčebných výlohách bude na náklady státu hrazena lékařská péče o vězně, kterou podstoupí v zařízení během výkonu trestu odnětí svobody nebo vazebního trestu, pokud není vězeň povinen jako pojištěnec požadovat krytí od zdravotní pojišťovny.

§ 48

V případě úmrtí vězně nese náklady na pohřeb nebo kremaci, pokud jsou považovány za nutné, stát.

§ 49

Kromě případů úmyslu nebo vědomé nedbalosti odpovídá ředitel na předměty, které u sebe vězeň má podle § 45, odstavce 2, do výše 500,- € na předmět včetně případné následné škody.

HLAVA DVANÁCTÁ

Změna jiných předpisů.

§ 50-57

Obsaženy ve změně jiných předpisů.

HLAVA TŘINÁCTÁ

Závěrečná ustanovení

§ 58

Každý, kdo je zapojen do výkonu zákona a tohoto nařízení a disponuje přitom údaji, jejichž důvěrného charakteru si je nebo si má být vědom, a komu není z titulu jeho úřadu, povolání nebo zákonného předpisu uložena povinnost mlčenlivosti o těchto údajích, je povinen dodržovat mlčenlivost, pokud mu zákonný předpis neukládá jejich zveřejnění nebo pokud nutnost zveřejnění nevyplývá z jeho úkolu ve výkonu tohoto nařízení.

§ 59

Nařízení o věznicích se ruší.

§ 60

Toto nařízení vstupuje v platnost k datu určeném královským usnesením.

§ 61

Toto nařízení bude uváděno jako Vězeňské nařízení.

Nizozemský trestní zákon a předpisy související – část II

Překlad: Artlingua

Vydavatel: Institut pro kriminologii a sociální prevenci
Nám. 14. října 12
Praha 5

Určeno: Pro odbornou veřejnost

Tiskárna: Vydavatelství KUFŘ
František Kurzweil
Naskové 3, Praha 5

Dáno do tisku: listopad 2006

Vydání: první

Náklad: 150 výtisků

www.kriminologie.cz

ISBN 80-7338-054-4